KRONIKA

KRONIKA

BOHOUŇOVIC II

DÍL III.

Rok 1995.

Povětrnostní podmínky.

V I. lednovém týdnu byly mrazy do -10°C a do -4°C mrzlo i přes den. Sníh padal 3. a 6./1.. Koncem prvého týdne mrazy přituhly (do -14 až -16°C) a do -6°C mrzlo i ve dne. V druhém týdnu začaly mrazy polevovat a v druhé dekádě už nepřesáhly -4°C a denní teploty byly od -2°C do 0°. 20./1. se přechodně ochladilo a napadlo 20cm sněhu, ale již 23./1. při teplém větru nastala mírná obleva a denní teploty od 6° do 12°C. Od 27./1. začaly opět noční mrazy do -5°C, ale již koncem ledna bylo opět 0°C a přes den od 2 do 5°C.

Ještě koncem února byly denní teploty od 5 do 10°C, ale koncem dekády klesly noční teploty opět na -5°C, ale již 11./2. ustaly noční mrazy a ve dne bylo od 5 do 10°C. Poslední únorový den bylo 18°C.

1./3. při slunečním počasí bylo ještě 12°C a pak bez nočních mrazů od 4° do 8°C. 5./3. napadly 2cm sněhu, který při slunci a a 8°C roztál. Sněhové přeháňky byly i 6./3., ale ve dne 10°C. Pak celý týden byly opět noční mrázíky, ale ve dne bylo od 6 do 12°C. 13./3. byla při -6°C sněhová přeháňka a 14./3. sněhová kalamita. sněhové přeháňky byly ještě 15./3., ale 16./3. byl již sluneční den. Ranní mrazíky byly do -4°C a udržovaly se až do konce měsíce s výkyvem od 28./3. do 30./3. při severním větru a občasným sněžením od -6 do -8°C. Největší denní teplotou při teplém proudění vzduchu byla 24./3. 16°C. Jinak byly denní teploty od 4 do 6°C.

Od 1./4. ustaly noční mrazy a celý měsíc nemrzlo. Jinak, ale bylo celé 2 dekády špatné počasí a chladno, většina dní byla s přeháňkami. O velikonocích bylo chladno od 3 do 5°C. Oteplení nastalo až 18./4. na 14°C a od 21./4. již nad 20°C, 22./3. a 23./3. byla již 25°C. Pozdeji až do konce měsíce oblačno, přeháňky a pokles teplot okolo 15°C.

1./5. přišlo a začátek května byl ještě chladný. Od 3./5. bylo slunce a teploty se postupně vyšplhaly až na 25°C. 8./5. přišla bouřka s deštěm a následovalo citelné ochlazení. Až do 23./5. při občasném dešti bylo od 12° do 16°C. Poslední týden při teplém větru a slunci teploty od 23°C do 27°C. Přeháňky 27./5. a 29./5. s bouřkou a 31./5. opět déšť.

Červen byl po celé 3 týdny chladný a deštivý, takže poškozená

sena se velmi těžka sušila. Přes 20°C bylo jen 18., 20. a 21/6. a v závěru měsíce při slunci od 27/6. do 30/6. přes 25°C, 30/6 bylo 29°C.

Červenec započal s teplotou 29°C a i nadále po 2 dekády byl slunečný a suchý, jen s nepatrnými přeháňkami. Až v poslední dekádě byly přeháňky častější, ale na vyprahlou zem byly nedostačující.

Teplé počasí bylo i v srpnu, ale občasné menší přeháňky přerušovaly sklizeň obilí, takže se žně protáhly až do 2. poloviny srpna. Jinak však bylo trvalé sucho. Až po 24/8. při trvalém poklesu teplot pod 20°C přišel trvalý déšť. Celý týden při 12°C pršelo a napršelo přes 150 mm vody. Vyprahlá půda se náležitě napajila.

Počátkem září se vyjasnilo a teploty stouply až na 20°C. V polovině září přišel liják a poněkud přeháňky. Teploty klesly pod 14°C. Ale již v následných dnech při ½ jasné obloze a teplotách 20 až 24°C se lesy zapařily a vypukla <u>první exploze hub</u> od 18. do 23/9. houbaři nosili plné košíky hříbků. Teploty přes 15°C trvaly do konce září.

Počátkem října byly teploty okolo 15°C. 5/10. až 11/10. vystoupily opět až přes 20°C a nastala <u>druhá exploze hub</u>. Od 12/10. bylo oblačno, mlhy a teploty okolo 15°C až do konce II. dekády. 25/10. přišel první mráz od -4 do -6°C a pokračoval -2 až -3°C ještě 2 dny, takže jiřiny, astry a růže zmrzly. Denní teploty byly okolo 10°C. Pak ranní mrazy ustaly (3°C) a denní teploty byly až do konce měsíce okolo 10°C.

Listopad začal malým nočním mrazíkem -1°C a s dennímí teplotami do 5°C. Větší mrazy začaly až 5/11. když v noci před tím napadly 2 cm prvního mokrého sněhu. Při nočním následném mrazu - 4°C zůstal sníh ležet. Ranní mrazíky pokračovaly až do konce 1. dekády, ale přes den bylo ještě do 4°C. V následném týdnu mrazy ustaly a ve dne bylo od 5 do 10°C. Nové mrazy se sněhem přišly až 18/11. -5°C a 21/11. až -13°C. Mírné mrazy byly i ve dne. Zůstal ležet trvalý poprašek sněhu. 28/11. bylo mrznoucí mrholení.

Počátkem prosince do 5/12. trvaly mírné noční mrazy

do -3°C a ve dne okolo 0 až -2°C. 6. a 7./12. přituhlo na -5°C až -7° a -2° až -3°C ve dne. 9./12. sněžilo a mírné mrazy trvaly až do 20./12. kdy se přechodně oteplila při slunci na 0 až 2°C. Slunce svítilo i 22./12., ale ranní teplota klesla na -6°C. Druhý den bylo v noci už 5°C tepla a ve dne při jižním proudění 10°C. Na Štědrý den byla ještě teplo od 1 do 5°C v noci a 4°C přes den a přeháňky, večer již sněhové a o vánočních svátcích již -6°C v noci a -2°C ve dne. Pak mrazy začaly stoupat až do -17°C 29./12. a -11°C na Silvestra. Mrzlo i ve dne.

Události doma i v zahraničí.

Prudké boje ruské armády proti čečenským nacionalistům pokračovaly ve městě Groznem. Jsou zde tisíce obětí na životech a město je v sutinách.

Podle zpráv v tisku vydělala Česká spořitelna za r. 1994 zisk 4 miliardy Kč. Ošidila o to drobné střádatele, kterým úročila vklady od 2 do 4% zatímco jiné peněžní ústavy poskytovaly zúročení od 4 do 12% při čtvrtletním vyplácení úroků.

Míra inflace za minulý rok dosáhla 10%.

V měsíci lednu se začal projevovat nedostatek konzumních brambor. Prodávaly se na trhu za 10 až 15 Kč za kg.

Těžba uhlí na mostecku poklesla v r. 1994 o 10%. Útlum těžby pokračoval i v r. 1995.

Zisk české pošty dosáhl v r. 1994 260 milionů Kč a je to jen ½ zisku dosaženého v předchozím roku.

Od 1./5. 1995 ponese síť bývalé Poštovní banky název Poštovní spořitelna. Investiční a poštovní banka bude nadále sestávat ze 2 sekcí: Investiční banka pro běžnou a velkou klientelu a Poštovní spořitelna specializovaná pro spořitelní služby.

Nezaměstnanost činila koncem února 3,2% je to nejmenší nezaměstnanost ve střední Evropě.

Lichtenštejnský kníže Hans Adam II. požaduje od Prahy náhradu za nemovitosti.

Na burze cenných papírů panuje stagnace obchodu.

Do ČR připlynulo za r. 1994 formou přímých investic

862,4 miliónů $, t.j. 24,8 miliard Kč. Snížení hodnoty dolaru oproti německé marce o 4,2% zasadilo našim vývozcům v dolarech těžkou ránu, poněvadž inkaso dolarových pohledávek má skutečnou hodnotu o 4,2% nižší. Vřelo to, též za následek přesun valut (DRM) na kurnové účty.

Důležitou událostí byla 8/3. 1995 potvrzení platnosti Benešových dekretů z r. 1945, které Německu zpochybňovalo.

Rumunska projevila zájem o českou privatizaci.

Škoda Plzeň, která měla finanční potíže, zvedla tržby o polovinu.

Turecká vláda podnikla v druhé polovině března 1995 nálety na severní Irák proti kurdským povstalcům. Akce trvaly několik týdnů.

Prezident Havel odletěl 25/3. 1995 do Šichamoří. Navštíví Austrálii, Nový Zéland, Filipíny a Singapur. Cílem cesty je rozšíření politických a hospodářských styků.

Plzeňská Škodovka zahájila v Číně výrobu malých parních turbín. Výroba se během 3 let zdesateronásobí.

Železničáři ustoupili po jednání 28/3. při splnění některých jejich požadavků od připravované gen. stávky.

Vyčíslená ztráta hospodaření zemědělských družstev za uplynulý rok 1994 dosáhla 2,1 miliardy Kč.

Předseda KDS Pilip potvrdil koncem března, že jedná s Václ. Klausem o sloučení s ODS, neboť KDS nemá vyhlídky, že by prošla při volbách do parlamentu.

1/4. oznámil ministr spravedlnosti Novák, že podal stížnost pro porušení zákona ve věci protektorátního předsedy vlády R. Berana a generála Lyčkového, kteří byli retribučním soudem nepravem odsouzeni k 20 letům žaláře.

Pohřešovaný 11-ti letý školák Tomáš Belica, syn vězeňského dozorce z Ostravy byl po 14 dnech pátrání nalezen v bytě vraha Fr. Kahánka. Chlapec byl bestiálně zavražděn a pohlavně zneužit. Kahánek po dopadení a přiznání k vraždě byl kolegy otce Belici, vězeňskými dozorci, po zásluze lynchován a když na celu „uklouzl" a zranil se na spánku, zranění v nemocnici podlehl. Oko za oko - zub za zub. Vězeňští dozorci budou po ukončení vyšetřování souzeni, ale celá veřejnost, která případ sledovala v televizi, jejich čin schvalovala. Proč? Protože podobné sexuální zločiny nejsou stále častější. Trest často následuje až po letech, dík zdlouhavému vyšetřování a soudnímu řízení a výměry trestu za tyto hrdelní činy

jsou směšné.

19.4. vzrušila celý svět zpráva z Oklahomy, U.S.A. kde neznámí teroristé ve středu města přivedli k výbuchu zaparkovaný automobil s třaskavinami. Výšková budova s 550 zaměstnanci a dětmi ve zdejší školce se zřítila a v troskách pohřbila a uvěznila většinu těchto lidí. Zatím bylo vyproštěno 36 mrtvých a kolem 400 raněných. Ostatní jsou po 3 dnech dosud pohřbeni v troskách.

V Domažlicích byl v minulých letech za 15 mil. Kč zrekonstruován Chodský hrad, ale 22.4.95 byl v noci zničen požárem. Přesto, že shořela celá střecha, podařilo se většinu exponátů z muzea zachránit. Požár způsobila nedbalost.

Český premiér V. Klaus, který navštívil USA, odletěl 2.5. z Chicaga do Bostonu, kde pronesl ekonomickou přednášku. Na pracovní snídani hovořil s podnikateli Americko-české obchodní komory. Z Bostonu odletěl k dalšímu jednání v Washingtonu.

Bilance OKD za r. 1994 vykazuje nepředstavitelnou ztrátu 1 miliardu, 777 milionů Kč. Z 29 miliard celkových výnosů je to jistě nevýhodná částka, která by měla národohospodáře nutit k zamyšlení.

Podle zpráv ze 4.5 uvažuje vláda ČR o zrušení platební dohody se Slovenskem. Tato clearingová dohoda byla v následujících měsících skutečně vypovězena.

Rusko je dosud monopolním dodavatelem zemního plynu, který proudí do ČR. Rýsuje se možnost dodávky norského plynu, který již proudí do Německa.

Celá Evropa a USA si 8. a 9.5. připomenuly 50. výročí vítězného ukončení války s nacistickým Německem.

V květnu byly uveřejněny zprávy, že pěstitelské plochy brambor jsou v běžném roce o 8% vyšší než v roce minulém. Z dálky by se, že bude v roce 1995 brambor nadbytek. Ale chyba lávky. Letní sucha a podzimní časté přívalové deště nepříznivě ovlivnily výnosy, takže v Bohouňovském dgru byla sklizeň po ha proti lonsku téměř poloviční - malé bramkory.

16.5. přiseštoval do Prahy švédský král Carl XVI. Gustaf s královnou Silvií. Jde o 1. návštěvu od vzniku ČSR v r. 1918.

21.5. bylo v Olomouci prohlášeno svatořečení blahoslavené Zdislavy z Lemberka a mnicha Jana Sarkandra papežem Janem Pavlem II.

Zkrachovaná česká loterka vykázala asi 500 milionů Kč dluhů.

V japonsku byly odhaleny zbrojní sklady sekty Óm šinrikjó, která před časem udělala teroristický útok otravnou bombou v tokijském metru. Útok měl za následek otravu plynem zasažených pasažerů, z nichž značný počet končil smrtí. Sekta měla na 10.000 příslušníků a obhospodařovala ozbrojené oddíly, jež měly zaútočit na města.

Odborové svazy na železnici hrozí stávkou za zvýšení platů. 8/6. získal čestný doktorát Harvardské univerzity v Cambridge u Bostonu prezident Václav Havel. Stát začíná letos dotovat novou výstavbu obcí až 320.000 Kč na jeden byt. 16/6. bylo oznámeno, že odbory na železnici vyhlásily stávku na ČSD na 21/6. Čeká se na výsledek jednání 20/6.

Výsledkem jednání, kterého se zúčastnil i předseda vlády V. Klaus byla dohoda, která byla zdůvodněna tím, že škody způsobené stávkou by měly obrovský dopad na celou ekonomiku. Zvýšení mezd na železnici dosáhne v průměru 840 Kč na 1 pracovníka. Stávka vyhlášená na 23/6. se ruší.

Vzhledem k průtahům se stavbou jaderné elektrárny Temelín se dostavba o rok zpozdí a bude o 5 miliard Kč dražší. 21/6. vyslovil parlament souhlas se zrušením clearingové platební smlouvy se Slovenskem k 1/10. 1995.

V Trhových Svinech, v rodišti pana protektorátního prezidenta Emila Háchy, byla odhalena pro zásluze pamětní deska na jeho podnět daně, rozhodnutím městského zastupitelstva s odůvodněním, že se od 15/3. 1939 ze všech sil snažil o uchování české národní svébytnosti.

Podle oznámení tisku z 27/6. 1945 je připravena k prodeji zem, půda a lesy v hodnotě 140 miliard Kč za ceny výrazně nižší, než je cena určitá.

Francouzský prezident Chirac oznámil obnovení jaderných zkoušek na atolu Mururoa v Tichomoří. Proti tomu protestovala celosvětová veřejnost, ale bezvýsledně. Zkoušky pokračovaly a byly ukončeny až 5. jaderným výbuchem v lednu 1996.

Po ukončení kuponové privatizace je stát stále vlastníkem 2000 podniků a které nenese vyhledavě nikdo zájem.

V červenci byla vládou zrušena mzdová regulace, která měla za úkol brzdit růst inflace.

Na planetě země žije současně asi 5,7 miliardy lidí a

během příštích 20 let se má toto číslo zvýšit na 7 až 8 miliard.

Na pozvání prezidenta Havla přicestoval do Prahy 12./7. na státenní návštěvu španělský král Juan Carlos I. s chotí Sofií. Návštěva má státní charakter.

Válka v Čečensku trvá. A proč ve skutečnosti k této válce musila dojít? Území této země je strategicky velmi důležitá křižovatka ropovodů z Baku a Astrachaně, které pak pokračují do černomořských přístavů. Proto je to pro Rusko životně důležité, aby zde neztratilo vliv.

Poslanecká sněmovna vydala poslance Jana Vika SPR-RSČ (Sládkova strana) k trestnímu stíhání za vytištění a kolportáž provokačních letáků proti Spolkové republice Německo. Od července vstoupil v platnost zákon o 9-ti leté povinné školní docházce.

30/6. byl schválen nový zákon o důchodovém pojištění a důchodovém zabezpečení, který doznal značné změny, zejména o věkových hranicích pro odchod do důchodu. Základní výměra pro všechny je 680 Kč. Výše procentního výměru je závislá na počtu odpracovaných let a výši výdělku s minimální hranicí 770 Kč. Za každý celý odpracovaný rok se počítá 1½% z vypočtového základu.

Do července 1995 dosáhly příjmy Fondu nár. majetku z privatizace přes 1 miliardu Kč.

Samostatná republika Srbská krajina, která vznikla v chaotických poměrech r. 1991 za pomoci Bělehradu na úkor Chorvatska, přestala počátkem srpna 1995, po úspěšné chorvatské ofenzivě, existovat.

Lékárny v ČR si stěžují na neproplácení receptů pojišťovnami. Primát mezi neplatiči má Hornická pojišťovna, které hrozí bankrot.

České dráhy oslavily 150-ti leté výročí zahájení provozu na první žel. trati Olomouc-Praha. Z Olomouce byl vypraven do Prahy historický vlak, který přijel 20/8 1995 na Masarykovo nádraží odpoledne, kde byl slavnostně uvítán.

Míra nezaměstnanosti vykázala za červenec 2,9%. Nejnižší byla v Okrese - pouhých 0,2%.

2./9. 1995 v Honolulu na Hawaiských ostrovech při oslavách půlstoletí ukončení druhé světové války na Dálném

V japonsku byly odhaleny zbrojní sklady sekty Óm šinrikjo, která před časem udělala teroristický útok otravnou bombou v tokijském metru. Útok měl za následek stovky plynem zasažených pasažerů, z nichž značný počet končil smrtí. Sekta měla na 10.000 příslušníků a budovala ozbrojené oddíly, jež měly zaútočit na města.

Odborové svazy na železnici hrozí stávkou za zvýšení platů. 8/6. získal čestný doktorát Harvardské univerzity v Cambridge u Bostonu prezident Václav Havel. Stát začíná letos dotovat novou výstavbu obcí až 320.000 Kč na jeden byt. 16/6. bylo oznámeno, že odbory na železnici vyhlásily stávku na ČSD na 21/6. Čeká se na výsledek jednání 20/6.

Výsledkem jednání, kterého se zúčastnil i předseda vlády V. Klaus byla dohoda, která byla zdůvodněna tím, že škody způsobené stávkou by měly obranský dopad na celou ekonomiku. Zvýšení mezd na železnici dosáhne v průměru 840 Kč na 1 pracovníka. Stávka vyhlášená na 21/6. se ruší.

Vzhledem k průtahům se stavbou jaderné elektrárny Temelín se dostavba o rok zpozdí a bude o 5 miliard Kč dražší. 21.6. vyslovil parlament souhlas se zrušením clearingové platební smlouvy se Slovenskem k 1/10. 1995.

V Trhových Svinech, v rodišti pana protektorátního prezidenta Emila Háchy, byla odhalena pro zásluze pamětní deska na jeho podnětem daně, rozhodnutím městského zastupitelstva s odůvodněním, že se od 15/3. 1939 ze všech sil snažil o uchování české národní svébytnosti.

Podle oznámení tisku z 27/6. 1945 je připravena k prodeji zem. půda a lesy v hodnotě 140 miliard Kč za ceny výrazně nižší, než je cena úřední.

Francouzský prezident Chirac oznámil obnovení jaderných zkoušek na atolu Mururoa v Tichomoří. Proti tomu protestovalo celosvětová veřejnost, ale bez výsledně. Zkoušky pokračovaly a byly ukončeny až 5. jaderným výbuchem v lednu 1996.

Po ukončení kuponové privatizace je stát stále vlastníkem 2000 podniků a které nenáhá výhledově nikdo zájem.

V červenci byla vládou zrušena mzdová regulace, která měla za úkol brzdit růst inflace.

Na planetě země žije současně asi 5,7 miliardy lidí a

během příštích 20 let se má toto číslo zvýšit na 7 až 8 miliard.

Na pozvání prezidenta Havla přicestoval do Prahy 12/7 na státní návštěvu španělský král Juan Carlos I. s choť Sofií. Návštěva má státní charakter.

Válka v Čečensku trvá. A proč ve skutečnosti k této válce musila dojít? Území této země je strategicky velmi důležitá křižovatka ropovodů z Baku a Astrachaně, které pak pokračují do černomořských přístavů. Proto je to pro Rusko životně důležité, aby zde neztratilo vliv.

Poslanecká sněmovna vydala poslance Jana Vika SPR-RSČ (Sládkova strana) k trestnímu stíhání za vytištění a kolportáž provokačních letáků proti Spolkové republice Německo. Od července vstoupil v platnost zákon o 9-ti leté povinné školní docházce.

30/6. byl schválen nový zákon o důchodovém pojištění a důchodovém zabezpečení, který doznal značné změny, zejména o věkových hranicích pro odchod do důchodu. Základní výměra pro všechny je 680 Kč. Výše procentního výměru je závislá na počtu odpracovaných let a výši výdělku s minimální hranicí 770 Kč. Za každý celý odpracovaný rok se počítá 1½% z vypočtového základu.

Do července 1995 dosáhly příjmy Fondu nár. majetku z privatizace přes 1 miliardu Kč.

Samostatná republika Srbská krajina, která vznikla v chaotických poměrech r. 1991 za pomoci Bělehradu na úkor Chorvatska, přestala počátkem srpna 1995, po úspěšné chorvatské ofenzivě, existovat.

Lékárny v ČR si stěžují na neproplácení receptů pojišťovnami. Přímat mezi neplatiči má Hornická pojišťovna, které hrozí bankrot.

České dráhy oslavily 150-tí leté výročí zahájení provozu na první žel. trati Olomouc-Praha. Z Olomouce byl vypraven do Prahy historický vlak, který přijel 20/8 1995 na Masarykovo nádraží odpoledne, kde byl slavnostně uvítán.

Míra nezaměstnanosti, vykázala za červenec 2,9%. Nejnižší byla v Praze - pouhých 0,2%.

2./9. 1995 v Honolulu na Hawaiských ostrovech při oslavách půlstoletí ukončení druhé světové války na Dálném

po kapitulaci Japonska, prohlásil přítomný prezident Clinton, že generace této II. svět. války zachránila, před 50 lety náš svět a zanechala pokračování její práce během dalšího půlstoletí míru a pokroku.

44% občanů ČR v důchodovém věku pracuje, a to 29% krátkodobě a 11% alespoň 1/2 pracovních dní v týdne.

Dlouholetý spor se SR o tak zv. „Bojnický oltář" se ukončil. Slovensko dostane oltář a ČR 10 gotických obrazů.

Izrael a OOP zastupovaná Arafatem parafovaly 24/9. 1945 dohodu o rozšíření palestinské samosprávy na západním břehu Jordánu. K dohodě došlo po 8 dní trvajícím jednání. Parafování dohody byl přítomen prezident Clinton, egyptský prezident Mubarak a jordánský Husajn.

27/9. schválila sněmovna většinou hlasů naplnění druhé komory parlamentu – senát. Voliči budou volit 81 senátorů v dvoukolových většinových volbách. Do druhého kola postupují 2 kandidáti nejúspěšnější, pokud v 1. kole nezískal jeden z kandidátů nadpoloviční většinu.

V září byla parlamentem schválena konvertibilita t. j. směnitelnost české koruny. 2/10. byl vyhlášen konkurs na Kreditní a průmyslovou banku. Od 16/10. bude na kurzovním lístku České NB uváděn kurs české koruny vůči slovenské koruně. Ještě v roce 1995 vyčlenila vláda na podporu hypoték 200 milionů, pro rok 1996 to bude 500 milionů Kč.

Bývalý šéf Centra kuponové privatizace byl obžalován pro úplatkářství a zneužití pravomoci veřejného činitele a v říjnu odsouzen na 7 let vězení a peněžitému trestu 1 milion Kč. (Lízner).

18/10. byl schválen parlamentem státní rozpočet na r. 1996 v částce 497,9 miliardy Kč. Nové vozy Metra v Praze spolknou 3,7 miliardy Kč. 23/10. přestala vyplácet vklady další banka, která se octla v platební tísni Česká banka.

V předvečer mírových rozhovorů o Bosně ustaly po 23/10. v Bosně boje.

U příležitosti oslav 28./X. udělil prezident Havel první nová vyznamenání ČR, a to Řád Bílého lva, Řád Tgm a medaile za zásluhy a hrdinství. V tisku byl výběr vyznamenaných kritizován, že na důležité odbojáře se zapomělo. (Gen. Mašín, legionáři).

1. listopadu zahájili někteří lékaři administrativní stávku.

4./11. 1995 byl zavražděn fanatickým pravicovým anarchistou izraelský premier J. Rabin, který se zasloužil o dorozumění mezi vládou Izraele a Arafatem. Žhavý židovský mladík Jigal Amir (syn rabína) zasáhl svou oběť 2 náboji do zad a do krku.

18./11. volili Poláci nového prezidenta. Dosavadní prezident Lech Walesa bitvu o prez. křesla nepatrným rozdílem prohrál. Dostal 48,26% hlasů a jeho protivník, kandidát postkomunistické strany Alexander Kwasniewski s 51.72% hlasů se stal novým prezidentem.

ČR se se svým zahraničním dluhem 155,7 miliardy Kč řadí k nejméně zadluženým státům v Evropě.

Koncem listopadu schválila vláda vyslání pomocného vojenského sboru do Bosny, který bude spolupomáhat při dozoru na dodržování mírových podmínek. Půjde asi o 850 osob a náklady s tím spojené dosáhnou 1¼ miliardy Kč.

Prezident V. Havel zahájil počátkem prosince neformální 4-denní návštěvu Japonska. Po schůzce s politiky vykonal audienci u japonského císaře a pozval ho do ČR.

4./12. bylo zahájeno plnění ropovodu z Ingolštadtu do ČR. Při světovém mezinárodním shromáždění v Hirošimě obdržel Václav Havel cenu „Budovenost-naděje", jež je spojena s částkou 100.000 $. Prezident ji hodlá věnovat na humánní účely a Pražskému hradu.

Událost století: Vesmírná sonda Galileo úspěšně dopravila minisondu o váze 338 kg do atmosféry planety Jupiter. Sonda začala vysílat údaje o atmosféře Jupitera. Cesta Galilea k Jupiteru trvala 6 let a byla dlouhá 3,7 miliardy kilometrů. Galileo se dostal na oběžnou dráhu Jupitera.

V neděli 17/12. se uskutečnily v Rusku první demokratické volby. Podle předběžných výsledků se zúčastnilo voleb 65% voličů ze 105 miliónů oprávněných voličů. Nejvíce hlasů 21,9% získali komunisté vedení Gennadijem Zuganovem. Liberální demokraté 11,1% vedeni ultrapravičákem Žirinovským, Náš dům - Rusko 9,6%, vedeni Viktorem Černomirdinem a hnutí Jabloko 8,4% vedené grigoriem Javlinským. Ze 43 stran kandidujících ve volbách, dosáhly potřebné hranice jen 4 strany a mají právo obsadit v parlamentu ze 450 křesel jednu polovinu = 225 křesel. Zbytek 225 křesel bude obsazeno na základě přímých mandátů.

19./XII. ratifikoval parlament dohodu o vstupu ČR do prestižní Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj.

Ul. Stehlík, gen. ředitel „Poldi oel", požádal stát o provozní dotaci 4 miliardy Kč. Vláda tuto neomalenou žádost zamítla.

Ze 27 zdravotních pojišťoven schválil parlament provozní plány jen 14 pojišťoven. Existence 13 neschválených je pochybná. Určitě půjde do konkurzu Hornická poj.

Polský premier J. Oleksy byl obviněn z vlastizrady a až do konečného vyšetření odstoupil ze své funkce.

Vegetace a výnosy:

Vegetace byla značně ovlivněna rozmarem počasí. Jarní píce jak seno na lukách, tak i vojtěšky narostlo dostatek, bohužel červen byl po 3 týdny velmi deštivý, takže by se jak seno tak i vojtěška vůbec neusušila. Naštěstí zavedli v Agru tento rok novou technologii konzervování píce ne silážováním, ale pěchováním do velkoobjemných igelitových vaků v podobě 1m vysokých dlouhých „jitrnic". Jinak by bývala sklizeň z větší části zhnila.

Další extrém počasí dlouho trvající sucho po tři týdny v červenci vysušilo promočenou půdu, takže byla ulehlá jako beton. V těžkých půdách chodili lidé kopat brambory krumpáčem. Sucho ovlivnilo i vzrůst kukuřice.

r1995

Produkce rostlinné výroby

Agro Bohouňovice

Plodina	Množství v q	Cena za q	Hodnota v Kč
pšenice ozimá	9.398,66	200,--	1,879.732,--
pšenice jarní	824,51	200,--	164.902,--
ječmen ozimý	1.083,08	200,--	216.616,--
ječmen jarní	2.699,99	200,--	539.998,--
triticale	155,30	200,--	31.060,--
řepka na zrno	2.098,08	430,--	902.174,40
kukuřice	18.220,--	33,--	601.260,--
vojtěška v zel.	28.190,--	18,--	507.420,--
jetel v zel.	13.492,--	18,--	242.856,--
směska ke krmení	4.001,--	24,--	96.024,--
louky a víceleté v zel.	7.632,--	17,--	129.744,--
kapusta krmná	1.321,--	24,--	31.704,--
sláma stelivová	2.700,--	17,--	45.900,--
sláma krmná	2.570,--	23,--	59.110,--
brambory	125,--	200,--	25.000,--
ječmen v zel.	6.820,--	24,--	163.680,--
Produkce RV celkem			5,637.180.40

Průměrné hektarové výnosy

Plodina	Množství v q	Výměra v ha	Č.v.q/ha
pšenice ozimá	9.398,66	290,07	32,40
pšenice jarní	824.51	23,--	35.85
ječmen ozimý	1.083,08	33,--	32.82
ječmen jarní	2.699,99	138,48	19,50
triticale	155,30	6,--	25,88
řepka ozimá	2.098.08	94,78	22,14
brambory	125,--	4,--	31,25
kapusta krmná	1.321,--	5,50	240,18
kukuřice	18.220,--	137,37	132,63
směska zel.	4.001,--	11.24	355,96
ječmen v zel.	6.820,--	30,--	227,33
vojtěška v such.	7.047,--	60,--	117,45
jetel v such.	3.373,--	30,--	112,43
louky a víceleté v suchém	1.908,--	70,87	26,92

Rod Poláků.

In memoriam Josefa Poláka č.4

Praotec rodu: **Jakub Polák**, od r. 1651 zčchl r. 1668, na gruntě „Polákovském" v Černých Voděradech č.7

syn **Josef Polák**, ujal po zchlém Jakubově grunt r. 1673

* as 1680 Voděrady č.7 od r. 1700 + 26/4. 1749 - č.3 = grunt Šindelářovský

Jan Polák, na gruntě V. Skovranka č.3

oo Dorota

od r. 1711 na gruntě Červinkovském č.10

Matěj + 1730

Martin

Dědic gruntu Polákovského č.7

Václav, dědic č.7 + 1736

* as 1701 | * as 1704 | * as 1706 + 1716 | * as 1708 | od 9/8. 1740 dědic gruntu po otci | * as 1714 | * as 1716 + 30/8.1 | * as 1720 + 30/8 1756

Rozina oo 1724 Jana Bílého | **Kateřina** + | **Alžběta** + | **Dorota** oo 23/11 1732 Václava Eliáše z Voděrad

Jan Polák, dědic č.3 * 25/3.1711 + po roce 1776
I. oo Veronika + 26/5 1766
II. oo 28/10 1766 Šimonku Martina Hlaváčka z Vyžlovek

Anna 3/8 17-38 Tomáše Novotného, Březí

Lida + | **Maměna** oo 12/11. 1741 Matěje Pechárka syna Onděje z Voděrad

z II. manželství

Dědic gruntu č.3

* 10/10 1734 + záhy | * 30/5 1737 + 12/7 1737 | * 28/6. 1738

Kateřina | **Anna** | **Václav**

od 9/5. 1770 v Konojedech č.34 * 26/9. 1741 Voděrady č.3 + Konojedy č.34

Jan Polák, sedlák
I. oo 31/6 1765 Kateřinu de. + Václava Skály, sedláka, Voplany
II. 12/1 oo 4/1 1803 vdovu Veroniku po + Václavu Formánkovi, Konojedy 33

* 1743 * 15/11 1744 * 6/12 1747 + 19/10 1771 * 3/11 1767 * 30/12 1770 * 19/11 1773 * 4/7 1776

Kateřina oo Štěcha | **Josef** oo 31/10 1767 Kateřinu de. Rudolfa Svobody ze Střímelic + | **Tomáš** | **Martin** + nežen. | **Jiří** + 3/9 1777 | **Magdalena** + | **Anna**

od 15./1. 1793 půlsedlák na oddělené polovině gruntu v Konojedech č.45

Dědic č.34

* 18/6 1766 Voděrady 3 | * 22/1 1768 Vodě č.3 | * 22/5 1770 Voděr. č.3 | * 2/5 1773 v Konojedech č. 34 + 14/2 1841 Bohonyňovice č.4 | * 8/2 1775 č.34 | * 20/4 1777 | * 16/10 1779 | * 14/6 1782 | * 21/7 1784

Magdalena | **Anna** | **Václav**

Jan Nep. Polák oo 31.5 1796 Magdalenu de. po + Václavu Šimůnkovi z Přahvozdí č.5 * 17.67 + 20/6. 1853 Bohouňovice č.4
od r. 1814 sedlák Bohouňovice 4.

Matěj oo 1801 Veronu Rychlíkovu z Voděrad

Jiří | **Kateřina** | **Mári** | **Anna**

Dědic gruntu v Bohouňovicích č.4.

Řezař / Domkář Boh. č.26

* 27/8 1797 Konojedy 45 | * 21/9 1798 č.45 | * 4/2 1800 č.45 | * 24/3 1802 č.45 | * 9/11 1803 č.45 | * 1806 č.45 | * 23/7 1808 Konojedy 45 | * 10/2 1811 č.45 | * 20/3 1813 Kon. 45 + 25/8 1883 Boh. č.4 | * 30/8 1815 Boh. č.4 + 30/4 1852 | * 14/1 1818

Václav + | **Václav** + | **Matěj** | **Kateřina** + 14/12 1802 | **Václav** | **Kateřina** oo 10/2 1831 Jana Severýna z Kor. Krut 16 | **Magdalena** oo Jana Drahotu | **Josef** + 7/1 1812

Josef Polák oo Annu Holubovu z Malotic č.7 + 13.4.1887

Jan Tomáš oo 9/11 1852 Barboru maxovu z Boh. č.26

* 18/1 1839 | * 30/6 1841 + 13/2 1842 | * 14/7 1843 | * 28/11. 1846 Boh. č.4 + 28/4 1934 - " -

Josef Polák, dědic č.4 oo 29/10 1873 Kateřinu Šmejkalovu z Újezdce č.8 * 6/3 1846 č.8 +

* 26/1 1849 | * 18/7 185[illegible] | * 28/3 1855 + 1874 | * 3/8 1857

Maria oo 29/7 1867 Josefa Vaibelku z Boh. č.17 Rolník v Křečovicích | **Josef** + | **Anna** oo 3/2 1869 Václava Bílka z Dol. Kruč č.6

Barbora | **Václav** | **Jan** | **Kateřina**

* 30/3 1884 Boh. č.4 + 21/11 1934 - " - = ruský legionář

* 10/3 1887 + ve Škvrňově

* 13/1 1890 + ve válce

* 10/4 1871 v Újezdci 8 | * 18/9 1876 č.4 + 18/11 1876 | * 28/2 1879 | * 12/9 1881

Josef oo 29/9 1908 vdovu Marii Dvořákovou Křečovice 22 | **Marie** + | **Emilie** | **Anežka** | **Antonín**

Jaroslav Polák, dědic gruntu oo 1921 Marii Žídkovou z Vidic * 23/6 1895 + 24/2. 1944 čp. 4

Emilie oo 12/8 1922 Václava Bateliky 17. kraky | **Anna** + | **Jan** +

* 1921

Jarmila oo 29/9 1945 Lad. Formana, čekanou

* 12/6 1923 + 16/6 1923 | **Antonín** + | * 1/1 1925 + 17/5 1925 | **Jaroslav** +

* 17/5. 1926 Bohouňovice č.4 + 3/3 1995 v Čáslavi

JOSEF Polák od r. 1945 dědic č.4 oo 15/11 1947 Janušku Homolkovou z Dolan

* 11/12 1927

Marie oo 18/4 1849 Antonína Procházky z č.2

Uvedené extrémní počasí ovlivnily i výnosy. U obilovin se pohybovaly mezi 30 až 35q po 1 ha, ale u jarního ječmene byl výnos přímo katastrofální 20q z 1 ha.

U ovoce to byla různé. Třešní a višní se urodilo hodně. Hrušek už méně, jablka ranná se neurodila vůbec a jablone pozdní, které loni rodily nadprůměr neurodily v letošním roce skoro vůbec. Stromy, které loni rodily normálně měly ovoce dost. Švestek bylo málo. Spadaly následkem červencového sucha, ale ostatních peckovin, zvlášť meruněk bylo poměrně dost. Hodně bylo i jahod, rybízu a angreštu. U zeleniny řádila následkem červnových dešťů plíseň. Zejména rajčata zčernala plísní už v srpnu během 1 týdne. Podobně i vinná réva byla u nestříkaných keřů totálně zasažena a úroda zničena i u odolných aklimatizovaných odrůd. Plísni byly brzy napadeny a zničeny záhony okurek.

Výjimečná byla podzimní 2× se opakující exploze hub, kdy všichni houbaři chodili domů s plnými košíky hub.

Pohyb obyvatel:

Narození: 1/12. 1995 * Daniel Pokuta z Bohouňovic č 45
∞ v září 1995, ž. vdovec Vojtěch Jouza, výměnkář v čp 1
n. Jarmila

Svatby:

Zemřelí: Dne 18/1. 1995 + v Nachodě u sve dcery rodák bohouňovský Antonín Kocházka, učitel * 29/5. 1909 v čp. 21.
Jeho ostatky byly uloženy v rodinné hrobce čp 21.
Dne 3/3 1995 + Josef Polák bývalý rolník v Bohouňovicích čp. 4. Zemřel v Domově důchodců v Čáslavi. * 17/5. 1926.
Byl to dobrosrdečný a ochotný soused. Rád hrál při každé příležitosti na tátrace harmoniku.
V Bohouňovicích tak přibyla další nepůvodní zemědělská usedlost.
Se zemřelým muži ze vsi přijmení Polák.

Stav k 1/1. 1995	narození	Přihlášení	Zemřelí	Odstěhovaní	Stav k 31/12. 1995
mužů 38	1	2	1	–	40
žen 43	–	2	–	1	44
Celkem 81	1	4	1	1	84

Odhlášení: 12/95 Říkšová Alena, provdaná Schwarzová z čp 8 do Mělníka
Přihlášení: 22/9-95 Jouzova Jarmila * 18/3. 1930 z Olomouce
12/9 1995 z Vlkanic: Králová Eva * 26/9. 1964 do čp 4
a 2 synů: Lukáš * 6/6. 1984 a David * 10/6. 1987

Odcházející hospodář Pavel Kubelka zanechal Ondřejovi bez zápisu (darem) 2 klisny, 1 krávu a 4 ovce. Mimo to mu v roce 1701 jako rychtář ždánický daroval ze svého nápadu (z grunt. pohledávky) 21 kop gr. m a před svou smrtí mu odpustil dalších 48 kop, 12 gr., t.j. ½ celého zbytku své knihovní pretence. Ondřej Lepeška skládal na gruntovní dluhy po 1 kopě gr. grunt sice nezatížil žádným dluhem, ale také jej nijak nezlepšil. Když 25/3 1737 zemřela jeho manželka Kateřina ve věku 65 let, chystal se Ondřej na výměnek. Ale dříve než se jeho syn oženil, otec Ondřej zemřel 4/6. 1739 ve věku 70 let. grunt potřeboval hospodyni a proto se syn a dědic martin oženil 15/6. 1739 s Dorotou, dcerou Václava Hnidy z Ujezdce.

martin Lepeška převzal grunt zápisem z 2/10. 1739 za šacovní sumu 335 kop, 30 grošů mís. šacunk je dokladem toho, že grunt byl dostavěn a dobře vybaven.

Šacunk toho gruntu:

místa kde stavení stojí - - - - - -	10 kop, - ,
Světnice, síň, komora a maštal - - - -	30 " , -
kamna s podkamním, chlebová pec, kamnovec železný a kamín dřevěný. - - - - - - -	3 " , -
šprejchárky 2 s prkenou podlahou - - -	14 " , -
chlívky 2 malý a sešlý - - - - - -	4 " , -
stodola se 2 zádělími, a to sešlá - - -	10 " , - ,
sklípek - - - - - - - -	10 " , - ,
studna -	3 " , - ,
1 vůz 1 plaucha brány - - - - - -	10 " , - ,
1 valach a vůl - - - - - -	14 " , - ,
pole vorný, luka a zahrada za 8 kop záhonů à 20 ß	168 " , - ,
nakličeného obilí: pšenice 2 str. 1 čtvrce à 2 ß	4 " , 15 gr. ,
žita 25 str. po 1 ß, 30 gr. ,	37 " , 30 " ,
ječmene 6 str, 3 věrtele à 1 ß	6 " , 45 " ,
ovsa 11 str. à 1 ß	11 " , - " ,
Suma = 335 kop 30 gr.	

Martin Lepeška, přesto že převzal grunt téměř bez dluhů, se jako hospodář neosvědčil. Po 10 letech hospodaření musíl z gruntu odejít neboť byl vrchností odsazen.... poněvadž martin Lepeška skrz svou nemožnost dálej hospodařiti nemohl a stavení již nanejvýš „spustil", proto postoupil

ten grunt Jakubovi Pokornému, 28.12.1751.

který byl synem Jana Pokorného, hospodáře z čp 1 v Boh. Spuštění gruntu dokumentuje i snížená šacovní suma

273 kop, 50 gr. míš.

Odsazený hospodář Martin Lepeška zahy zemřel 14.12.1752.
Jakub Pokorný se oženil 7.12.1750, s Veronikou, dc. Jana Svobody z Bohouňovic. nový hospodař Jakub převzal gruntovním zapisem i martinem „zdělané dluhy" 78 kop, 16½ gr. míš., které se srážejí z martinovi pretence, ze kterě zbylo pro jeho sirotky: Jana, Marenu a Bětu a pro vdovu Dorotu ještě k dobírání 26 kop, 53 gr.,

Jakub Pokorný s manželkou Verunou měli 12 dětí:

Tomáš * 14/12. 1750 + 30/4 1755,
Anna * 5/10 1752 +
Josef * 3/3. 1755
Jan Křt. * 23/6. 1756
Magdalena * 25/9. 1757 + 13/4. 1759.
Anna * 18/12. 1758
Kateřina * 20/4. 1760 + 7/6. 1760.
Václav * 24/7. 1761
Jiří a Josef * 9/3. 1764, Jiří + 18/12 1767,
Kateřina * 8/11. 1766
Lidmila * 18/10 1769,

Jakub Pokorný gruntovní dluhy řádně splácel, ale v hospodaření se mu nedařilo. Pro nemoc a nemožnost stavení již nanejvýš spustil pracea je postoupil Václavovi Procházkovi 31/8. 1768 za šacovní sumu 367 kop, 19 gr. míš. Na zaplacení dluhů se ponechává 129 kop a Jakubovi Pokornému ještě zbývá k dobírání 114 kop. Václav Procházka byl tkalcem v Újezdci a jako vdavec se 8/2. 1767 oženil s Magdalenou, dcerou bývalého hospodáře na tomto gruntě a tak jako příbuzný bývalého majitele usedlosti Martina Lepeška přicházel při výběru nového hospodáře ~~přicházel~~ v úvahu a nakonec byl skutečně dosazen. Vrchnost předpokládala, že jako ostatní Procházkové hospodařící v Újezdci a Dolních Krutěch bude též dobrým hospodářem, ale v tomto případě neměla dobrou ruku, neboť jako tkadlec sedlačení nerozuměl. Již za necelé 3 roky při dosazení nového hospodáře čteme v zápisu: Jsouce nadjmenovaný Václav Procházka tkadlec a v hovadech neštastný, že za času svého 4-letého hospodaření o 5 hovad přišel a tudy ačkoliv jedno od milostivé vrchnosti

almužnou obdržel předce pole spustil a zanedbal, robotu dlouhý čas nevybejval, ze jemu jak na zimu tak na jaře robotou čiiny vorané a vše zdělané býti musela i protož z tehož gruntu prvé sehnán a Janovi Kubelkovi, jeho manželce a jich budoucím za dědičný právně prošacowan jest za summu 355 kop mš.

Nový majitel gruntu Jan Kubelka ujal grunt zápisem z 12.16.1772. Narodil se 25.12.1745 a byl synem Pavla Kubelky, Hurtů z čp. 14 a Anny, dc. Jana Kulhavého, rychtáře zd. Zdánic. Na grunt byl dosažen jako člen rodu osvědčených hospodářů Kubelků.

Po svatbě 28/11.1767 s Veronikou Zahatovou bydleli dočasně v podruží v čp. 14 a zde se jim narodily 2 děti:

Veronika, 4/6.1769 v čp. 14 a
Anna, * 28/3.1772 v čp. 14.

V čp. 19 se jim narodilo 7 dětí:

Jan, * 4/12.1774 v čp. 19 + 5/3.1775.
Veronika, * 1/2.1776 + 17/10.1779.
Kateřina, * 7/1.1780
Jan, * 11/12.1783, byl prvním dědicem gruntu
Václav * 27/10.1786 byl druhým dědicem gruntu.
Josef, * 7/6.1790
Barbora, * 7/5.1795 + 8/11.1802.

První dědic gruntu Jan Kubelka hospodařil na grunte bez zápisu od 20/11.1802, ale jako svobodný 24/2.1803 zemřel a tak po svatbě 16/5.1804 v 18 letech s 19-ti letou Kateřinou Šedivou, dc. Jana Šedivého z Dol. Krut č. 18, ujal grunt jako dědictví po + bratru Janovi 28/1.1808

Václav Kubelka za 672 zl, 50 krejcarů

Když byly r. 1800 založeny nové gruntovní knihy je zde i podrobný popis obytného stavení, hospodářských budov a pozemků podle jednotlivých topografických čísel z josefského katastru.

Světnice, v ní 2 okna, kamna kamnovec železný síň, pec chlebová, komín zděný, maštal, 2 špejcharky s prkennou podlahou, pod nimi sklípek klenutý, 2 chlévky roubený, stodola též roubená a jednam mlatě a dvojím zádění. Rolí byla celkem 27 jiter, 135 sáhů

Zahrada, zahrádky a louky 2 " 1374 "
Pastviny — " 1376 "

1 jitro = 1600 sáhů = 2 korce

Celkem zem. půdy 29 j. 2885 "
= 61 kor, 485 sáhů = 30 j 1285 s.

Z manželství Václava Kubelky s Kateřinou * Šedivou se narodilo 8 dětí:

Josef, * 29/10. 1806
Jan, * 2/8. 1810
Barbora * 15/6. 1812 + 22/1. 1813
Anna, * 14/1. 1814, + 18/1. 1814
Václav, * 5/4. 1815, oženil se 2. 1837 s Barborou Šubrtovou a byl dědicem rodného gruntu, Václav + 9/8. 1863 na tuberkulosu, jeho manželka Barbora + 27/3. 1867.
Tomáš, * 7/12. 1817
František a Jakub } Dvojčata * 20/8. 1825 + 6/9. 1825, + 6/10. 1825

Rodiče Václav a Kateřina úspěšně hospodařili a když se dědic gruntu Václav oženil, vyměnili se svatební smlouvou z 21/6. 1838, že ještě budou až do roku 1841 hospodařit a pak odejdou na výměnek. Výměnkář Václav + 24/5. 1858, a jeho manželka Kateřina + 4/6. 1852.

Nový hospodář Václav Kubelka ujal grunt za 600 zlatých konvenční měny ve stříbrných dvacetnících (ne bankocedulích). S manželkou Barborou roz. Šubrtovou měli 8 dětí:

Josef, * 15/10. 1839 byl dědicem gruntu, když se oženil 23/6 1868 s dcerou souseda Tomáše Procházky bývalého mlynáře z čp 18 Barborou Procházkovou.
František * 2/11. 1841 + 12/2. 1845.
Marie * 13/1. 1844 + v dětském věku - neštěstí.
Anna * 8/2. 1846 oo Mejsnikova
Václav * 22/3. 1848 + (pravděpodobně v kotci u Hradce Králové)
Barbora * 9/8. 1850 oo 12/1. 1875 Jana Kaše.
Kateřina * 10/10. 1853 + 2/11 1880.
Antonín * 29/9 1856 + 10/1 1860

Po předčasné smrti hospodáře Václava hospodařila vdova Barbora na hospodářství až do svatby nejstaršího syna a dědice - Josefa. Sirotci Josef, Václav, Anna, Barbora a Kateřina měli vykázaný mateřský podíl v částce 641 zl. 34 kr., splatné při plnoletosti s 5% úrokováním.

Z pozůstalosti po + matce Barboře, roz. Šubrtové, odělil grunt 2/4. 1868 s platností od 9/11. 1867 syn

Josef Kubelka za 5.548 zl. rak. čísla.

Nevěsta Barbora přinesla novému hospodáři Josefovi pravděpodobně slušné věno ale na zaplacení sirotčích podílů to zřejmě nestačilo, neboť hospodář si ještě vypůjčil od Občanské záložny v Kouřimi 230 zl. r.č. na 8% úrok.

Z jejich manželství se narodilo 7 dětí, z nichž 5 zůstalo na živu.

Anna * 7/7 1869 se provdala 22/5. 1888 za Jana Dlabala z Nučic.
Josef * 21/2. 1874 byl dědicem grunte.
Antonín } dvojčata * 15/6 1876 + 5/2. 1877 /
Franc } + 18/6. 1876 /
Marie * 28/12. 1879 ∞ 12/8. 1899 se provdala za Josefa Nováka, Újezdec č. 17
Antonín * 20/8. 1884 + svobodný 13/5. 1908
František * 5/3. 1886.

Josef a Barbora hospodařili 34 roků a v roce 1902, odešli na výměnek, ale nežili dlouho. Barbora Kubelková + 21/10. 1906 a vdovec Josef Kubelka + 22/2. 1912.

Dědic Josef Kubelka převzal grunt svat. smlouvou z 6/2. 1902 a oženil se 27/5. 1902 s Marií Srbovou ze Březinky č. 27. Z jejich manželství se narodily 3 děti.

Josef * 5/7. 1904 byl dědicem grunte.
Marie Růžena * 6/1. 1907 se provdala 7/10. 1930 za Jos. Beneše z Prahy.
Růžena Barbora * 2/12. 1908 " | " 26/4. 1932 za Josefa Prachářskýho rolníka z Bohoušovic č. 9. Jejich rodina byla v rámci zastrašovací akce proti hrozícímu rozpadu JZD vystěhována do bývalého mlýna Nonzova kde byl chov kachen. Oba manželé byly po smrti pochovány v Bohoušovicích. Josef + Růžena +

Josef Kubelka s manželkou Marií hospodařili 30 let. Výměrkář Josef + r. 1955 ve stáří 81 let jeho manželka Marie zemřela.

Nový hospodář Josef Kubelka převzal grunt svatební smlouvou z 31/8. 1931. Téhož roku se ožení a s manželkou Bohumilou, roz. Ackermanovou z Mančic u Uhl. Janovic hospodařil na zděděném gruntě až do r. 1953 kdy byl nucen vstoupit do založeného JZD.

Narodily se jim 3 děti:
Marie * 6/10. 1932 se provdala za Bohumila Vedrala z Dol. Kruč č. 18 r. 1954
Josef * 12/10. 1933 se oženil r. 1955 a koupil později usedlost čp. 17.
Stanislav * 24/3 1944 zdědil rodný grunt.

Po založení družstva vstoupil hospodář s manželkou do JZD kde nadále pracovali. 5.19.

Josef Kubelka zemřel r. 1978, jeho manželka pak trpěla nervovou poruchou a zemřela 13/2 1982 v 73 letech.

Dědicem usedlosti se stal nejmladší syn

Stanislav Kubelka, který se r. 1973 v oženil s Janou Hevertovou z Hor. Kruť, * 6/1 1947. Při transformaci JZD se rozhodl jako jediný zemědělec v obci samostatně hospodařit. Do nájmu si vzal ještě 17 ha pozemků usedlosti čp 9 od svého bratrance Josefa Procházky z Nesměně, takže obhospodařuje přibližně 37 ha zemědělské půdy. Práci však zvládá s velkými obtížemi, neboť na veškerou práci je prakticky sám.

Z manželství Stanislava s Janou se narodily dvě dcery:

Ivana, * 7/6. 1971, která je zatím svobodná a bydlí v Praze a

Jana, * 10/3. 1974, která se provdala 23/10. 1993 za Jakuba Pokrutu z bytovky čp 33, který je zaměstnán jako truhlář v Kostelci n/Č. Lesy, kam denně dojíždí. Narodily se jim 2 děti: Jakub a Daniel.

Hospodář Stanislav Kubelka nebydlí v původním obytném domě čp. 19, který je neobydlený, ale bydlí v čp 45, t. j. bývalém výměnku, který si obracným nákladem adaptoval a zmodernizoval! Zde bydlí i rodina provdané dcery.

Změny v obci.

Koncem roku 1995 byla dokončena novostavba poblíž stodoly bývalého čp. 23 a dostala již nové obyvatele.

Při kolaudaci novostavby p. Potůčka na stavební parcele bývalého rozbořeného domku čp. 27 byly zjištěny různé svévolné zásahy při úpravě okolního terénu. Zastavěná obecní půda mu byla pronajata do pronájmu. Novostavbě byla přidělena číslo

Pan Bohata provedl na staré obytné budově č. 34 nástavbu nového bytu.

Zapsal: Lad. Procházka

Rok 1996.

Povětrnostní podmínky:

Počasí v roce 1996 bylo krajně nepříznivé jak pro zemědělce, tak i pro majitele letovisk a koupališť. Bylo nejen dlouhou dobu chladno, ale i poměrně často deště takže se nemohla v agrotechnických lhůtách ani kosit, usušit sena a ukončit sklizeň obilí. Ještě v září byly někde nesklizené lány pšenice a ječmene. V podhorských oblastech zůstalo na malých políčkách ječmen často nesklizen. S velkými potížemi se sklízely i brambory a při potížích odbytu došlo v některých případech i k jejich zaorání. V našem katastru se podařilo sklidit úrodu řepky a obilí jen díky vyspělé mechanizaci. Podobně deštivé počasí se v historii připomíná za vlády císařovny Marie Terezie, v letech 1771 a 1772, kdy úroda zhnila na polích a následoval hladomor.

V lednu byly mrazy mírné, ale počátkem února klesly teploty na -20°C a sníh napadl až v polovině února. V polovině března se mírně oteplilo, ale menší mrazy trvaly ještě počátkem dubna. 8./4. 9./4. bylo 16°C, ale pak při severním větru opět mráz a sníh. Až v druhé polovině dubna se oteplilo přes 20°C.

Květen byl zpočátku deštivý a chladný. Jen málo dní bylo nad 20°C. Příznivé počasí pro sklizeň sena bylo pouze od 29./5. do 10./6. a od 15./6. do 21./6. Kdo si nepospíšil tak suché seno nesklidil pro časté přeháňky a déšť. V závěru července a počátkem srpna nepršelo a bylo teplé letní počasí. Od 13./8. do 16./8. se sklidila řepka a od 20./8. do 23./8. při 27°C se sklidil největší lán pšenice. Pak nastaly opět přeháňkové a deštivé dny.

Koncem září a začátkem října se oteplilo na 20°C, ale od 4/10. začaly opět přeháňky a počasí se už nezlepšilo. 24/10. přišel první mráz -4°C, takže pomrzly choulostivé květiny. Další mráz -4°C přišel až 15/11. a pak už se menší mrazy opakovaly. Každodenní menší mrazy trvaly i v prosinci a opravdová zima nastala 20/12. kdy napadal sníh a -20°C. mrzlo i vedne (-10°C) až do konce roku kdy bylo až -26°C.

Události doma i v zahraničí:

1/1. vyznamenal prezident Havel za hrdinství 14 posledních žijících legionářů z I. světové války medailemi za hrdinství.

Od ledna byla zvýšena minimální mzda na 2.500 Kč.

4/1. odjel do Bosny předvoj naší pořádkové a bezpečnostní služby.

Čeřínum Kutná Hora, chrám sv. Barbory a sedlecká katedrála byly zaneseny do památek UNESCO.

Cizí jazyky se začnou vyučovat na obecných školách již od 4. třídy.

Populární prezident Francie François Mitterrand, velký přítel našeho národa + 8/1. na rakovinu.

Od 1/4 byly důchody zvýšeny zhruba o 13%.

Ekoagrobanka se dostala do finančních potíží a spěje ke krachu. 16/1. na ni byla uvalena Nár. bankou nucená správa.

Novela zákona o půdě umožňuje emigrantům, kteří mají občanství ČR, aby se hlásili o své restituční nároky.

Významný operní pěvec Národního divadla (nepřekonatelný vodník z Rusalky) Eduard Haken původem z Volyně, zemřel 12/1. 1996 ve věku 86 let. Jeho pohřbu na Slavíně se zúčastnila tisíce smutečních hostí.

(10) 12/1. jednali o posílení vztahů mezi Izraelí a Č.R. premiér Klaus a prezident Weizman.

Podle zpráv tisku bylo v r. 1994 spácháno 57 vražd, z toho se podařilo policii objasnit 44 případů.

16/1. začal přesun bezpečnostního praporu do Bosny.

K 27. výročí sebeupálení Jana Palacha proti procesu Husákovy „normalizace byla důstojně vzpomenuto jeho oběti pro národ.

27/1. zemřela ve věku 63 let manželka prezidenta Havla Olga Havlová na zákeřné onkologické onemocnění. Její pohřeb se uskutečnil 2/2 v úzkém rodinném kruhu.

29/1. přijel do ČR slavný a „zázračný" ruský psychotronik Čumak. Ubytoval se v hotelu Intercontinental.

Světovou veřejností otřásla zpráva ze Skotska, kde šílený střelec Hamilton zastřelil v obecné škole 16 prvňáčků i s učitelkou a 17 dalších dětí postřelil.

Do Kanady se bude jezdit od 1/4 1996 bez víza.

Přes ČR projelo v lednu 158 vlaků armády USA a 1 britský a 2 české transporty do Bosny.

Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu obžaloval 10 exponentů bývalého režimu z vlastizrady.

V únoru byla ukončena činnost 10 malých zadlužených pojišťoven (zdravotních)

15/2. způsobila velkou dopravní kalamitu sněhová kalamita na všech silnicích.

V únoru byla vydána novela zákona o dani dědické, darovací a z převodu nemovitostí.

Podle sdělení ministerstva financí dosáhnou dotace obcím v roce 1996 téměř 30 miliard.

17/2. navštívila Prahu a pražské památky na neoficiální návštěvě thajská princezna. Thajsko se stává vyhledávanou turistickou atrakcí i pro české návštěvníky.

18/2. byly silniční přechody na horách nesjízdné pro sněhové závěje.

Náklady na nadcházející parlamentní volby zatíží státní pokladnu asi 600 miliony Kč. Z toho tisk a distribuce volebních lístků 300 miliony.

26/2. si odhlasovali Poldovci setrvání ředitele Stehlíka ve funkci. Doplatili na to. Poldina hrť, která měla provozní potíže spěje ke krachu.

Z Anglie. Princezna Diana odsouhlasila rozvod s

následníkem trůnu princem Charlesem.

V Izraeli pokračují sebevražedné útoky palestinských teroristů. 4/3. bylo při takovém pumovém útoku usmrceno před největším nákupním střediskem v Tel Avivu 20 obětí a zraněno 80.

5/3. byly zrušeny obchodní sankce proti Jugoslavii, které trvaly celá léta při bojích v Bosně.

10/3. na III nádvoří Pražského hradu byla vzpomenuta 48. výročí smrti Jana Masaryka. 18/3. zemřela ve stáří 86 let vnučka prezidenta Tomáše G. Masaryka Anna, dcera Malíře Herberta Masaryka, která loni získala čestné občanství hlavního města Prahy.

20/3. přijel do Prahy na státní návštěvu ministr zahraničí USA Christopher. Prohlásil že ČR bude členem Evropské aliance do r. 2000. „Nato nesmí nechat nové demokracie v čekárně."

21/3. byla Bosna rozdělena na 2 státní útvary. Nové státní celky si vyměnily území, stanovená mírovou smlouvou a bylo dokončeno i sjednocení Sarajeva.

25. a 26/3. stávkovaly podle rozhodnutí zdravotních odborů, v čele s Dr. Rathem, nemocnice za zvýšení platů lékařů. Sestry stávkovaly jen symbolicky, aby neutrpěla zdraví pacientů. Premiér Klaus prohlásil stávku za absolutní hloupost.

Od 25/3. teče k nám již ropa ze 2 stran: Starým ropovodem z východu a novým z Ingolstadtu.

Podle našeho velvyslance v USA Žantovského je postavení ČR v současné době jedinečné.

27/3. Na historicky první oficiální návštěvu britského panovníka přijela do Prahy britská královna Alžběta II se svým manželem princem Philipem a královským doprovodem. Návštěva je uznáním naší republiky a jejím cílem je setkání s prezidentem Havlem, jakož i našim letcům, kteří bojovali v rámci královského letectva za II. světové války v Anglii. První kdo uvítal král. návštěvu na české půdě byl ministr zahraničí Zieleniec.

Poté odjela královna na Pražský hrad, kde ji očekával prezident Havel. Po přehlídce hradní stráže se odebrala do reprezentačních prostor Praž. hradu k osobnímu

rozhovoru s prezidentem Havlem. Krátce potom si obě reprezentanti států vyměnili vysoká vyznamenání. Prezident byl dekorován Velkokřížem britského Řádu Lázně a královna Řádem Bílého lva I. třídy s řetězem. Pak se královna prošla po Karlově mostě, kde ji uvítali čeští občané s britskými vlaječkami. Zájem vzbudila též slovenská vlajka s nápisem: Slovenská menšina vítá královnu.

Při slavnostní večeři ve Španělském sále, na které byli čeští hosté předem školeni, připomněl prezident Havel provázanost českých a britských panovníků, zejména v 10. století svátek knížete Boleslava II., jenž byl synovcem sv. Václava s anglosaskou princeznou Adivovou. Knížete Václava svatého oslavují Britové dodnes při vánoční koledě o dobrém králi Václavovi.

Mimo to r. 1244 se Anežka Přemyslovna, dcera českého krále Václava I. (neteř sv. Anežky) provdala za míšeňského markraběte Jindřicha I. z dynastie Wettinů. Tato větev od r. 1423 držela saský kurfiřtský titul i hodnost kurfiřta a jejich državy sousedily s českým státem. Královna Alžběta je dědičkou této „Přemyslovské krve ve 22. generaci.

Královna v přípitku vyjádřila radost nad tím, že se návštěva uskutečnila a rovněž vyzdvihla zdařilý průběh transformace, která může ostatním sloužit jako vzor. Na večeři bylo pozváno na 250 hostů a zajišťovalo ji 260 kuchařů, vrchních číšníků, číšníků, ceremoniářů a jiného personálu.

II. den před odjezdem do Brna, přijala královna ještě premiéra Klause a předsedu parlamentu W. Uhdeho. Brno připravilo královně skutečně královské uvítání. Nejdříve v budově ústavního soudu ji přivítal místopředseda Iv. Janů a pak ji pozdravil rektor Masarykovi univerzity.

Návštěvu města zahájila královna těsně před polednem. Před Novou radnicí z balkonu pozdravila

spolu s prezidentem Havlem jásající shromážděné davy občanů. Pak se setkala s několika našimi zahraničními letci, kteří bojovali v letecké bitvě o Anglii a přijala dar města sadu českých granátů zasazených do 18 karatového zlata.

Potom odjela na Náměstí svobody kde ji přivítalo v nadšených ovacích tisíce občanů. Královna byla atmosférou přijetí velmi dojata. Po procházce centrem navštívila Besední dům, kde si po uvítání ministrem Dlouhým prohlédla výstavu prezentující anglické a české firmy.

Následný oběd královně tak zachutnal, že si objednala recept na české knedlíky.

Po návratu z Brna uspořádala královna v Rudolfinu slavnostní koncert.

Manžel královny měl jiný program. Dopoledne měl různá setkání a pak zajel v doprovodu ministra Luxe do Kutné Hory. Prohlédl si historické centrum a odpoledne strávil v Národním hřebčíně v Kladrubech n/L., který je celosvětově proslaven chovem starokladrubských koní. Projel se zde i v kočáře taženém šestispřežím bělouší.

Vrcholem III. dne byla prohlídka Staroměstské radnice s orlojem a Betlemské kaple, kde se zapsala do „Zlaté knihy" a přijala symbolický klíč, jako dar přijala pohár z čistého olovnatého křišťálu. Na Staroměstském náměstí se ke královně připojil i princ Philip. Oba byli obecenstvem uvítáni potleskem dvoutisícového davu. na britském velvyslanectví byl pak oběd, kterého se zúčastnil premiér Klaus s chotí.

Po rozloučení na Praž. hradě odcestovala královská rodina zpět do vlasti.

Počínaje II. čtvrtletím se definitivně sloučila Křest. demokratická strana se stranou ODS. Počet vladních stran se snížil na 3.

Ministerstvo průmyslu přestalo regulovat mzdy, čímž mzdy do konce roku značně stouply.

Situace se změnila s příchodem Vojtěcha Vrnaty, později též popraveného. Tomu byly povoleny návštěvy jeho ženy, která byla v nejvyšším stupni těhotenství. Paní Vrnatová obětavě přenesla z Pankráce nejen pozdravy, ale i motáky obou vězňů. Mašínův moták z tmavé cely, dopravený ven touto cestou, dává nahlédnout do jeho vnitřního světa nedlouho před popravou.

11. HRDINŮV KONEC.

Při hodnocení Mašínovy práce nesmíme zapomínat ani na statečnost dvou žen — matky, která při vší lásce k jedinému dítěti schvalovala synovu činnost a dovedla snášet všechny následky plynoucí z nerovného zápasu, a manželky, u níž našel vzácné porozumění pro svoje záslužné dílo.

Po mužově uvěznění byla sice Zdeňka Mašínová vyslýchána, ale k zatčení došlo až na Tři krále r. 1942. Za kruté zimy byla vězněna nejprve na Karlově náměstí v Praze a potom dvakrát vystřídala věznice v Terezíně a na Pankráci. Vyslýchající Fleischer chtěl, aby působila na svého muže, aby konečně vypovídal. »Je jako kámen,« říkal. »Myslí, šílenec, že sám hlavou prorazí zeď?« Chtěli ji zlomit nabídkou velké peněžité částky za zradu, a hlavně ovšem odloučením od dětí. Vzpomněla si na mužův příkaz: »Nehlas se ke mně nikdy před nimi, ani kdyby tě přivedli k mé mrtvole!« Řídila se tedy jeho zákazem a odmítala i nabízenou konfrontaci, a tím také shledání s mužem. Poukazovala na to, že její námaha by byla zbytečná, neboť muž se prý nikdy nikým nedal ovlivňovat. Fleischer ji dokazoval styk s mužem i tím, že jí předložil nejnovější fotografii dětí, kterou našli v Mašínově náprsní tašce. Hájila se, že mu podobenku asi dala jeho zemřelá matka, která prý před snachou všechno tajila. Zdálo se, že Fleischer uvěřil.

Potom již události měly rychlý spád. Kat Heydrich, který zahájil v den sv. Václava roku 1941 v českých zemích své hrůzné dílo, byl v květnu 1942 při atentátu těžce zraněn. Za stan-

ného práva, které bylo vyhlášeno po jeho smrti, byla Zdeňka Mašínová propuštěna. Tušila však, že se ze svobody asi dlouho těšit nebude. Tehdy propašovala paní Vrnatová z Pankráce dlouhý moták, psaný tuhou na klosetovém papíru, v němž se Mašín loučí s rodinou. Vzpomíná na ztracené dny, v nichž mužská tvrdost přehlušila zdánlivě lásku. Avšak jeho něžná slůvka v dopise mluví jasnou řečí — byl to přímý člověk, milující otec a jemný manžel! Dopis zní:[30])

»*Milovaná ženo a drahé moje děti!*

Naskytla se mi možnost poslati Vám poslední pozdrav na věčné rozloučení. Tebe, moje milovaná ženo, prosím, abys mi odpustila, provinil-li jsem se na Tobě. Vím dnes, že jsem byl k Tobě zbytečně tvrdý a snad nespravedlivý. Odpusť a nevzpomínej na mne ve zlém! Zanechávám Tě zde, moje drahá, s velikým úkolem. Vychovat naše děti. Vím, že to je úkol nesnadný, ale věřím, že jej splníš a že se Ti to zdaří. Vychovej z nich lidi čestné, uvědomělé Čechy a vlastence! Byl bych rád, kdyby některý z hochů se ujal našeho rodného statku. — A Vy, mé drahé děti, nezapomeňte na svého nešťastného otce, který bojoval za to, aby naše drahá vlast byla opět svobodná a volná. Pamatujte, že pro vlast a národ nutno obětovat i život. Pamatujte, že Vašeho otce ubili nelidským způsobem Germáni, největší naši nepřátelé. Nezapomeňte nikdy na to! — Buďte hodní, poslouchejte a milujte svoji matku a mějte se vzájemně rádi. Pomáhejte si vždy navzájem! — Učte se pilně, buďte v životě vždy čestní a počtiví! Pozdravujte též maminku a prosím ji, aby mi i ona odpustila, provinil-li jsem se proti ní. Též i strýce B.[31]) *Dou-*

[30]) Některé Vrnatovy motáky byly u jeho ženy zachyceny a jen ohled na dítě, které čekala, ji uchránil před novým zatčením. Mašínův moták však paní Vrnatová pronesla šťastně a ukryla u známých v tubě mezi kořením. Zdeňce Mašínové jej odevzdala po revoluci.

[31]) Tím je míněn bratr Zdeňky Mašínové Ctibor Novák, který byl vězněn v Berlíně. Říkali mu v rodině Borek.

rodem z Lošan, kteří společně s bývalým náčelníkem Sokola, Šejdou, sedlákem z Lošan a několika dalšími mladými lidmi založili zákrodnickou protikomunistickou organizaci, která měla být protiváhou rudého teroru padesátých let. Vzhledem k tomu, že z mladší generace nevěděl kdo to byl generál Mašín, jejich otec legendární hrdina I. i II. odboje zmiňují se pouze několika větami o jeho zásluhách z I. i II. odboje a připojují několik stránek jeho posledních dnů života, kdy byl před popravou

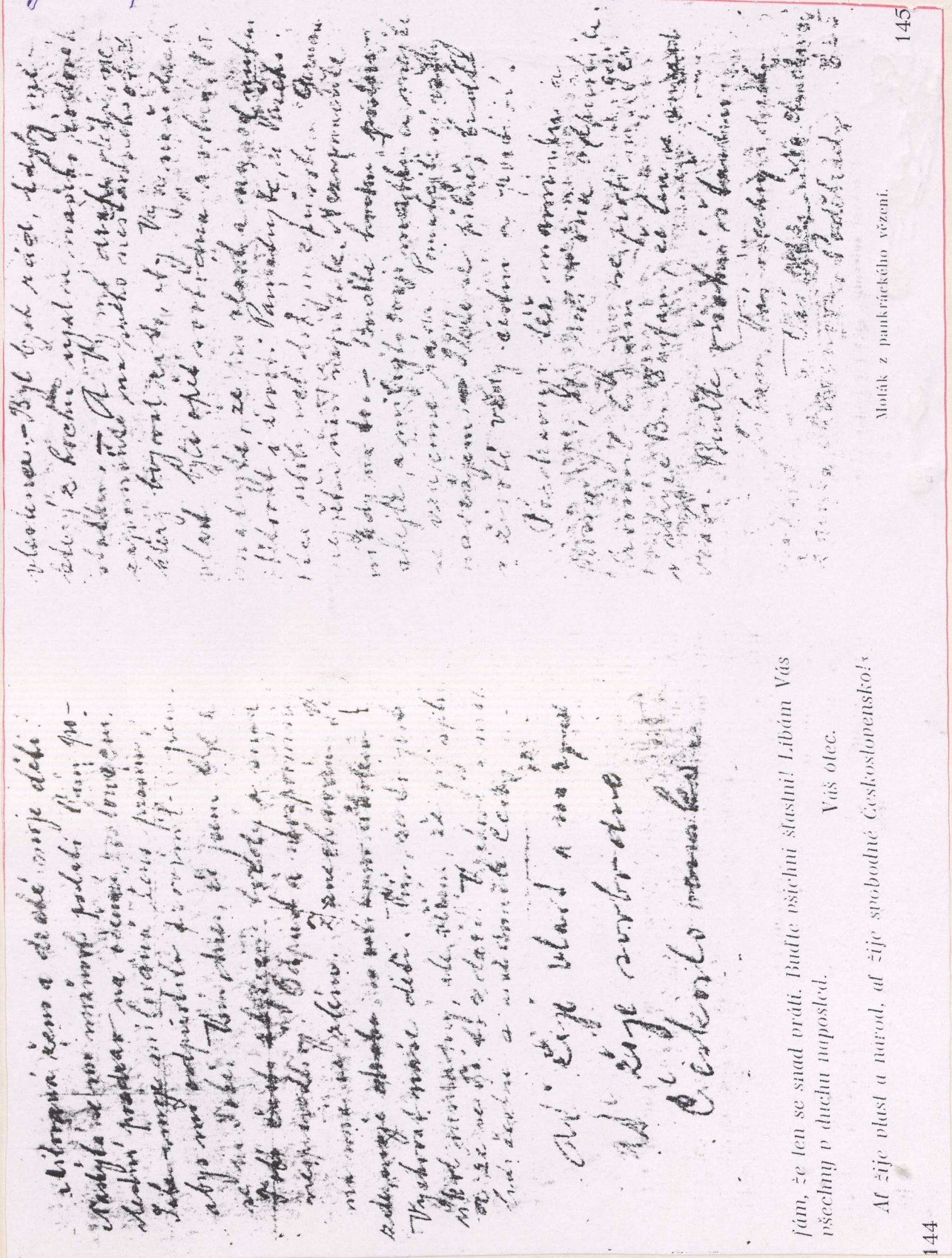

144

145

Moták z pankrácké vězení.

Mašín jistě tušil, jaký bude jednou jeho konec. Ale vtírá se otázka, proč právě v této době píše rodině poslední pozdrav a myslí na věčné rozloučení. Vysvětlení by bylo možno hledat v tvrzení vyšetřujícího inspektora Galluse o nekompromisním Mašínovu výroku za heydrichiády. Mašín prý prohlásil, jsa při výslechu tázán, co soudí o atentátu na Heydricha: »Kdybych byl na svobodě, zabil bych ho sám!« Tuto zprávu s menšími obměnami přinesly po květnové revoluci také některé denní listy.

Domnělý Mašínův výrok sice zpečetil a urychlil jeho osud, ale byl pro něho zároveň vysvobozením z utrpení. Napsal ještě poslední dopis dětem, který se však již ven nedostal. Měl zvláštní osud! Kdysi po revoluci prohlížela paní Vrnatová motáky po svém popraveném muži a v jednom z nich čtla, že ve škvíře veřejí v cele čís. 10 na Pankráci je vložen Mašínův dopis. Oznámila to na příslušných místech a moták, který byl ukryt v r. 1942, byl po třech letech na označeném místě skutečně nalezen! Dopis zní:

»Drahé moje děti!

Posílám Vám poslední svůj pozdrav před svým odchodem na věčnost. Poslední má myšlenka platí jen Vám, a to mne nejvíce tíží, neboť jste dosud ještě malé a potřebovaly byste mé největší péče. Bohužel Vás musím opustit. Dnes ještě nechápete vše, ale až budete starší, jistě mne pochopíte. Bojoval jsem za naši drahou vlast a národ proti odvěkým našim nepřátelům — Němcům, kteří naši vlast a národ chtějí porobit a zničit. Nechtěl jsem připustit, abyste jednou i Vy byli porobenými otroky, nýbrž abyste zůstali svobodnými a volnými občany. Pamatujte si, že hájit svobodu své vlasti a národa jest první povinností každého uvědomělého Čecha. I Vy jednou tak musíte postupovat. V tomto boji jsem podlehl. Věřím však pevně, že naše svatá věc zvítězí. Zůstanete zde nyní jen se svou maminčkou. Musíte ji poslouchat, abyste jí ulehčili její těžký úkol a starost o Vás. Ty, Radko, jsi nejstarší, vím, že jsi rozumný a vážný chlapec. Buď oporou a rádcem Pepovi a Nenušce! Ty musíš zastupovati mne. Spoléhám na Tebe. Ty, Pepíčku, musíš pomáhat mamičce a Radkovi. Starejte se o Nenušu a nikdy ji neopusťte! Jest nešťastný chudáček, jenž bude potřebovat Vaší péče. Mějte se vzájemně rádi a nikdy se neopouštějte, pomáhejte si vždy a ve všem s láskou a porozuměním! Učte se pilně, abyste byli vzdělanými a prospěšnými lidmi. Buďte vždy svědomití a čestní! A nyní Ty, moje drahá Nenušo — moje sladká holčičko! Buď šťastná a nezapomínej na svého tatíčka, který Tě měl tolik rád. Vím, že máš dobré srdéčko, že máš ráda svoji maminčku a bratříčky, že jim budeš dobrou... (nečitelno). *Chlapci, mám ještě jedno přání. Jeden z Vás se ujme rodného statku. Ovšem, není to žádná podmínka. Nebudete-li mít chuti, nemusíte. Tím končím, moje nejdražší děti! Líbám Vás v duchu všechny i s Vaší maminčkou. Buďte šťastni!*

Váš milující otec. Vlasti zdar!«

V obou dopisech myslí Mašín na svůj starý rod, který je kořeny pevně poután k zděděným lánům, a ví, že jen uprostřed venkovské přírody má člověk bezpečný pocit pevné půdy pod nohama. Proto v posledních okamžicích života pronáší přání, aby syn zachoval rodný grunt příštím generacím. Z dopisů vane také pevná víra ve vítězství svaté věci, za niž bojoval, přestože hrůzy nacistického běsnění za heydrichiády jistě pronikly i zdmi pankrácké věznice. I v největší tmě hledal paprsky světla! K ránu bývají noci nejtemnější, a právě proto věřil, že se brzy rozední.

Zdeňka Mašínová byla znovu zatčena již za šest dní po svém propuštění. Tehdy učinilo gestapo ještě poslední pokus, aby zlomilo Mašínovu tvrdou a nepoddajnou povahu. V cele č. 222 na Pankráci seděla v samovazbě jeho žena. Dne 27. června r. 1942 — asi v pět hodin odpoledne — slyšela, že se blíží malá skupina lidí, která zastavila u jejích dveří; střídavě nahlížel kdosi kukátkem do cely. Teprve když byla propuštěna, řekl jí

Rozvědčíci pod velením praporčíka Medka dělali divy. 19/11 1916 byl Mašín vyznamenan za úspěšné rozvědky medaili sv. Jiří 4. stupně. 22/3 1917 následovala další medaile sv. Jiří 3. stupně a, za statečné bitvě u Zborova 2/7. 1917 byl Mašín za hrdinství povýšen na praporčíka a vyznamenán křížem sv. Jiří 4. stupně.

I nejslavnější rozvědka Mašínova následovala, když České vojska opustila Kijev do prostor Bachmače a Mašín zůstal na kyjevském nádraží v přerušku za „ruského" prasklíčka, aby získal údaje o týlu německého vojska od 5/2. do 15/3. 1918. Jeho zprávy před bitvou u Bachmače byly nedocenitelné.

20/9. 1918 byl povýšen na poručíka a jmenováním velitelem roty. Při bojích na sibiřské magistrále byl těžce raněn ze kbřicha. Po dosazení Irkutska u Bajkalského jezera byl Mašín již kapitánem a po dosažení Mandžuska byl dekorován před odjezdem do vlasti 21/9. 1919 Řádem M. R. Štefánika „Sokol s mečí".

Takž ve zkratce o I. odboji.

Po okupaci republiky nacisty 15/3 1939 odchází Mašín do ilegality a jako člen legendární nejslavnější a nejúspěšnější zpravodajské skupiny t. zv. „Tří králů" t. j. plk Balabán, plk Mašín a kapitán Morávek. Oni to byli, kteří prostřednictvím Morávka získávali neocenitelné zprávy prostřednictvím agenta Thümela (zisk) přímo z ústředí Canarisovy zpravodajské ústředny v Berlíně. Zprávy které předávali naší exilové vládě v Londýně byly provždy: Tak na př. to bylo přesné datum přepadu Jugoslavie nacistickými vojsky, pozdější přepad Řecka a den invaze na Krétu.

Ovšem nejdůležitější zprávou byl den přepadení Sovětského svazu, které však štáb Rudé armády nevyužil. Stalin zprávu lehkovážně považoval za podvrh a spoléhal se 100% na smlouvu o přátelství, kterou uzavřel Ribbentrop se Stalinem v září 1939 a neučinil žádná obranná opatření a odjel „na dači" (víkend). Následky pak byly katastrofální. Během několika dnů obsadili Němci 1/2 Ukrajiny a zajali mnoho set tisíc Rudoarmějců.

Po smrti plukovníka Balabána musili zpravodajci a zpravodajci stále měnit stanoviště vysílačky.

Když jednou při zpravodajské relaci Gestapo přepadlo dům, kdy Mašín pálbou z pistole vlétl do mordýřův s vysílačkou a šifrovacím klíčem oknem do zahrady. Na sekacích byl však Mašín raněn při padu a přemožen. Za Heidrichyády byl Mašín v Kobylisích zastřelen.

Během rozlety se mu podařilo prostřednictvím manželky spolupracovnice paní Urňatové dostat ven motáček, v kterém sděluje, že ve skříni veřejné čítárny čís. 10 je napsán dopis na rozloučenou s dětmi. Tento dopis zde byl po zatčení Urňatů nalezen a jeho znění čtenářům předkládám. Je dokázáno, že oba Mašínové jednali zcela podle posledního přání svého hrdinného otce, „a hájili svobodu své vlasti a národa", jak jim v dopise na rozloučenou přikázal hrdinný otec. „Nechtěli zůstat poraženými otroky" a při přechodu přes hranice a z východního Berlína do západního jim nezbylo nic jiného než se prostřílet. Rychetský

Bývalý pan generální prokurátor Rychetský, který vystupoval v televizním „Otevřeně" by je chtěl podle svého pojetí zákona soudit jako vrahy, přesto že „my jsme mu sympatičtí." Uvědomuje si pan Rychetský, že ta byli téměř jediní z 10 miliónů Čechů, kteří se zbraní v ruce postavili proti zrůdným bolševickému režimu, jehož zrůdní justiční zabila stovky nevinných obětí a tisíce dalších byly jejími bezpečnostními orgány umučeny a zastřeleny na útěku. A oni 2 synové generála Mašína by měli podle „strážce zákona?" Rychetského být souzeni pro vraždy jen proto, že nechtěli rozmnožit uvedené oběti i svými životy. Velké zklamání je nenašel ani jediný v této „právní" právním rozumět resortní orgán, který by se za Mašínovy syny po-

stavil; ani bývalá generální prokuratura, ani dnešní státní zastupitelství, ani prezidentská kancelář, ani kterýkoliv ústavní činitel s výjimkou jediného. Je to ministr vnitra J. Rumí, který se ve věci Mašínů zachoval rozumně a vstřícně. Napsal jim: „Přijeďte do ČR a budete mými hosty.“

A ještě jedna událost z r. 195[illegible] se týkala bratří Mašínů a není obecně známá. V Lošanech, mých rodištích, byl řídícím učitelem můj strýc Jaroslav Procházka, autor knihy o generálu Mašínovi „Sestupme ke kořenům“, která byla za mé žákovství zakázána a v obecních knihovnách zabavena. Strýc byl též iniciátorem slavnosti v srpnu 1947, kdy byla odhalena pamětní deska gen. Mašína na zdi školy. Mezi čestnými hosty byli i 3 vojáci, generál Píka se synem štábním kapitánem a já též štábní kapitán.

X Za strýcem přišel v citovaném roce 1957 předseda lošanské složky KSČ a důtklivě ho žádal, aby v následujících týdnech v noci nikomu neotvíral. Přišla prý tajná zpráva, že Mašínové se chystají se zvláštním úkolem navštívit ČSR, a pravděpodobně se předpokládá, že budou chtít navštívit i Lošany a v nich pana řídícího, je celá věc každou noc přísně střežena. Tento prostý muž, pan Mrdych, byl natolik charakterní, že učitel byl strašlivý funkcionář, nechtěl připustit, aby jeho oblíbený pan učitel se dostal zbytečně do vězení.

Strýc se mi tehdy při návštěvě s velkou záležitostí svěřil a ptal se, co by se dalo dělat, na štěstí se něco dělat dalo.

Byl jsem tehdy zaměstnán u Agroprojektu jako pomocný technik a v stejném oddělení pracoval i stavitel Standa Kohout, automobilový závodník, který v následujícím týdnu odjížděl do Vídně

a odtamtud na automobilový závod Reli Monte Carlo. Poprosil jsem ho, aby ve Vídni napsal krátký dopis: „ať Mašínové nejezdí do ČSSR, čeká na ně Státní bezpečnost!“, a ať ta pošle na velvyslanectví USA ve Vídni.

To všechno se stalo a Mašínové nepřijeli.

Tolik pro věčnou paměť mladších generací, které o legendárních „Třech králích“ a bratřích Mašínech nic nevědí.

Další události doma i v cizině:

V polovině dubna vykonal prezident Havel s ministrem Dlouhým oficiální návštěvu v Polsku s cílem rozšířit hospodářské a kulturní styky. Návštěvy se účastnil i ministr Tigrid.

V dubnových parlamentních volbách v Itálii zvítězila levicová koalice.

10.4. byl zahájen v Praze kongres nové atlantické iniciativy. Zahájil jej prezident Havel a hlavní řečnicí byla „železná dáma“ sympatická bývalá anglická premiérka Tatscherová, přítelkyně našeho národa. Hlavním tématem kongresu bylo rozšíření „Nato a „Evropské unie.“

Dne 13.5. přišla o licenci další banka ČR. Je to První slezská banka. 14.5. byla na Bruntálsku velká přeháňka, která spojena s povodní nebývalých rozměrů. Zničila desítky domů a vyžádala si i 1 lidský život. Škody dosahují 3 miliony Kč. Postižení občané dostanou finanční výpomoc od státu.

15.5. začala předvolební kampaň pro parlamentní volby, která byla u opozičních stran nevybíravá.

21.5. zemřela po delší nemoci „věčná mladice“ populární zpěvačka Ljuba Hermanova ve stáří 83 let.

29.5. byla ukončena předvolební kampaň a volby do poslanecké sněmovny proběhly od 14 00 hodin 31.5. do 14 00 hod. dne 2.6. Volební právo mohlo uplatnit téměř 8 milionů voličů. Jako první přicházeli k volbám převážně důchodci a mladí lidé - provoličů. V zahraničí byl o výsledek voleb mimořádný zájem a byl pro cizinu zklamáním. Pavlíčova vláda ztratila většinu.

I. Politické strany

Agrární strana
Asociace Radikálů za Spojené státy evropské
Česká národní strana
Česká a moravská agrární strana
Česká pravice
Česká strana sociálně demokratická
Česká volba
Českomoravská strana lidová (P)
Českomoravská unie středu
Československá strana humanistické internacionály (P)
Československá strana integrace (P)
Československá strana socialistická
Demokratická strana Československa (P)
Demokratická unie
Demokratická unie zdraví a sportu (R)
Důchodci za životní jistoty
Komunistická strana Čech a Moravy
Konzervativní strana
Křesťanská a demokratická strana Rómů (P)
Křesťanská a demokratická unie - Československá strana lidová
Křesťanskosociální unie
Levý blok
Liberálně demokratická strana
Masarykova demokratická strana
Moravská národní strana - Hnutí slezskomoravského sjednocení
Národně demokratická strana (P)
Národně sociální strana- Československá strana národně socialistická (P)
Nezávislá iniciativa (NEI)
Občanská demokratická strana
Občanská demokratická aliance
Permanentní opozicí za demokracii (R)
Podnikatelsko živnostenská strana(R)
Politická strana žen a matek Československa (R)
Republikáni
Republikánská strana
Romská občanská iniciativa ČR
Sdružení pro republiku - Republikánská strana Československa
Strana československých komunistů
Strana demokratické levice
Strana drobných podnikatelů (P)
Strana evropského domu (R)
Strana moravského venkova
Strana občanů romské národnosti Severočeského kraje (P)
Strana obrany kultury (R)
Strana podnikatelů, živnostníků a rolníků České republiky
Strana Přírodního zákona
Strana svobodných demokratů
Strana zdravotně postižených, důchodců a sociálně slabých občanů
Strana zelených
Svobodní demokraté - Liberální strana národně sociální
Unie měst a venkova (P)
Vlastenecká republikánská strana
Živnostenská strana

II. Politická hnutí

Asociace sociálních demokratů
Celostání aktiv občanů
Coexistencia
České národnostní a romské politické hnutí České republiky
Českomoravské hnutí občanské nespokojenosti
Demokraté 92
Hnutí 90
Hnutí angažovaných Rómů (P)
Hnutí československého porozumění (P)
Hnutí proti kriminalitě
Hnutí samosprávné Moravy a Slezska
Hnutí za samosprávnou demokracii- Společnost pro Moravu a Slezsko (P)
Hnutí za samosprávnou demokracii Moravy a Slezska (P)
Hnutí za sociální spravedlnost
Hnutí zemědělců
Iniciativa pražských občanů
Klub angažovaných nestraníků
Koruna česká
Levá alternativa-hnutí za demokratický a samosprávný socialismus
Moravskoslezské hnutí (P)
Nezávislí
Občanské národní hnutí
Občanská společenská aktivita (R)
Organizace nezávislých Rumunů (R)
Republikánská unie (P)
Romský národní kongres (P)
Sdružení nezávislých kandidátů města České Budějovice
Sdružení důchodců České republiky

(pozn.: (P) = pozastavená činnost; (R) = rozhodnutí soudu o rozpuštění, návrh na výmaz dosud nepředložen)

Jak se hlasovalo

(údaje v procentech)

Graf Právo

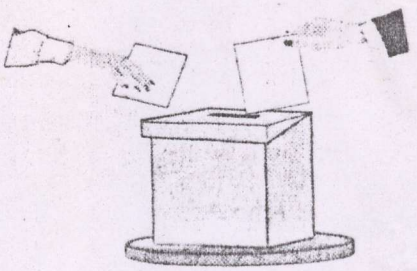

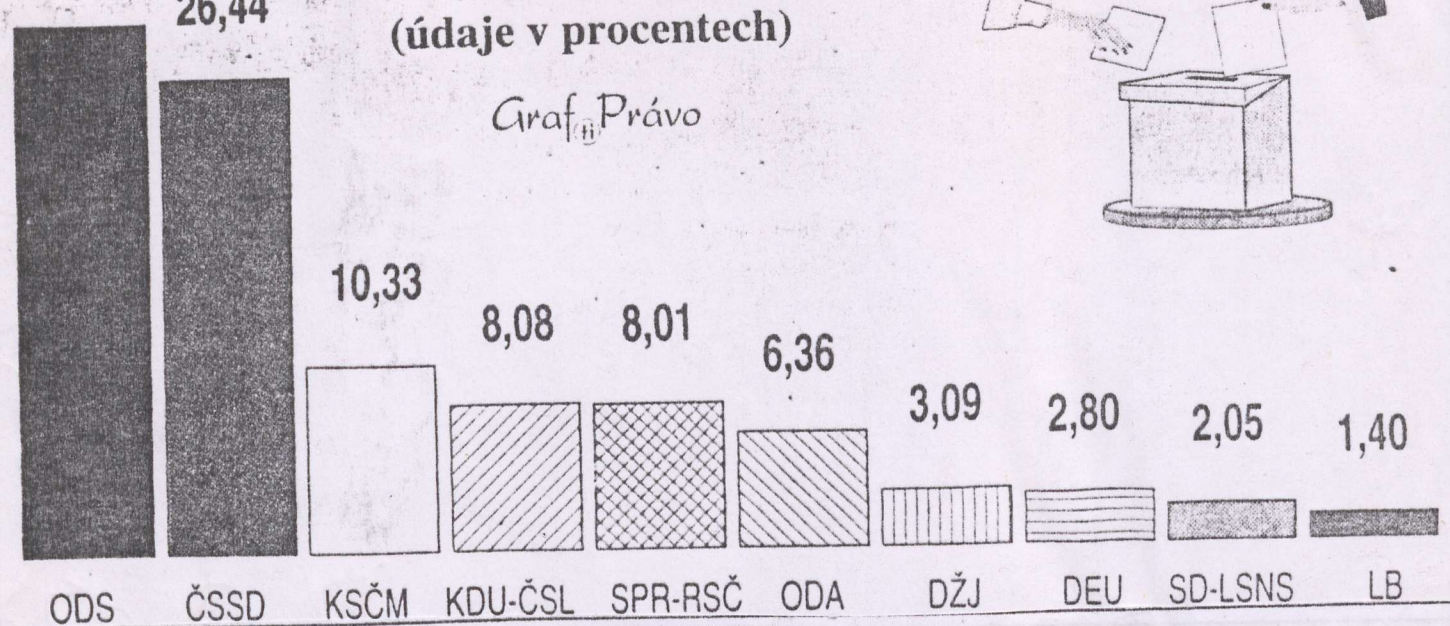

Získané mandáty

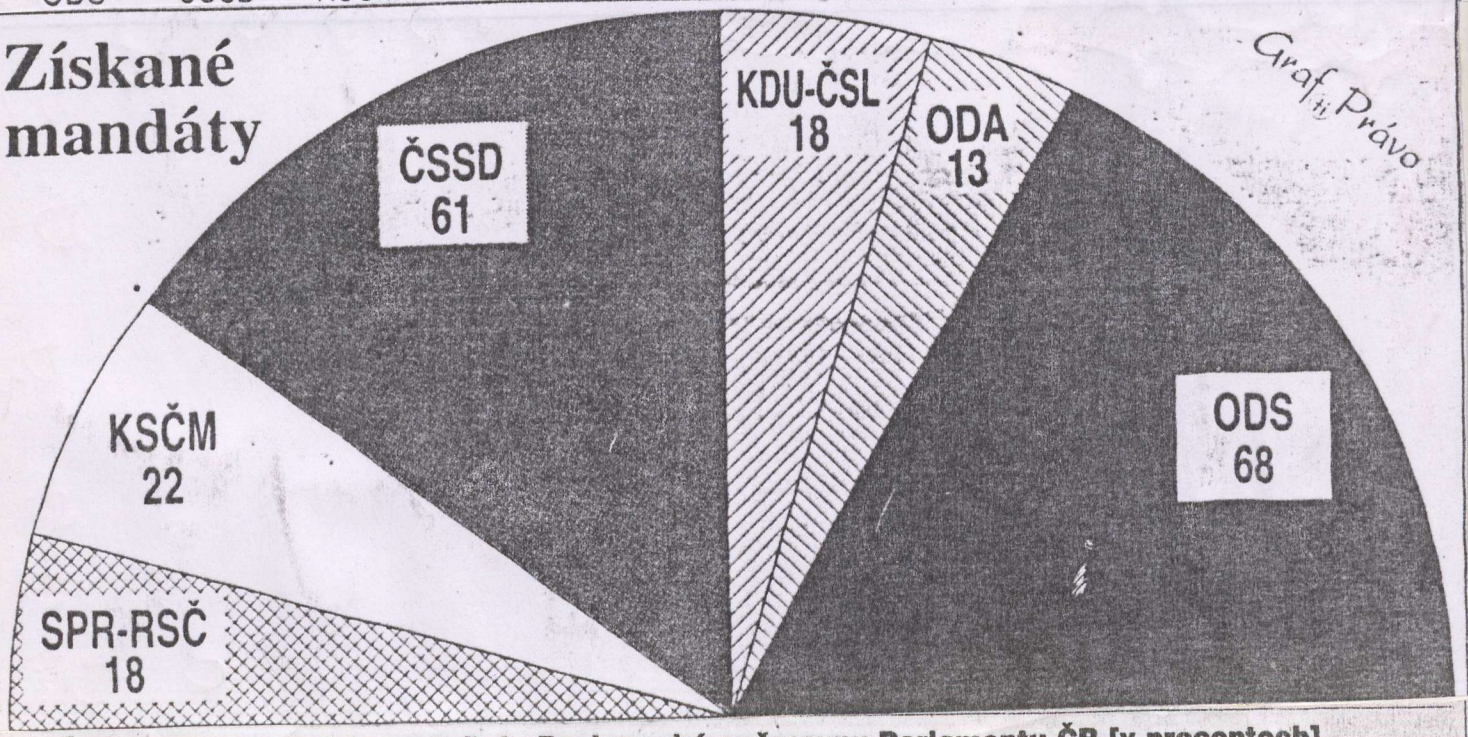

VÝSLEDKY VOLEB (hlasování) do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR [v procentech]

Procento účasti	69,73	78,35	77,67	74,56	72,79	80,44	79,26	76,8	76,41	Proc. účasti
Proc. plat. hlasů	99,52	99,34	99,39	99,32	99,35	99,42	99,41	99,35	99,39	Proc. plat. hlasů
Strany a hnutí	**Praha**	**Středoč.**	**Jihoč.**	**Západoč.**	**Severoč.**	**Východoč.**	**Jihomor.**	**Severom.**	**CELKEM**	**Strany a hnutí**
ODS	**43,85**	**31,24**	**29,28**	**29,91**	**26,48**	**29,67**	**24,14**	**27,52**	**29,62**	**ODS**
ČSSD	**18,68**	**25,40**	**24,95**	**25,71**	**28,74**	**24,78**	**24,96**	**34,21**	**26,44**	**ČSSD**
KSČM	**7,45**	**11,22**	**11,16**	**11,31**	**11,56**	**9,56**	**11,16**	**9,78**	**10,33**	**KSČM**
KDU-ČSL	**5,39**	**5,40**	**9,01**	**5,09**	**3,39**	**10,79**	**12,96**	**7,82**	**8,08**	**KDU-ČSL**
SPR-RSČ	**3,72**	**8,05**	**7,82**	**9,86**	**12,65**	**7,47**	**7,77**	**7,87**	**8,01**	**SPR-RSČ**
ODA	**9,60**	**5,93**	**6,14**	**5,73**	**5,88**	**6,44**	**7,50**	**3,92**	**6,36**	**ODA**
DŽJ	1,79	4,12	3,71	3,79	3,96	3,61	2,84	2,20	3,09	DŽJ
DEU	4,38	3,51	3,27	3,07	2,79	2,69	1,94	2,13	2,80	DEU
SD-LSNS	2,98	1,96	1,95	2,81	2,28	2,42	1,73	1,19	2,05	SD-LSNS
LB	1,62	2,00	1,47	1,41	1,30	1,35	1,28	1,12	1,40	LB
NEZ	0,32	0,60	0,53	0,68	0,54	0,55	0,44	0,45	0,50	NEZ
ČMUS	0,11	0,33	0,46	0,40	0,22	0,46	0,87	0,43	0,45	ČMUS
HSMS-MNSJ	-	-	-	-	-	-	1,46	0,63	0,42	HSMS-MNSJ
MNS-HSMS	-	-	-	-	-	-	0,80	0,59	0,27	MNS-HSMS
SDL	0,06	0,16	0,19	0,16	0,15	0,15	0,12	0,10	0,13	SDL
ČP	0,04	0,07	0,05	0,06	0,05	0,05	0,03	0,03	0,05	ČP

Výsledek voleb překvapil nejen pravici, ale i levici. Pro ODS bylo nemilé, že nemůže sestavit většinovou vládu, pro ČSSD že nejsou vůbec schopni vytvořit vládu, neboť aritmetika vládu většinovou umožňuje. Vytvoření velké koalice za účasti ČSSD se ukazovalo naprosto nereálné, přesto že za první republiky velká koalice dobře fungovala.

Pro vytvoření nové vlády sehrál klíčovou úlohu prezident Václav Havel. Uskutečnil v tomto smyslu pohovor s ČSSD a 3 vládními stranami a docílil toho, že předseda ČSSD Miloš Zeman slíbil podporu 3 pravicovým stranám.

Následovalo velké jednání o utvoření nové vlády, jejímž sestavením byl pověřen 6/6. prezidentem republiky, předseda ODS Václav Klaus. Po několikadenním jednání s oběma koaličními partnery, byla dojednána zeštíhlení vlády z 19 členů na 16 a v nové vládě nebude již mít ODS většinu. Obsadí 8 křesel a oba vládní partneři po 4. křeslech. Při sobotním projevu z Lán 8/6. prohlásil prezident Havel naši situaci za stabilní a kritizoval některé zahraniční spekulace.

V Rusku proběhly 16/6. prezidentské volby. Předběžně vede dosavadní prezident Jelcin, ale o novém prezidentu rozhodne až druhé kolo.

19/6 jmenoval Jelcin před druhým kolem voleb generála Lebeďa, hlavního vyjednavače a Čečenska, tajemníkem Bezpečnostní rady RF a zároveň svým poradcem pro otázky bezpečnosti.

18/6. bylo vzpomenuto 54. výročí hoje pražských parašutistů v pravoslavném kostele proti jednotkám SS a Gestapa. Všichni hrdinové našli v krypti kostela po vystřílení všech nábojů svou smrt.

Představitelé koaličních stran podepsali v pražské Kramářově vile dohodu o programovém prohlášení vlády. Tím skončilo i velké jednání a obsazení min. křesel.

Složení vlády:

Funkce:	Strana:	osobnost:
1. předseda vlády	ODS	V. Klaus
2. místopředs " a min. zemědělství	KDU-ČSL	J. Lux
3. " " " " spravedlnosti	ODA	J. Kalvoda
4. " " " " financí	ODS	J. Kočárník
5. " " " " zahraničí	ODS	J. Zieleniec
6. ministr obrany	KDU-ČSL	M. Výborný
7. " vnitra	ODS	J. Ruml
8. " průmyslu a obchodu	ODA	Jv. Dlouhý
9. " práce a sociálních věcí	ODS	J. Vodička

/.

10.	Ministr školství	ODS	J. Pilip,
11.	" zdravotnictví	~~KDU-ČSL~~ ODS	J. Stráský
12.	" kultury	KDU-ČSL	J. Talíř
13.	" dopravy	ODS	M. Říman,
14.	" životního prostředí	ODA	J. Skalický
15.	" pro rozvoj regionů míst a obcí	KDU-ČSL	J. Schneider
16.	" bez portfeje	ODA	B. Vodička

2/7. přijal prezident na Pražském hradě premiéra Klause a ten mu představil členy nové vlády.

3/7. přiletěla do Prahy na pozvání prezidenta Havla manželka amerického prezidenta Clintona, aby si prohlédla Prahu a jiné památihodnosti ČR. Návštěva byla propočtena na 4 hodiny.

U příležitosti Husových oslav na Prácheňsku 9/7 vyslovil přítomný kardinál Vlk jako představitel katolické církve v ČR politování nad smrtí Mistra Jana Husa.

Pod nucenou správu se dostaly od 10/7 dvě další malé banky: Velkomoravská a Realitbanka.

12/7 došlo k prvnímu střetu vlády s opozicí s předsedou parlamentu Milošem Zemanem.

19/7 vzplál olympijský oheň v Atlantě v USA.

Ve věku 92 let zemřel 19/7 legendární nejslavnější brankář ČSR Plánička.

25/7. po dlouhém jednání a programovém prohlášení vlády byla vládě vyslovena důvěra 98 hlasy přítomných vládních poslanců, proti bylo 40 přítomných poslanců Sládkovců a komunistů. Poslanci ČSSD opustili před hlasováním sněmovnu a tím umožnili tichou podporu vlády.

27/7. otřásl olympijskou Atlantou teroristický výbuch ocelové roury naplněné třaskavinou, nastražené na frekventovaném místě před obchodním centrem města. Usmrceny byly 2 osoby a 111 jich bylo zraněno. Pátrání po pachateli zůstalo bez výsledku.

Čína provedla 29/7. již svou druhou zkoušku atomové pumy.

Počátkem srpna byla v 31 českých věznicích 20.554 vězňů, z toho 7.938 bylo ve vyšetřovací vazbě a čekalo na své odsouzení. Odsouzených je ve věznicích 12.616, a toho 12.181 mužů a 435 žen.

11.8 zemřel ve Švýcarsku světoznámý dirigent Rafael Kubelík ve věku 82 let, zakladatel tradičního „Pražského jara" a šéfdirigent České filharmonie, syn stejně významného Jana Kubelíka, jenž je pochován na vyšehradském Slavíně. Rodina zesnulého vyslovila přání, aby zde byl pohřben i syn Rafael.

28.8. bylo v Londýně ukončeno rozvodem 15-ti leté manželství anglického prince Charlese s princeznou Dianou.

Při průzkumu veřejného mínění o důvěryhodnosti předních politiků zaujímali 1. a 2. místo střídavě prezident Havel s ministrem Dlouhým, na 3. místě byl byl ministr Zielenice, 4. premier Klaus, 5. předseda SPS Zeman a 6. ministr Lux.

Po krachu již asi desítky bankovních domů se dostala do platebních potíží i pátá největší obchodní banka v ČR Agrobanka. Guvernér NB Tošovský jí musil pro ozdravení poskytnout úvěr 5 miliard Kč pro nedostatek hotových prostředků. Bude-li třeba, bude tento úvěr ještě zvýšen. Vklady střádatelů však ohroženy nejsou. Na banku však vzhledem k těmto okolnostem byla uvalena nucená správa.

V Řepích bylo opět otevřeno oddělení pro odsouzené ženy s kapacitě 60 žen.

3.9. přiletěl na Ruzyňské letiště „papový superman Jackson, kde byl uvítán davem fanoušků.

7.9. bylo uspořádáno na zvlášť upravené a ohrazené letenské pláni vystoupení tohoto „rockového šaška" s překypující pohybovou vitalitou, jemuž přihlíželo nejvěrnějších 120.000 platících a desetitisíce dalších diváků tísnících se za plotem. Mezi diváky bylo i několik tisíc zahraničních čtitelů, kteří neváhali obětovat za vstupenku i několik tisíc Kč. Je tento úpadek kultury přiznačný pro dnešní mladé pokolení?

30.9. Zemřela Masarykova vnučka Herberta Masaryková

17.10. Uvolnil ruský prezident Jelcin generála Lebeďe z funkce tajemníka bezpečnostní rady a taktéž z funkce prezidentova osobního poradce. Tato zpráva působila jako bomba.

20.10. byla zahajena kampaň pro předvolební schůze stran k získání voličů příznivě naladěných volbách do senátu. Mezi voliči panovala značná nechuť k těmto již druhým volbám v jednom roce, což se pak projevilo nízkou účastí voličů při volbách - okolo 35%.

Svěrákův český film „Kolja" excelloval na Tokijském filmovém festivalu a získal „Velkou cenu Tokia a 2 další ceny.

V sobotu 16/11. se otevřely volební místnosti pro

I. kolo prvních voleb do senátu ČR.

V tomto 1. kole dosáhla strana ODS 3 zvolené senátory a až na 1 výjimku jdou její kandidáti do 2. kola.

Za Luxovu stranu byl zvolen 1 senátor a 17 jich jde do 2. kola

ODA v 7 případech se utká v 2. kole s ODS.

Komunisté se utkají s ODS ve 4 případech

DEU mají naději v 2. kole v 1 případě

Volební výsledky předznamenala nízká účast voličů (okolo 35%)

Výsledky II. kola: Od zdrcující porážky zachránila stranu ČSSD podpora všech opozičních voličů ve volebních okrscích kde se její kandidáti utkali s kandidáty ODS a volili podle Zemanova hesla „všichni proti ODS." Konečné výsledky byly následující:

ODS 32 senátorů, ČSSD 25 křesel, Luxova strana 13, ODA 7, komunisté 2 v Chomutově a Karviné, DEU 1 a nezávislý odborový předák Falbr 1 v Mostě.

Do čela senátu byl za předsedu zvolen po úporných bojích v koalici přes odpor ODA, jež měla vlastní kandidátku Petr Pithart (bývalý předseda parlamentu ČSSR.

27./11. překvapila veřejnost zpráva, že prezident Havel se podrobí operaci plic a které rozhodla konzilium lékařů

Kardinál Vlk se vzdal ve prospěch Pražského hradu Svatovítské katedrály, která byla soudně přiřknuta arcibiskupství.

V Bělehradě dosáhly masové demonstrace proti levicové vládě 100.000 účastníků. Žádají uznání posledních voleb do měst a obcí, při nichž opozice dosáhla vysnačenou většinu ve velkých městech i několika okrscích v Bělehradě. Vláda výsledky voleb neuznala.

Po 2½ měsíčních každodenních masových demonstracích zejména studentů vláda v polovině února 1997 téměř kapitulovala a uznala požadavky demonstrujících.

Veškerý denní tisk počátkem prosince věnuje značnou pozornost operaci prezidenta Havla v všeobecné nemocnici v Legerově ulici. 1½ cm velký zhoubný nádor na plicích, který ohrožoval jeho život byl vyoperován 2/12. radikálním odnětím ½ pravé plíce, čímž jeho šíření bylo zažehnáno.

Lehká premiéra Klause s německým kancléřem Kohlem v Lisabonu stvrdila ukončení hovorů o definitivním znění „Deklarace" a má učinit tečku za česko-německou minulostí a věnovat se výhradně budoucnosti obou národů. Sudetští Němci nejsou pochopitelně s textem deklarace spokojeni.

Pooperační stav pana prezidenta je dobrý, ale dostavil se neočekávaný zánět plic, který lékařům motně zamotal hlavu a prodloužil pobyt prezidenta v nemocnici až do vánoc.

Dramatem se šťastným koncem bylo jednání o státním rozpočtu na příští rok, neboť rozpočet byl přijat jen díky 2 poslancům z tábora ČSDS (poslanci Wágner a Teplík), kteří hlasovali pro jeho přijetí. Rozpočet byl přijat těsnou většinou 99 proti 96. Oba zmínění poslanci byli za to vyloučeni ústředím ze strany, avšak oba kodají zůstat nadále v parlamentu jako nezávislí.

20/12 bylo završeno několikaleté úsilí o společnou česko-německou deklaraci jejím podpisem v Černínském paláci ministrem zahraničí Zielencem a

Výsledky voleb do senátu 1996

v Hor. Krutech, volek okres Kolín

I. kolo

Vesnice	Poč. voličů	Volilo	
Bohouňovice II.	67	29	
Újezdec	35	14	
Březinka	3	0	
Dolní Kruty	51	18	
Přestavlky	12	5	
Horní Kruty	208	51	25 %
Celkem	376	117	

Z toho neplatných hlasů : 2

účast 31 %

Č.	Jméno	Počet hlasů	%
1.	Ing. Jiří Dušek Svob. demokraté-LSN	1	0,87
2.	JUDr. Karel Vízner ČSSD	26	22,61
3.	Doc.RNDr. Vladislav Malát,CSc ODS	31	26,96
4.	František Švarc Pravý blok	18	15,65
5.	Doc.JUDr.Václav Mezřický Nezávislý	14	12,17
6.	MUDr. Luděk Rubáš Hnsamospr. Moravy	25	21,74
	Celkem	115	100 %

Výsledky voleb do senátu 1996
v Hor. Krutech pro okres Kolín
II. kolo

Vesnice	Poč. voličů	Volilo
Bohouňovice II.	67	28
Újezdec	35	10
Březinka	3	0
Dolní Kruty	51	19
Přestavlky	12	5
Horní Kruty	207	44
Celkem	375	106

Č.	Jméno	Počet hlasů	%
2.	JUDr. Karel Vízner ČSP	45	42,45
3.	Doc.RNDr. Vladislav Malát,CSc ODS	61	57,55
	Celkem	106	100 %

Volební účast : 28,27 %

spolkovým ministrem zahraničí Kinklem.

Vl. Plehlík, ředitel a většinový majitel akcií Poldi-Kladno se za své podvodné manipulace, jimiž dostal tuto světoznámou firmu k bankrotu, dostal zasloužene za mříže, kde je ve vyšetřovací vazbě.

Prezident Havel ztrávil vánoce ještě pod lékařským dozorem na nemocničním lůžku a až 27/12. byl propuštěn do domácího ošetřování, aby si připravil svůj novoroční projev.

Vegetace:

Vegetace byla poznamenána extrémním počasím. Zamokřená pole na jaře dlouho nevyschla takže se nemohly dodržet včasné agrotechnické lhůty pro setí jarin řepky a sázení brambor. Namnoze zůstaly zamokřené části lánů nesetyca zarostly pak plevelem. Následkem nízkých teplot a častých dešťů se veškerá vegetace téměř o měsíc opozdila. Řepka se sklízela až v první polovině srpna a pšenice a ječmen koncem srpna a v září. Brambory se následkem častých dešťů nestačily všechny vyorat a došlo k jejich zaorání.

Ovoce se urodilo jen tam, kde je dostatek vláhy nebot časté deště bránily v opylení květů. Třešní i ranných bylo dost, ale prozdní v dlouhotrvajících deštích hnily na stromech. Katastrofa se projevila u višní kde všeobecně u nás v Bohouňovicích jsou stromy napadeny chorobou, kde větévky i plody usychají a stromy višní snad všechny zajdou. Jsou napadeny buď plísní nebo spálou. Drobného ovoce na zahrádkách bylo dostatek i okurek, ale naprosto se nevydařila rajská jablíčka. Pro nedostatek slunce a pro stálé deště zůstávaly plody stále zelené, začaly červenat až v srpnu a během 10 dní všechny semenice i s plody zčernaly plísní, takže

užitek z rajčat byl minimální.

Průměrné hektarové výnosy Agra:

Plodina	Množství v q	Výměra v ha	Č.v. q/ha
pšenice ozimá	10.595,55	254,50	41,63
pšenice jarní	2.140,16	50,11	42,71
ječmen ozimý	981.29	45,65	21,50
ječmen jarní	2.681,47	103,43	25,92
řepka ozimá	2.000,12	111,--	18,02
brambory	336,75	5,--	67,35
řepa krmná	1.166,--	3,--	388.67
kukuřice	36.155,--	155,04	233,20
směska zel.	10.992,--	47.28	232,49
vojtěška v such.	2.894,--	42,--	68.90
jetel v such.	2.491,75	39,72	62,73
vícel.pic.v suchém	1.386,23	35,49	39.06
louky v suchém	1.413,--	40,38	34,99

Houby začaly růst až v září, nejvíce v poslední dekádě měsíce.

Vojtěška se sklidila jen dík tomu, že se zelená konzervuje v igelitových vacích tráva z luk se krmila zelená, otavy převážně zůstaly nesklizeny.

Pohyb obyvatel:

Narození: 5.5.1996 * Filip Semecký, matka paní Pavla Semecká,

Svatba: ∞ 5.10.1996 ženich: Jiří Šmejkal ze Svatbína č. 21
nevěsta: Lenka Křečková z Bohouňovic 34.

Zemřelí: 24/4 1996 + Josef Pako z bytovky č. 33 ve věku 68 let
15.9.1996 + Blažena Procházková z č.p. 18
ve věku 76 let.

Na bohouňovském hřbitově byla 24.9.1996 do rodinného hrobu č.p. 9 Růžena Procházková z Mšmění, že to bohouňovská podačka x 2/12 1908, dcera Josefa Kubelky z č.p. 19 a byla provdána za Josefa Procházku z č.p. 19, který byl v r. 1955 komunisty s manželkou a 2 dětmi vystěhován jako kulak ze zabavené usedlosti č.p. 19 do bývalého mlýna Nouzova-samotu uprostřed hustých lesů. Byla to represe za to, že v Chruščevovské éře vystoupil z JZD.

Od 1./1. 1997 se přistěhovali do nové bytovky čp. 51:
Jurček Martin * 16-/10-1972 a Jurčeková Věta * 16./2. 1969
a 2 děti: Denisa * 1./4. 1995 a Klára * 1./4. 1995.
Senecká Pavla * 8./12. 1973 se synem Františkem * 1./12. 1994

Mimo ta bydlí v této bytovce jen přechodně hlášena učitelka Divišová Iva se 3 dětmi.

Mimo to se přihlásili k trvalému pobytu v obci dosavadní chalupáři v čp. 38: Plešinger Karel * 21/12. 1930 a Plešingrová Věra * 14./3. 1932.

Přehled o pohybu obyvatel:

	Stav k 1./1. 1996	Narození	Nová přihlášení	Zemřelí	Odhlášení	Stav k 31./12. 1996
muži	40	1	3	1	—	43
ženy	44	—	5	1	—	48
celkem	84	1	8	2	—	91

Dějiny gruntu „Plačilovského" čp. 20

Grunt čp. 20 od starodávna nazvaný podle hospodáře Plačilovský byl druhý největší statek výměrou svých pozemků a položě v průběhu posledních 3 století nebyl dělen, zůstala mu původní výměra 1¾ lánu, t.j. přes 100 korců až do 30 let po 1. světové válce. Z tohoto ¼ lánu bylo až u Hyzel (dnešní letní tábor mládeže) v poloze „Ve čtvrti", nazvané podle tohoto čtvrtlánu.

Nejstarší známý hospodář Matouš Plačil je uváděn v odhadu gruntu královským komorníkem z roku 1574. Podle odhadu platil hospodář vrchnosti 2 kopy grošů českých ročního úroku. V té době ještě patřila Komořice (= Komorecká rychta) pánům Labeleckým ze Soutic, kteří vedli rozmařilý život

a své statky postupně prodávali písaři Menších desk zemských Benjaminu Kútovcovi z Úrazu. Ale po jeho smrti se dědici nemohli dohodnout, statek Kamořice byl 29/4 1586 znovu odhadán a r. 1588 jej koupil pan Jaroslav Smiřický a připojil jej k panství kosteleckému. V té době již hospodařil na rodném gruntě již syn Matouše Tlačila

Jan Matoušů.

Podle nového odhadu platil z gruntu zvýšený roční ourok 2 kopy 8 grošů českých.

Po jeho smrti (neb dočasném administrování gruntu) nastoupil **Adam Tlačil** s manželkou Dorotou. Když hospodář Adam zemřel, ujal otcovský grunt syn

Jan Tlačil.

matce Dorotě a sourozencům Jakubovi a Maryně měl splácet sirotčí peníze. Roku 1618 zaplatil vdově Dorotě prvních peněz 9 kop 30 grošů. Ta však během roku zemřela, takže oběma sirotkům zůstala k vyplacení služná částka 102 kop grošů. Hospodář byl zřejmě vyučen tkalcem neboť vrchnost jej nadále píše jako „Jan Tkadlec".

Za 30-ti leté války platili hospodáři gruntovní peníze jen do roku 1630. V dalších letech válkou zbídačelí obyvatelé ztěží uhájili často jen holé životy. Tlačilovský grunt zůstal od r. 1637 bez hospodáře přes 50 let pustý.

Až 13/9 1691 byl učiněn zápis na grunt **a pustý místo** nebožtíka Jana Tlačila za šacovní sumu 185 kop

Ondřejovi Novákovi.

Ondřej přišel z cizího panství a tak mu vrchnost „přišpendlila jako novému poddanému příjmení Novák. Na zaplacení „vejtlasti" t. j. poplatku za propuštění z poddanství cizí vrchnosti a na vystavení toho gruntu mu bylo zapůjčeno z vrchnostenské pokladny 12 kop míšeňských, má tedy splácet celkem 197 kop míšeňských.

Z této odhadné částky gruntu měla náležet mimo vrchnostenské pohledávky též „též bývalým dědicům Tlačilovským, o nichž se neví" 68 kop 50 gr. m., které pochopitelně během dalších desetiletí připadly do panské pokladny jako odúmrť.

Šacunk toho gruntu:

místa pustý kde stavení bude	za 10 kop míšeňských
polí vorných 6 kop záhonů po 20 groších	" 120 " "
zahrada a louka za 30 záhonů	" 10 " "
porostlin 7 kop, 30 záhonů	" 45 " "
	185 " "
k tomu z panského důchodu v hotovosti	12 " "
Suma:	197 kop míš.

Jak vysvítá z odhadu, byla polovina pozemků zarostlá povětšině listnatým lesem, který několik dalších generací muselo postupně vykácet a zúrodnit. Vejtunky (= splátky na gruntovní dluhy) začal nový hospodář (Novák) splácet až po 7 letech neboť musil nejdříve postavit obytné stavení s chlévem, špejcharkem a stodolou.

Nehospodařil dlouho - asi se při stavbě a zúrodňování porostlin sedřel. Po 15-ti letém hospodaření byl vrchností „prošacován" grunt 15/2. 1706

Janu Hervertovi, za 217 kop a starý hospodář s manželkou Rozinou odešel na zasloužený výměnek. Z odhadní ceny gruntu mu připadlo jen 25 kop, 30 grošů, z nichž však stejně mnoho neužil neboť nový hospodář splácel ze zpustlých gruntů po 10 letech ročně 1 kopu a teprve později po 3 kopách „vejtunků". Výměnkář Ondřej zemřel již 10/6. 1712 ve stáří 63 let a vdova Rozina 5/5. 1713. Od r. 1727 začínají dědit po zemřelých rodičích sirotci: Josef, obdankovaný = vysloužilý voják a sestry Alžběta a Kateřina po 6 kopách 7 groších míšeňských.

Jan Hervert byl dobrý hospodář. Z koupaval „za tětl peněz" výhodně od sirotků pro Ondřejovi jejich otcovské peníze. Tak r. 1730 při držaných sněmech prokázal hodnověrně kvitancí, že za 2 kopy hotových peněz koupil od Alžběty její podíl 5 kop, 7 gr, 3 peníze. Podobně koupil téhož roku podíl od Josefa a roku 1735 od Kateřiny za 1 tele.

Jan s manželkou Dorotou hospodařil 38 let a narodilo se jim 10 dětí, z nichž zůstali na živu jen 2 synové.

Jiřík * 6/4 1717 + záhy.

Martin * 2/10. 1718 + záhy

Jan * 23/12. 1719 se v roce 1742 oženil s Alžbětou a zůstal v podruží na radném gruntě. Po smrti otce a matky hospodařil společně s bratrem Václavem, dědicem gruntu až do jeho plnoletosti. Pak se přestěhoval do domkářské chalupy, kterou v Bohouňovicích koupil.

Vojtěch * 22/3 1720 + záhy.

Anna * 2/4. 1721 + 21/10. 1723

Ludmila * 21/18. 1722 + záhy

Václav * 24/10. 1723 byl dědicem gruntu.

Josef * 13/2. 1725 + záhy.

Matěj * ? + záhy

Veronika * 26/2. 1731 + záhy

Hospodář Jan Hevert zemřel ~~25/2~~ 30/3. 1739, jeho manželka Dorota a dvě dcery 25/2. 1739.

Dědic grunty **Václav Hevert** se oženil až 29/7. 1744 s Annou, dcerou † Jana Procházky bývalého hospodáře z Uyezdce. Gruntovním zápisem ze dne 26/8. 1744 se Václav ujal samostatného hospodaření na gruntě, který mu byl prošacován za 622 kop, 30 grošů míš. Po odečtení gruntovních závazků pro vrchnost enskou pokladnu přišla k rozdělení mezi oba bratry značná částka 1. Každý měl vykázaný dědinský podíl činící 264 kop, 53 gr. míš.

Václav byl dobrým hospodářem a řádně splácel gruntovní peníze vrchnosti i potomkům svého zemřelého bratra. S manželkou Annou měli 9 dětí:

Veruna * 5/9. 1747 se provdala 20/5. 1764 za Jana, syna † Jana Šmejkala z Oldřichy č. 18

Anna * 18/2. 1750 se provdala 24/1. 1769 za Jana, syna Jana Svobody, kováře z Radlic

Jan * 1/7. 1752 + 4/7. 1752

Magdalena * 5/7. 1753 se provdala 6/2. 1771 za Václava, syna Vita Bílka sedláka z Bohouňovic č. 5 a byla jim udělena dispens, neboť byli v II. příbuzenském stupni,

Kateřina * 8/2. 1756 + 27/5. 1761,

Jakub * 22/7. 1757 + 16/3. 1759,

Alžběta * 18/3. 1760 se provdala

Kateřina * 16. 1763

Jan * 5/10. 1766 byl právoplatným dědicem gruntu, ale při smrti otce 30/7. 1771 byl teprve 5. let stár a proto nemohl převzít osiřelý grunt, který však bezpodmínečně požíval nového hospodáře, než se dědic Jan bude moci ujmout hospodaření.

Proto se vdova Anna bez dalšího smutku provdala již 26/11. 1772.

Ženich **Jan Hevert** * 8/8. 1744 byl synem sedláka Jiřího Heverta a matky Veroniky z Dol. Krut. Grunt převzal za „šacovní sumu" 791 kop, 10 grošů, 4 peníze do zrostu pravého dědice Jana, syna zemřelého hospodáře. K rozdělení dědictvím po odečtení nezaplacených „vejrunků" zůstala značná částka 625 kop, 45 gr. míš. z nichž patřilo: od rozdělení do panského důchodu 8 kop, 38 gr. 4 d.,

vdově Anně " " 88 " , 9 " , 3 " ,

Veruně, provdané Šmejkalové, 88 " , 9 " , 3 " ,

Anně, " Svobodové 88 " , 9 " , 3 " ,

Mařeně, provdané Bílkové 88 kop, 9 gr, 3 d,
Bětě, do sir. kasy 88 " , 9 " , 3 " ,
Kateřině " " " 88 " , 9 " , 3 " ,
Janovi, dědici gruntu do sir. kasy 88 " , 9 " , 3 " ,

celkem 625 kop 45 gr. míš.

Vzhledem ke značné kupní ceně gruntu měl splácet hospodář ročně po 20 kopách gr, ale podobně jako jeho předchůdce splátky nedodržoval.

Právoplatný dědic Jan Hervert mladší se oženil 11/2. 1787 s Kateřinou, dcerou Josefa Herverta z Dol. Kruté č. 16, narozenou 14/11. 1766 a na základě svatební smlouvy se stal novým hospodářem **Jan Hervert mladší**,

zápisem v grunt. knize ze dne 7/2. 1788. Dědičný grunt Tlačilovský vjal za šacovní sumu 850 kop grošů, z čehož odstupujícímu administrátorovi Janu Herveltovi staršímu za zlepšení gruntu a vyplacené gruntovní peníze náleží 174 kop, 51 grošů. Starý hospodář Jan s manželkou Annou odešli na výměnek. Výměnkářka Anna zemřela 21/3. 1800 ve stáří 75 let na horkou nemoc.

Z manželství Jana a Kateřiny Hervertových se narodilo 6 dětí:

Anna, * 20/10 1788
Jan, * 21/10 1790, + 1/12 1790 na psotník
Kateřina * 15/12 1791
Václav * 11/6. 1794 + 15/6. 1794 na psotník
Barbora * 1/10 1795
Veronika * 16/1. 1798, + 8/4. 1798 " "

Po neštastném porodu dcery Veroniky matka Kateřina v mladých 30 letech zemřela 17/1. 1798, musil vdovec Jan bez dlouhého otálení přivést na grunt novou hospodyni a proto se dne 13/5. 1798 oženil s Mařenou, 22-letou dcerou Josefa Kubelky z Bohaceňavic č. 23.

Z tohoto II. manželství se narodilo dalších 7 dětí:

Mařena, * 8/7. 1799 + 6/11 1802 na neštovice,
Veronika, * 5/9. 1801 + 11/11. 1802 " "
Václav * 30/10. 1803 + 19/11. 1806 " "
Jan * 19/8 1806 je dědicem gruntu
Václav * 10/12. 1809 ženatý se Sekrytarou z Neveklova
Josef * 15/10 1812
Jakub * 12/5 1815 + rok. dítě

Další neštěstí postihlo grunt když 18/12. 1814 zemřel na angínu (patrně záškrt) hospodář Jan Hervert v mladých 48 letech. Z 5 žijících dětí byly práce schopné jen 2 nejstarší dcery z prvé manželky a žádný syn, neboť dědic Jan byl tehdy 8 let starý. Vdova Mařa vydržela ještě přes léta

bez hospodáře, neboť na gruntě zastal potřebné mužské práce podruh Martin Bílek, který zde pracoval s manželkou již několik let. Na podzim si však vdova Máří přivedla na grunt již pamatovaného, neboť se 18/10. 1816 provdala za 29-ti letého chalupníka z Malotic

Jana Lžičku, který pak hospodařil s hospodyní Máří bez gruntovního zápisu až do zrostu pravého dědice Jana Herzerta.

V této době byly již založeny nové gruntovní knihy (po roce 1800), kde byla usedlost čp 20 popsána následovně:

Na staveních:

Světnice roubená, v ní 3 okna, kamna, kamnovec železný, síň, kuchyň, klenutá, komín zděný, komora, marštal, chlív podlahový na náves, přes dvůr 2 chlívy, špejchar s prkennou podlahou, u něj ovčínek, chlív, špejchar s kůlnou, stodola o 1 mlatě, dvě zádění. Chaloupka, v ní světnice, dvě okna, síň, chlív a komůrka. (Pro vyměnkáře, byla zbořena na zlomu století při narovnání hraniční zdi mezi zahradou usedlosti čp. 21 a byl místa zbořené chaloupky postaven u silnice nový děputační domek čp. 40, který byl světovně zbourán panem Skivanským z Dol. Krut za komunistického režimu)

Polnosti podle Josefského katastru:

Platné míry: 1 jitro = 1.600 sáhů□ 1 jitro = 5754,64 m²

1 sáh□ = 3,596652 m² 1 jitro = 2 korce = 3 míry 1 korec (strych) = 2877,32 m²

Vorných rolí:

Číslo topografické	Hlavní položení	místní název pozemku	Výměra jitra	sáhy
153	II Za milenkou	na polouprovazi	1	—
183		Nad milenkou	3	787
190	III. V červinkách	V červinkách za milenkou	1	201
199		Vedle Kubelky	—	957
201		V červinkách	—	850
203		též	—	714
205		též	—	855
208		vedle Kubelky	—	1476
327	IV V domoravcích	V domoravcích	1	1451
372		vedle Václava	1	414
400	V. V ohradách	V ohradách	—	1523
414		vedle Machačka	1	33
454		" Bílka	1	720
474		Na peklách	—	1302
456	VI. V Brodcích	V Brodcích	—	1007
502		lada	—	425
544		Vedle Loubala	—	1081
545		lada	—	450
547		též	—	865

857	VII. Za zahradou	Za zahrady	—	868
600		U Kubelky	—	1107
605	VIII Ve čtvrti	Nad lonkou	6	1510
621		Na lonce	—	204
647		nad palouk	—	625
669	XI Za Hurtovi	Za Hurtovi	—	1206
695		Na Vyletálku	2	455
703		na polšině	—	952
710		též tam	—	1249
724		U Vedrala lesa	—	1502
729	XII Na Bohoruňovkách	Ke Škvrňovu	—	861
744		vedle Kubelky	1	1296
756		V hátkach	1	131
758		též tam,	—	1480
771		vedle Brlka	1	1594
790	XIII. Za flusarnou	Za Kosinovo	—	1135
871		vedle Kubelky	—	260
895	XV V nádavcích	U stroužky	—	871
900		V nádavcích	—	836
936		vedle Vomáčky	1	303
964		též tam	1	905
976	XVI. U Přestavlk	V nádavcích	1	533
1033		Na Krabaree	1	750
		V sumě:	47	104

Zahrady:

87	I. Místní plac	Za statkem	—	78
88		U zádiní	—	6
89		Za šprejcharem		325
90		Za Stradolau		1342

Luka:

191	III. V červinkách	palouk	—	489
589	VII. Za zahradou	vedle Kubelky		671
604	VIII. Ve čtvrti	U hranic	—	1336
609		palouk	—	1584
620		nad mlejnkem	—	132
646		vedle Paspišila	—	299
893	XV U st V nádavcích	U stroužky	—	1001
	Luka a zahrady:	V sumě	4	863

Pastvištata

475	V V zahradách	Stráň u pole	—	114
608	VIII Ve čtvrti	stráň	—	393
610	I	Pod stráni	—	189
894	XV. V nádavcích	U stroužky	—	490
483	VI Na Peklach Brodce	Na Peklach		70
		V sumě	—	1256

Kontribuce platí: I. z polí 23 zl. 18½ kr.
II. z luk a zahrad 2 " 38¼ "
III. z pastev — " 12¾ "
V sumě: 26 zl. 9½ kr

Panský anrok: o sv Havle 2 zl. 29 kr. 1⅓ pf. o sv. Jiřistejna, celkem 4 zl. 58 kr. 2⅔ pf.
Robota: protažne celoroane 3 koňmi 1½ dne týdne
pěší: od sv. Jiří do sv. Havla 6 dní.
" " Havla do sv. Jiří 5 dní (z mereckáho dosseli robotyží)

Desátek p. faráři: žita 1½ strychu, ovsa 1 strych½ w. Dále letník 3 krejcary z krávy a vejce k zelenému čtvrtku,
Kantorovi za pohřbívání náhradu 5 zlatých konv. mince.

Po dosažení plnoletosti ujal grunt od otčíma Lžičky 4/5. 1830 za postupní cenu 2.849 zl. 49 kr. vídeňského čísla = W.W. pravý dědic **Jan Hervert,** * 9/8. 1806.

Z postupní ceny měl hospodář Jan zaplatit podíly svých sourozenců:

z matky Kateřiny:	Anna	486 zl, 12¾ kr. W.W
	Kateřina	216 " 32¾ " " "
z manželky Máří:	Barbora	286 " 32½ " " "
	Václav	284 " 39½ " " "
	Josef	284 " 39½ " " "
	Jakub	284 " 39½ " " "

Nevěstu si mladý hospodář našel na cizím panství v Kačorské Nechybě. Svatební smlouvou z 26/5. 1830 své nevěstě Anně Význerové, dceři Antonína Význera, sedlníka z Kačorské Nechyby zajistil na gruntě její přínos 280 zlatých konvenční měny (ve stříbrných dvacetnicích) a též vhon z dobytku, tak že získala spoluvlastnost v hodnotě 569 zl. 57 kr. konv. měny.

Z jejich manželství se narodilo 12 dětí.

Václav * 16.8.1831 záhy zemřel? (nedědil),
Josef * 17/3. 1833 + 12/2. 1835
Jan * 10/7. 1835 + 24/8. 1836
Anna * 2/7. 1836 se provdala 1/3. 1859 za Tomáše Kubelku z Bohumovic 6,
Marie * 28/1. 1838 ∞ 7/2. 1870 za Josefa Šedinu,
Františka Římská * 15/10 1839 ∞ 23/11. 1869 za Františka Kořínka
Antonín Paduánský * 21/7 1841 + 15/12. 1842
Jan Nep. * 9/4 1843 + 14/8. + 1/6. 1843
Jan * 11/5. 1844. + 14/8. 1878 na souchotiny
Antonia * 9/2. 1846 je dědičkou gruntu
Josef * 9/7. 1849 + 5/3. 1850
Barbora * 2/5. 1852 + 5/9. 1852

Když 28/12. 1862 zemřela hospodyně Anna, dostali svobodní sourozenci Jan, Marie, Františka a Antonie po 1.150 zl. a provdaná Anna 200 zl. r.č., neboť již dostala věno.

Vzhledem k tomu, že jediný živý syn Jan byl vážně nemocný souchotinář, nepočítal s ním hospodář jako s dědicem a za dědičku byla určena nejmladší dcera Antonie.

Dne 23./7. 1872 se přiženil na grunt Josef Dlabal z osady Hradec patřící k Černým Voděradům, syn rolníka Jana Dlabala a matky Kateřiny, rozené Novotné z Voděrad č.6.

Tím byla přerušena posloupnost rodu Hervertů, kteří hospodařili na Tlačilovském gruntě od r. 1706, tedy 166 let. Nový hospodář

Josef Dlabal, převzal od otce nevěsty za 2.800 zlatých rakouského čísla, které se zavázal splatit ve 4 ročních splátkách po 700 zlatých vždy 2. února, od r. 1874. 29./7. 1872 byl proveden na základě kvitance v gruntovních knihách výmaz dědických podílů 4 sourozenců po 1.150 zlatých, celkem 4.600 zlatých. Současně byl proveden i výmaz poslední památky na feudální časy tak zvané železné krávy, poplatku ke kvitujícímu zádušímu, který lpěl na gruntu z pobělohorské doby za hospodáře Jana Tlačila.

Rod Dlabalů žil v Posázaví prokazatelně již na počátku 17. století. Tak například nejstarší Sázavská matrika z časů 30-leté války, uložená v kutnohorském archivu zaznamenává hospodáře Jakuba Dlabala z Bělakozel. Berní rula z r. 1654 uvádí v Hradci na Dlabalovském gruntě a výměře 48 korcí vdovu Annu po Dlabalkovi. Rod Dlabalů přežívá na černokostelecku dodnes.

Z manželství Josefa Dlabala s manželkou Antonií se narodilo 9 dětí.

Václav * 19./5. 1873 se oženil 30./5. 1899 s Annou Veselou z Bohovňovic čp. 10 a byl hostinským v Bohoňovicích čp. 10. Podle ústního podání hodně pil kořalku. Zemřel 7./2. 1905 záhadně. Říkalo se o něm „ona to v něm u rybníka chytla". Snad to byl vzácný případ tak zvaného samovzplanutí. Vdova Anna se znovu provdala 19./7. 1913 za Václava Vášu. Tři dcery svrtaly po Václavu Dlabalovi se provdaly:

Antonie * 6./5. 1900 se provdala 30./4. 1927 za Jos. Herverta z H. Krut.
Anna * 22./10. 1901 " " 29./4. 1930 za Jos. Kubelku z Boh. č. 1,
Růžena * 6./10. 1904 " " 13./2. 1936 za Václava Martinka.

Josef * 16./1. 1875 byl dědicem rodného gruntu.

Anna * 18/2. 1877 + 24/7. 1879,

František * 1/5. 1879 + 12/5. 1879

Antonín * 28/4. 1880. se oženil 10/7. 1906 s vdovou Antonií Kubelkovou po + Antonínu Kubelkovi hospodáři z Bohaunovic č. 23. Po zemřelém Kubelkovi zůstal sirotek Josef Kubelka * 30/11. 1902, který byl v „padesátých letech „socializace venkova" zapleten do politické komunistické agitátorky Krásové z Chrastné a byl za to společně s dalšími 2 spoluobviněnými odsouzen Státním soudem k trestu smrti.

Na usedlosti čp 23 hospodařil Antonín Dlabal až do roku 1934 kdy v rámci pravadění pozemkové parcelace ve prospěch venkovských bezzemků se hospodář Antonín Dlabal s podinou směnnou smlouvou dostal na rodný grunt.

Marie * 28/3. 1882 + 16/5. 1882

Marie * 17/8. 1883 + 30/6. 1901

Antonie * 24/6. 1885 + 18/7. 1886

František * 5/3. 1886 Byl ředitelem Svazu mlékáren a majitel velkostatku Mitrovice.

Hospodář Josef Dlabal hospodařil na gruntě jen 16 let a zemřel předčasně 24/7. 1887 kdy ještě žádný ze synů nebyl schopen ujmouti se gruntu a proto při projednávání pozůstalosti dne 26/7. 1888 byla i druhá polovina gruntu převedena na vdovu Antonii, která za pomoci práce zvaných podruhů Matěje Lounbala a pozdější Josefa Hlouška, hospodařila až do zrastu dědice gruntu Josefa. Všechny děti měly vykázány dědické podíly po 2.000 korunách.

Josef Dlabal se oženil 15/7. 1992 s Justinou Drahotovou, dcerou Jakuba Drahoty sedláka z Přestavlk č. 1. a podle svat. smlouvy z 26/6. 1992 ujali grunt. Vdova Antonie odešla na zasloužený výměnek a zemřela 18/7. 1913.

Nevěsta zřejmě přinesla slušné věno, neboť nový hospodář postavil nejen obytné stavení, ale i chlévy a stodolu. Po dohodě se sousedem z čp. 21, vyrovnali i hranici mezi dvorem a zahradami a postavil i novou hraniční zeď. Také zboural i starou výměnkářskou chaloupku za stodolou a postavil nový deputátní domek u silnice pod čp 40, který „funkcionář" pan Slivanský z Dol. Krut svévolně rozbourál a materiál (cihly i tašky) použil při stavbě své vily v Dol. Krutech.

Z manželství Josefa Dlabala s Justinou se narodily 3 děti:

Růžena Anna, * 19./7. 1903 se provdala 17./2. 1926 za správce mlékárny Karla Adama.

Josef Antonín, * 24./11. 1905 byl původně určen za dědice gruntu, ale když jeho otec, který byl politicky činný získal zbytkový statek v Drušanicích na Čáslavsku, oženil se s dcerou Václava Procházky, sedláka z Nesměně č. 24 a celá rodina se odstěhovala do Druhanic, kde syn Josef nadále hospodařila grunt č. 20 získal bratr otce Josefa, Antonín Dlabal, který dosud hospodařil na čp 23 v Bohouňovicích.

Miloslav, * 26./5. 1908 vystudoval rolnickou školu, působil jako adjunkt na velkostatcích a do Bohouňovic se již nevrátil.

31./1. 1933 byl grunt čp 20 zapsán **Antonínu Dlabalovi**, který ho získal v roce 1932 směnnou smlouvou a přestěhoval se sem s celou rodinou, neboť rodný grunt čp 20 byl lépe vybaven, ale co hlavně, ½ svých polí horší jakosti, nechal u gruntu č. 23 a za ně dostal větší ½ polí dolení, bonity gruntu čp 20. Tak na příklad celý čtvrtlán vzdálených a neúrodných polí „ve čtvrti" v Hrýzel, kde je dnes „Letní tábor" připadla do parcelace pro hrýzelské bezzemky. A tak po všech parcelacích pro malorolníky a bezzemky bohouňovské, krutské a hrýzelské zůstalo u čp 20 asi 20 ha kvalitních a nepříliš vzdálených polí.

Po provedení všech transakcí koupil usedlost čp 23 se zbytkem polí chalupník Václav Jandějsek, který dosud hospodařil na roubené došťové chalupě čp 35, která vznikla od dělením ⅓ pozemků od čp. 2.

Antonínu Dlabalovi s vdovou Antonií Kubelkovou, roz. Svobodovou z Chvatlin narodily 3 děti:

Antonín Josef, * 19./2. 1908 byl dědicem gruntu

Marie * 28./3. 1909 se provdala 6./7. 1931 za Ing. Jaroslava Freibala do Prahy

Božena * 12./11. 1912 se provdala 17./10. 1936 za Aloise Jedníka ze Skalek a hospodařili na zbytkovém velkostatku.

Antonín Jos. Dlabal

Když zemřela 23.1.1938 hospodyně Antonie Dlabalová potřebovala hospodářství ženskou ruku a proto se dědic gruntu oženil 26.2.1938 s Annou Mašínovou ze Žišova. Nová pracovitá hospodyně byla v následných letech německé okupace pravým požehnáním a Bůh jim, požehnal i na dětech - narodili se jim 3 synové a 1 dcera:

Antonín * 12.11.1938 se oženil s Boženou Bírošovou ze Slovenska (* 31.3.1937 + 24.1.1996) a byl zaměstnán v Pražských cihelnách v Libčicích n/Vlt. nyní je soukromým podnikatelem v Libčicích n/Vlt.

Miloslav * 1.9.1943 + časnou smrtí 24.5.1974. Byl zaměstnán jako prodavač pídiě v Chotětově 91. Ženat byl s Jaroslavou Vojtěchovskou z Byšic

Pavel * 9.7.1942 se oženil s Hanou Hadrbolcovou z Plzně a je rozvedený. Zaměstnán je u Škody Plzeň jako technik

Anna * 8.12.1948 se provdala za Ing. Petra Balažíka z Prahy a jako komerční Ing. je zaměstnána v Agrobance

Výměnkář Ant. Dlabal se v pozdějších letech zdržoval hlavně u dcery Marie v Praze a zemřel 20.4.1962.

Po dokončení zcelování hospodařil Ant. Dlabal na 20 ha 97 a polí a 1 ha 37 a luk a nedostatek pracovních sil v obci ho donutil vstoupit do nově založeného JZD. Ale špatné výsledky hospodaření a žebrácké mzdy ho přinutily vystoupit z družstva v následných letech ze družstva a hospodařit samostatně. Hrozila rozsypání JZD a proto musily přijít represálie aby tomu zabránily. Kontrola nařízeného povinného osevu cukrovky shledala menší plochu o několik árů, a u 3 rolníku byla podána žaloba pro sabotování hospodářského plánu. Všichni 3 byli uvězněni majetek jim byl zabaven a po odpykání trestu vystěhováni z vesnice. Ant. Dlabal s manželkou a 4 malými dětmi, bez finančních prostředků jako psanci našli konečně útočiště v Nových Jirnech a Antonín Dlabal byl zaměstnán u „černých prací" zemědělských závodů. Zemřel 23.11.1981.

Teprve revolucí zvrat a následné restituce vrátily vdově Anně Dlabalové úsečlost i odpovědnost za její budoucnost.

Zamyšlení nad současností:

Svůj kronikářský zápis za rok 1996 dokončuji na podzim běžného roku a ze současného politického vývoje, který je velmi nepříznivě ovlivněn nejen katastrofální povodní ve Slezsku a na Moravě, ale i nepříznivým ekonomickým vývojem v České republice, je mi smutno.

Jako dvojnásobný politický vězeň dou totalitních režimů hnědého i rudého a se mnou i všichni moji kamarádi z Gottwaldových kriminálů, lágrů Jáchymovských dolů máme pocit křivdy, z nečisty k těžce znovu nabyté demokracii, na kterou jsme my, ochovanci Masarykovy demokracie, obětovali zdraví, dlouhá léta utrpení v nelidských trestnicích a desítky těch nejlepších z nás i životy - to nejdražší, co člověk na tom světě má.

Na pankrácké šibenici ukončilo svůj život 220 vlastenců, mužů a 1 žena - Dr. Milada Horáková, - generál Heliodor Píka byl uspěchaně oběšen na dvoře borské trestnice již v roce 1949. Touto vraždou si s nevinnou obětí vyřídil Gottwald své osobní účty z doby exilu v Moskvě, kde byl gen. Píka vojenským přidělencem presidenta Beneše.

Z 220 v Praze popravených obětí bylo 17 důstojníků, 4 příslušníci SNB a 2 duchovní.

Stovky dalších obětí ukončila svůj život, v nelidských podmínkách kriminálů, při výsleších a v koreksi, při důlních neštěstích na šachtách a zastřelením v pohraničních drátěných překážkách zastřelením na útěku; jako doklad o útrapách vězňů přikládám novinové výstřižky z pera mého dobrého kamaráda jak z Bor tak

tak později z lágru na uranových dolech

Já sám jsem o pamětech v Borské drestnici publikoval již v roce 1968, aby se veřejnost dověděla a hrůzovládě jaká tam v padesátých letech panovala. Článek mi uveřejnil redaktor Ludvík Vaculík v Literárních listech a zejména zpráva o tom, jak na oddělení Q, kde jsem 15 měsíců dřel na šamotkách peří, byli v suterénu v korekci týráni a často až k smrti ubíjeni političtí vězni, vzbudila ve veřejnosti velký rozruch. Od bývalých politických vězňů mi chodily dopisy, kde uváděli vlastní zkušenosti z Borů, kde pod patronací velitele Borů, nekorunovaného monarchy a pána nad životem a smrtí neblaze proslulého Šafaříčka, pravděl ubitel korekce Brabec svá nelidská zvěrstva. Dopisy jsem tehdy předával Ministerstvu vnitra a v opisech dokumentační komisi K-231, jejíž jsem byl členem. Předseda komise Rambousek, který po obsazení ČSR ruskými vojsky emigroval, vydal po návratu v 1989 všechny dokumenty o komunistickém sadismu ve Sborníku, který vydala Konfederace politických vězňů.

Jako ohlas na můj článek mě asolně navštívil pol. vězeň, bývalý redaktor Lidové demokracie již starý pan Sebastian Metelka. Představil se a řekl mi: „Podívej se! Tyhle 3 chyflující zuby mi vyrazil v korekci „Brabčák", když mě jiště s jinými chodil do korekce mlátit. Šafaříčka mě tam držel zarostlého a zavšiveného 2 měsíce, což bylo proti vězeňskému řádu. V neděli se na mne Brabec pozval ještě „bicí kamando" v modrákách, aby se zdálo, že mne chodí mlátit Skodováci. Jednou, když jsem se bolestí podělal, tak mne nutili, abych to slízal a jindy, když jsem bolestí omdlel tak mě křísili tím, že mi do pusy lili čuránky ze smradlavého „žánku.

Tyto otřesné věci jsem nikde nevnášel. (Škodovácí (který v r. 1968 byl) (Brabec byl v r. 1968 zaměstnán ve Škodovce a Škodovácí, kteří můj článek vyvěsili na desce ROH a chtěli Brabce hodit do vysoké pece, takže až do naší okupace ruskými vojsky nechodil do práce), ale tyd, když muži a hlavně „ženy z lidu" v různých frontách u pojízdné prodejny, na nástupištích při čekání na opožděný autobus, v hospodě u piva neb při obědě ve společných jídelnách pod vlivem propagandy bývalých komunistických struktur prohlásí: „To dřív to bylo lepší", tak mne to osobně uráží a lituji rodiny těch, kteří pro lepší příští obětovali svůj život.

Daveďu se oxvat a podobné živly různě umlčet, ale co je to platné, když desítky dalších přítomných je k podobným výrokům lhostejná.

Státy a národy se udržují těmi ideami, z nichž se zrodily!

Bude mi přes všechny životní útrapy již 84 let. Je mi líto mého národa, který si dobrovolně kope svůj hrob.

Zapsal plk v.v Procházka Lad.

Plzeňský týden

I. - XII. 1994.

Oblastní noviny českého vydavatelství

NĚKOLIK SLOV OD ...

KPV 231 '48-'89

Dne 5. 5. 1968 byla podána na orgány Nejvyššího Státního soudu, jakož i na Stb žaloba, kterou podali přátelé popraveného Vladimíra RAJNOCHA jeho jménem:

Narodil jsem se 8. 3. 1923 v Rajnochovicích jako syn rolníka, jeden z devíti dětí. Můj život byl již od dětských let jen práce. V horách, na poli i v hospodářství. Za okupace našeho státu nacistickými nadlidmi jsem považoval za svou povinnost, postavit se proti bezpráví a zločinnosti, které páchaly nacistické hordy. Konec války mne proto zastihl jako člena partyzánské jednotky Jana Žižky. Později jsem nastoupil do školy pro SNB. Jako příslušník policie jsem považoval za svou povinnost dbát o skutečnou bezpečnost svých spoluobčanů, bojovat proti bezpráví a násilí, tolikrát páchaných pod rouškou spravedlnosti na našem národě. Kde zůstala spravedlnost, když zločin byl povýšen na zákon? Kam se podělo plnění Košického vládního programu, který zaručoval právo politického a náboženského přesvědčení? Kde zůstala rovnost všech před zákonem? Kdo tedy porušil slib, daný českému národu, že se bude moci rozvíjet svobodně?

Ano, porušil jsem zákon, když jsem nemohl přihlížet, jak probíhalo násilí a drancování za všeobecného potlesku těch, kteří vždy a v každé éře byli jen karabáčníky a přízivníky lidské společnosti.

Ano, právem jsem se postavil proti všem, kteří porušovali svobodu. Za to jsem byl odsouzen k trestu smrti a pro výstrahu popraven. Proto jsem musel ve svých 27 letech zemřít s mnoha dalšími, kteří stáli v cestě darmošlapům, zaměnivším národ za slovo JÁ.

Neprosím o vrácení cti, protože jsem ji neztratil. Jen žalují. Ztratil jsem život a ten mi nikdo nevrátí. Komu prospěla moje oběť? Bylo v jejich silách, zbavit se nás nepohodlných, ale nezbaví se svého svědomí.

A zrovna tak, jako zůstala pevná víra v každém slušném člověku v Masarykově hesle „Pravda vítězí", tak nezlomná je i moje víra, že mé jméno i všech dalších obětí bude vyslovováno s patřičnou úctou. A pro příští generace snad bude výstrahou, aby se nic podobného již neopakovalo."

Tuto žalobu, nikdy neprojednanou, znovu připomíná **Václav CHALOUPEK, st. KPV**

Vážená redakce,

se zájmem sledují noviny „Plzeňský týden." Velmi mě upoutala rubrika „Několik slov od nás..." Zvláště pak příspěvky od Vašeho dopisovatele člena KPV 48 v Plzni V. Chaloupka. Jsou to jen krátké zprávičky, ale svým obsahem a podáním velmi poučné. Nám, nezúčastněným z padesátých let, to dává pohled i názor na život z té doby, a zvláště na socialistické vězeňství.

Byli bychom rádi, to nepíší již jen za sebe, kdyby Vaše redakce požádala Vašeho dopisovatele p. V. Chaloupku o další a další příspěvky, které by postupně přinášely noviny „Plzeňský týden" o životě ve věznicích a v táborech. Pomohlo by to i nám při výuce. Děkujeme za pochopení a zprostředkování.

Vašemu týdeníku mnoho zdaru za učitele v Praze přeje

Jarmila Novotná

NĚKOLIK SLOV OD ...

KPV 231 '48-'89

V pankrácké věznici ve svých celách na 3A čekali političtí vězni na svou smrt, kterou jim určil nemilosrdný režim. Ta přicházela téměř pravidelně každé úterý a pátek. Vždy to bylo po páté hodině ráno. Jednou z mála výhod těchto odsouzených byly i nepravidelné vycházky na dvorku smrti, kde se naposledy procházel student Choc, Kovařiček, Bacílek, pplk. Skokan, mjr. Jebavý, škpt. Kučera, dr. Horáková a desítky dalších. Popravovalo se mezi dvěma křídly budov pod okny vězeňské nemocnice, kde stála dvě prkna - fošny a v jejich horní části byly upevněny kladky, na které se před popravou zavěšoval provaz. Tyto šibenice stály proti sobě. Popravovalo se na jedné, nebo zároveň na obou, pokud bylo více odsouzených.

Ano – i to byly výdobytky komunismu v Československu. Stovky popravených na pankráckém dvoře, ale i jinde, tisíce ubitých nebo zastřelených při útěku z věznic, pracovních táborů, uranových dolů a při pokusu překročení hranic z ostnatého drátu na cestě ke svobodě.

Později, myslím, že to bylo po roce 1955, se již popravy nevykonávaly venku, ale v jedné k tomu zvlášť upravené cele uvnitř věznice. Odsouzený byl přiveden pod hák, který byl upevněn ve zdi a na něj se přivázal provaz. Pod tímto místem byla v podlaze dvířka, která se pákou v určeném okamžiku sklopila a odsouzený se propadl. Popravám přihlíželi předseda senátu, který rozsudek vynesl, prokurátor, ředitel věznice a lékař. (Pokračování v PT 34.)

Václav Chaloupek st. člen KPV Plzeň

NĚKOLIK SLOV OD ...

KPV 231 '48-'89

(Dokončení z PT č. 33)

Při své poslední cestě vězeňskou chodbou na popraviště se každý odsouzený projevoval sobě vlastním způsobem. Někteří odcházeli apaticky, lhostejně, jako kdyby nechápali svůj krutý úděl. Jiní naplňovali svůj odchod na věčnost voláním vzkazů a přání ke spoluvězňům za zavřenými dveřmi cel: „Ať žije svobodné Československo, ať žije svoboda, národ nás pomstí!"

Ano, takto projevovali svoje přání, svoje poslední vzkazy ti nejstatečnější, ale jen do doby, než přišlo nařízení přelepovat ústa děrovanou náplastí před vyvedením odsouzeného z cely.

Ostatní na celách doprovázeli své kamarády touto trnitou cestou hlasitou modlitbou se slzami v očích. Prosili v duchu o statečnost a odvahu pro sebe, ale i pro ty, co právě odcházeli.

Poslední službu svým mrtvým kamarádům prokazovali ti šťastnější, kteří byli odsouzeni k vysokým trestům těžkého žaláře.

Karel Kopecký, bývalý starosta v Klatovech, byl určen jako jeden z politických vězňů, aby ukládal popravené do rakví. Když jsem se s ním sešel na táboře Vojna v Příbrami, řekl, že poslední službu prokázal i dr. Miladě Horákové, která byla na svou smrt po všech stránkách dokonale připravena. Byla to žena nejen statečná, ale i ušlechtilá ve svém životě a příkladná ve svém chování i v poslední chvíli svého života.

Václav Chaloupek st.,
člen KPV Plzeň

NĚKOLIK SLOV OD ...

Po únoru 1948 došlo v naší armádě k čistkám a do r. 1950 bylo propuštěno 57 generálů, 2 908 důstojníků, 1 235 rotmistrů a 540 poddůstojníků z povolání. Ihned bylo také zahájeno zatýkání a plnění věznic Ruzyně, Pankrác, Mírov, Valdice, Leopoldov a Bory. Zde v Plzni to byla hlavně oddělení samot, označená A, B, C, kterým velelí bachaři Potužník, Mašek a Trepka. Nejhorší bylo ale odd. D „Kreml", kde prožil zbytek života gen. PÍKA, jediný popravený v rychlosti na Borech 21. 6. 1949.

Na samotách C jsem žil během dvou let společně s politickými vězni ze sousedních cel. Velitel ČS letců v Anglii při RAF (Royal Air Force), gen. JANOUŠEK tam měl i řadu bývalých podřízených, jako piloty ppik. KOSTOHRYZE (po propuštění amputace nohou), mjr. CHÁBERU a SMRČKA, škpt. FLEKALA a SLÁMU. Z dalších příslušníků RAF si vzpomínám na prap. KROPŠE a HOLODU, šrtm. MÜLLERA, později zabitého na uran. dole VOJNA - PŘÍBRAM. Z jiných druhů vojska generálové PELICH a PŘIKRYL, ppik. SKOČDOPOLE a ADAM zemřeli po letech v Leopoldově. Mjr. ČERNÝ byl popraven 23. 5. 1950 na Pankráci, mjr. BRYKS zemřel na lágru Rovnost, další vězňění byli i mjr. BEDNAŘÍK, HÁJEK a AUBRECHT, štáb. kapitáni PROCHÁZKA, VAŘEČKA, ŠNOBL - CHOUST-NICKÝ (dosud člen KPV +Plzeň), por. KARLOVSKÝ. Na šachtách v Příbrami později zabití šrtm. PROCÁK a des. ŠRAJBR. Další des. HLADÍK - po propuštění amputace nohou a zemřel v Lomu u Mostu.

Snad mi laskavě prominou všichni, na které jsem nevzpomněl. Bylo jich mnoho z těch několika set dalších vězňů z řad studentů, kněží a různých civilních povolání. Společný život na samotách nám dával pocit přátelství, víry, lásky a naděje.

Václav Chaloupek, KPV - 48 Plzeň

NĚKOLIK SLOV OD ...

V 50. letech se mezi senáty Státních soudů soutěžilo o nejvyšší počet rozsudků smrti a roků těžkého žaláře pro odsouzené. Tak prokazovali soudci a prokurátoři tvrdost k třídnímu nepříteli, věrnost a servilnost ke KSČ. Nač ale nestačily soudy, dokončili bachaři ve věznicích a lágrech.

Nejhorší chvíle za dveřmi cel jsme prožívali, když se ozval dupot bachařské smečky a nikdo nevěděl, kde se zastaví a zarachotí klíče. To pak následoval zvuk dopadajících ran pendrekem a nářek vytipované oběti. Někdy to bylo i na několika celách postupně. Jednoho dne se však dupot nesl celou chodbou a zastavil až u poslední cely s číslem 397 na 3 C. Zde byl politický vězeň student Jurenčák, který před tím při návštěvě rodiny chtěl předat moták se jmény bachařů, kteří týrali již odsouzené a popisoval režim, jaký na samotkách vládl. Bachař Nikolaj, konající dozor u návštěv, moták zahlédl, zabavil a předal veliteli věznice škpt. Šafarčíkovi. Ten zřejmě dal pokyn bicímu komandu a to vzalo potrestání do vlastních rukou.

Co se pak stalo, mi na vycházce vylíčil studentův soused z vedlejší cely, MUDr. Jan Šmíd. Povím vám to příště.

Václav CHALOUPEK, člen KPV

NĚKOLIK SLOV OD ...

Pokračování z PT č. 48

Bachaři TREPKA, ŠEPÍK, BRABEC A RAČKO vytáhli JURENČÁKA na chodbu a surově zbili. Když již nemohl naříkat, ani prosit, zatáhli jej do cely a tam dotloukli. Potom na koženém opasku pověsili na mříž okna. To vše bylo slyšet na sousední celu. Zavolali vězeňského lékaře, kolaboranta ŠEBKA, a ten ochotně potvrdil, že vězně našli oběšeného. Vtip je ale v tom, že vězni nesměli mít na celách pásky a tkaničky do bot musely být na chodbě u dveří. To ale nikoho již nezajímalo. Po této akci si u plechových dveří na půdu domlouvali další postup. Mezitím přišel i bachař POTUŽNÍK, který se sice tohoto aktu nezúčastnil, ale uklidňoval ŠEPÍKA, který nechtěl, aby vše skončilo smrtí. Nechci říci, že POTUŽNÍK byl lepší, než ostatní, patřil do bicího komanda také, ale přišel jen pozdě.

Snad aby si to vynahradil, hned druhý den nafackoval bývalému poslanci lidové strany Janu PLESLOVI za to, že mu při roznášce peří na draní vypadlo z pytle na chodbu jedno pírko. Když si pak PLESL na cele umýval zkrvavený nos, plakal. Ne pro bolest, ale pro krutost bachařů a ponížení lidské důstojnosti.

Rány pendrekem, plněnou hadicí, nebo facky a kopance, byly tak časté, jako pozdrav bachařů „Čest práci".

Václav CHALOUPEK, člen KPV

NĚKOLIK SLOV OD ...

V popředí všeho utrpení, které vyvolával nacismus a komunismus stáli lidé, kteří v zájmu zla dokázali obětovat životy spoluobčanů. Nezáleželo na tom, zda to byl Stalin, Hitler, Heydrich, Gottwald či Brežněv, účel světil prostředky.

Ze zabaveného majetku svých obětí krmili nenasytný dav „Nadřazených a Proletariátu" a požadovali slepou poslušnost. Lid to chtěl, křičel „Ukřižuj!" a my si myjeme ruce, vždyť všechna moc pochází z lidu!

Po únorovém puči 1948 se chopili moci dobrodruzi, ochotní bez výhrad sloužit násilí, přicházejícímu z Moskvy. Vznikla vláda, která i přes různé čistky mezi sebou sloužila zločinu a bezpráví na vlastním národě.

Po dvaceti letech vyhlásila „Komunismus s lidskou tváří". Je to nesmysl, protože komunismus měl a bude mít stále jen jednu tvář, i kdyby na sebe nasázel ta nejdražší líčidla. Bude stále plna zloby, nenávisti a nesmiřitelnosti.

V listopadu 89 přišel tak dlouho očekávaný konec komunismu. Zvítězila-li pravda, není ještě tak úplně známo, ale co spravedlnost? Komunismus zůstal, jen ta jeho tvář vzala na sebe jiný škleb.

Václav Chaloupek
KPV-48 Plzeň

NĚKOLIK SLOV OD ...

Vzpomínka

Štábní kapitán Josef KUČERA z Plzně byl Státním soudem odsouzen k doživotnímu vězení po nevýslovném utrpení při pobytu ve věznici na Hradčanech, v tzv. „Domečku hrůzy".

To však nestačilo prokurátorovi justice plk. JUDr. VAŠEMU, který se odvolal do nízké výměry trestu. Proto byl změněn na trest smrti.

Po probdělé noci v časných ranních hodinách dne 14. listopadu 1952, prošel odsouzený v dorovodu dvou bachařů naposledy kolem cel svých spoluvězňů, aby posléze stanul na osvětleném dvoře pankrácké věznice, před zraky svých katanů.

Určitě jejich slova nevnímal, ale zaručeně vzpomínal na svoji ženu a dvě děti, které ještě v tuto chvíli spaly ve svých postýlkách. Jednoroční Alenka a pětiletý Jiřík již nikdy nespatřily svého otce, který je tolik miloval a kterého jim právě popravil nemilosrdný režim.

Děkuji jeho statečné ženě za to, že je dokázala vychovat k lásce v životě plném útrap a odříkání, až do jejích dospělosti.

Václav CHALOUPEK, KPV PLZEŇ

Dodatek KPV PLZEŇ: Čest památce popravených vzdejme též kpv. Václavu Ženíškovi, jemuž byl vzat život den předtím - 13. listopadu 1952. Rovněž i jeho statečná žena Věra Ženíšková je členkou KPV a dosud žije v Plzni.

NĚKOLIK SLOV OD

Velitelstvím pracovního tábora Vojna jsme byli z trestu přiděleni na překop na šachtě Kamenná. Zde již delší čas nepracovali civilní zaměstnanci z bezpečnostních důvodů. Hornina, kterou prosakovala voda, byla z měkké břidlice, ze stropu odpadávaly celé nesoudržné desky. Vrtací tyče se zakusovaly, vrtalo se velmi pomalu a obtížně. Vrtal jsem levý zálom, Karel s Jardou vrtali spodek. Karel Šrajbr, předák party, právě pomáhal znovu rozběhnout vrtačku tlučením železným klíčem na bór - vrtací tyč. V pokleku několikrát uhodil do tyče, vrtačka se rozběhla a on se chtěl postavit.

V tu chvíli mě obklopilo oslňující světlo. Zdálo se mi, že letím tunelem závratnou rychlostí, na jehož konci zářil jasný bod. Bylo mi lehce, krásně, jako bych byl kolébán v růžovém jasu. Jen velmi nerad jsem opouštěl toto sladké ticho, ale snad právě to mne probudilo.

Kolem tma. Nevěděl jsem, co se stalo. Můj dojem byl, že jsem zasypán. Pravou rukou jsem pomalu ohmatával sebe a okolí. Prudká bolest v břiše byla nesnesitelná. U hlavy mi něco teplého teklo do dlaně. Znovu jsem ztratil vědomí. Probudil jsem se až v příbramské nemocnici. Byl jsem v obvazech, levá volná noha připoutána řetízkem k posteli. Člověka vlevo jsem hned nemohl poznat. Měl celou hlavu v obvazech, nohy ale volné a jedna rovněž připoutána řetězem. Byl to můj kamarád ing. Jaroslav Kačírek. Jeho pak odvezli na operaci na oční kliniku do Prahy. Po převozu do táborové nemocnice na Vojně jsem se teprve dozvěděl, co se stalo.

Při vrtání jsme narazili na selhanou nálož a došlo k výbuchu. Našli nás rozhozené po pracovišti. Karel Šrajbr ležel vedle čelby, hlavu v půli uraženou, vedle ní jeho mozek omývaný vodou z utržené hadice. Jardu a mě naložili na důlní vozík - plošinu, na níž se dopravovalo dřevo. Byli jsme v bezvědomí a hlubokém šoku. Krev a usedlý prach nás změnily tak, že nás kamarádi nepoznali.

Ve čtvrtek 17. března 1953 přišel o život náš kamarád, politický vězeň KAREL ŠRAJBR z Radotína. Je tomu již jedenáctyřicet roků, ale v té době to nebyl jen on. Nezapomínejme...!

Václav CHALOUPEK, KPV 48 PLZEŇ

ZÁPADOČESKÝ
NEZÁVISLÝ DENÍK

nová práva

Ročník 2 ■ Číslo 86
12. dubna 1991 ■ 2 Kčs

PÁTEK

Děkuji Ti, Václave

Při odjezdu domů z léčení v Karlových Varech jsem se stavěl u vás v Plzni, abych si prohlédl borskou věznici zvenku. Byl jsem zde vězněn v padesátých letech za protikomunistickou činnost — 231/§ 1.

Za pokus o útěk jsem od Šafarčíka dostal trest půl roku korekce v železech, půst, temno a tvrdé lože. Po ukončení korekce jsem byl dán na samotky 3. C. Byl jsem tak zesláblý a nemocný, že jsem po schodech na 3. C lezl po čtyřech. Měl jsem ale neobyčejné štěstí, že na cele 374 mě přivítal vězeň, kterému dodnes vděčím za můj život, za přežití. Od prvého dne se 'mě ujal, ošetřil a po dobu více tří měsíců se se mnou dělil o jeho oběd a večeři, jen 'abych zesílil. Dvakrát se nechal napsat k zubaři, za cenu, že mu vždy vytrhli zdravý zub, jen aby mohl přinést pro mě vitamíny a léky.

S tímto kamarádem jsem se ani nerozloučil, ani jsem mu nepoděkoval. Přišel nenadále filcunk, na cele našli anglická slovíčka a kousek tuhy. Byly to moje věci. Na dotaz bachaře Račka čí to je, odpověděl Václav, že jeho. Byl udeřen tak, že mu z pusy vytryskla krev. Udělal pohyb, že si chce krev setřít, ale dal jen prst před ústa, abych mlčel. Pak byl z cely odveden. Za celých osm let věznění jsem se s ním už nesešel. Prosím proto, máte-li na něho adresu, poděkujte mu. Je to Vašek Chaloupek z Plzně, byl vojákem, sloužil na letišti a byl zatčen před nástupem do vojenské akademie. V té době měl asi ročního synka. Bohužel víc o něm nevím. V případě, že by nebyl v seznamu, postupte můj dopis do Prahy.

Dnes je mi již 78 roků, nemohu jinak, než ještě jednou se pokusit poděkovat a projevit vděčnost za to, že jsem přežil. Děkuji Ti, Václave, vzpomínám na Tebe při svých modlitbách a Bůh Ti žehnej!

František Mikšovský z Brna

Rok 1997.

Povětrnostní podmínky:

Při hodnocení ukončeného počasí je třeba zdůraznit, že červen i července a počátek srpna měly velmi málo teplých dnů a slunce, takže při častých přeháňkách a deštích byly návštěvy letaviska, zejména u řek a rybníků velmi omezené a provozovatelé rekreačních zařízení si stěžovali na malou návštěvnost a malé tržby.

Počátkem ledna po citelných mrazech následovaly dny s nízkou oblačností a napadla 20cm sněhu a opět mrzlo. Koncem ledna a začátkem února mrazy polevily a v závěru února nemrzlo. Nemrzlo ani ~~v první únorové~~ dekádě března, ale v druhé dekádě byly sněhové přeháňky a mrazy do 5°C. Stejné počasí následovala až do konce března. Začátek dubna byl již bez mrazů s občasnými přeháňkami, ale nízkými teplotami. Teploty nad 10°C nastaly až v závěru dubna.

Květen byl již teplý, až 20° i 25°C a až do 3. dekády byly slunné dny. V závěru května bylo oblačno a déšť. Od 10. do 13/6. byla teplo a bez deště, pak již opět časté přeháňky a déšť až do konce měsíce. Oteplení při jižním větru nastala v závěru měsíce, ale časté deště a přeháňky byly i v červenci. Teprve v závěru července a počátkem měsíce srpna byla bez deště a teplo, kdy se mohla sklidit řepka. Od 4/8. do 14/8. pokračovaly při častých přeháňkách žně a byla zasetá řepka. Od 20/8. do 28/8 pokračovaly žně bez deště a nastala sucho až do 29/8. kdy zapršelo a pak až do 8/9. bylo opět slunečno, ale přeháňky. Od 15/9. babí léto a a 20/9. první přízemní mrazík spálil květy. Přízemní mrazíky trvaly do 24/9. Pak slunečné dny s 15°C. Přízemní mrazík opět 29/9. Následovaly dny bez mrazů s občasnými přeháňkami až do 20/10. Pak následovaly již větší noční mrazy, ale v polovině listopadu ustaly mrazy a přeháňky

Od 21/11. opět mrzlo i ve dne, ale v závěru měsíce nastalo oteplení a déšť, který trval celý týden a od 8/12. přešel déšť ve sněhové přeháňky. Mrzlo od 15/12. by-ly opět mírné mrazíky a od 21/12 při jižním větru opět teplo. O vánocích bylo okolo 5°C a do konce roku již nemrzlo.

Události doma i v zahraničí.

Podle zpráv tisku z 2/1. se původní počet zdravotních pojišťoven zmrskl ze 790 na pouhých 35.

Kurs Kč k 2/1.: za 1 RM 17,60 Kč, za 1 $ 27,34 Kč.

Služné vojáků zákl. služby se zvýšilo: měsíčně vo-jín 380 Kč, svobodník 440 Kč, desátník 550 Kč, četař 600 Kč, ratný 650 Kč.

Za odstoupivšího ministra spravedlnosti Jana Kalvody (ODA) byla jmenována první žena ve vládě: Vlasta Parkanová (ODA).

Svatba prezidenta Havla 4/1. s herečkou Dagmar Veškrnarovou na Žižkovské radnici vyvolala veřej-nosti značný rozruch.

Po 7 týdnech každodenních masových demonstra-cí v Bělehradě uznala vláda v 9 ze 16 bělehradských volebních okrsků vítězství opozice ve volbách v Bě-lehradě a ve 3 dalších městech. 10/1. byla ohlášena v tisku inflace v ČR za minulý rok ve výši 8,8%.

22/1. byla podepsána (prezidentem Havlem) předse-dou vl. Klausem a kancléřem Kohlem česko-němec-ká deklarace, která má udělat tečku za minu-lostí. Deklarace byla podepsána v Lichtensteinském paláci na Kampě. Ikhrizka premiéra Klause s kan-cléřem a podepsání „Deklarace" byla provázena demon-stračním protestem komunistů a „sládkovců". Předseda „Hnutí za republiku" Sládek, který skandoval hesla: „Kohl raus", „Klaus raus" (raus = ven) byl za protiněmec-ké výkřiky, že „Dějiny ukázaly, že mrtvých Němců bylo ve válce málo", později obžalován a počátkem roku 1998 zajištěn, aby mohl být 23. ledna 1998 odsouzen.

český film režiséra Svěráka „Kolja" byl na světové přehlídce filmové produkce v USA odměněn nejvyšším

vyznamenáním „Zlatý globus", neboť byl poctou označen jako první ze 3 navržených filmů. Později byl nominován na „Oskara" v Los Angeles a tohoto ocenění dosáhl.

V předu uvedená „Česko-německá deklarace" byla spolkasným sněmem schválena velkou většinou hlasů. Koncem ledna probíhala postupně podle okresů t. zvaná „retězová stávka" učitelů za vyšší platy bez podstatného úspěchu. Většina učitelů se stávky nezúčastnila. Po dalším vyhrožováním stávkou za vyšší platy a proti některým úsporným opatřením na železnicích překročili železničáři bez předchozího upozornění ke stávce. Opolnoci 3. února se zastavil provoz vlaků v celé ČR. Stávka byla na podnet dopravců prohlášena za nezákonnou. Způsobila značné dopravní problémy i u našich sousedů.

Pražská burza pro cenné papíry vyřadila z obchodování velkou část nelikvidních akcií malých podniků (asi 1% celkového obratu). Ty budou nadále obchodovatelné jen u RM-systému.

8.2. má naše koruna proti marce nejlepší kurs. Obchodovala se 1 RM za 16,695 Kč. 8.2. se též rozjely opět vlaky ČSD. Stalo se tak po 5 denních úporného jednání 3 ministrů Ivana Kočárníka, Vladimíra Dlouhého a Josefa Luxe. Stávka způsobila značné hospodářské škody a stávkujícím železničářům nic světoborného nepřinesla. „Stávka je vždy prohrou pro všechny" prohlásil po podpisu smlouvy předseda „Odborů železničářů" (OŽ) Jaromír Dušek, který stávku vyhlásil.

Po 4 denních bouřlivého zasedání poslanecké sněmovny byla schválena česko-německá deklarace s doprovodným usnesením dne 14.2.1997. Pro hlasovalo 134 poslanců, z toho 31 soc. dem včetně Miloše Zemana Prezident Havel projevil radost z vysoké podpory deklarace. Proti hlasovali komunisté, Sládkovci a 19 poslanců ČSSD.

nejstarší muž v republice Rudolf Tille oslavil 14.2.1997 105. narozeniny. Narodil se u Březnice a pracoval jako sládek

Důležité zprávy přinesl denní tisk 15/2. Po ukončení průzkumných vrtů v Kašperských Horách se odhaduje množství zlata v této lokalitě na 100 tun.

Klidná politická hladina doznala prve rozčeření když poslanec ČSSD Wágner, předseda rozpočtového výboru ve sněmovně byl zbaven členství ve straně. Wagner zaslal předsedkyni ČSSD dopis, kde varuje před bolševizací strany. Wagner se tak stal od této chvíle jazýčkem na vahách při hlasování ve sněmovně, neboť bez něho ztratila opozice většinu při hlasování.

Pozvolna vymíráme ?

Vroce 1996 se narodilo podle spolehlivých odhadů okolo 90.000 dětí, což je historické minimum úrovni porodnosti 8,7% živě * dělí na 1000 obyvatel středního věku se zařazujeme na jedno z posledních míst v Evropě a tím také ve světě. Počet úmrtí není vyrovnán ani po připočtení přistěhovalých osob.

Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu stihal do konce čtvrtletí r. 1997 101 osob a na 30 již podal návrh na obžalobu. Ve většině případů se jedná o osoby v komunistických věznicích při vyšetřování a při výkonu trestu, kdy přišlo o život v padesátých letech 2.127 osob. Údaje o příčinách smrti byly v 600 případech selhání srdce, 160 spáchalo „údajnou sebevraždu" a 250 zahynulo při úrazech (především v uranových dolech. Tak na příklad na Borech umírali vězni téměř výhradně na „akutní rozšíření srdce", jak jsem se dočetl u příčin smrti ve hřbitovní knize věznice Bory, kterou mi předložil voj. prokurátor při vyšetřování mého článku o pamětech ve věznici, který mi uveřejnil redaktor Vaculík v Literárních listech v roce 1968. Ve skutečnosti většina umírala následkem týrání v korekci, kterého se dopouštěl velitel korekce Brábec a v neděli často a „bičí komando" oblečené v modrácích, aby se zdálo, že jsou to škodováci. „Bičí komando" na příklad jako součást „stíhacího komanda" po dopadení uprchlého vězně žurnálčáka po příchodu do věznice „na centrále" zbili takovým způsobem, že po vhození na lůžku zemřel. Bachaři se však domluvili na

chodbě, že mrtvého Jurenčáka na cele pověsí. Vězni ze sousední kobky jejich dámuru vyslechli. Fingované oběšení na opasku provedl bachař Šejvík za pomoci ostatních členů „bílého kamanda Trepky, Brabce, Račka. Nic jim nevadilo, že žádný vězeň opasek na cele neměl (ani tkaničky od bot.

Velitel oddělení samotek C zde zvěcený bachař Trepka se stal později velitelem t. zv. „Kremlu" na odd. D (za dvojím katrem). Podle něko pozorování, když jsem byl na „Kreml" též přemístěn, se mi zdálo že je zádumčivý a ze nevyhledává příčiny k týrání vězňů. Budí-v nem hledal čerstvé „svědomí", anebo se jeho jméno ozvalo ze zahraničního rozhlasu v souvislosti s ubitými vězni. Ať tak nebo onak, ale v příbuzném Trepkovi ze samotek C se na „Kremlu" něco změnilo.

K číslu 2.127 osob zemřelých v věznicích a pracovních koncentracích je zapotřebí připočíst 222 popravených. Při tom třeba poznamenat, že v padesátých letech byla ve věznicích <u>elita národa</u>.

<u>Světoznámá firma Poldi</u> od r 1990 upadala nejprve pod vedením Vladimíra Stehlíka pak jeho syna Marka, který na jaře 1997 prodal firmu Poldi společnosti Bohemia Art pod jejímž vedením dospěla ke konečnému kankursu a později k úplnému zániku.

Povstání Albánců proti vládě vytvořila zde úplnou anarchii, takže prezident Berišha po vyhlášení výjimečného stavu v Tiraně počátkem března prohlásil, že Albánie spěje k občanské válce

5/3. 1997 schválil senát Česko-německou deklaraci s závazovacím prohlášením, ale požadovala ještě celý rok než byl utvořen fond budoucnosti, který má být též fondem pomoci českým obětem nacismu. Věznicemi a koncentračními tábory prošlo za německé okupace 450.000 obětí a 335 tisíc jich zahynulo. Přitom české oběti nacismu jsou jediné(vůbec) Německem neodškodněné.

8/3. byly provedeny ve státním rozpočtu prvé škrty a 11 miliard.

Pošťácká stávka učitelům nijak nepomohla.

Na Slovensku probíhala v březnu stávka herců a

kulturních pracovníků proti poměrům na Ministerstvu kultury Slovenské republiky.

Trestná činnost v ČR stále roste. V polovině března bylo celkem 21.528 vězňů, z toho 7.979 ve vyšetřovací vazbě a soudní vazbě a 13.549 odsouzených. Z obviněných je 494 mladistvých mužů a 19 mladistvých žen. Z odsouzených je 4.655 mužů a 214 žen ve věznicích s dozorem a 7.692 mužů a 215 žen s přísnou ostrahou. Nejvíce vězňů je ve Valdicích (dříve Kartouzy) 1327, z toho je 945 s přísnou ostrahou, většinou nepolepšitelných.

Viktoru Koženého, nejúspěšnějšímu muži v české privatizaci, který má izraelské občanství a prodlévá na Bahamských ostrovech byla doručena soudní obsílka v soudní kauze s Vališem, který je obžalován pro zneužití pravomoci veřejného činitele a ohrožení služebního tajemství, jako korunní svědek se podle očekávání k přelíčení u Okr. soudu v Plzni nedostavil.

20/3. 1997 zaznačil první propad české koruny na burze. Zatím co 20/3. se platilo za 1 $ 29,072 a za 1 DM 17,277 Kč, platilo se 21/3 " 1 " 29,400 " " 1 " 17,473 Kč.

Na největší ČS-fondy z nichž „tunelováním" zmizela 1 miliarda, uvalilo Min. financí vnucenou správu - bohužel pozdě. Zpronevěřené statisíce již byly převedeny do zahraničí.

Ve velkých průmyslových závodech prosadily odbory v kolektivních smlouvách zvýšení mezd až o 10 a 11% (mimo 13. a 14. plat, které jsou podmíněny růstem produktivity práce, je obava, aby lavinový růst mezd nenarušil průmyslovou restrukturalizaci a nevedl k poklesu hospodářských výsledků a nevedl tak k většímu propadu měny.

26/3. posílil klub ODS v parlamentu poslanec Teplík, vyloučený z ČSSD, takže poslanecké hlasy pravice s levicí jsou vyrovnané.

1/4. Min. školství připravuje redukci středních škol tak,

aby počet škol odpovídal snížení počtu uchazečů o studium. 2/4 Sociální demokracie je pro referendum pro vstup do „Nato", prezident a vláda referendum odmítá.

Zajímavá protikuřácká akce přichází z Liberce, kde firma Frilinger v akci „Zdraví pro své zaměstnance" vyplácí nekuřákům příspěvek 1000 Kč měsíčně, takže z 25 stálých zaměstnanců zbyla už jen 6 kuřáků.

3/4. Hospodářské potíže nutí vládu omezit dovoz, růst mezd a zredukovat státní rozpočet zvláštními opatřeními nazvanými „balíček".

2/4. přiletěl do ČR na státní návštěvu francouzský prezident Chirac a 3/4. jednal se svým přítelem prezidentem Havlem o evropské integraci. Byl dekorován řádem bílého lva I. třídy a před oběma komorami českého parlamentu, ve kterém nabídl ČR výsadní vztahy a podporu postupu do EU a NATO. Až na krajní levici a pravici poslanci jeho projev nadstandartních sympatií všeobecně dobře ocenili.

Vedení OKD, Ostrava, hodlá v budoucnosti zahájit těžbu mohutných uhelných slojí pod Beskydami, naráží však na odpor přilehlých obcí.

ČSD hledají cestu z krize a zadluženosti, do kterých se v posledních letech dostaly. Má se toho dosáhnout dvojí cestou: zdražováním jízdného a snižováním počtu zaměstnanců. V příštím roce má být zdraženo jízdné o 60% a do r. 2005 se sníží počet zaměstnanců o ~~60~~% 40.00 lidí.

V sobotu 5/4. 1997 zemřel oblíbený spisovatel Fr. Kožík ve věku 88 let. 9/4. Min. zdravotnictví plánuje zrušení nadbytečných nemocnic, a přísnější dozor nad zadluženými nemocnicemi

8/4. vynesl Krajský soud v Praze rozsudek nad skupinou nájemných vrahů, kteří své oběti „ukládali" na dno Orlické přehrady. Tento drastický případ v pravém slova smyslu „otřásl svědomím národa." Odbojný gang nájemných vrahů má na svědomí 5 lidských životů. Nejodpornější

akteři Vlad. Kuna a Ludvík Černý, kteří se nepřiznali, byli odsouzeni na doživotí, Pavel Kopáč, považovaný za šéfa skupiny, jenž po nehodě je upoután na invalidní vozík, se asi pod dojmem této události – „Boží odplaty", jediný přiznal, byl odsouzen na 21 let, Petr Chodounský a Irma Maierová, byli jako pomahači odsouzeni na 12 let.

Od 21/4. vstoupí v platnost důležitá hospodářská, ustanovení tak zvaného balíčku, podle něhož musí dovozci vybraného zboží z ciziny deponovat u 5 vytypovaných peněžních ústavů na bezúročné účty po dobu 6 měsíců částku, která odpovídá 20% fakturované ceny dováženého zboží.

24/4. přednesl v Bonnu prezident republiky Havel po osobní schůzce s prezidentem Herzogem významný státnický projev u příležitosti přijetí Česko-německé deklarace.

V pátek 25/4. večer uvítali na Ruzyňském letišti v Praze všichni čelní představitelé ČR v čele s prezidentem Havlem papeže Jana Pavla II., který přiletěl na 3-denní návštěvu ČR u příležitosti milenia sv. Vojtěcha. Po úvodním ceremoniálu pronesl pak prezident Havel a papež Jan Pavel II. projev, v němž se především zabývali významem duchovního odkazu sv. Vojtěcha, v němž spatřují muže evropského formátu, jenž svými skutky a myšlenkami jako první Evropan daleko přesáhl hranice své vlasti.

V sobotu 26/4. nejprve pohovořil papež na Pražském hradě s prezidentem a jeho chotí a v tržním sále představil prezident papeži členy vlády. Po té na 4 hodiny navštívil papež Hradec Králové, kde na Velkém náměstí ho uvítalo 40.000 věřících. Při 2. hodinové mši, kterou papež sloužil v češtině, celebrovalo 40 kněží a dalších 250 kněží poskytovalo sv. přijímání.

Po mši posvětil pak papež nově otevřené pastorační centrum, které vzniklo rekonstrukcí bývalé jezovitské koleje, které nese název Nové Adalbertinum.

V neděli 27/4. se konala na Letenské pláni pontifikální mše za účasti 130.000 věřících. Před tím na apoštolské nunciatuře v Praze diskutoval papež s premiérem Klausem o středoevropském prostoru a jeho významu

Při ekumenické bohoslužbě na níž se v zaplněné katedrále svatovítské sešli poprvé v historii zástupci všech

českých křesťanských církví k modlitbě s papežem, vybídl Jan Pavel II. k dalšímu ekumenickému sblížení. Vyzval k odvaze odpustit si chyby minulosti a k hledání jednoty všech křesťanů. Smrt mistra Jana Husa označil za neštastnou a zopakoval jménem katolické církve svá slova o vzájemném odpuštění křivd spáchaných v minulosti. Přítomni byli i zástupci Federace židovských obcí.

Po té večer odletěl sv. otec do Vatikanu.

29/4. byl německý prezident Roman Herzog v Praze.

1/5 Začal proudit do ČR z Německa přes Horu sv. Kateřiny norský zemní plyn takže Rusko přestává být výhradním dodavatelem plynu i když mu i nadále zůstává největší podíl dodávek. Do konce roku dostaneme ze severských zemí asi 700 milionů kubíků zemního plynu.

Jak se šíří nevyléčitelná nemoc Aids: Ke konci března 1997 byla registrováno 313 pozitivních jedinců.

27/5. se rozloučili na Pražském hradě s prezidentem Havlem dosavadní ministři: Ruml, min. vnitra, Dlouhý min. průmyslu a obchodu a Kočárník, min. financí, jejichž odstoupení má být klíčem k řešení současné krize ve vládě, způsobené současnými hospodářskými potížemi. Havel se následující den sešel s předsedy koaličních stran a přijal jejich pokání za současný zhoršený stav v hospodářském životě státu, ale pronesl i své výhrady. Britský tisk přivítal ozdravná opatření v ČR, ale čeká na reakci české veřejnosti a domácí opozice. V ČR vypukla nákupní horečka, která přinesla neopodstatněný růst cen. Václav Klaus prohlašuje: „Nehodlám utéci z boje, ale po ½ roce při rozkladu v ODS podal demisi. Za odstupující ministry jmenoval pak prezident Havel nové ministry. Rekonstruovaná vláda má obnovit pošramocenou pověst v zahraničí a upevnit českou měnu.

Další ranou pro Klause byla zpráva, podle které ministr zahraničí Zieleniec prohlásil, že s Klausem nemůže dále spolupracovat.

Přeformovaná vláda musí provést škrty v připravovaném rozpočtu, což není populární.

10.16. bylo v poslanecké sněmovně provedeno hlasování o důvěře vládě. Dík hlasu samostatného poslance Wagnera dopadlo hlasování pro stávající vládu příznivě 101 hlasů pro a 99 hlasů proti, takže vláda vnitř

pokračovat v úsporných opatřeních na rozpočtu pro rok 1998.

1/7. 1997 po 156 letech koloniální vlády Velké Británie vstoupily do města triumfální čínské vojenské jednotky. Tímto dnem skončila totiž nájemní smlouva o pronájmu tohoto ostravského území

2/7. Zarážející čísla z našeho bankovnictví: Pragobanka, která je šestou největší společností České pojišťovny skončila své hospodaření za minulý rok ztrátou 2.930 milionů Kč.

Firma Omnipol zprostředkovala prodej okolo stovky starých tanků do Alžíru za částku přesahující miliardu Kč. Předseda ODA Žantovský „vážený adept" na funkci ministra NO vystupňoval kampaň proti schválení tohoto prodeje z důvodu zbytí, ohrožení obranyschopnosti naší armády atak po týdny trvajících jednání ve vládě nebyl tento prodej většinou „krátkozrakých" členů vlády schválen a tak staré tanky zůstanou po nezelé příští desetiletí nezivé v garážích a pak půjdou do šrotu a 1 miliarda Kč, za kterou se měly nakoupit od Aera Vodochody nové české letouny, bude státní pokladně chybět a naši piloti budou dále hazardovat se svými životy na starých letadlech."

2 cestovní kanceláře Oasis Tour a Travela zkrachovaly. U obou společností neodjedou další turisté do ciziny přesto, že mají zájezdy zaplacené a pro turisty, jimž nebyla přistavena letadla k návratu se musily postarat a jejich návrat vlády ČR.

V červenci byla oznámena fúze Chemopetrolu s Unipetrolem.

6. červenec 1997 se nezapomenutelně vryje do paměti obyvatel žijících na Bruntálsku a ve všech okresech horního povodí řek Opavy, Moravy Bečvy, ale i malé říčky protékající Olomoucí a Otrokovicí a měst a míst ohraničených t. zv. „Baťova kanálu". Do boje s vodním živlem který protrhával ochranné hráze a zaplavoval krajinu a způsobil nepředstavitelné katastrofy, byli nasazeni hasiči a vojáci, vrtulníky zachraňovaly obyvatele se střech zaplavených domů. Několik dní trvající déšť způsobily značné škody

na tratích, silnicích, mostech a některé vesnice (zejména kde byly stavby z vepřovic) prakticky byly zdemolovány jako po náletu.

Katastrofální záplavy si vyžádaly i 13 lidských životů v prvních dnech a celkově nejméně 32 lidí a okolo 50.000 osob byla evakuováno.

Značné škody způsobily i rozvodněné řeky Krkonoš a Orlických hor.

Z velkých měst byly zaplaveny Otrokovice, Olomouc, Uherské Hradiště, Mor. Písek, část Hranic, část Ostravy a Bohumín. Povodní byla přerušena i mezinárodní rychlíková doprava. 15/7. byl zaplaven i Hodonín.

Podobné škody byly způsobeny v povodí Odry v Polsku a Německu.

Jako ohlas na miliardové škody napáchané záplavami se po celé republice zvedla spontánní vlna pomoci pro postižené oblasti a jejich obyvatele. Dary peněžité a hmotné překvapovaly svou početností. Statisíce litrů pitné a minerální vody, tuny a tuny potravin, léky šatstvo, stany a technické prostředky.

Červený kříž zřídil „krizový štáb", který dirigoval prostředky s pomocí na příslušné obce. Současně s materiální pomocí přicházejí na „Konto povodeň na Brunt. sko i peněžité dary. S rychlou pomocí se přihlásila i vláda. Uvolnila z rozpočtu ministerstva vnitra 170 milionů Kč a 150 mil Kč ze státního fondu životního prostředí. I poslanecká sněmovna dala souhlas k tomu, aby ze státních finančních aktiv ČR byla převedena částka 900 mil Kč do vládní rozpočtové rezervy na odstranění povodňových škod. Na finanční pomoc pro postižené oblasti získá vláda peněžní prostředky i vyřazením Státních dluhopisů do hodnoty 10 miliard Kč.

Zatopením zemědělské půdy v postižených oblastech obsahují odhadnuté škody částky 10 miliard Kč, škody na železnicích a silnicích asi 6 miliard Kč.

Schůzka členů NATO v Madridě rozhodla 8/7. že v I. vlně bude zahájeno jednání o vstupu do NATO s ČR, Maďarskem a Polskem.

1/8. se ve vybraných bankách začaly prodávat povodňové dluhopisy s výhodnou úrokovou mírou. Na některých pobočkách Komerční banky byly již první den vyprodány. Za 2 dny jich bylo prodáno za 2 miliardy Kč.

3/8. navštívila povodní postižené oblasti komisařka Evr. Unie Bonnierová. Snažíme představitelé projednat finanční pomoc k náhradě škod ve výši 18 mil. Kč. Červený kříž a Charita poskytnou 600.000 ECU (21 mil Kč) Evropská unie pravděpodobně svou pomoc zvýší.

Od 1/9. se zvyšuje jízdné na železnici o 33%.

V zaplavených oblastech znepříjemňuje život komáři. Nasazení vojáku v poškozených oblastech bylo všestranně úspěšné.

Romové ČR. využívají bezvízového styku s Kanadou a po desítkách (i rodiny s dětmi cestují do Kanady, kde požadují vysídlovalecký azyl. Objevila se tu i 40-ti členná rodina. Většinou si vyzdvihnou podporu se žádostí o azyl a zmizí. Nikdo o mich neví. Na úřadech se objeví až pro další podporu.

Vinou záplav a následným postřikem proti komárům uhynulo na Moravě mnoho včelstev. Jen na uherskohradišťsku bylo zaplaveno 15.000 ha zemědělské půdy. Ještě měsíc po záplavách zbylá zaplaveno asi 1000 ha.

Krachy desítky cestovních kanceláří postihlo na 5000 turistů.

Podle zpráv z 21/8. ruské strategické rakety již nemíří na západ. některé byly přeprogramovány a u jiných byly odmontovány jaderné hlavice.

Nové regiony vzniknou v ČR v roce 2000. Okr. úřady zůstanou zachovány. Nové právní normy pro to mají být přijaty v průběhu r. 1998 a 1999.

Nadpis novinového článku ze dne 27/8. 1997: Požadavky Dagmar Havlové vyvolaly reakce politiků, jež ani nelze otiskmout.

První dáma republiky požadovala totiž od parlamentu pro sebe zvláštní statut.

4/10. byla v Plzni-Borech otevřena nová továrna na výrobu televizorů japonskou společností Matsushita, která má nyní 350 pracovníků, ale do r. 2000 bude zaměstnávat 1.200 lidí a vyrábět 1,200.000 televizorů ročně. 95% výroby je určeno na export.

V důsledku nežádoucího přílivu vystěhovalců - Romů do Kanady, zavedlo velvyslanectví Kanady od 8/10 opět vízovou povinnost. Do Velké Británie se jezdí nadále bez víza očkoliv i Anglie má potíže s přicestovanými Romy z ČR.

aby byl docílen vyrovnaný rozpočet na r. 1998, bude zvýšena spotřební daň u alkoholu, benzínu a cigaret.

Povodňové aluhopisy vynesly celkem 2,6 miliardy Kč

22/10. byl po dlouhém projednávání přijat návrh státního rozpočtu na r. 1998 těsnou většinou poslanecké sněmovny. Neshody v největší pravicové straně ODS se začaly na venek projevovat již koncem října, když oblíbený ministr zahraničí Zieleniec podal 23/10. demisi na protest proti omezené informovanosti uvnitř strany. Jeho místo v ministerstvu zahr. zaujal nestranik Jaroslav Šedivý.

28/10. došlo k bouřlivému propadu na londýnské burze v důsledku světového chaosu, způsobeného prudkým pádem akcií na burze v Hong-Kongu. V důsledku těchto událostí oslabila i česká koruna na 19 Kč za 1 RM.

Druhým mužem ODS, který sám odepřáhl z vlády je ministr vnitra Ruml. A do třetice další muž ODS ministr Pilip vystoupil s kritikou dosavadní vlády (nepřímo premiera Klause), analýzou některých jevů v privatizaci a hospodářské kriminalitě.

Poslední týden v listopadu se vystupňovalo tažení sdělovacích prostředků proti neprůhlednosti miliónových darů tajemných sponzorů strany ODS. Vyvrcholením bylo odkaz jednoho ze sponzorů, bývalého ženicha Milana Šrejbra privatizovatele Třineckých železáren. ODS přišlapovala na místě, jak naložit s tímto darem a mezitím se znovu vynořila na přetřes otázka desetimiliónových sponzorských darů ze zahraničí na švýcarském kontu. Ministr Zieleniec potvrdil, že předseda vlády Klaus o tomto daru věděl! Klaus to však před televizí popřel. Situace se natolik vyhrotila, že předseda KDS Lux vyzval Klause k odstoupení. Pilip současně ohlásil rezignaci na všechny funkce. Současná politická krize je provázena propadem Kč na burze na 19,515 za 1 RM.

V neděli 30/11. podal Klaus v Lánech do rukou prezidenta republiky demisi celé vlády. Prezident demisi přijal a současně naznačil svou představu o nové vládě, kterou by sestavil z parlamentních stran nestranik.

Současně panuje sponzorská krize i ve straně ODS. Zvolení do čela strany dosavadního místopředsedy Jirka Skalického

napjatou situaci ve straně nezklidnilo a trvalo i v I. čtvrtletí příštího roku.

2./12. poslanecký klub ODS se rozštěpil na přívržence Klause a přívržence odpůrců v čele s Rumlem a Pilipem.

Václav Klaus směřuje do opozice. Klaus požaduje, aby se s utvořením vlády počkalo do 15./12. až bude po sjezdu strany ODS, situace však je tak naléhavá, že vzhledem k ní předsedové KDU-ČSL a ODA považují za nutné započít s přípravou na novou vládu ihned.

5./12. se v Kramářově vile jednalo o vytvoření nové vlády v rámci dosavadní koalice za účasti Klause, Luxe a Skalického. Byla spíše informativní a nepřinesla žádné výsledky. Lux při této schůzce prohlásil, že z dalšího jednání nelze vyloučit pana prezidenta, který je podle něho čtvrtou stranou. Přes vládní krizi pokračuje v parlamentě i rozprava o rozpočtu na r. 1998.

8./12. prezidentův mluvčí Špaček oznámil novinářům, že prezident pověřil ministra Luxe, aby zahájil předběžné rozhovory o koncepci, programu a personálním složení nové vlády. Vdel. Klaus se vyjádřil pochybovačně o tom, zda se Luxovi podaří sestavit vládu. Kurs 1 DEM = 19,74 Kč.

9./12. na společném zasedání obou sněmoven v Rudolfinu podrobil prezident Havel zdrcující kritice celý dosavadní způsob vlády odstupujícího premiéra Václava Klause.

12./12. byl těsnou většinou 101 : 99 dík hlasu poslance Wágnera schválen vyrovnaný rozpočet na r. 1998, který počítá s částkou 586,635 miliard Kč.

13./12. na mimořádném kongresu ODS v Poděbradech získal Václav Klaus 227 ze 312 hlasů a stal se tak nadále předsedou strany. Pro jeho protikandidáta Rumla hlasovalo 72 delegátů.

13./12. byla v Lucemburku definitivně rozhodnuto o Čechách (do) a členství do Evropské unie, kteří budou přijati v I. vlně. Mezi nimi je i ČR.

Večer 16./12. oznámil prezident Havel, že předsedou prozatímní vlády bude zítra pověřen na Pražském Hradě dosavadní guvernér národní banky Josef Tošovský. Klaus, který chtěl pro jednání udržet své ambice, prohlásil, že je z toho

rozpačitý. Byla to spřeha na jeho autoritativní jednání. Uvedená zpráva posílila i českou korunu na 1 RM = 19,33 Kč
Pan prezident svým neoblomným postojem, že nebude podporovat vládu se starým vedením ODS, vyšachoval ze hry a sestavení vlády Václava Klause a jeho příznivce.

Klaus na výzvu, aby předložil své návrhy na zastoupení ODS ve vládě včas nereagoval a pověřil senátorku Libuši Benešovou jednáním o vládě. Ta doručila Tošovskému osobně 29/12. své návrhy 29./12., ale již s křížkem po funuse, neboť vláda již byla v hrubých rysech domluvena a následujícího dne již předseda Tošovsky vyhlásil složení nové vlády, ve které se objevilo 9 nových jmen. Šest ministrů nové vlády není členem žádné strany. Mandát tohoto kabinetu bude časově omezený do nových voleb v příštím roce. Termín voleb bude věcí dohody politických stran.

S premierem se sešel neočekávaně 30/12. dopoledne Václav Klaus. Po setkání rozhořčeně a uraženě sdělil, že za podmínek, s kterými byl konfrontován, ODS účast v nové vládě nemůže přijmout. Zcela jiný názor zastává předseda poslaneckého klubu ODS Jan Černý, který přijal nabídku aby se stal členem Tošovského kabinetu s odůvodněním, že to přispěje k jednotě ODS

Novou vládu jmenoval prezident Havel 2/1. 1998.

Vegetace:

Sklizeň obilí byla dobrá. Zvlášť dobrá sklizeň i tržba byla u řepky, kde výkupní cena byla preferovaná státem. Produkce rostlinné výroby u Agra vykázala zisk 1,780.000, který alespoň zčásti kompenzoval značné ztráty v živočišné výrobě.

V r. 1997 se urodila dostatečně i zeleniny. Z pozdních se však v důsledku jarních mrazů vůbec neurodily třešně a na kterém stromě se třešně přece urodily, byly podzralé plody napadeny a značný špačky, takže na stromech zůstaly jen peckyčky

u rajských jablíček a vinné révy kde nebyl použit postřik, byly rostliny napadeny plísní již počátkem měsíce srpna. Rajská jablíčka zčernala a u vína uschly listy i plody.

Dobrá byla i úroda brambor. Houby téměř nerostly.

Výsledky Agra:

Rostlinná výroba

Hektarové výnosy obilovin a řepky:

		1996	1997
pšenice ozimá	q	40,95	35,08
" jarní	q	42,71	45,96
ječmen ozimý	q	21,50	49,47
" jarní	q	21,65	34,78
řepka ozimá	q	18,02	26,39

Realizační ceny: Kč

pšenice potravinová	q	360,79	381,24
-"- krmná	q	325,45	297,93
ječmen krmný	q	315,84	316,50
řepka ozimá	q	496,36	648,65
prasnice	kg	27,50	25,29
prasata na zír	kg	34,69	34,17
selata	kg	~~24,66~~ 45,45	~~20,34~~ 41,08
dojnice	kg	24,66	20,34
býci	kg	35,85	34,72
jalovice	kg	27,33	28,31

Živočišná výroba

Průměrné hektarové výnosy

	množství q	výměra ha	čistý výnos q z 1 ha
pšenice ozimá	10.675	304,31	35,08
" jarní	2.300	50,04	45,96
ječmen ozimý	2.014	40,72	49,46
" jarní	3.853	110,77	34,78
řepka ozimá	2.154	81,60	26,39
kukuřice	49.515	~~14.209~~ 142,09	348,47

Výsledky hospodaření v tisících Kč:

	1996	1997
Rostlinná výroba	+ 609	+ 1.780
Bohouňovice kravín,	- 957	- 1.012
Újezdec porodna a vepřín	+ 811	- 1.325
Radlice mladý dobytek	- 229	- 265
" telelník	- 116	- 193
Výsledný zisk (+) neb ztráta (-)	+ 118	-1.015

Přehled o pohybu obyvatel.

Stav k 1/1. 1997		narození	nově přihlášení	Zemřelí	Odhlášení	Stav k 31/12. 1997	
mužů	43	2	2	-	-	mužů	47
žen	48	-	2	1	1 + 1	žen	47
Celkem	91	2	4	1	2	Celkem	94

Narození: Komárek Petr, * 3/7. 1997 v Bohouňovicích č. 33
Šmejkal Jiří, * 12/7. 1997 -"- č. 34,

Zemřelí: Dlaskobá Božena † 25/12. 1997 -"- č. 15,

Odhlášení: Lakova Maria * 24/11. * 1933 z -"- č 33

Přihlášení: Mgr. Divišová Ivana, učitelka do -"- do č. 33
-"- Barbora * 15/7. 1980 -"- č. 33
Ondřej, * 30/1. 1985 -"- č. 33
Udelava * 13/8. 1988 -"- č. 33

Svatby: Stárková Dana, * 2/7. 1980 z Bohouňovic č. 7,
jsme Kvardu z Dalních Krut

Dějiny gruntu „Doležálovského čp. 21:

Můj rodný grunt čp. 21 byl svou původní výměrou třetí největší usedlost v obci za čp 10 a 22. Bohouňovice, podobně jako Radlice, byly součástí majetku, pánů Čáblických ze Soutic od roku 1461. Zatím co první majitel Jan (praděd) † 1513 druhý Prokop (děd † 1538), Jan (otec † 1567) zděděné statky rozmnožovali, nebo alespoň udržovali, byl poslední majitel Prokop pravým opakem svých předků. Vedl rozmařilý život a musil prodávat své statky postupně rozprodávat. Ale k prodeji druhý byla třeba, aby dříve komorník desk zemských provedl odhad.

A tak dík odhadu z 22./12. 1574 známe jména hospodářů naší obce. Na gruntě (čp. 21) hospodařil Prokop. Podle pořadí uvedeném v odhadu hospodařili v obci: Jan Farkaš řezbář (čp 10), Jan Mlch (čp 9), Vávra Kreček (čp 6), Jan Hlaváček čp 5, Jan Vyletiálek (čp 4), Jan Švec (čp. 3), Pavel Pařez (čp 2), Jan Krupička (čp 1), Havel Knotivej (čp. 23), Jan Matoušův (čp 22), Prokop (čp 21), Matouš Hlačil (čp 20), Mikeš Sokal (čp 19), Jakub Reythar (čp 18), Martin Mikšův (čp 15), Vaněk Hurth (čp 14) a Vaniek Kožlák (čp 11).

V době, kdy byl pořízen tento odhad, prodal Prokop Čáblický panství „Týn" Vltavou a k prodeji statku Komorce došlo za 12 let, kdy už musel být pořízen nový odhad 29/4. 1586 a všechny vesnice i s kamoreckou tvrzí koupil písař menších desk zemských Benjamin Kůtavec z Urazu.

V té době již některé grunty změnily hospodáře: Jan Farkaš (10), Jan Mlšek (9), Vávra Kreček (6), Jan Hlaváček (5), Prokop Vyletiálek (4), Štiepán (3), Jan Krupička (1), Jíra Havlů (23), Jan Matoušů (22), Prokop Starej (21) adam Hlačil (20) Mikoláš Sokol (19), Jakub Reythar (18), Martin Mikšů (15), Václav Hurt (14), Václav Kozlak (11).

Na našem gruntě (čp. 21) je uváděn Prokop Starej na rozdíl od mladého hospodáře Prokopa Vyletiálka na čp 4. V této době bylo ještě hlavním jménem křestní jména. Příjmení stálo při jméně jen jako blíže určující.

Nový majitel statku komoreckého Benjamin Kůtavec zádruhy a dědici bratří Kůtovcové prodali toto dědictví panu Jaroslavu

který je připojil k panství čimokostelskému.
Dědicem Prokopa „starého" byl

Vávra Prokopův před r. 1600.

Byl ženat a s manželkou Dorotou vychovali 6 dětí, 3 syny a 3 dcery. Dříve než pravý dědic Bartoň dospěl, zemřel starý hospodář a tak grunt musil převzít dočasně nejstarší syn

Ondřej Prokopův 27/6. 1611 zápisem

Ondřej, syn Nob. Vávry Prokopa ze vsi Bohaňovic.

Vedle prošacování rychtáře a konšelův z rychty komorecké ujal ten statek ve vsi Bohaňovicích po Nebo. Vávrovi Prokopovu, otci svém vlastním, od Doroty matky své, bratří a sester jsa Bartoně Anny, Lidy a Marty za sumu 100 kop grošů. Zavdati maje 30 kop gr. poraziv sobě podílu svého, v tom zádavku 13 kop grošův, dluhův na sebe k zaplacení přijal 6 kop, ostatek 12 kop při sv. Havlu nejprve příštím dozavdati má. Placení na léta a soudě nejprve příštím po 2 kopách až do zaplacení pozůstává z týž sumy 70 kop a což matka a sirotci podělení býti mají a ~~vyvdal to~~ vyvdal to tak se vším příslušenstvím, jakž toho Nebo. otec jeho užíval byl. a srážky těmito:
klisny tažný 2, hřebec roční a hřebec starý 9 neděl, krávy 3, valek k 3-tímu létu, valek k druhému létu, jalovička letošní, svině 1, vepři roční 3, slepic s kohoutem 8.
Vůz nevelmi dobrý 1, pluh 1, brány 1, sekery 2, motyka 1, lopata 1, vidlí 2, kopě 1, stolice řezací 1, podávky 1

Vdova Dorota po + Vávrovi Prokopovi se provdala též za vdovce Václava Doležala rodem z Radlic, který žil v té době v sousední chalupě (čp. 23).

Hospodář Ondřej Prokopův nehospodařil dlouho. Ještě r. 1616 platil gruntovní peníze, ale pak zemřel dříve než jeho bratr Bartoň pravý dědic gruntu dospěl a tak na osiřelý grunt byl dočasně dosazen otčím Bartoňův

Václav Doležal.

Ironií osudu se stalo, že v roce 1621 se rozhodla přejmenovat v celém panství všechny grunty po současných hospodářích

a tak dostal Prokopův grunt nové příjmení po Václavu Doležalovi

grunt Doležalovský

na 350 let. Ještě můj otec byl mezi sousedy i mládeží „starý Doležal" a já za svého mládí jsem nebyl Láďa Procházkův ale Láďa Doležalův. Používání přezdívek u rodin Procházkův bylo mutné, vždyť ze 39 obytných stavení před 1. světovou válkou obývalo 10 rodin Procházkův: čp 2 „Macháček" čp. 3 „Toušťácký" čp 5 „Dolní Kulíšek" čp 9 „rychtář ze dráh" čp 13 „rychtář ze Žlíbovny" 14 „Horní Kulíšek" čp 15 (koncem min. století „Velkej Procházka" čp 18 „rychtář od Antona" čp 21 „Doležal" a čp 25 „Odsuda".

Václav Doležal zemřel asi v roce 1620, neboť v roce 1621 už platila „výjimky" vdova Dorota Doležalová a k r. 1622 byl grunt připsán jejímu nejmladšímu synovi Bartoňovi.

Bartoň „Doležal" jinak Prokopův

Rychtář a konšelé „prošacovali" grunt za 318 kop míš. 18 grošů beze všeho závdavku. Nový hospodář měl podíl po vlastním matce 38 kop a po otci mari 20 kop, které si ihned při zápisu „porazil". Marte, sestře měl vyplatit 16 kop, Anně Magdaleně provdané za Václava „Rýslavého" do Bohouňovic 10 kop a manželu jejímu, kteří zemřeli 64 kop a Dorotě, matce Bartoně 20 kop, kteráž to matku an syn Bartoň, do smrti jí poslouchajíc, při sobě chovati a náležitě opatrovati má.

Hospodář Bartoň s manželkou Lucií hospodařili a přečkali hrozná léta třicetileté války. Lucie byla dcera hospodáře ze sousedního „Jiráčkovského" gruntu čp. 22. V roce 1657 zemřela Bartoňova matka Dorota a hospodář po ní odepsal zděděný podíl 20 kop.

Po 40 letech hospodaření postoupil Bartoň grunt ~~s~~ Matěji Rybínovi který se r. 1661 oženil s Kateřinou dcerou Bartolomějovou. Pro prošacování se zápisem Ondřeje Prokopava před 30-ti lety válkou uvádím celý zápis:

Matěj Rybina z Výžerek

Léta 1667 dne 28. února podle prošacování rychtářův a konšelův k tomu zřízených vyjal a koupil Matěj Rybina grunt po Bartoloměji Doležalovi v těch všech mezech, právích, příslušnostech a povinnostech vrchnosti tak, jakž jeho předešlí držitelové od starodávna v užívání byli za sumu hlavní ..... 318 kop 18 gr. míš. beze všeho závdavku. Gruntovní peníze počna r. 1668 každoročně

po 6 kopách až do vyplnění nadepsané summy skládati povinen bude. Odtud přináleží předně:

	Kop	grošů
J. M. knížeti do likvidace důchodů písaře čardy od r. 1632 do r. 1635 od Bartol. Doležala zadržaného ouroku	11,	12
do likvidace Šternerovské za ½ korce půjčeného ječmene	1,	—
item tam do tj likvidace ouroku dvojího zadržalého	3,	44
do likvidace Vokálovské ouroku trojího	5,	36
J. M. Kn. do důchodů peněz gruntovních po přijetí 1 kop podle postranních soudních rejstříků ještě doplatiti	19,	—
k záduší krutskému za psaný 2 krávy nájemní, že pak 1 na živu se odvedla (Lepeškovi do č 19), tak za jednu	5,	—
item k témuž záduší nájmu z téjhž krav od Doležala až do léta 1666 zadrželého	6,	10
a Bartoloměji Doležalovi co on na témž gruntě zdědil a vyplatil	266,	36
Suma	318 kop	18 gr

Po když Matěj Rybina vyplní, bude mu grunt zaplacený.

Šacunk toho gruntu:

		10
S-větnice, síň, kamara, maršťal, řezdna a loch pod 1 krovem za	18,	—
na druhý straně šprejchar, chlív a 4 malý chlívky zlý za	12,	—
stodola za	15,	—
vorné roli 8 kop záhonů po 20 gr záhon za	160,	—
luk 18 záhonů po 10 gr za	4,	48
porostlin 5 kop, 42 záhonů po 6 gr za	34,	12
Studnice za	6,	—
klisny 2, valach 1, vše starý a chramý za	15,	—
kráva záduší 1 a ca se mu předává též 1 za	10,	—
ovce 4 za 4 kopy, svině 1 za 1 kopu	5,	—
vůz, plauh, brány, vidle, kopáč, motyka, sekera, lopata, řetěz zavírací a jiného hospodářství vše za	10,	—
žita 8 str. za 8 k. ječmene 1 str za 30 gr, ovsa 15 str. po 30 graších, — seťaha na zimu 6 str. za 8 k., ~~pšenice 1 str. vyseté za~~	24,	08
pšenice 4 str " " vyseté	4,	—
	318,	08

Kladení peněz: 0

Pustý.

Jak dlouho setrval Rybina na gruntě není známo, ale zdá se, že ještě téhož roku z gruntu zběhl, neboť nezaplatil ani první splátku na gruntovní dluhy. Naskytá se otázka z jakého důvodu opustil svou vlast. Mohlo by se zdát, že utekl z hospodářských důvodů, ale to rozhodně nebylo důvodem jeho útěku. Vždyť bylo ve vsi několik gruntů, kde po 30-ti leté válce nastou-

pili na pustě, často spálené grunty se zarostlými
poli a prece se nebáli dřiny, která je čekala. Naproti
tomu bylo v krutské farnosti několik případů, že
hospodáři zběhli i z dobře prosperujících gruntů z
náboženských důvodů. Cílem jejich cesty byla hlav-
ně Žitava v Lužici, někdy i Uhry - slovenská Skalice.
V té době totiž značně zesílil tlak Lichtenštejnské
vrchnosti proti tajným nekatolíkům. Tak v soused-
ním gruntě Kozelském čp 11 zběhl z gruntu z nábo-
ženských důvodů Jakub Hanka téhož roku 1668 a měl
přinýtku asi hodně naspěch, neboť nevzal sebou ani
kacířskou bibli „Melantrišku" která zůstala v tajné
skrýši ve vykotlané lípě u břehu kolem gruntu téko-
cího potůčku „Potočiny", kde ji po téměř 100 letech při
kácení stromu našel hospodář čp. 11 Jan Coufal. Byla
pak jako rodinná relikvije předávána vždy z otce
na nejstaršího syna. Syn Jan Coufal ji vzal sebou
na grunt čp 10 kde ji opět zdědil nejstarší syn Jan, pak
další syn Jan zdědil bibli a byl domkářem v čp 24 v Bohou-
ňovicích. Jeho syn Jan, místě bednář v čp. 24 byl poslé-
zním obyvatelem Bohouňovic, který tuto památku přecho-
val neboť jeho syn a dědic bible se z Bohouňovic
přestěhoval do Slatiště u Prahy. Byl to Antonín Coufal
* 29/4. 1884 v Bohouňovicích č 24, matka z Chlumska a v památný den
Pražského povstání 5.15. 1945 za hřmění děl, které až k němu
bylo slyšet vepsal na volný list bible stručný zápis kde
se našla a jak se přes č 10 dostala až k nám. Poněvadž
neměl syna zdědila bibli jeho dcera Dr. Květoslava, provda
ná Fraňková z Prahy 4. Poněvadž kniha byla značně
poškozená a nutně potřebovala restaurátora, ale Dr. Fraň-
ková neměla potřebných 5000 Kč na restaurační práce,
koupil jsem od ní bibli zaplatil zrestaurování a kniha
se z původní krásy opět vrátila do Bohouňovic, tentokrát
na Doležalovský grunt čp. 21.

Podobně jako výše jmenovaný Hanka zběhl v
roce 1663 z náboženských důvodů v ujetdci ze svého
gruntu záhy po gruntovním zápisu i s manželkou a pá-
rem koní Matěj Stakorský do Uher (Slovenská Skalice.
Na tomto opuštěném gruntě pak po 7 let hospodařil Mar-
tin Procházka přečený „Žalíbak" po gruntě, švagr zběhlého

Matěje Stakorského.

Dříve než budeme pokračovat v zápisu o dalších osudech Doležalovského gruntu, kde se pak vystřídalo pět generací rodu Kubelků je třeba věnovat se vzniku příjmení rodu Kubelků, který se v pozdějších stoletích rozšířil i mimo krutskou farnost. Tento pod vznikl neuvěřitelně komplikovaně. Proto je třeba sestoupit až ke kořenům jeho vzniku na Kozelský grunt do Bohouňovic čp 11 a na Kubelkovský grunt čp 1 v Přestavlkách, odkud si naši Kubelkové přinesli svou přezdívku jež se pak stala stálým příjmením. Příjmení Kubelka vzniklo z křestního jména Jakub.

Na Kubelkovském gruntě v Přestavlkách čp 1 hospodařil koncem 16. století hospodář Jakub Kubelka, který měl v držení ještě Čapovský grunt čp 15 v Dolních Krutech. Když zemřel, ujala Kubelkovský grunt vdova Anna s dcerou Dorotou prasyna, praotce dědice, Vita Kubelku, který se později stal hospodářem. Druhý grunt v Dolních Krutech ujal syn Jan. Přestavlecký grunt byl bohatě vybaven jak živým tak i mrtvým inventářem.

Oba bratři měli shodou okolností stejně, neradostné osudy, v mladém věku zemřeli. Vdovy se provdaly. Dorota, vdova po Janovi v Dol. Krutech se provdala za Václava Trojana z Mělníka a Lidmila v Přestavlkách se provdala za Tomáše Kozelského z Bohouňovic.

Čapovský grunt v Dol. Krutech nepřečkal dlouho pobělohorské nádělosti a již r 1629 byl pustý. 3 sirotci po + Janu Kubelkovi Václav, Matěj a Jakub vzniklí z farnosti ve víru událostí.

Na Kubelkovském gruntě v Přestavlkách zůstal po + Vítovi Kubelkovi ~~zůstal~~ sirotek Jan Kubelka, pro něhož otčím Tomáš Kozielský složil ještě r 1629 9 kop míš. na jeho pretenci (otcovský podíl) a zdálo mu ještě k dobírání 49 kop, které již nedostal, neboť pak se po 20 vedených let podobné účetní záznamy nevedly. Jan Kubelka žil pak někde na Českobrodsku.

Z manželství Tomáše Kozielského s vdovou Lidmilou po + Vítovi Kubelkovi na Kubelkovském gruntě v Přestavlkách narodili a přečkali 30-tiletou válku 2 synové

ato: Václav „Kubelka" a „Matěj Kubelka" noví zakladatelé rodu Kubelků v Bohouňovicích. Na rodném, před 30. lety válkou bohatém selském gruntě v Přestavlkách, který nyní byl rozbořený a pustý, zůstal otec Tomáš Kozielský sám na gruntovní chalupě až do své smrti r. 1665.

Václav „Kubelka" a Matěj „Kubelka" se vrátili do rodné obce svého otce Bohouňovic ne jako Kozelští ale jako Kubelkové.

Přehled rodu Kozielských - Kubelků:

Odhad r. 1574: Vaněk Kozlák, sedlák Bohouňovice č 11

" r. 1584: Václav -"- tyž " -"-

po něm syn Tomáš Kozlák " "

Jan Tůmů, sedlák č 11 — Václav Kozielský sedlák, Boh. č 6 — Tomáš Kozielsky sedlák Přestavlky č 1

Václav Kubelka - „Hurt" sedlák Bohouňovice č 14 — Matěj Kubelka sedlák Bohouňovice č 11 (2 roky) posléz " č 10

Jan Kubelka - „Doležal" sedlák Bohouňovice č 21 — Jiřík Kubelka „Hurt" sedlák Bohouňovice č 14

Pavel Kubelka sedlák Bohouňovice č 19 dočasní pak Zdánice Vaňkovský grunt — Matěj Kubelka od dědy vyjal v Přestavlkách č 1 Tomáše Kozelského — Martin Kubelka po strýci matějovi Kubelkovi vyjal grunt Bohouň. č 11

Václav Kubelka „Hurt" a jeho bratr Matěj se dobře vyznali v hospodaření a byli dobře gramotní a proto je vrchnost využívala jako pomocníky zpravčí na panských dvorech. Tato praxe byla pro ně užitečná, že získali i vědomosti z hospodářské administrativy, čehož později dobře využil zejména Václav „Hurt" jako hospodář v praksi. Nejenom, že byl „starším" kostelníkem kroutského kostela a z titulu své funkce vedl zádušní účty, ale poněvadž dobře znal praktiky důchodních písařů a věděl jak jim čelit, zachránil před t. zv. „odúmrtí" pro svůj grunt několik set kop grošů. Měl 5 synů a všechny „usadit" na dobré grunty: Jan čp 21 v Bohouňovicích, Pavel čp 19 též Boh., Matěj převzal od svého

dědu „Kubelkovský“ grunt v Přestavlkách, Martin čp 11 v Bohaňovicích, a jiřík zdědil rodný grunt čp 14.

A vraťme se opět k dějinám Doležalovského gruntu.

Osiřelý Doležalovský grunt mohl být prandepodak-ně nově osazen novým hospodářem dříve, ale bohaňovský rychtář Václav Kubelka „Hurt“ měl v panské kanceláři dostatečnou protekci, aby vrchnost s novým hospodářem počkala, až nejstarším synem rychtáře „Hurta“ bude 20 let, aby mohl (pod dohledem otce) dobře hospodařit, a tak byl Doležalovský grunt po úředním „prošacování“ připsán Janu Kubelkovi. Jak nestabilní byla ještě v 17. století příjmení po otci je nový hospodář zářným příkladem. Jeho děd Tomáš „Kozielský“ „Kubelka“ měl syna Václava Kubelku „Hurta“ a sám byl Jan Kubelka „Doležal“. Přezdívku Doležal užívali po něm běžně sousedé, ale i kastelský pan farář v matričních zápisech když byl za kmotra dětem bohaňovských sousedů vrchnost psát v různých pramenných knihách.

Z vrchnostenské evidence všech poddaných a jejich dětí zjišťujeme, že ještě na jaře 1669 pracoval Jan v kostelském dvoře ale již v létě se stal samostatným hospodářem na Doležalovském gruntu jak o tom svědčí zápis:

Jiný zápis Janovi Kubelkovi na grunt Doležalovský po zbiehlym Matějovi Rybinovi.

L. P. 1669 dne 15. Juni S jistým consensem Pana Laurenze Leopolda Leittra z Tannenbergka, tohočasu panství kastelského nad Černými Lesy hejtmana a vedle vedlivého prošacování od rychtářův a kanšelířů k tomu zřízených Václav Kubelka Janovi Kubelkovi, synu svému ujal ten grunt Doležalovský po zbiehlym Matějovi Rybinovi v těch všech mezech a právích, příslušnostech a vycházejícími povinnostmi vrchnosti takjakž jiní předešlí hospodářové ~~odtudáma~~ od starodávna v držení a užívání byli za sumu hlavní 233 kop 10 grošů. Místo závdavku sobě přistupující poráží co tak Bartolomej Doležal, stoje osobně při registrách a činění téhož zápisu, z své obzvláštní dobré vůle a upřímné lásky, z svého, na témž gruntu jmajícího spravedlivého nápadu jemu, přistupujícímu, daruje a přistupuje: 100 kop. Ostatní pak sumu, začna při příštím soudě Léta 1673, každoročně po 6 kopách až do vyplnění té sumy

vzkládati povinen bude. Od tud přináleží, totiž: Předně:

J.M. Kn. duchodův dle likvidace „Czárdovské ouroky	11 k. 12 gr.
Likvidací Šatnarovský na skoupení 1/2 korce ječmene	1 „ 1 „
Item do týž likvidací též ouroku dvojího zásedělího	3 „ 44 „
Do likvidace Vokálovský též ouroku	5 „ 36 „
K zádušní krutzkému nájmu z krávy zádušní	6 „ 10 „
J.M. Kn. penéz gruntovních dle zmenšeného šacunku místo 19 ß (kop) ještě	12 „ 57 „

Bartoloměji Doležalovi též dle zmenšeného šacunku místo 26 kop 36 grošů by patřiti jmělo 192 k. 31 gr, ale ponevadž týž Bartoloměj přistupujícímu, jakž nahoře v zápisu obsaženo z téhož ~~zápisu~~ svého podílu z své dobré a přátelské vůle 100 kop postupujíce, tak tehdy jemu tu k dobírání pozůstávati bude jen 92 kop, 31 grošů.

To vyplníce, bude Václav = aneb jeho syn Jan Kubelka, ten grunt zaplacený jmíti.

Vejminky sobě Bartoloměj Doležal při témž gruntě svobodný byt až do smrti své. Item k svého obživení na podzim po 1 strychu a na jaře též po 1 strychu obilí roli kterémužto obsetí on Doležal sám své semeno dáti a držídl jemu čtí a dařem zadělati povinen bude, při čemž jedna i druhá strana dobrovolně přestává, item kráva zádušní pozůstává na témž gruntě jedna kterou přistupující Jan Kubelka na živu přijal.

Jenž datum zápisu na zámku Kostelcidne 1. julí 1669.

Šacungk: Světnice síň, komora, maštal, stodola za 30 kop, valach starý chromý 1 za 4 kopy, kráva zádušní živá za 5 kop, telata 2 roční za 5 kop, ovce 4 za 2 kopy, svině 2 za 2 kopy, vůz, brány, plauh za 6 kop, pšenice na žitě 7 str. za 7 kop, žita 8 str. za 5 kop, ječmene 1 str. za 30 grošů, hrachu 1 str. ~~werkl~~ za 30 grošů, ovsa 15 str za 3 kopy, zahrada a luka za 6 kop a rolí vorný za 4 ß (kopy) záhonu po 20 gr. záhon je 80 kop gr, ouhlí 3 kopy záhonů po 12 groších za 36 kop, porostlin 6 kop záh. po 6 groších za 36 kop gr, dluhu k zádušní krut. 6 kop 10 gr.

Svobodný nový hospodář se musil pospíšit se svátkem a tak se **Jan Kubelka** oženil 16./X. 1670 s **Marketou Šmejkalovou**, dcerou Lukáše Šmejkala, sedláka z Radlic.

Z jejich manželství se sice narodilo 9 dětí, ale 6 z nich zemřelo v dětském věku:

Jan se * 29./5. 1672 a † záhy,
Jiřík se * 16./1. 1674 a † záhy,
Alžběta se * 1680 a provdala se 27./10. 1699 za Jiřího Vomáčku, syna Jakuba Vomáčky rodem z Nučic, který hospodařil na Mlehově v zdejším gruntě čp 9 v Bohouňovicích. O těžkém osudu jejich dcery Kateřiny, provdané v Hryzelích bude psáno ve zvláštní stati.
Jiřík se * 1682 a oženil se 25./10. 1705 s Marií, dcerou Lackašila z Hryzel. Byl dědicem gruntu.
Lidmila se * 23./4 1685 z dvojčata provdala se 14./1. 1708 za Václava Navrátila ze Stříbnic a po svatbě žili ve Vyjíržkách. † asi r. 1738.

Marie se * 23/4. 1685 jako dvojče s Ludmilou a † záhy.
Kateřina se * 19/10. 1687 a † záhy.
Anna se * 26/3. 1689 a † záhy.
Veronika se * 7/6. 1690 a † záhy.

Rod Vomáčků z čp. 9 kam se provdala nejstarší dcera Jana Kubelky **Alžběta**, byli tajní nekatolíci a svou víru si uchovali tajně po celou dobu protireformace až do vydání tolerančního patentu a setrvali ve víře svých otců až do 20. století, kdy se z Bohouňovic odstěhovali. Nevíme zda si toho otce Alžběty Jan Kubelka byl vědom, vždyť všichni Kubelkové byli oprávdovými katolíky. Tobiáš Mandžil Alžběty dokázal svou tajnou příslušnost k víře svých otců sňatkem své dcery Kateřiny s Ondřejem Pospíšilem z Hryzel, který r. 1712 zdědil po otci Janu „Vyslídilavský grunt" (čp. 12). Ondřej byl „zapisovačem" který byl v tajném spojení s roznašečem „katolických knih" Pavlem Sezimou. Přijímal od něho knihy a roznášel je lidem stejně smýšlejícím. Byl později označen jako průvodce „kacířského tmáku v krutské oblasti."

Faráři zlystřovali pozornost, všude měli své špehy a tak na jaře 1736 dopadl krutský farář Josef Löbl i ostrazitého Sezimu ve mlýně Davídkově pod Hryzelem. Ondřej Pospíšil domyslel co se stane až bude Sezima vyslýchán a proto již 1. května 1736 opustil ženu a děti a utekl do Žitavy. Na nešťstí unřel ještě před útěkem Ondřeje tchán Jiřík Vomáčka a tak zůstala Kateřina s osmi dětmi bez pomoci, bez podpory. V sousedství hospodařil na chalupě Jan Pospíšil, patrně příbuzný Ondřeje. Ani ten neměl čisté svědomí, protože 1. února 1737 utekl do Žitavy za Ondřejem.

Podle pozemkové knihy měl Ondřej 8 dětí: **Martin, Jan, Máří, Anna, Kateřina, Alžběta, Matěj, Veruna.**

Dorostlý Martin dokázal jít za příkladem svého otce. 3/2. 1737 tedy 2 dny po Janu Pospíšilovi a patrně i s jeho pomocí utekl též do Žitavy. Nakonec, uzrála touha po muži v šílený čin. Kateřina Pospíšilova počkala na příznivé jarní dny a 2. 5. 1737 se vydala na cestu za synem a mužem s dětmi Magdalenou, Annou, Matějem a Verunou. Obtíže cesty byly znásobeny tím, že Kateřina prchala s dětmi, z nichž Matěj a Veronika byli v útlém věku. Jen za přímé pomoci lidí stejně smýšlejících se jí podařilo dojít až na hranice, kde byla chycena, s dětmi dopravena do Kostelce a tam uvězněna. Při výslechu používala práva všech obžalovaných a pomáhala si lží. Tvrdila, že nechtěla odpadnout od víry a zřejm z touhy po muži se vydala na cestu. Propustili ji na svobodu, její děti však jedna po druhém odcházely do exilu. Je oprávněná domněnka, že děti neutíkaly samy. Patrně otec

tajně přicházel a jedna po druhém s vědomím manželky dělil odvádělo. Kateřina se již po nový útok nepokusila.

Vyslídilovskou chalupu čp. 13 připsala vrchnost již 27/11. 1737 po útěku Onaneje Paspíšila Danielu Vomáčkovi z Bohouňovic, bratru nešťastné Kateřiny, která zde měla výměnek.

Vraťme se však opět k vyprávění o osudech gruntu Doležalovského. Tam hospodařil mladičký Jan Kubelka spočátku asi pod dohledem a někdy i potřebnou pomocí, neboť živý inventář na gruntě byl podle šacunku velmi ubohý. Zukáště potahy, kde chyběly 2 statné klisny, se kterými asi ujel zběhlý hospodář Rybiňa do Žitavy. Gruntovní dluhy splácel hospodář Jan Kubelka sice velmi často jen po 1 nebo 2 kopách, ale přesto se mu podařilo za 42 let hospodaření vyplatit značnou část gruntovních dluhů. Když umřel Bartoň „Doležal" správně Pyskořův (asi v r. 1676) nalézá se v soudech zajímavý zápis: Anno 1676 dne 20. Januarii a soudech držaných Anna, manželka Martina Kubelky (čp. 11) představivše před rejstra purkrechtní, rychtářem a všemi sousedy bohouňovskými, toho dosvědčovala, že Bartoloměje Doležala, dědu svého, přes deset let pořád hledala a smrti dochovala i takú pocťivý pohřeb učiniti dala, pročež, tuto z jeho tam gruntě majíc hotových 89 kop, 31 gr. míšeňských, z toho za tu jeho práci a náklad z. j. Mil. Práva sedlištěje 20 kop, 31 gr. a ostatek právem a dlužním j. Mil. Knížeti se připisuje 69 kop.

Zase jeden z křiklavých případů, jak vrchnost okradla právoplatnou dědičku a dědictví.

Jiřík Kubelka, nový hospodář převzal grunt od otce

který hospodařil 42 let a grunt předával až v 63 letech věku svého, když nastávající hospodář byl už 6 let ženatý a otec 3 dětí.

Zápis Jiříkovi Kubelkovi na grunt Jana Kubelky.

L. P. 1711 dne 23. Decembris s povolením Uroz. a statečného Vladyky Pana Bartoloměje Fr. Přikryla Panství, z. m. Osv. Kn. Kostteckého trvajícího hejtmana, též Panství Skvoreckého a Kosteleckého Inspektora smlouva dobrovolná: Jan Kubelka pouští grunt tento svému vlastnímu synu Jiříkovi Kubelkovi, manželce a budoucím jeho se všemi případnostmi a Milostivé vrchnosti vycházejícími povinnostmi, na starý šacunk za summu hlavní 238 kop m. 10 gr. bez závdavku, k ročnímu placení po 6 kopách miš.

Nápadníkům tímto:

Do důchodu J. M. Kníž.	25 k, 29 gr
K zdaruši krutskému za 1 krávu železnou	5 " , —
Item témuž zdaruši nájmu z krav	6 " , 10 gr
(+) Anně, manželce Martina Kubelky	20 " , 31 "
Jan Kubelka, odstupující hospodář z tohoto gruntě vyplatil 181 k. miš.	
z kterýchžto se tě zanechává	
a ostatní totiž 135 k mezi dáti rozdělí i jakžto následuje: Alžbětě, dceři, manželce Jiříka Vomáčky v Bohouňovic	46 " , —
Ludmile za Václava Navrátila vdaté ve Vezerkách	45 " , —
a Jiříkovi Kubelkovi, nynějšímu hospodáři	45 " , —
	Summa: 238 kop 10 gr.

Výměnek:
Odstupující hospodář sobě vymiňuje být svobodný až do smrti. Item pro obživení každoročně na zimu 2 str a jaro pa 2 stp. solí k setí, kdežto nynější hospodář bude povinen vorati a zvláčeti mimo semena, kterého sobě Jan Kubelka zaopatřiti má, jakož i taky 1 záhon puol len sobě vyhrazuje a 1 krávu aby sobě mohl na hospodářství vychovati.

Výměnkář Jan však svůj výměnek dlouho neužíval. Zemřel již 23/7.1718, podle zimní knihy ve 67 letech. Ve skutečnosti asi o 2 roky starší. Svou vdovu, příbuzenci odkázal hospodáři jiřímu Stejně tak odkázal Jiříkovi svůj otcovský podíl na „Hutarském gruntu č. 14 planě značný 30 kop.

Jiřík Kubelka se oženil 25/10 1705 s **Máří Ledašilovou** * 9/7 1688 v Hvozdech (č. 2), a z jejich manželství se narodilo 13 dětí, z nichž však zůstali na živu jen syn Václav a 3 dcery. **Dědic gruntu.**

Václav * 10/6 1706 oo 28/11 1734 annu, dceru Adama Šedivy z Krut.
Kateřina * 26/9 1708 oo 23/II 1726 Pavla, syna Pavla Pitáka, rijzdce (č. 7),
Alžběta * 10/2 1711 oo 30/11 1726 Václava syna Vilema Jirovského v (č. 8)
Magdalena * 21/6 1713, + záhy, Dorota * 20/10 1714 + záhy, Jan * 27/6 1717 + záhy,
Bartoloměj * 24/8 1718, + záhy, Dorota Kateřina * 29/11 1719,
Jan * 6/6 1723 + záhy, Ludmila * 3/9 1724 + záhy, Anna * 9/3 1726 + záhy
Veronika * 19/3 1728 oo 18/9 1746 vdovec Martina Nevyhasila, tkadlec z Krut
Anna * 10/9 1731 + 24/10 1731

Jiřík Kubelka převzal grunt za daleko výhodnějších podmínek než před lety jeho otec Jan. Tehdy byla polovina půdy neobdělavatelná, zvětší části zarostlá. Ještě roku 1673 při spisování urbáře „Zlatá kniha" byl poměr pustých polí k ornými 5:4 a na zlepšení tohoto stavu měl Jan hlavní podíl a vyklučení porostlin byla práce velmi namáhavá. Podle robotní knihy z r. 1702 byl tento nepříznivý poměr zlepšen již na 2:5. Počátkem Jiříkova hospodaření v letech 1715-19 došlo k sepsání nového t. zv. Terezián-ského katastru podle jednotlivých tratí, parcel podle pomístních názvů, který byl dokonalejší než berní rula z r. 1654 i když nebyl bez chyb. Kvalita pozemků byla zařazena do 4 kategorií a jejich stav za Jiříkova hospodaření byl následující: podle počtu strychů a věrtel dobrých 19 str. 3 v., prostředních 6 str. 3 v. špatných 47 str. 3 v. a pustých (zarostlých 8 str. 1/2 v. Poměr pustých polí k ornými byl již 1:8. Selská houževnatost neznala mezí. Robotní kniha z r. 1733 ne-našla v obci už jediný záhon orné půdy zarostlý.

Zlepšení poměrů Jiříkova hospodaření vidíme i

v tom, že převzal nově vystavené budovy, když požár r. 1680 zničil staré. V tehdejší době, kdy dřevěné budovy byly kryty doškovými střechami, byly požáry dosti časté. Grunt Jiříka zničil požár po 55 letech v roce 1736.

Jiřík Kubelka zemřel v 65 letech 23/3. 1747, vdova Máří zemřela v 69 letech 6/7. 1757.

Dědici po Jiříkovi: vdova Máří, dědic gruntu Václav a 3 dcery měli v grunt. knize připsány poměrně vysoké dědické podíly po 83 kopách 19 groších, k čemuž 4 sirotkům po zemřelé matce Máří přibylo dalších 17 k. 19 gr, tedy celkem přes 100 kop, což představovalo značné jmění, ale při mizerných splátkách, kdy byl upřednostňován knížecí důchod a kastelné, zádruží si dědici za svého života dědických podílů moc neužily. Po jejich smrti se podíly těžce tříštily mezi muky a když byla rodina početná, přišel do pukou každého jen zlomek původního dílu. Mnozí z těchto dalších dědiců zmizeli jako vandrovní tovaryši ve světě, nebo padli jako vojáci a jejich podíly pak putovaly opět přednostně do pánského důchodu.

Krátce se zmíníme o osudech jiříkových 3 sester:
Kateřina, provdána na Pitákovský grunt, největší v Újezdci. Pavel Piták, její manžel měl 9 sourozenců, kteří měli zapištěny podíly na gruntě po 50 kopách. Jeho sestra Maruna, byla postižena podobně jako Kateřina Pospíšilová v Hrzele. Její manžel byl též „nakažen kacířským morem Ondřeje Pospíšila" a musil jako on emigrovat do Žitavy a opustit tak manželku. Pavel Piták zemřel dříve než někdo z dětí mohl hospodařit a tak vdova Kateřina, aby nemusila 6 sirotkům přivést otčíma, ujala grunt sama až do zrostu syna Pavla, který se stal hospodářem po 10 letech 1764.

Také Alžběta se provdala do Újezdce, kde její manžel Václav Jirovský ujal grunt č 8 r. 1730. Osudy sester byly shodné. Také Alžběta ovdověla r. 1773. Hospodářský stav jejího gruntu byl však velmi špatný, takže se synem Jakubem dále hospodařit nemohla a grunt koupil Josef Procházka. Alžběta zemřela r. 1776. Její dcera Veronika Jirovská se provdala 21/11 1750 za Michala Procházku,

dědice gruntu čp 11 v Dol. Krutech, který byl pradědem **Františka Procházky** *24/5. 1824, který se 29/8 1824 oženil s **Barborou Kubelkovou**, dědičkou Doležalovského gruntu (29/8 1943) moji prababičou. K tomuto manželskému páru se ještě vrátíme na Doležalovský grunt v r. 1843 po 4 generacích Kubelků.

Veronika, nejmladší dcera Jiřího Kubelky se provdala 18/9. 1746 za vdovce Martina Navrátila, který 1/3. 1746 koupil od Jana Smejkala domek na obecním místě (čp 8) v Dol. Krutech. Veronika + 29/7. 1766, její manžel Martin + 7/4. 1765. Domek zdědil po rodičích syn Václav.

Jediný syn Jiříkův **Václav Kubelka** získal grunt od otce zápisem z 3/3. 1746 za odhadní cenu 476 kop, 30 gr.

Zápis Václavovi Kubelkovi na grunt Jiřího Kubelky otce jeho.

L. P. 1746 dne 9. Martii se vůlí a vědomím Urozeného a Statečného Vladyky Pana Antonína Čermáka J. M. Ost. Kn. Milosti ze Savoye (titul) Panství Kostaleckého n. Č. L. říšeného hejtmana, jsouce Jiřík Kubelka již tuze věkem sešlý a spracovaný člověk, pročež postoupil jest tento grunt synu svému jedinému jménem Václavovi, manželce jeho dětem a jich budoucím, ač všema k němu patřícíma příkladnostmi a z nich vyplývajícíma rozličnejma platy a povinnostmi dle šacovní knihy 38 za Sumu hlavní 470 kop, 30 gr. právně prošacovaný k dědičnému užívání. Tejkající se dluhův poněvadž jen tolikéž 10 str, 1 w, 2 čtvrce rozličného obilí Contribučenského se vynachází, takovéž on, nový hospodář oplatiti a nadepsanou sumu ročníma „vejrunky" po 15 kopách gr. miš. splácěti a skládati povinen bude. Nápadníkům těmto:

	kop	gr	d
K zádušní kudskému za 1 kráva železnou	5	–	–
nápadníkům po + Alžbětě Vamáčkový totiž: Anně, dceři	2	15	–
Jakubovi na ranaru	5	1	5
~~Nápadníkům po + Alžbětě Vamáčkový~~ ~~Janně dceři~~	~~2~~	~~15~~	~~–~~
Nápadníkům po + Ludmile Navrátilový – Václavovi Navrátilovi	4	4	24
Kateřině svobodné	7	12	4
Anně za Vojtěcha Pazdery	7	12	5
Jakubovi t. její	7	12	5
Jiříkovi	7	12	5
Věruně za Matěje Novotného	7	12	5
a Jiříkovi Kubelkovi odstupujícímu hospodáři vyplacených a šacunkem zvýšených peněz platí:	421	40	4
Suma	470	30	–

Šacunk, vejminěk a dluhy nacházejí se též v šacovní knize Nro 38.

Václav Kubelka se stal samostatným hospodářem až 12 let po svatbě. Mezi tím co byl v poddruží u otce se mu narodilo již 5 dětí i budoucí dědic Jan. Tento stav musil být pro budoucího hospodáře velmi ponižující a jistě docházelo i k osobním střetům a proto asi otec třímal otěže hospodaření co nejdéle. Vždyť na výměnku byl jen necelý rok. Sláva gruntovního zápisu „tuze věkem sešlý a zpracovaný člověk" měla pro Jiříka jistě své opodstatnění.

I. manželství Václava Kubelky s Annou, de. Adama Šediny se narodilo 8 dětí: † a Ludmila * 9/8 1751 ∞ 1771 za Hlouška

Jan * 5/6. 1735 † 15/6. 1735

Alžběta * 17/5. 1736 ∞ 19/5. 1757 za vdovce Jana Procházku ze Březinky

Václav * 31/8 1738 ∞ 26/5 1760 Annu, de. † Jiříka Pospíšila z Hryzel, 2. budoucí dědic

Jan * 3/5. 1741 při křtu prán jako Doležál r. 1770 byl na vojně ale Václav mu
II. hospodář jako právoplatnému dědici grunt postoupil
∞ 18/7 1774 Annu, de. Pavla Martinka, sedláka z Polabec u Poděbrad.

Máří Magdalena * 14/6 1743 ∞ 22/1. 1764 Václava, syna Ondřeje Mrázka z Bokaňovic

Dorota * 20/10. 1745 otec „Doležal" † svobodná 11/3 1772

Jiřík * 17/4 1748 po smrti otce se stal 1. dědicem ale byl za rok odsazen
a 15/8 1751 * Ludmila ∞ 1774 za Hlouška 25/1 1774

Za hospodaření Václava došlo k důležitým změnám v obci kterýmž je třeba patřičné vysvětlení. Již od nepaměti byla půda císařsko-královskou pokladnicí zpoplatněna voj. daní = kontribucí pouze selská poddanská půda = rustikál. Vrchnostenská půda - dominikál (dvory) zpoplatněná touto daní nebyla - byla svobodná.

Zemské gubernium mělo proto zájem co nejlépe výměry rustikálu podchytit. Výměry udávané v berní rule již dalekonedopovídaly skutečnosti - r. 1654. Proto bylo od r. 1713 započato s prací na novém katastru poddanské půdy zejména arnějký který byl po desetiletí revidován revizitacemi a vstoupil v platnost za vlády Marie Terezie jako katastr Terezianský.

Podle tohoto katastru se zjistilo, že některé grunty mají půdy více a jiné méně, a nastalo vyrovnání půdy u některých gruntů.

mezi grunty, které měly půdy více patřil i grunt Doležalovský. Patrně proto, že za celou 30ti letou válku neztratil majitele - nebyl pustý a nevykořel. Půda od nabožného gruntu se přidělila těm gruntům kde byla snadní pohěžní vyrovnání.

Za 13 str, 1 wěrtel od tohoto gruntu postoupených a k následujícím živnostem přidaných byly, co za takové pole vynáší a tam od tud kterým nápadníkům přenesená pro tento pojištěna jest, se odpisuje:

za 6 str, 2 wěrtle na grunte ~~Vita Bílka (č5)~~ Matěje Vamáčky (č9) pojištěných po + Jiříkovi Kubelkovi, Bětě, dceři, za Jirovského se odpisuje 21 kop, 40 grošů,

za 2 wěrtle na grunte Vita Bílka (č5) po + Jiříkovi, Kubelkovi Veruně, dceři za ~~Jiřovského~~ nebožtíka se odpisuje 1 kopa, 40 grošů,

za 6 korců, 1 wěrtel na grunte Jana Procházky (č18), týž Veruně 20 kop. 50 gr.

Po 15 letech dobrého hospodaření Václav Kubelka ovdověl. 3/3 1761 umřela manželka Anna, v 65 letech věku. I když odhady věku v matrikách nebyly přesné, byla jeho manželka starší o 10 let. Pravý dědic gruntu Jiřík byl teprve 12-tiletý a proto nemohl jít ovdovělý hospodář ještě na výměnek a musil se ohlížet po nové hospodyni. Naštěstí nemusil chodit daleko. V sousedství na čp 19 byla na výměnku vdova Dorota po + Martinovi Lepeškovi, se kterou se vdovec Václav Kubelka oženil již 22/7. 1761 a hospodařil až do své smrti. Byl dobrý hospodář a přivedl grunt k rozkvětu a proto poslední vůlí zajistil dětí i živým inventářem. Jeho poslední pořízení se dostalo i do gruntovní knihy: „Dle poslední otcovské vůle odkázáno:

Janu, synu na vojně: 1 hřebce 5-tiletého, kterého Jan u přítomnosti své na „urlaubu" jsoucí, hospodáři Jiříkovi, bratru svému v 45 zlatých k opatrování odevzdal a 1 starou špižírnu,

Jiříkovi, držiteli gruntu 1 hříbě, 1 běhouna dvouletého, 1 krávu černou, 1 noučnici, 1 sud na zelí a 1 kadečku,

Ludmile, dceři 1 krávu 4-letou, 1 jalovici noční, na svatbu 15 zlatých Jiří povinen jí dáti bude, 1 plech železný, almaru a 2 peřiny

Dorotě dceři 1 jalovici 2-letou, 1 běhounka poněho, 1 mandl a mozdíř železný, jakož z ohledu chromoty byt svobodný do smrti,
ženě Dorotě, druhé manželce 1 krávu a z ohledu 9-ti letého hospodaření, pokud se srovnávati bude v chalupce, 1 komoru, 1 chlívek na krávu, jakož i také polí orných po 1½ strychu: od svodnice k cestě 2 věrtele, v Ohradách 2 věrtele, za Macháčkovou loukou 2 věrtele, který držitel gruntu zdělávati, ona kontribuci platiti má

Václav Kubelka zemřel 27/2 1770 a za rok potom měl všechny děti i druhá manželka vyměřeny při zápisu v gruntovní knize zajištěny podíly po 38 kopách.

Grunt dědil **Jiřík Kubelka**, nejmladší syn.

Zápis Jiříkovi Kubelkovi na grunt po + Václavovi Kubelkovi, otci jeho:

Léta 1770 dne 7. Martii z vůle a vědomím Urozeného a plateného vladyky Pana Petra Josefa Blaška, toho času na Její Nejvyšší Vejvodovské Osvícenosti ze Savoye pl. Titl. Panství Černokostelského zřízeného plnomocného hospodářského ředitele prošacován jest tento grunt po + Václavovi Kubelkovi synu vlastnímu Jiříkovi Kubelkovi, manželce a jich budoucím se všemi k němu patřícími příhodnostmi a z něho vyhlášejícími rozličnými platy a povinnostmi dle šacovní knihy No 4, folio 127 za sumu hlavní 536 kop. 3 gr. právně prošacovaný k dědičnému užívání, týkajíce se dluhův takové nový hospodář z následujících pojištěných peněz platiti má, neméně upsaný vejminěk plniti a nadepsanou sumu ročními vejrunky po 15 kopách splácetí a skládati povinen bude.

Nápadníkům těmto:	Kč	gr	d
K Kaduši krutskému za 1 krávu železnou	5	–	–
Po Jiříkovi Kubelkovi: dceři Bětě za Jiráskových	58	41	3½
Po Kateřině Pitákový: Verunč za Coufala	8	7	–
synu Jiřímu	17	7	–
Václavovi	17	7	–
Pavlovi	17	7	–
Amě	17	7	–
Po Verunč Nehasilový: Václavovi Nehasilovi, synu	13	30	3½
Kateřině, dceři	13	30	3½
matějovi	13	30	3½
Verunč	13	30	3½
Na zaplacení dluhův se tuto ponechává a pojišťuje	12	26	4
Po + Václavovi Kubelkovi předešlým hospodáři vyplacených a šacunkem zapla cených peněz spadečných nápadníkům patří	325	17	6½
a Jiříkem Kubelkovi novým hospodářem co tento rok 1770 ~~zaplatiť~~ vyplatiť přijde náleží	6	–	–
Summa	538	3	–

Jiřík převzal grunt po otci ve vzorném pořádku a měl všechny předpoklady, aby mohl dobře hospodařit, ale opak byl pravdou. Podle zápisů byl k hospodaření <u>nicemný</u>, nadělal dluhy neplatil řádně mzdy chasci. Z těchto důvodů se ve funkci hospodáře jani neohřál a za rok s hanbou z gruntu odešel.

Grunt byl 10.12.1771 prošacován za <u>793 kop. 55 gr. 5 den.</u> nejstaršímu bratrů **<u>Václavu Kubelkovi</u>**.

gruntovní závazky zůstávaly ve stejné výši, jako v předchozím zápisu, jen odsazenému Jiříkovi zbylo po srážce přidělaných dluhů jen 4 kopy 20 gr, ale i ty v pozdější době byly odepsány na dodatečně přihlášené dluhy. Pro zajímavost všechny uvádím: Janovi Bílkovi služby 3 zl., robotníkovi služby 2 zl, 22 kr. 3 den., do obracinstol žita 4 mandele 10 zl., janovskému židovi 48 kr., domácímu židovi 1 zl, 51 kr., žandovskému židovi 27 kr, domácímu šenkýři 45 kr, radlickému Bílkovi 10 zl, 32 kr, 3 d. domácímu kováři 2 zl, 08 kr.

<u>Václav Kubelka</u> když převzal bohouňovský grunt byl již 10 let ženat. Svatbu měl 26/5. 1760 s Annou dc. Jiřího Paspíšila z Hrzel (č 12). a sacean vyjal i chalupu, „L.S. 1760 30. Máje vyjal chalupu po jiřím Paspíšilovi, tchánu svém." Byla to táž chalupa, ze které emigroval do Žitavy Ondřej Paspíšil, manžel nešťastné Kateřiny, která byla na útěku chycena. Jak známe, hospodařil na této chalupě švagr Kateřiny Daniel Tomáčka, po roce 1743 byl Daniel různě zbaven a grunt byl zapsán Tomáš Kříček a po něm hospodařil Jiřík Paspíšil, <u>tchán Václava Kubelky</u>. Když byl bohouňovský rodný grunt ohrožen, neváhal a přišel jej zachránit pro mladšího bratra Jana, který byl na vojně. Svědčí to o jeho dobrém srdci. Oba bratři udělali mezi sebou smlouvu, že Václav Janovi z vojenského kabátu dopomůže, tím, že mu postoupí grunt a Jan jemu, Václavovi, gruntovní chalupu popustí a od gruntu některá jádem ležící pole k snadnějšímu obžínání přátí bude. A dobrá věc se skutečně podařila v roce 1774. Dále aby Václav na gruntu hospodařil:

Václavu Kubelkovi s Annou, dcerou Jiříka Pospíšila z Hryzel se narodila v Hryzelích 10 dětí, na živu však zůstal jen syn Václav. Ostatní † záhy po narození. V Bohaňovicích se mu narodily 2 děti v čp 21 a 2 děti v čp 17, ale též zemřely. Poslední dcera * v Bohaňovicích 16/3 1776 v Bohaňovicích čp 17 Alžběta, zemřela 19/4 1778 ve dvoře Diblíkové, kde dělal Václav po odsloužení z Bohaňovic šafáře.

Voják Jan se vrátil z vojny ještě svobodný, ale už na vojně měl vyhlédnutou nevěstu z velkého statku v Polabci u Poděbrad. 30/4 1774 mu byl podle úmluvy s bratrem zapsán Doležalovský grunt a 8/7 1774 byla v Polabci svatba Jana Procházky s Annou, dc. Pavla Martínka, * 20/1 1754.

Zápis **Janovi Kubelkovi** na grunt Václava Kubelky.

L.P. 1774 dne 30. dubna z nařízení urozeného a statečného Vladyky Pana Petra Josefa Blaška, tenčas na panství Čenkosteleckém usídlaného plnomocného hospodářského ředitele, stala se smlouva mezi Václavem a Janem Kubelkou, dvouma bratry, že on Václav jemu Janovi z vojenského stavu dopomohl a jemu grunt postoupil, skutečně završena byla a smlouva dokonale učiněna: že onen vejš opáčený voják Jan Kubelka řečenému Václavu Kubelkovi jednu tuto se vynacházející skalupu popustí a od téhož gruntu některé ladem ležící pole k snadnějšímu vyživení častěj jmenovanému Václavovi Kubelkovi s manželkou a dětmi jich přáti bude! S té tehdy příčiny prášacován jest grunt tento dle šacovní knihy No 10 fol. 348 za sumu hlavní 596 kop. 47 gr. naddatkuté řečenému Janu Kubelkovi, manželce a jich budoucím k dědičnému užívání se vším příslušenstvím i tejkaje se dluhův takové nový hospodář z následujících pojištěných peněz platiti a nadepsanou sumu ročními výrunky po 15 ß skládati a splácetí povinen bude.

tatiž, nápadníkům těmto:

	Kop	gr	₰
K zadušní krutskému za 1 krávu železnou	5	–	–
Po Jiřím Kubelkovi Bětě Jirovský má býti rozdíl	55	–	–
Po Verunč nenasilový Kateřině, dceři	24	47	2½
Verunč kdy, svatečkový	24	–	–
Po Václavu Kubelkovi: Bětě	51	23	4¼
Václavu,	51	23	4¾
Mařeně	51	23	5¼
Janu	51	23	5¼
Ludmile	51	23	5¼

Zkoupil!

Latus 365 37 4¼

Latus

	kop	gr	d
	365	34	4 1/4
	8	7	—
	17	7	—
	17	7	—
	17	7	—
	17	7	—
	2 6	38	5

Po Kateřině Pitákový: ~~Bětě~~ Vemuně za coubala
Jejímu synu
Václavu
Pavlovi
a anne
na dluhy se zanechává a pojišťuje
Odstupujícímu hospodáři Václavu Kubelkovi vypla
cených a šacunkem zvýšených peněz patří 122 12 3 3/4
Novému hospodáři Janu Kubelkovi co za rok 1774 vyplatil patří 5 33 6

Suma nápadníkům 596k 45gr

Hospodář Jan zaplatil do r 1797 kdy se uzavírala stará gruntovní kniha v ročních splátkách z průměru po 10 kopách na gruntovní dluhy 228 kop, takže po rekapitulaci zbývala doplatit ještě 408 kop.

Vroce 1773 byl pořízen nový panský urbář. Grunty byly už označeny popisnými čísly. Byly v něm uvedeny již nové výměry gruntů podle tereziánského katastru. U gruntu Doležalovského mysl čp 21 měl 74 korců, 2 3/4 věrtele orné půdy, pastvin 8 str. 1/2 w a panský ourok se platil a sv Jiří a o sv Havle 4 kopy 31 gr. Roční kontribuce byla u všech celých sedláků stejná 29 zl. 16 kr odr 1775 a podle výše kontribuce byla na všech panstvích císařským dekretem snížena robota.

Jan Kubelka s Annou, roz. Martínkovou měli 8 dětí. z toho 4 zemřely v dětském věku. Dvěma dospělým synům rozdělil grunt na stejné poloviny a ušetřil tak jednoho od vojenského kabátu.

Jan Křtitel * 30/7 1775 hospodář č. 17, Doležálek, ∞ 1796 Barboru Rathouskou dceru Tomáše Pěrkrálka ze Slivně

Josef * 29/12. 1775 + 21/2 1786 na „ obyčejnou nemoc

Pavel „ Doležal“, * 3/4 1780, hospodář č 21, II. ∞ 21/2. 1814 Barboru, dc. Matěje Šmejkala, Újezdec č 7
Lož 8/2 1803 Kateřinu, dc. Blažeje Doubravy, Březina

Matěj * 15/3 1783 + 5/9. 1784 na obyčejnou nemoc

Anna * 13/4 1786 ∞ 6/2. 1808 Josefa * 1787 Medka, chalupníka, Františkov

Veronika * 24/12 1788 ∞ 28/4. 1812 Jakuba Křivánka, Hrzely 6

mrtvý syn * 16/5. 1792

Josef * 18/4. 1794 + 30/4. 1795 na horkou nemoc

Za hospodaření Jana Kubelky došlo k selským povstáním hlavně ve východních Čechách. Ale k rebeliím proti robotě došlo

i na kosteleckém panství. Ohnisko byla v Újezdci. Průběh těchto místních bouří a následné represálie jsou zapsány v regionální kronice „Z rodného kraje." Z Bohaněovic nebyl nikdo trestán.

Jan Kubelka hospodařil už za lehčích podmínek po osvěcenských josefinských reformách celkem dobře. Když mu zemřel třetí syn, nechtěl riskovat, aby jeden ze zbývajících 2 synů musil na vojnu kde v trvajících napoleonských válkách mohl snadno přijít o život a proto volil menší zlo. Aby oba synové byli samostatnými hospodáři a nemusil žádný jít na vojnu, rozdělil grunt na dvě stejné poloviče. Aby dělení bylo spravedlivé, rozdělil všechny větší parcely na 2 stejné díly. U několik set metrů dlouhých parcel (Červíncích) rozdělil plochy po délce, aby oba díly měli stejnou bonitu.

Starší syn Jan Kubelka dostal k polovině rolí a luk gruntovní chalupu čp. 17 a sní, pro odlišení i nové přízvisko „Doležálek." Stačilo postavit nový chlév a během času větší stodolu a z chalupy bylo nové selské hospodářství. Studna byla společná s čp 18 jako dosud. Grunt mu byl zapsán 11/12. 1802.

Mladšímu synovi Pavlovi Kubelkovi předal „Doležálovský grunt čp 21 až 6/3. 1810 a zůstalo mu i přízvisko „Doležál." Hospodář Jan měl při rozdělení statku ještě 2 nepravdané dcery a proto s odchodem na výměnek nespěchal.

Po odtržení 1/2 pozemků byl grunt čp 21 zapsán v nové gruntovní knize na folii 142 zapsán následovně:

Polosedlský grunt Doležalovský čp 21. fol. 142

Grunt dle rozvržení úřadu rozdělen byl a tak jednomu každému polovic tohoto otcovského gruntu připadnouti má.

Nota: Tento grunt jest ve 2 stejný díly rozdělen, z kterých 1 synu Janu Kubelkovi k No 17 přistálen a druhý tuto pod No 21 ještě otec drží.

Nota: Poněvadž tento grunt na 2 díly rozdělen jest proto následuje nové přepsání a sice: na No 21 na listu 142 a No 17 na listu 110.

Poznámka: dle gruntovního rozdělení na grunt rozdělujícím archu, který na fasování knize obce Bohaněovic přiložitý a od C.K. Krajského úřadu 2/9. 1803 potvrzený jest.

Následuje: 27 parcel rolí = 23 jiter 1551 sáhů □ a 11 parcel luk a zahrad = 2 jitra, 1269 sáhů

jitro = 1600 sáhů = 57a, 54m² korec = 800 sáhů = 28a, 77m²

= 2 korce

Závazky:

24/7 1851 zrušeno vykoupeno za 148 zl., 10 kr.

- ourok: celkem 2 zl, 10 kr, 2 2/3 pf.
- robota: potažní s 3 koňmi 3/4 dne, pěší v 3 dnu letní obdrží 2 1/2 dne, zimní obdrží

Vykoupeno škola za 2 zl. 30 kr. fara: 20 zl., 40 kr.

Desátek

žita 1 w, 2 štrych, ovsa 1 w., letník, vejce d 1/2 železné krajcy, roční nájem, 11 kr., 3 pf.

Vlastník a cena gruntu:

Jan Kubelka (otec) držitel celého gruntu No 21, odstoupil z něho svému synu Janu Kubelkovi k No 17 dle zápisu z 11/12. 1802 a druhou tuto polovici No 21 pro sebe podržel.

Postupní smlouva v knize důkazů No IV, fol. 68

Pavel Kubelka obdržel grunt tento poloviční od svého otce Jana Kubelky podle zápisu 6/3 1810 v ceně od otce ustanovený

1. 200 zlatých, pak mimo ceny na sebe vejrunky převzal
177 " 33 1/4 kr.
1. 377 zlatých, 33 1/4 kr. celkem

Dosavadní hospodář Jan Kubelka odešel na výměnek, kde však dlouho nepobyl. Zemřel za 4 1/2 roku 14/1. 1814. Manželka Anna † 27/2. 1822 ve 62 letech.

Z prvého manželství s Kateřinou, dc. Šlakem raněn Daubravy ze Březinky se narodilo 5 živých dětí, a všechny do 1 roku zemřely. Nakonec při nešťastném porodu mrtvého dítěte zemřela 2/12 1813 i rodička Kateřina

Po druhé se Pavel oženil 21/2 února 1814 již jako hospodář na čp 21 s Barborou Šmejkalovou z Újezdce č 7, „Baroni." Z tohoto manželství se narodilo množství dětí celkem 13, v jedny dvojčata.

Václav * 18/7. 1815 oo Barbora v Církvici č. 10

Kateřina * 14/12. 1817

Barbora dědička čp. 21 * 21/11. 1820 oo 29/8. 1843 * 24/5 1824 v Toušicích Františka Rochdalky, syna Jana Př. z Boh. č 3

Dvojčata * 18/7. 1822 magdalena † 3/7. 1824 na spálu

anna * 17/2. 1825 † 24/5 1825 na psotník

magdalena * 22/2. 1826 oo 10/2. 1846 Jana Pospíšila, domkáře z Radlic † 31/3 1909

(△) Josef * 11/2. 1828 oo Kateřina dědí při postupu gruntu 1/8. 1843

Jan * 31/5. 1831 oo 4/2. 1861 Vaňkovu Kateřinu, Radlice č 41, byl krejčím v Přestavlkách

anna * 28/4. 1834 † 9/12. 1834 na psotník

anna Marie * 7/11. 1836 † 29/12. 1836 na psotník

Františka * 21/4. 1838 † 20/11. 1843

(△) František Seraf * 23/3. 1843 † 23/9. 1858 na hlavničku

Josef Kubelka se oženil s Kateřinou dc † Josefa Müllera, domkáře ze Škvrnova byl nádeníkem v Radlicích, kde se mu narodily 4 děti. Pak se odstěhoval z Radlic neznámo kam.

Překvapivě působí, že staré gruntovní dluhy = „vejrunky" 177 zl 33¼ kr klesly na pouhých 15% přejímací ceny gruntu = 1200 zl. Je to odůvodnitelné, během války musil stát vynakládat ohromné částky na armádu. Neměl ovšem dost plnohodnotných peněz - stříbrných, začal dávat do oběhu inflační papírové peníze - bankocetle. Následek byl zvyšování cen zejména potravin a s tím byl spojen i větší příjem v bankocetlích, takže prozíravý sedlák splácel dluhy znehodnocenou měnou. Tím si též můžeme vysvětlit, že Pavel Kubelka převzal grunt s úplně zaplacenými, často i sto let starými gruntovními dluhy. Otec Jan Kubelka byl tak prozíravý, že bankocetle neukládal do truhlice na věno pro 2 dcery, ale zaplatil s inflačními penězi gruntovní dluhy. Ovšem běda pro ty, kdo bankocetle střádali doma. Oběh bankocetlí tehdy hrozivě narůstal. Rakousko 1794 činil jejich oběh jen 32 miliónů zlatých, r. 1800 dosáhl již 141 miliónů, r. 1806 stoupl na 377 miliónů, roku 1810 již 730 mil. a po Novém roce 1811 dosáhl astronomické výše 1060 miliónů zlatých. Došlo tak k finančnímu krachu. Dvorským dekretem z 20/2. 1811, který však byl vyhlášen až 15/3, byla snížena hodnota bankocedulí na 1/5 a místo bankocetlí byly postupně vydávány t. zv. „šajny". Souběžně pak se stříbrnou měnou platila pak papírová měna vídeňská = Wiener währung.

Výměnkář Jan pobyl na výměnku jen 4 roky. Zemřel 6/3. 1810 vdova Anna Kubelková † 16/5 1824.

Hospodář Pavel Kubelka neměl valného zdraví a asi nemohl čekat, až dospěje syn Josef který byl ještě mládě. A protože se nejstarší dcera Kateřina provdala již v r. 1943 a o další dceru Barboru se ucházel František syn majitele gruntu čp. 3, který otec Jan Procházka, řečený „Beznoský" po zranění nosu v Napoleonských válkách, koupil od svého švagra Václava Zahradníčka a přistěhoval se do Bohouňovic z Tousic

15/3. 1836

před svatodušními svátky 1836. Františkovi nevadilo, že nevěsta je o 3½ roku starší. Bála se totiž doba, kdy měl předstoupit před vojenskou komisi a vyhlédnutá nevěsta měla naději, že bude dědičkou gruntu a to by ho před vojenským kabátem uchránilo. Pavel Kubelka jistě těžko se smiřoval s tím, že statek nepřevezme syn, ale dcera. Ovšem promyšlení, že ženich dostane vysoké věno, které mu umožní vyplatit ostatní děti zvítězila. A tak z postupní svatební smlouvy z 1./8. 1843 bylo z 1.100 zl, které ženich při svatbě přinese zajištěno ihned pro syna Josefa Kubelku 200 zl., pro Jana a Františka též po 200 zl a pro dceru Magdalenu též 200 zl.

29./8. 1843 byla svatba a

František Procházka * 23./5. 1824 v Touškově,

můj praděd, se stal hospodářem na Doležalovském gruntě a po 5 generacích Kubelků přichází dalších 5 generací Procházků „Doležalů".

Rodičům Barbory byl na gruntě zajištěn bohatý výměnek:

„Výměnek Pavla a Barbory Kubelkových podle kontraktu náleží:
Ročně 8 strychů žita, 1 strych pšenice, 2 strychy ječmene, 2 věrtele hrachu, 2 čtvrce čočky, 2 strychy ovsa, 20 kopek erteplí, vše vrchovaté míry. 1 čtvrce lněného semene, při hospodáři zasít, zahrádku před Hervertovými okny (čp 20) a 2 hrušky na dvoře, 4 mandele dlouhý a 4 mandele ovesný slámy, 2 mandele sena, 2 otavy, byt teplý s hospodářem, chlív, kůrn, půl komory a půl sklepa

Pavel Kubelka dlouho výměnek neužíval. Zemřel ze 3 roky 4./3. 1846. Vdova Barbora se provdala 26./11 1849 za mateje Literu ze Sázavy a † 22./8 1858.

Z manželství Františka Procházky s Barborou, dědičkou Doležalovského gruntu se narodilo 5 synů.

František Seraf * 4./8. 1844 † 13./3. 1848 na zášklet,

Jan Křtitel * 19./6. 1846 oo 15/2. 1876 Marii Jehovou, dc. Jana Jíchy, domkáře a dlouhodrníka a matky Marie * Hákové z Konojed 47

František Seraf * 10./4. 1849, dědic gruntu oo 6./11 1875 Annu Lemberkovou, dc. Josefa Lemberka, rolníka, Oleška (* 30./3. 1856)

Josef *3/9. 1850 oo 1/7 1878 Františku, vdovu po + Janu Pitlounovi, rolníku, Mirošovice 1 dceru J. Hrabánka, Opatovice 1 a Anny, dc Matěje Procházky, D. Kruty

Václav * 18/4. 1853 oo Marii, dc. Jana Krále, rolníka, Vlkáněvice 10

Pozemková kniha založená r. 1800 popisuje původní Doležalovskou roubenou chalupu následovně: Světnice, v ní 3 okna a 1 maličký, kolem lavice, kamna kamenec železný, pec chlebová, v síni komora za ní maštal, plevník, kulnička a sklípek klenutej.

Stodola o 1 mlatě, dvojím zádění a dvěma vraty, špejchárek s prkennou podlahou, naproti světnice, 4 chlívy 1 komora s prkenou podlahou, studnice zděna.

Hospodář František hospodařil dobře. Mimo podíly 4 dětí z doby přejímání gruntu se pozemkové knize po celou dobu hospodaření nevyskytují žádné dluhy.

Syn František jako svobodný mládenec jezdíval do Oležky k tetě Kateřině Vedralové na posvícení. Tady mu padla do oka dcera rolníka Josefa Lemberka Anna, která chodila pro vodu do obecní studnice. Seznámil se s ní, slovo dalo slovo a byla svatba 6/11. 1875 a poněvadž nevěsta Anna (moje babička) dostala potřebné věno na vybytí dalších bratří, následovala 22/11. 1875 postupní smlouva za cenu 3.800 zlatých a

František Procházka ml.

se stal hospodářem.

Jan, nejstarší bratr, domkář a obchodník v Konojedech 74 měl s manželkou Marií roz. Jíchovou († 25/4 1891) 8 dětí, z nichž zůstaly na živu jen 2 dcery: Anna * 25/4. 1877 + 9/12. 1877 na záškrt, Marie * 18/3. 1880, Augustýna * 24/8 1882, František * 19/1. 1884, + 25/10 1884 na záškrt, Anežka * 2/6. 1885 + 5/3. 1887 slabostí, František * 10/12. 1886, v roce 1921 byl kočím u Fr. Nedbala v Nučicích, Antonie * 9/8 1888 + 14/1. 1992 na vysílení, Václav * 16/10. 1890 + 7/2. 1891 na zánět průdušek.

Josef, rolník v Mirošovicích 1 měl s vdovou Františkou Pitlou novou ještě 5 dětí: Antonín, dědic gruntu v Mirošovicích, * 4/6 1879 (měl s manželkou Annou 5 dětí), Marie * 1/12. 1881 + 27/6. 1899 na souchotiny, Václav Daniel * 21/7 1883 byl místní sedlář, Tomáš * 15/12. 1885 oo Karolinu Fallovou z Tížic, Alois * 1/8. 1888

Václav, nejmladší syn měl dost pohnutý život. S manželkou Marií Královou, dc. rolníka a hostinského z Vlkáňce měl 6 dětí, a niehž bude řeč později. Po svatbě mu otec František koupil v Chrastné hospodu. Zákazníků měl v hospodě dost, ale většina byli dělníci ze dvora Karlovic, kteří neměli dost peněz na útratu a pili na dluh. Dluhy rostly současně i za dodávky piva pivovaru a nakonec musil hospodu prodat a odstěhovat se do Kněže u Čestína. V Chrastné se mu narodily 2 děti a mrtvá dvojčata:

Marie * v Chrastné 28/1. 1885 ∞ Novák, Twinsburg 8951 Depot str, 44087 Ohio, USA

František * 13/11. 1886 † v USA svobodný, 2 děti (dvojčata) mrtvé

V Kněži mu asi žumost neprospěrovala, neboť je to malá a chudá vesnička v sousedství posázavských lesů. Silnice, která ji spojuje se světem ve vsi končí a dál pokračuje jen lesní cesta. Proto, že ani zde mu pronajatá hospoda nedala živobytí, musil Kněž opustit a byl zaměstnán jako šafář ve dvoře u Uhlířských Janovic. Měl na starosti prasata a manželka mléko v krávíně. S jeho prací byl správce spokojen, ale byla tu jiná závada - kořalička. V hostincích se naučil pít a často se opil a proto musil s rodinou opustit i toto zaměstnání a vrátit se do rodné obce, již s 4 malými dětmi. Mezi tím se totiž narodily další 2 dcery:

Anna, ∞ Janochová, 13712 East Creve Str, Whittier California 90605 a

Růžena, ∞ Vojtěch, 3392 East 93 Str. Clevelana Ohio, 44104 USA,

Rodinu přivezli na panském fasuňku. Bratr František s bratrancem Antonínem z čp 3 mu obstarali pronájem hostince v čp 16 kde dělal „podsudního" panskému pivovaru z Kostelce a odtud pro nového Prachárku ve vesnici i nové „přízvisko" - Podsuda.

Nevím jak dlouho setrval v tomto zaměstnání. Mezi tím dorůstaly dcery a postupně odjížděly přes Hamburk do Ameriky. První z našetřených peněz zaplatila „šifkartu" druhé sestře, a ale opět nejmladší Růžené, naposled odjel podobně i bratr, ale měl dobrou dlužnou povahu a žil-

tal až do smrti více méně na obtíž sestrám. Otec Václav nakonec skončil jako polní hlídač a panenský a stáří dožíval v obecní pastoušce. Přivydělával si pletením košů, míst, kukaní a jiného prouteného zboží a nám dětem pletl pomlázky. Uměl dobře vyprávět a s dětmi si pohrávat. Hrozně rádi jsme tam chodili. „Strejda" z pastoušky umřel asi 1928 na rakovinu jícnu. „Ovdovělá" teta tu nezůstala. Děti ji poslaly dolary na „šifkartu" a odjela též do Ameriky. Můj otec ji vzal za časného chladného letního rána do Sázavy na vlak a já jsem ji jako kluk do Sázavy vyprovázel.

Osudy „strejčka" Václava končím vyprávěním o dětech jeho prapradědy a vracím se k novému hospodáři též Františkovi, mému dědečkovi.

Manželům Františkovi a Anně se narodili 3 chlapci a 3 děvčata: Antonín, František, Jaroslav, Marie, Anežka a Anna a všichni se dožili zralého věku.

František byl dobrým hospodářem a záhy po převzetí gruntu nevyhovující hospodářské budovy i obytné stavení nově postavil. Začal s vepřínem, postavil 3 prasečí chlívky s kurníkem pro slepice a po letech přistavěl ještě další 2. Asi v osmdesátých letech postavil nové prostorné kleneté stáje pro koně krávy a jalovinu a vybavil je napájecími. Vedl si podrobné záznamy o všech nákladech, mzdách, stavebním materiálu i vypité kořalce. Když zabezpečil potřebné podmínky pro živočišnou výrobu a našetřil další peníze, postavil nové obytné stavení místo starého roubeného. Bylo postaveno v r. 1988, mělo značně větší obytnou plochu, neboť půdorys posunul o několik m do návsi, kde dříve byla t. zv. louž.

Při přestavbě byla vybudována i nová roubená studna. Vzorem pro toto nové obydlí (psáno) byla novostavba čp. 23, která vzala za své v 60 letech, kdy zde byli ubytováni čekání, kteří pořezali a spálili naši starou střešní

konstrukci, takže se střecha propadla. Mé babičce se zejména líbila prostorná „sekničě" (asi 30 m²) se 3 okny a chtěla mít podobnou.

Přes značné investice stačil ještě dědeček našetřit na věno pro 2 nejstarší dcery a nejmladšímu synu Jaroslavovi zaplatit studie na učitelském ústavě v Kutné Hoře. Dříve než odešel na výměnek, provdal ještě 2 starší dcery. Marie * 27/3. 1878 se provdala 19/11. 1901 za Aloise Kolomazníka z Toušic čp. 20, kde po svatbě hospodařili. Tam se jim také narodili 2 synové: František a Alois. František byl invalidní a zemřel svobodný. Poněvadž grunt v Toušicích byl značně zadlužený, prodali jej, zaplatili dluhy a za zbytek koupili na Březince menší hospodářství čp. 25 od Hospodáře Svobody. Hospodářství ode převzal syn Alois Kolomazník, který se oženil s Annou Prošousovou z Račíněvsi u Roudnice. Narodily se jim 3 děti: Alena * 12/5 1932, provdaná Šmejkalová v Újezdci a jako vdova znovu provdaná za Josefa Šubrta v Újezdci č. 16. Vladimír * 30/1. 1934 je ženat v Církvici a Oldřich * 20/2. 1936.

Marie Kolomazníková † 31/5. 1961, Alois Kolomazník 28/11. 1964

Anežka * 10/9. 1880 se provdala 14/8. 1905 za Josefa Žohu * 13/6. 1879 rolníka v Radlicích čp. 32. Narodily se jim 3 děti: Anežka * 23/2 1906 provdaná 6/7. 1929 za hajného Josefa Mitla, Josef Václav * 10/3. 1909 † 23/3 1909 a Josef Alois * 6/2. 1912, vystudoval Lesnickou školu v Písku, byl polesným na Beskydech a později v Bílichově. Zemřel asi před 10 lety. Anežka Žohová zemřela mladá 9/8. 1915 na souchotiny.

Antonín nejstarší syn a dědic gruntu se * 24/10. 1876 a oženil se 21/7. 1908 s Kateřinou Bohatovou * 25/11 1882 na Smrkově, dcerou Jana Bohaty, sedláka a Barbory * Mádlové ze Škvořňova.

František * 14/6. 1885 je druhý hospodář na gruntě po návratu z ruských legií v roce 1920 se oženil s dědičkou gruntu vdovou Kateřinou a hospodařil na gruntě až do r. 1951 kdy byl donucen vstoupit do JZD. Po vyléčení mozkové mrtvice v Kolínské nemocnici byl přijat do Domova důchodců

v Českém Brodě. Zemřel na zauzlení střev 11./12. 1970 v úskoro
ské nemocnici.

Jaroslav * 3/8. 1889 vystudoval učitelský ústav
v Kutné Hoře, po prvních začátcích vyznamenáního
učitele na Českomoravské vysočině působil na několi-
ka školách na kouřimsku až zakotvil jako řídící
učitel na dvoutřídce v Polních Voděradech, kde se
též oženil 29/11. 1921 s Hedvikou Štroblarou z Lošan * 13/10. 1894

Syn Ing Jaroslav byl 2 x ženat a na-
rodily se mu 2 dcery. Zemřel před 3 roky. Dcera Věra
se provdala za Fr. Trojana v Kostelci n/L. Oba již ze-
mřeli.

Svou učitelskou dráhu zakotvil Jaroslav jako řídící
učitel v Lošanech, rodišti legendárního hrdiny gene-
rála (in memoria) Mašína z odbojové skupiny „Tři králů"
gplka Balabána, plka Mašína a kapitána Morávka. Byla
to nejvýznamnější zpravodajská skupina, která v rámci
„Obrany národa" pracovala pro naši zahraniční londýn-
skou vládu.

Strýc Jaroslav byl rodopisem a regionálním
kronikářem Hornokrutska. Jeho celoživotní stu-
dium matrik, gruntovních knih a mnohých jiných
archiválií bylo korunováno vydáním knihy
„Z rodného kraje", kde na osudech rodu Prachážků
„Talešáků" popisuje život a důležité události, jakož
i poslouprnost na gruntech v obcích: Bohouňovice,
Kruty obje, s osadou Přestavlky, Hryzely, Radlice a Újezdec
s Březinkou. Poprvé zde byly též sbírnuty dosud známé
údaje o hryzelském hradišti „Na šancích". Profesor Roubík
ve své recenzi označil tuto knihu jako „zdařilá regio-
nální práce, která může být vzorem pro regionální
kronikáře.

Další významnou knihou, kterou vydal k
slavnostnímu odhalení pamětní desky „Mašínovy

školy v Lošanech je kniha „Sestupme ke kořenům“, kde v prvé části podchytil Mašínův rod a v druhé části pak podchytil zejména službu v Legiích bitvu u Zborova, zpravodajskou činnost v Kyjevě před bitvou u Bachmače a při obraně Bajkalského tunelu na Zabajkalské straně a cestu do vlasti.

Popis zpravodajské činnosti a hrdinský konec je závěrem knihy.

Je třeba zdůraznit, že kniha Jana Němečka vydaná v roce 1998 „Mašínové“, která pojednává v prvé polovině o hrdinovi Mašínovi a v druhé části o odboji a útěku za hranice jeho synů, čerpá většinu údajů prvé poloviny z knihy „Sestupme ke kořenům“

Publikace „Paměti obce Pšovské Vodranty“ byla vydána ke 100 letému výročí vodňanské obecné školy.

V rukopise zůstala z jeho pozůstalosti kniha „U nás doma“ obsahující vzpomínky z dětství, hospodářův pak stati „Ve škole“ „V kostele“ „Z kultury“, „Z oslav“ atd“ na zlomu století.

Tato zajímavé dílo jsem nechal přepsat na stroji a pro zájemce opatřil dalších 10 kopií. Stejnopisů a doplněné obrázky mého synovce Jaroslava Procházky nechal svázat, takže i tato díla je zachována knižně.

Strýc Jaroslav zemřel v Lošanech 12/12. 1973, jeho manželka Hedvika † 31/5. 1976 v Praze 7.

Anna *31/5. 1894 nejmladší ze 6 dětí dosáhla 20 let v roce 1914, kdy na její ~~narozeniny~~ svátek vypukla světová válka a všichni mladí hoši narukovali na vojnu a zůstala tak jako všechna ostatní děvčata jejího věku po celou válku svobodna a byla vydatnou pomocnicí a hospodářkou, když její bratr, mladý hospodář Antonín, musil též narako-

vat na italskou frontu, odkud se již nevrátil.

Anna se po válce seznámila s pekařským tovaryšem Janem Flekem rodem z Koblaska u Kačova, který se v Zásmukách vyučil pekařem * 19/3. 1892. Po svatbě 20/6. 1920 se odstěhovali do Kačova, kde měli pronajaté pekařství s obchodem smíšeným zbožím. Teta Anna se velmi brzy zaučila v pekařské práci i v obchodě a byla manželovou výbornou pomocnicí. Pilnou prací si brzy ušetřili peníze, že s věnem, které Anna dostala, si mohli koupit vlastní dům s pekárnou a obchodem v Kostelci n/Č. lesy, kam se v září 1926 odstěhovali. Žilo se jim dobře, prosperovala nebo získali dodávku pečiva i do kostelecké nemocnice. Ještě za pobytu v Kačově se jim narodili 2 synové Ladislav 29/7. 1921 a Jaroslav 3/7. 1923 a v Kostelci se narodil 29/12. 1924 Jan. Brzy splatili i dluh za koupený dům, ale přišla osudová rána. Mozková mrtvice 18/2. 1927 ukončila život otce rodiny. Ke vdově Anně, která nemohla dále provozovat pekařství a dostala jen obchod, musila na výpomoc přijít ke 3 malým dětem její matka Anna Jiřinková z Bohouňovic, která zde s krátkými přestávkami zůstávala trvale na výpomoc až do roku 1930 kdy se vdova Anna provdala 8/2. 1930 za Václava Novotného ze Libiše u Nového Bydžova. Ten se dobře do obchodu dobře vpravil, takže se teta mohla již více věnovat domácnosti a babička mohla být v Bohouňovicích.

Děti Anny se v životě dobře uplatnily. Ladislav vystudoval práva a byl obchodním ředitelem výkrmny Bučat v Kačerově, Jaroslav byl dílovedoucím v n. lékárně v Táchově, Jan jako chemik byl ve veřejných službách a dcera Květa z druhého manželství byla účetní odboru v ústředí České pojišťovny.

Doležalovský grunt byl po žních v roce 1890 24. 9. postižen neštěstím. Při mlácení obilí se sláma ukládala do stohu, který stál na dvoře před stodolou. V té době syn František Václava Procház-

ky „Podsudý" trhal na zahradě švestky a prendal si do trávy kabát, ve kterém měl krabičku sirek. Kluk „Praže" který byl u jejich rodiny na vychování, mu krabičku z kapsy sebral a šel si do stohu udělat ohníček. Za několika minutách byl stoh v plamenech a v zápětí hořela i stodola, která byla okamžitě plná dýmu. Hospodář (můj dědeček) šel ještě dovnitř a chtěl vytlačit ven žentourovou mlátičku, ale kouř ho omámil a upadl na mlat. Dcera Anežka běžela za ním a zakopla o jeho tělo ale podařilo se jí vytáhnout ho ven. Stodola i s obilím shořela do základů. Nově postavena stodola u přístím roce stojí dodnes.

Antonín Procházka s manželkou **Katčinou**

užali Doležalovský grunt podle svatební smlouvy ze dne 9.7.1908 za 14.000 zlatých. Knihovní zápis byl vtělen do pozemkové knihy 14/8.1908. Po převzetí usedlosti byla hospodářství v dobrém stavu a při intenzivním způsobu hospodaření byly předpoklady, že předávací cena grunta brzy uhradí

Z manželství se narodily do vypuknutí světové války 3 děti:

Antonín * 29/5.1905 byl předurčen pro učitelskou dráhu a skutečně Učitelský ústav v K. Hoře vystudoval

Blažena * 30/10.1910 zůstala při hospodářství a provdala se 22/7.1933 za učitele Fran. Dvořáka rodem z Nebovid u Kolína

Ladislav * 27/6.1914 pouhý 1 měsíc před vypuknutím války, takže svého otce nepoznal. Měl velmi složitý osud a stal se posledním majitelem Doležalovského grunta.

Hospodář Antonín měl všechny předpoklady pro spokojený život, kdyby jeho rodinné štěstí nebylo násilně přerušeno povolávacím listkem na vojnu. Po těžkých válečných ztrátách na všech frontách musila nastoupit druhá vlna a tak koncem roku 1915 narukoval ke 46. pluku a

počátkem roku 1916 s „maršbatalionem 19., který měl větši-
nu vojáků Maďarů, byl poslán na italskou frontu v
příhořských Alpách. Byl 1/7. 1916 zasažen střelou do
břicha a 3/7. po operaci v polní nemocnici v Gorjansku na
Istrii zemřel. Vojenský hřbitov bez křížů je zarostlý
travou. Grunt ztratil natrvalo hospodář a majitel-
kou zdlho gruntu se stala vdova Kateřina. Vyměnkář
František Procházka se musil v 67 letech znovu cho-
rit oprati a zastávat funkci hospodáře. Když ale 16/9.
1918 a posvícení zemřel na zaúzlení střev, zůstala
celá tíha hospodaření na bedrech hospodyně. Výdatnou
podporou byl pro ni starý kaeí Králík z Úžic a
švagrová Anna s vyměnkářkou-babičkou Annou.

Když skončila válka a přes dálnou Sibiř
se vracely z Vladivostoku americkou lodí přes Sin-
gapur, Kolombo a Suez do Terstu a vlakem domů do
vlasti pluky Čsl. legií, přišel nenadále o zimích 1920
s vojenským kufříkem bratr zemřelého Antonína Franti-
šek. Ten byl při vypuknutí války prezenčně sloužící
vojak u 21. pluku v Čáslavi. Poněvadž jeho otec ho ve
12 letech prozíravě dal 2 roky „na handl" do německého
pohraničí u Frýdlantu, kde chodil ve vesnici Kuners-
dorfu 2 roky do německé obecné školy, aby se naučil
dobře německy. Místo něho byl v Bohaušovicích
chlapec jménem Sieber a chodil do školy v Krutech, aby
se naučil česky.

Františkovi se znalost němčiny velmi dobře ho-
dila, když nastoupil vojenskou službu v Čáslavi. Do
Čáslavi totiž chodili na vojnu nejen čeští hoši, ale
z německých od Německého Brodu a od Jihlavy a tak mu
znalost obou jazyků usnadnila úspěšné absolvová-
ní poddůstojnické školy a při vypuknutí války byl
„zukspührou" = šikovatelem (dnešní četař) a jako takový
zůstal téměř 2 roky v zázemí pro vojáky nováčky,

které vždycky s „maršbatalionem" odvezl na frontu a opět se vrátil do posádky.

Na ruskou frontu do Haliče byl odkomandován až v r. 1916 a dostal se brzy do zajateckého tábora na Ukrajině, kde byl též Josef Loubal z čp. 30. Při náboru do čsl. legií se též přihlásil (Jos. Loubal odmítl) Po sibiřské anabazi a návratu domů měl možnost zůstat jako vaj. gážista na vojně, nebo být zařazen k četnictvu, ale on se rozhodl vrátit se na rodný grunt a 3/2. 1921 se po udělení dispense oženil se svou švagrovou a tak se stal

František Procházka hospodařem na Doležalovském gruntě. Z manželství s Kateřinou se narodily 2 děti:

syn **Jaroslav** * 9/12. 1921 zůstal po ukončení školní docházky doma při hospodářství s předurčením, že jednou převezme grunt, neboť nejstarší bratr Antonín byl již učitelem a Ladislav byl důstojníkem z povolání. V zimním období Jaroslav studoval v Hospodářské škole v Čes. Brodě, aby získal teoretické znalosti agronomické pro příští hospodaření. Zde si získal u některých profesorů značnou oblibu pro své znalosti české i jiné literatury. Do zemědělské praxe ho zaučoval kočí Ant. Stárek, pozn. 1945 rolník ve Starých Splavech u Máchova jezera.

Jára byl nadějí rodičů, ale přišel osudný rok 1945, kdy si Jára dal u zásmuckého zubního technika vytrhnout bolestivou stoličku, ale z nedbalosti zubaře dostal otravu krve, kterou ošetřující lékař považoval za hnisavou angínu a po opožděné operaci v kolínské nemocnici zemřel 6/2. 1945. Tato tragedie se roznesla po celém okolí a na pohřeb přišlo stovky účastníků, zejména mládeže u níž byl velmi oblíben. Na 50 párů družiček a mládenců ho doprovázelo na poslední cestě. Já sám jsem se pohřbu nemohl zúčastnit

nebať jsem byl zaměstnán v Říši - v Těšíně a po pádu Krakova již nebylo s Prahou telefonické spojení. O smutné události jsem se dověděl až za 14 dní, když jsem si přijel do Bohuňovic pro voj. stejnokroj a voj. mapy. Raději až do své smrti na jaře s bolestí vzpomínal.

Jaroslav nebyl obyčejný venkovský kluk. Měl básnické nadání a pod vlivem obrozeneckých autorů, zejména básní, s nimiž se seznámil z „Rukověti české literatury", jež byla příručkou pro výuku českého jazyka v učitelském ústavě a zůstala v domě po strýci učiteli Jaroslavovi, napsal pod titulem „Země mluví" 5 básní na vesnické motivy.

Rodnému kraji, úvodní báseň apostrofuje krásy rodného kraje,

Večerní chvíle, náladová báseň letních večerů mládeže,

Po sto letech, radost ze zrušení roboty před 100 lety a žalost nad opovrhování selským stavem v přítomnosti (nejdelší báseň o 36 slokách,

Světlo ve tmách, léta staročínských panovníků a u nás Josefa II. k těžké selské práci

Lidická elegie, báseň napsaná ve výroční den lidické tragedie a

Selská balada, tragedie vesnických gruntů a žal hospodáře, že doma nezůstal žádný nástupce.

Po jarové smrti našla jeho sestra Marie v malém kufříku mezi různými dopisy a upomínkovými předměty osmerkový sešitek s originály jeho 6 básní.

Básně nejsou pouhé rýmovačky, ale mají svou vnitřní hodnotu a jadrné vyjádření myšlenek k danému motivu.

Opis básní přikládám k této kronice.

Dcera **Marie** * 15/4. 1923 zůstala po ukončení povinné školní docházky při hospodářství. Když se pár. 1945 pro-vádělo zcelování bohuňovského katastru, seznámila se s Ing. Janem Čepkem z Golčova Jeníkova, který prová-děl na katastru agronomické práce a 24/4. 1949 se s Marií

v Horních Krutech oženil. Byl nadále zaměstnán u Agroprojektu a v Praze 7 se jim narodili 2 synové. Pavel vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze a z manželství s Libuší roz. Kalašovou se mu narodil syn Pavel a dcera Barbora.
Syn Jan po ukončení studia na Vysoké škole technické, obor stavitelství emigroval v 70-tých letech do Mnichova, kde se velmi dobře uplatnil jako architekt. V Mnichově se též oženil.

Ladislav, nejmladší syn Antonína Prokásky a Kateřiny manželky byl teprve dvouletý když osiřel. Ještě asi 3 dny před jeho narozeninami zastal otce doplňovací polní pošty z italské fronty, kde vzpomíná, že malému budou dva roky a dříve než lístek došel matce byl nešťastný otec již pohřben v Gorjansku. Druhý otec František po svatbě s matkou Kateřinou byl na nás hodný a nikdy nás netrestal i když jsme to někdy zaslouhovali. Po 5. třídě obecní jsem 1 rok chodil do zásmucké měšťanky, ale další léta bych býval musil chodit do Zásmuk sám a proto mi maminka vyjednala u své sestry Anny Skálové v Kouřimi, že si mne tam vzala a další 3 roky jsem navštěvoval měšťanku v Kouřimi. Poněvadž jsem se dobře učil, souhlasil otec, abych podle svého přání mohl studovat na Obchodní akademii v Kolíně. Na podzim a na jaře jsem dojížděl do školy na kole z Voděrad a později z Zašan, kde byl strýc Jaroslav ředitelem učitelem. V zimě jsem byl na bytě u paní Vilímkové, opravdové studentské mámy, kde jsme byli na bytě 3 spolužáci. Studoval jsem s dobrým prospěchem a maturitní vysvědčení v roce 1933 jsem měl též s vyznamenáním, ale byla to v době největší hospodářské krize, takže jsem do prosince neměl zaměstnání. Pak jsem nastoupil dík panu Hrabovi ze Zásmuk ve filiálce zásmucké Občanské záložně v Sázavě, ale po 5 měsících se navrátil z vojny do náhradní zálohy voják, místo kterého jsem v Sázavě sloužil a byl jsem opět bez zaměstnání.

A opět se našel dobrý člověk. Starý pan Šmejkal z Krut byl místopředsedou Plzeňské vzájemné pojišťovně a vyjednal mi tam místo v odboru povinného ručení. To bylo v roce 1934, v době, kdy v rozmachu automobilismu bylo uzákoněno pojištění všech motorových vozidel na povinné ručení Plzeňská pojišťovna jediná nebyla v kartelu a mohla tudíž pojišťovat za nižší ceny než byly sazby kartelová a pojistné obchody v tomto oddělení rychle narůstaly, takže pojišťovna přijala několik mladých pracovníků mezi nimi i mne. Plat sice nebyl velký, ale poněvadž ubytování a strava byly též nízké, mohl jsem i s nástupním platem 500 Kč dobře vyjít. Pečovala o mne opět dobrá paní vdova Urbanová, na kterou ráda pečlivou bytnou opět s vděkem vzpomínám.

Poněvadž můj ročník 1914 nešel ani za I., ani za II. třídu k odvodu, nastoupil jsem vojenskou službu až v roce 1936 v aspirantské škole v 21. pěším pluku maršála Foche v Čáslavi. Svým myšlením jsem byl antimilitarista, ale správným výchovným působením velitel čety mladý poručík Žák mne i mnohé jiné aspiranty zčela přesvědčoval, takže jsem se přihlásil do Vojenské akademie v Hranicích, kde jsem nastoupil 1/10. 1937. Vzhledem k hořečnému zbytí a velké potřebě mladých důstojníků, byla učiva zhuštěna tak, že jsme byli již 15/8. 1938 vyřazeni jako poručíci. Bylo nás nebývalé množství: 1011 z toho 510 pěšáků, mezi nimiž jsem se s velmi dobrým prospěchem umístnil jako 11. Byl mi udělen velitelem V.A. brigádním generálem Zahálkou „Pochvalný dekret za svědomitost, houževnatost, vytrvalost a velmi dobrý prospěch při studiu na V.A. v Hranicích"

Po dovolené jsem nastoupil jako velitel 1. roty opět v Čáslavi. Politické události měly rychlý průběh. V neděli v polovině září jsem byl jako velitel smuteční kondukt s pasáckou hudbou vyslán do Týnce n/L., kde byl

za účasti tisícce smutečních hostí z celé okolí pohřeb „Ordnery" zastřeleného člena S.O.S. (Strážobrany státu), který konal nebezpečnou službu na hranicích s Německem. Celý pohřeb vyznělo jako národní manifestace proti německé zvůli.

Následovala mobilizace, která vyhlášení nástupu a vyzbrojení záložníků ohromila celý svět. Nočním pochodem jsme vyrazili přes Železné hory do Bohdanče, celé prvního dne pochodu. Dostavily se prvé nesnáze. Záložníci dostali nové boty a ty vykonaly svou nepříjemnou službu. Do krve odřené paty mutily nešťastníky, aby posedávali u silničního příkopu a upravovali si shnuté onuce, naproti tomu vojáci zadních jednotek spojařů, těžkých kulometů, ženistů a pěších kanonýrů a minometčíků, kteří měli náramky tažené kuculskými kaničky a pochodovali bez těžké výstroje (nebot si ji hodili na káry a ještě se kár přidržovali) pochodovali bez přestávky a přemáhali se s normálními přestávky opozdilci, takže po překročení Želez. hor, kdy byl nařízen ½ hodinový odpočinek, byl celý pluk úplně desorganizován. Byl jsem a taha zařazen a tenul jsem hlídku, co by se stalo, kdyby Němci zahájili bez vypovězení války útok (jako to bylo v případě Polska) a u Nachoda prorazily tanky a nebo byl nálet.

Po noclehu v Bohdanči jsme měli druhý den dojít do Předměřic n/L., blízko dějiště bitvy r. 1866. Abych odstranil nesnáze z předchozího dne, zajistil jsem u starosty přistavení 2 žebřiňáků, na které se vojáci naložili těžkou výstroj a nasedli maroděři s odřenými patami, takže další pochod proběhl bez problémů. Ale po celodenním odpočinku, když byl u celé jednotky nařízen nástup a provedena v ratejích definitivní organizace mě čekalo další překvapení. Přišli za mnou velitelé čet (četaři aspiranti) a hlásili, že u všech kulometů jsou Němci. Děsilo mě jen pomyšlení, co se

mohla stát, kdyby při pěším přesunu náhle došlo k nepřátelskému střetu.

Následoval potupný Mnichov a návrat do posádky. Uvychlen jsem demobilizoval záložníky, ale v posádce jsem nezůstal. Odjel jsem do Nedvězí u Poličky, abych převzal velení roty prezenčně sloužících vojínů, jejích velitel, záložní nadporučík, již toužebně čekal, aby byl vystřídán a též demobilizován. Tato rota měla příhodně obsazen úsek v Krkonoších u Výrovky (chata) kde byl velký bunkr (je tam dodnes) a nad ten navazovaly „kopíky" se sítí zákopů. Majitelem chaty byl Henlein-ovec, který utekl do Německa a vojáci chatu „okupovali" a do zákopů odnesli přikrývky, polštáře, zrcadla, nádobí a vše co se jim v zákopech mohlo hodit. Po odstoupení Sudet při odchodu vojáků chata vyhořela a již nikdy nebyla obnovena. ~~Ustupující rota byla~~ Ustupující rota byla v noci v německé osadě Maršov napadena střelbou a 1 voják byl zastřelen.

Po ústupu byla velitelským praporem v Jimramově jednotlivé roty s přidělenými TK byly dislokovány v okolních obcích. Z pohraničí se pak celý pluk vrátil až koncem listopadu do Vaslavě. Zde jsem však opět dlouho nezůstal. Na hlavním štábě si uvědomili, že početní stavy armády a tím i počet důstojníků se musí snížit. A poněvadž tam tehdy byly hlavy rozumné, aby si zachovaly mladou krev, vybrali z posledního ročníku poručíky velmi dobře a lépe dobře (Slováky všechny) a povolali je do VA v Hranicích, kde byl pro ně zřízen jednoroční aplikační kurs. A tak jsem se octl opět v Hranicích, ale ne na dlouho. Němci potřebovali pro své příští plány doplnit výzbroj a sousední „zmrzačené" Československo vrátila výzbroj pro 40 divizí a tak a tak došla k osudné okupaci a zřízení Protektorátu

bez Slovenska, kde Tiso vyhlásil s požehnáním Hitlera samostatný Slovenský stát.

V Hranicích jsme zůstali ještě asi týden a pak jsme se rozjeli do svých posádek. Ale ani v Táslavi jsem dlouho nepobyl. V polovině dubna jsem odešel na trvalou dovolenou. Plat jsem sice dostával dál, ale mne to nijak netěšilo. Pomoc přišla opět p. Šmejkala z Kruť. Jeden z jeho synů byl ředitelem Živnobanky (v r. 1945 při pražském povstání byl neštastně zastřelen před Živnobankou) a ten mne přijal do devizového odboru.

Asi za ¼ roku jsem dostal dopis od umísťovací komise generála Hrabčíka, že Národní banka přijme několik bývalých důstojníků, obchodních akademiků s vyznamenáním a dvouletou peněžní praxí a protože já jsem těmto podmínkám vyhovoval, padl šťastný los i na mne. V Živnobance jsem byl opět dík řediteli Šmejkalovi uvolněn a v říjnu jsem nastoupil v Nár. bance v Praze do devizového odboru. V kanceláři se mnou seděl p. Nový, funkcionář Lidové strany, která měla možnost zprostředkovat bezpečný odchod do zahraničí pro důstojníky specialisty, především letce a tankisty. Dal jsem mu tedy adresu kamaráda letce Františka Truhláře. Ten se skutečně dostal do Anglie, létal jako stihač, ale při jednom bojovém střetu byl zasažen a přistál s hořícím letadlem a ohořelým obličejem. Po návratu do vlasti jel vlakem a do kupé si přisedla paní s malou holčičkou. Ta když viděla zmrzačený obličej, začala plakat a matka se na Františka obořila, proč si nepřisedne jinam, když se jí dítě bojí. Hrdina z bojů tuto událost psychicky nevydržel. Ráno nastartoval stíhačku, třikrát obletěl letiště a pak to napikoval do středu letiště.

Koncem března jsem byl náhle přeložen do filiálky Nár. banky v Ukerském Hradišti. Tam Gestapo zatkla pokladníka Turka (byl později popraven) a bylo proto třeba doplnit stav.

V Uh. Hradišti jsem ztrávil 2 roky a potkala mne tam osudová příhoda. Koncem března 1942 mne tam osudová příhoda. Koncem března 1942 mě v bance sebrali 2 gestapaci a byl jsem 11 dní vyšetřován ohledně rozsáhlé odbojové skupiny kouřimského starosty Borovičky v níž bylo několik desítek lidí z Kouřimska Černokostelecka a Ratajska. Já jsem byl však vyšetřován speciálně kvůli mému kamarádovi Vlastimilu Cháberovi z Krymlova, úředníku Agrobanky se kterým jsem v Praze bydlel. O jeho zatčení jsem byl mým bratrem Antonínem včas informován, takže jsem se mohl na výslechy včas připravit. Z Hanich Krut byli v této Kouřimské akci zavřeni a odsouzeni Alois Šmejkal, trest asi 2 roky, Václav Svorba trest 7 let. Můj kamarád Chábera si odpykával trest 7 let. Můj kamarád Chábera si odpykával trest 11 let v Drážďanech, kde chodil pracovat do Zoologické zahrady a proto nálet na Drážďany přežil. Já jsem byl v této věci ohledně Cháběry vyslýchán tím, že Gestapo při prohlídce jeho bytu našlo vánoční pozdrav, kde jsem se ptal, co je v Praze nového a že bych s ním o vánocích rád mluvil. A když zjistili, že jsem bývalý důstojník, byl i můj osud zpečetěn. Na štěstí Chábera o spojení na Uh. Hradišti nic neřekl a já jsem byl po 11 dnech propuštěn z vyšetřovací vazby. Dovolil jsem na ředit banky, že mě přeložila na filiálku v Kolíně a po dovolení jel opět do Prahy. Celý rok jsem měl pokoj, ale pak jsem v květnu dostal obsílku před Sondergericht (Zvláštní soud) do Uh. Hradiště a dík dobrému obhajobě německého obhájce Parlika z Brna jsem dostal pro 14.5.1942 nedbalení věrohodných informací o velezrádných

přípravách" nejmenší možnou výměru 6 měsíců žaláře. Trest jsem si odpykával ve vězenici v Litoměřicích. V bance jsem byl mezitím potrestán disciplinárně snížením platu o 30% na 2 roky. Nebyl jsem ze služeb NB propuštěn jen dík řediteli Sturmovi (pražskému Němci), který podle možnosti držel nad svými zaměstnanci ochrannou ruku. Při květnové revoluci 1945 se ukázalo, že má ve svém psacím stole celý svazek udání českých zaměstnanců na své kolegy, které zadržel a nepředal Gestapu.

Po svém návratu z vězení 25/1 1943 v lednu 1943 mne ředitel Sturm „uklidil" do odd. tiskárny bankovek kde nebyl žádný styk s veřejností. Když však po několika měsících požádal Říšský pověřenec u Nár. banky, aby zapůjčil 3 účetní a statistické úřednice pro práci v koncernové společnosti Berghütte se sídlem v Těšíně (tehdy spojený Těšínem přišla řada i na mne. Zůstal jsem nadále úředníkem Nár. banky, která mě platila a la Berghütte jí veškeré náklady refundovala. Nastoupil jsem v oddělení „Rechnungswesen" s určením pracovat na koncernové bilanci všech 25 společností, které zdržovala: většinu báňských a hutních podniků v Hor. Slezsku, Báňskou a hutní, Prahu, s uhelnými doly Třinecké železárny, Drátovny Bohumín, Řetězárny, Frýdlantské a mnohé jiné. Nejdůležitější byly závody v Hor. Slezsku, kde se vyráběly tanky „Tigry". Koncern soustřeďoval jednak provozní zprávy jednotlivých podniků všech dceřiných společností a jejich výročních bilancí podle jednotného vzoru.

Vedení nám opatřilo ubytování a Praha „Durchlassscheiny", takže jsme každý třetí týden mohli jezdit domů a dostali jsme 2 cestovní dny. Jezdilo se nočním

osobním vlakem z Bohumína a podobně i zpět.

Ředitel oddělení ve kterém jsem pracoval se jmenoval Mlasovski. Když jsme se během roku blíže seznámili, požádal mne, abych ho někdy až pojedu domů vzal sebou. Přistěhoval se totiž do Těšína z Budyšína (Bautzen), jako potomek exulantů po 30-ti leté válce. Říkal, že mají doma starou bibli, ve které je napsáno, že pocházejí ze mlýna Malešov u Kutné Hory. Slíbil jsem mu, že ho tam doprovodím, ale ze den, poštovní odznak musí dát do kapsy, s čímž souhlasil. Ke slíbené návštěvě však nedošlo, poněvadž situace na frontě po dosazení Visly přinesla Němcům jiné starosti.

Popádu Krakova se fronta nebezpečně přiblížila a proto všichni zaměstnanci dostali evakuační listy do Protektorátu a většina Němců, kteří se do Těšína přistěhovali, odjela do Prahy. Všichni zaměstnanci dostali plat na 3 měsíce dopředu.

V té době kdy jsem přijel do Těšína, byla zde pouze asi desítka rodin, které jako Češi směli protektorátní příslušnost. Seniorem byl lékárník Novotný, dále vrchník Pavlík (později 1. předseda MNV), Jandal, ředitel vsetínské Bubeníny továrny na nože výrobky ve filiálce ve Skočově (k rodině jezdil jen na neděli), ředitel Spořitelny penzista četn. strážmistr Filzok, faktor těšínské tiskárny Jaroš a nejpopulárnější ze všech cukrář Ferda Dušek, jehož otec byl za první republiky náčelníkem Sokola v Chocni. Ten se nás u tarhta násilně poněmčovaném Slonsku ujal a seznámil nás se všemi těšínskými Čechy. V létě nás vodil po Beskydách a vůbec nám po celou dobu pobytu dělal „tátu".

Při evakuaci společnosti do Prahy jsem chtěl v Těšíně zůstat, abych při přechodu fronty zde hájil české zájmy proti Polákům a svěřil jsem se s tím i řediteli Masovskému. Ten projednal s vedením, že tam mohu zůstat a dojíždět do Třince kde jsem pak formálně dělal nějakou zbytečnou práci v investičním oddělení.

Politické poměry se přiostřovaly a já jsem v první polovině dubna dostal od Poláků anonymní dopis, ve kterém byla 1 věta: Panie Procházka varujem Vás. Ježeli se Pan velkovo nevynasí do Protektorata ta Pana zameldujem do Gestapa pro činnost proti v Rzissi." Právě 2 dny před tímto dopisem zastřelili Gestapáci přes 10 Poláků na židovském hřbitově a věděl jsem, že není radno přijít s Gestapem do styku. Proto jsem již v bytě ani nespal a druhý den jsem odjížděl ke Kolínu. Měl jsem štěstí, protože vlaky už normálně nejezdily, ale já jsem se dostal do vlaku, který v noci projížděl do Olomouce jsem se ještě šťastně dostal, přestože odpoledne byla trať odstřelována u Studénky kanonýry Svobodova legionu který dobýval Opavu. Velitelem tankistů byl generál Janko. O půlnoci zastavil v Olomouci evakuační vlak s Němci (většinou jen ženy a děti z východních území dobývaných ruskou armádou. Ráno jsem dojel na rozbombardované nádraží Kolína. Pro projíždění byla nouzově zprovozněna 1 kolej ale ostatní koleje s bombardovanými vlaky skýtaly ůdesný pohled.

Doma jsem se dověděl, že Gestapo zatkla mého staršího bratra Antonína. Otec byl sice v Kolíně na Gestapu za bratra prosit člena Gestapa Witigra, který byl za 1. republiky, když byl otec starostou, strážmistrem na četnické stanici v H. Krutech a proto se dobře znali. Witigr měl za manželku Češku a nad Hornokrutskem držel ochrannou ruku. Již jednou, když byl bratr udán pro poslech

cizího pozhlasu, jej Wittigr po sepsání protokolu propustil. Tentokrát však nemohl nic dělat, neboť bratr byl již spoután se zatčenými zásnubčáky transportován do terezínské malé pevnosti.

Věděl jsem, že se konec války rychle blíží, ale přesto jsem se rozhodl jet do Terezína a udělat pro bratra co bude možné. 30/4. jsem jel do Roudnice, kde jsem přespal a 1/5. přes Bohušovice, odkud jsem šel do Terezína. U Malé pevnosti mě překvapilo množství lidí s povozy. Byli to občané z Bohušovic, majitelé koní, kteří byli vyzváni, aby přijeli pro nemocné vězně, kteří budou propuštěni a odvezli je na vlak. V lágru řádil tyfus a úplavice a proto se Gestapo ve vlastním zájmu chtělo nemocných zbavit. Odhodlal jsem se přejít most přes příkop, kde u brány stál SS-man. Přednesl jsem mu naučenou větu, že jsem přijel ze Říše, kde jsem pro nepracoval a doma jsem zjistil, že mi zavřeli bratra, a to omylem, neboť se jedná o záměnu jmen a že potřebuji vědět, zdali je bratr v pevnosti. On mi odpověděl, že oni jsou jen strážní pro ta a správu lágru má Gestapo. Poprosil jsem, aby mi tedy zavolal někoho od Gestapa. Skutečně přišel Gestapák (rudý vabiči, neboť zajímali prohranou válku) a tomu jsem opakoval naučenou větu s tím, že potřebuji vědět zdali tam bratr je a dal jeho osobní údaje. Gestapák se brzy vrátil, řekl že bratr tam je a poněvadž stále opakovaná věta o práci pro Říši asi udělala příznivý dojem, dodal, že když se přinesu od domovského Gestapa „Sprechzettel" = povolení k návštěvě tak že s ním budu moci mluvit. Poděkoval jsem a poněvadž záhy potom nasedali na čekající vozy propuštění nemocní, nasedl jsem na jeden vůz. Musil jsem si též vzít koláče nebo buchty, které pro propuštěné vězně napekly bohušovické hospodyně. Toto uvítací pečivo byla pro některé propuštěné osudné

V Roudnici jich asi 20 odvezli do nemocnice a několik jich zemřelo. V Praze jsem druhý den šel do banky abych si tam napsal žádost na Gestapo. Uvažoval jsem: „Když propouštějí nemocné vězně, budu tvrdit, že rozpouštějí postupně koncentrák a kdo si přinese od domovského gestapa povolení k dřívějšímu propuštění, tak že ho gestapo propustí. V tom smyslu jsem tedy německy napsal žádost, kde jsem neopomněl zdůraznit, že jsem pracoval pro Říši. 3.15. už v ranních hodinách jsem byl v Kolíně na Gestapu a tam jsem vymyšlenou historku o novině bratra opakoval (věděl jsem, že Gestapo už veškeré dokumenty spálilo) Gestapák sice se mnou polemizoval, až nakonec řekl abych počkal. Přinesl mi zalepenou obálku, adresovanou terezínskému gestapu a řekl, abych tam obálku odevzdal a že mi bratra vydají.

Radostí, že se to zdařilo, jsem byl celý rozechvěn, jel jsem s kolem na nádraží a čekal jsem na vlak do Prahy. Z Prahy ještě týž den jsem přijel do Roudnice. Jel se mnou bratranec Bohata ze Smíchu, který byl též zaměstnán v Nár. bance. V Roudnici jsme opět spali. Večer jsem obálku opatrně rozlepil a četl jsem že: že jejich strany nejsou proti dřívějšímu propuštění mého bratra žádné námitky. Potěšeni jsme ráno jeli do Terezína. V bráně jsem se prokázal obálkou a strážný mě odvedl do přijímací místnosti. Okolo zdi byly lavice a já jsem si sedl vedle nějakého hasiče se zlatými nárameníky. Když do místnosti přišel Gestapák, se kterým jsem mluvil, předal jsem mu obálku. Řekl, abych tu počkal. Dveře ven zůstávaly stále otevřeny, takže bylo vidět ven. Hasič vedle mne se mne ptal zda se dostanu domů. Když jsem přisvědčil, prosil, abych mu vzal ven nějaké peníze, že si tam asi nechají. Chtěl jsem od něho adresu, ale on mi v kapesníku šaupá po lavici něco - šáhl jsem na kapesník - a byla to pistole. „Co Vás to napadlo sem nosit?" říkám polohlasně. Nervózně říká něco o svém otci, který je nemocen zde v koncen-

traku. Věc je jasná. Chtěl zde dělat hrdinu a srdce mu spadlo do kalhot. Přistrčím k němu starou aktovku, ve které není nic jiného jen starý trenýrkot pro bratra na cestu. On strčil kapesník s nebezpečným obsahem do aktovky a mlčky jsme čekali dál. Asi za ¼ hodiny ho zavolali a aktovka zůstala na lavici.

Asi za ½ hodiny přecházel okolo otevřených dveří terezínský kat Rajko s vlčákem a s ním 5 vězňů. Jednoho nenáviděného vedli 2 vězni pod paží. Mezi vězni byl i můj bratr. Viděl jsem jeho zděšený úlek, když mne zde uviděl. Čas ubíhal a nic se nedělo. Nakonec nás zůstalo v místnosti 5, jako těch 5 vězňů. Mezi čekajícími byl i herec Neuman, který hrál hlavní roli zaměstnaných tuláků, žebráků a podobných individuí. Usoudil jsem, že nás 5 spojuje společné pouto. Řekl jsem jim o obsahu aktovky. „Kdyby se někdo ptal, co je to za aktovku, tak je to toko kasiče, kterého odvolali.

Až odpoledne přivedl Rajko opět 5 vězňů a nastal okamžik těžkého rozhodnutí vzít aktovku nebo ji tu nechat. V bráně bude možná prohlídka, a když zde někdo otevře aktovku dřív než projdem branou, budeme v pasti všichni. Vzal jsem aktovku pod paži a po druhé straně bratra a v houfu jsme došli s Rajkem až do brány.

Před branou mne již netrpělivě čekal bratranec a s ním nešťastný „oberhasič", kterému jsem dodatečně řádně vyčinil a nešťastnou pistoli v kapesníku vrátil. Bratr mi pozdě vysvětlil průběh nešťastného propuštění se šťastným koncem. Rajko vyvolával na společné ubikaci jméno. A když volal jeho, tak se nehlásil, neboť den před tím několik vyvolaných vězňů zastřelil u pevnostní zdi. Teprve po opětovném volání, když vězni, kteří ho znali na něj ukázali, že je volán, se ohlásil. Rajko jim nařídil, aby se řádně umyli, že se pro ně přijde. Syn Neumana, který byl jižanticky se neumyl a proto jim Rajko nařídil, aby se umyli a vedl je ke stání, kolem otevřených dveří a po umytí

ke skladu, kde měli podepsat, že jim byly vráceny propriety (zrcátka, hřeben a pod). Poněvadž správce skladu odešel již na oběd, šli zpět na ubikace a teprve odpoledne s německou důkladností, když každý podepsal vydané nesmysly je dopravečil k propuštění.

Před pevností již čekal autobus Červeného kříže, který nás dovezl do nemocnice Pod Petřínem, kam musili jít bývalí vězni do karantény. Ještě téže noci Gestapáci z Terezína uteklí a komcentrák převzal Mezinárodní červený kříž.

Já jsem ještě večer odejel vlakem do Kolína, kde jsem si vyzvedl kolo a potmě (zatemněno) jsem jel do Lošan. Dlouho jsem marně bouchal na okno na dveře až po delší době mi teta otevřela. Strýc tatiž pašbouchal cizinu a měl strach, že jsou to Němci.

Druhý den jsem přijel domů až před polednem. A právě když jsem začal obědvat, hlásil český rozhlas zprávu: „Přijeďte všichni k pražskému rozhlasu, jsou zde ubíjeni čeští lidé!" Byl 5. květen a vypuklo Pražské povstání. Položil jsem lžíci, oblékl voj. uniformu a nakole jsem jel do Kouřima, kde jsem předpokládal revoluční středisko. Když jsem tam přijel, bylo náměstí plné lidí. Německá jednotka, ubytovaná v chlapecké škole, složila zbraně a okamžitě se zformovala a vyzbrojila puškami voj. jednotka z mladých lidí. Poněvadž jsem byl jediný přítomný důstojník v uniformě, ujal jsem se velení. Hned jsem také dostal od revolučního Nár. výboru první úkol, abych jel autobusem s vyzbrojenou jednotkou do Svojšic, aby tamní něm. vojenský útvar složil zbraně. Mezi tím již německá pasáž dvůr složila zbraně a jeden mládík-telegrafista obsadil německou vysílačku ve věži zámku.

Vrátil jsem se do Kouřimě, kde na mne již čekali. Ze Žďánic volali o vojenskou pomoc. Pod „Ždáňákem" v zatáčce je na kolách skupina „Hitlerjugend", která zastřelila na

maště u překážky ozbrojenou hlídku.

K dispozici jsem měl 2 čety mladých lidí, většinou nevojáků, vyzbrojených německými puškami různých typů, kteří neměli ani představu o vojenské kázni a co to je rozkaz představeného. U 1. čety jsem byl současně velitelem čety, u 2. čety byl velitelem Milda Kubelka, záložní poručík, úředník Obč. záložny, rodák z Hryzel.

Když jsme dojeli autobusem na kopeček u Ždánic, (na úroveň dnešního kravína), vystoupili jsme a v rojnici jsme šli „směr ždánické zahrady, abych se od sousedů dozvěděl, jaká je situace. Dal jsem výslovný zákaz palby a střílet jedině na můj rozkaz. Ale když jsme přicházeli ke vsi, ozvala se u sousední čety palba jak o Božím těle. Dal jsem povel „k zemi" a zjišťoval jsem na co střílí. Nikdo nevěděl. Mezi tím jsem na zahradách spatřil jednoho souseda. Vzal jsem sebou asi 10 vojáků a šel jsem k němu pro zprávy. Ve vesnici vojáci nebyli a mladí Hitlerovci byli dále u překážek u silnice. Mezi tím se již smrákalo. Po dlouhém vyjednávání na dálku a pak i vyslaným dobrovolným parlamentářem - mládkem, který dobře uhádal německou, bylo následující rezimé: Hitlerovci odjedou do Oleška, kde je německý pochodový prapor a na místě budou složeny pušky se střelivem, ze kterých na ně bylo střílено. Nestane-li se tak přijdou rána z Oleška s těžkou výzbrojí a vypálí celou vesnici. Nemohl jsem riskovat osud Ždánic, aby nedopadly jako Javoříčka na Moravě a proto jsem „na dálku" oznámil, že silnice je uvolněna a „partyzáni" že se stáhli do lesa. Mezi tím přijelo též sanitní auto a těžce raněného muže od překážky odvezlo do nemocnice. Asi za 3 dny bylo nalezeno u obilí na poli tělo dalšího zastřeleného muže od překážky.

Paněvadž autobus s „nadobyvojáky", kteří zůstali před vsí, nám během dlouhého vyjednávání odjel zpět, vrátili jsme se o půlnoci do Kouřimě.

Ráno nás již za šera vzbudila hasičská trubka. Šel jsem na výbor a dostal jsem další úkol. Objet všechny vesnice na Hornokrutsku, aby uvolnili překážky na silnicích. Po návratu do města mě čekalo překvapení. Celý N.V. a všichni mladí lidé uteklí do lesa „Ostraku" a na Kaurim jede trestní výprava „Schörnerových 55 z Kolína. Na ně jsem nečekal osobní auto jsem vzdrmil a s M. Kubelkou jsme šli zpět. Nad Kaurimem u překážky stáli ještě 2 mladíci s puškami, kteří uprchly. Nestačil stáhnout. Jeden byl typograf od Briksíka, rodák z Varšavy a druhý syn kaušimského zvěrolékaře. Oba jsem nechtěl poslat do nárůče blížících se SS a proto jsem je vzal v čele pod patou přes Daubrawčany až do Bohouňovic. 7/5. jeden z nich jel na kole do Kaurimi. S-S vyhlásili ve městě vyjímečný stav, ze starých mužů hasičů zřídili pořádkovou stráž a vojáci z města odešli. Jejich velitel byl prý zastřelen, že sbožil zbraně. Já jsem zůstal v Boh ještě asi 14 dní po kapitulaci něm. armády kdy přišla do Bohouňovic ruská dělostřelecká jednotka, ubytovaná asi 3 týdny ve vsi a pak v lese Habrovka, kde měli chatky.

Jakmile byla obnovena trať přes Val. Mezeříčí a Frýdek jel jsem opět do Těšína. Zde jsem byl na okrese finančním referentem a pověřen úřadním výměny Marek za Kč. Ve filiálce N. banky jsem „vyfasoval" zapečetěné bedny s Kč pro jednotlivé N.V. a rozvážel jsem je po okresech. Pro každého občana bylo určeno 1000 Kč za 1000 RM. Na mimořádné výdaje jako pohřby, svatby, narození dětí a pro zaměstnanky na nákup šuráku a zboží jsem uvolňoval další výměny. V srpnu jsem dostal od MNO příkaz nastoupit jako instruktor do VA v Hranicích. Požádal jsem o uvolnění z funkce fin. referenta a nastoupil jsem 15/8. v Hranicích. Z hodnosti poručíka jsem byl 3x povýšen

a v roce 1947 jsem se stal jako štábní kapitán velitelem pěší roty vojenských akademiků.

V té době pod vlivem bolševických zásahů SSSR do našeho dění v armádě prosadily komunistické složky a provedly různá opatření, která nejsou naší veřejnosti dodnes známá, ačkoli vyvolala únorovou vládní krizi. Byla to: I. tak zvaná místečká Reichlova špionážní aféra a II. bezdůvodné překládání vyšších příslušníků SNB a armády (jako příprava pro únorový puč). Na obojím měli svůj podíl resortní ministři gen. Svoboda a ministr Nosek.

S osobností por. vých. armády Pravoše Reichla jsem dopodrobna seznámen, neboť jsem s ním strávil na Borech a později na uranových dolech na táboře Vojna téměř 4 roky. Byl to „obětní beránek zkladu chem Reizinem vyvolané protikomunistické akce, řízení Reizinovými agenty provokatéry, kteří vystupovali jako „pověřenci velvyslance USA Steinhardta.

Já jsem spadal do II. kategorie, ačkoliv jsem nebyl vyšším důstojníkem, ale svým působením na akademiky jsem byl shledán pro akademii nedůstojný a byl jsem jako jediný (z asi 50 důstojníků VA přeložen v prosinci 1947 okamžitě do mostárny. Zásluhu na tom měli osvětáři: Gen. Michalica a por. Lebovič.

Po únoru jsem dostal politickou výstrahu a znovu přeložen do Milovic a 22.5.1949 „Obezeťákem majorem Skálou (dříve Steinem) zatčen, odvezen k výslechu do Prahy a Státním soudem odsouzen na 10 let těžkého žaláře a domů jsem se vrátil za 5 let z Jáchymovských dálů zásluhou paní Kaisrové z Hryzel. Ale těch těžkých 5 let je již jiná kapitola mého života.

Po návratu do civilu jsem byl ½ roku na stavbě sídliště pod „Marjánkou v Břevnově a v zimě jsem byl zvláštní posudkovou

komisi, vzhledem k úrazu na dolech, uvolněn ze stavebnictví a byl jsem zaměstnán 2 roky jako pomocný technik u Agroprojektu, ale po nástupu prezidenta Novotného nastaly ve státních a veřejných službách a musil jsem koncem dubna odejít. Našel jsem si místo v podniku, kde by si mé práce vážili. V Hutní a bytové základně jsem vyklátal vagony a prodával (vážil) železo a poněvadž železo je těžké a pracovníky těžko shánněli, dovedli si mistři i správce skladu inteligentních, dobrých pracovníků vážit a politicky je neotravovali. V dalších letech jsem zastával i funkci mistra a pracoval jsem tam 10 let.

V Dubčekově obrodném procesu jsem se vrátil v rámci civilní rehabilitace dostal do Státní banky, kde jsem s přimhouřením oka mohl dosloužit až do odchodu do důchodu 1/7. 1973.

Když 3/7. 1964 zemřela moje maminka Kateřina Procházková stal jsem se při projednávání pozůstalosti podle matčina přání za souhlasu všech ostatních dědiců majitelem usedlosti čp. 21 v Bohouňovicích II. s tím, že dosavadní hospodáři Františku Procházkové byla zajištěno právo užívat obytné stavení až do své smrti a tak od roku 1965 je majitelem Doležalovského gruntu

Ladislav Procházka, * 27/6. 1914 bytem v Praze 2., Sokolská 50, veškerá pole zůstávala nadále v užívání JZD, takže jejich vlastnictví bylo pouze formální a nebyla podle parcel vůbec uvedena. Já jsem v Bohouňovicích byl jen o víkendech, jinak jsem volný čas trávil v archivech pražských i oblastních podle jednotlivých krajů a provádět jsem studia dodopisná a regionální. V té době jsem se také rozhodl k opožděné svatbě. Oženil jsem se 3/3. 1978 s Darjou Fialovou, * Urbanovou 6/9. 1944 v Praze 6-Dejvice. Na ladách 14. Z manželství se narodil jediný syn Ladislav * 27/7. 1978 příští dědic Doležalovského gruntu. Syn Ladislav vystudoval tříletou

školu Učiliště spojů a je vedoucím směny u balíkové pošty v Praze-Malešicích.

Sourozenci Ladislava Procházky:

Antonín * 29.5.1909 v čp. 21, vystudoval Učitelský ústav v Kutné Hoře a po ukončení studia vyučoval na menšinových školách v pohraničí: Teplicích-Šanově, Ústavě a Králíkách. Po odstoupení Sudet učil v Zásmukách a pak v Kouřimě. Učil matematiku, kreslení a výtvarné. Oženil se 26/4. 1943 s Emilií Neužilovou z Příbrami, taktéž učitelkou a z jejich manželství se narodily 2 děti:

Dcera **Blažena** * 8/3. 1944 byla promována jako MVDr, provdala se též za veterináře Jana Schmidta, bydlí v Náchodě a narodili se jí 2 synové: Marek a Ondra.

Syn **Jaroslav** * 14/10. 1948 v Kouřimi se oženil s Jarmilou Červinkovou z Velkého Poříčí u Hronova a z jejich manželství se narodila dcera Marketa 29/4 1972, která dosáhla v r. 1995 bakalářský titul a syn Jan * 14/7 1974 pracuje v Broumově. Jaroslav byl učitelem, ale jako nekomunista se nemohl smířit s blbnutím dětí za Husákovy normalizace a proto odešel ze školy a věnoval se malování.

Blažena * 30/10 1910 † 11/11. 1999 v čp. 21 se provdala 23/7. 1933 za učitele Františka Dvořáka * 3/4. 1906 † 1986 stáří 81 let z Nebovid u Kolína. Po svatbě byl rok jako řídící učitel v Hoz. Krutech, pak v Barchovicích a potom několik let v Radovesnicích. Poslední, stále byla škola v Poboři, kde zůstal při odchodu do důchodu, kdy byla škola zrušena. Z jejich manželství se narodili 2 synové: Jan * 24/6. 1943 v Poboři, který se oženil 3/6. 1967 a s manželkou * Zoubalovou mají syna Aleše * 28/2 1971 a dceru Marketu * 30/9. 1974, Jiří * 9/9 1946 v Poboři dosáhl titulu Ing. na Vysoké škole zemědělské v Praze-Suchdole, oženil se v Uhl Janovicích, kde je zaměstnán v bývalé traktorové stanici a má 1 syna a 2 dcery.

V současné době žijí v ČR 4 poslední Procházkové-Doležalové: Ladislav * 27./6. 1914 majitel usedlosti čp. 21, Jaroslav * 14./10. 1943, syn Antonína, Jan * 14./7. 1974 syn Jaroslava Ladislav ml. * 27./7. 1978 syn majitele čp 21. který podle notářského zápisu - závěti sepsaného Dr Ant. Svojšíkem pod č 5 N 278/81 a 5 NZ 27/81 je dědicem Doležalovského gruntu - usedlosti čp 21 v Bohaušovicích II.

Zapsal: Lad. Procházka

Kdo bude žalovat

Nechci se rozepisovat o policejních a soudních praktikách, musím však promluvit o poměrech v borské trestnici, tedy v ústavu ministerstva spravedlnosti, kde za absolutistické vlády důstojníka vězeňské stráže Šafaříka byli ještě za výkonu trestu političtí vězni vražděni pod patronací tohoto monarchy. Tuto práci obstarával za něj v korekci v podzemí bloku C pověstný zabiják dozorce Václav Brabec. V případech obzvláště hodných zřetele prováděl svůj „Sonderbehandlung": zbil a zkopal vězně tak, až nebožák zůstal v bezvědomí ležet na betonové podlaze kobky. Když se svými silami nestačil, povolal si [illegible] Jistě nikdo by dovedl o tom povědět tehdejší velitel bloku C — nynější velitel borské věznice Trepka vulgo „Cikán", který bohužel zapomněl, že byl v době okupace také vězněn. Ztýraný obyčejně zůstal ležet na podlaze do rána. Ráno pak jej chodbaři odnesli do vězeňské nemocnice: buď ztlučený vězeň zemřel, a pak bylo vše v pořádku, neboť mrtvý nemluví, anebo se spoluvězňům ve vězeňské nemocnici podařilo nešťastníka z toho dostat. Vězeňští chodbaři z let 1949—1950 z této pověstné korekce vedli v pečlivé evidenci všechny smrtelné případy a jistě by nebylo těžko získat i jména těchto obětí — mučedníků. Ústní tradice kolující po bloku C mluvila o 11 případech.

Vyvrcholením této hrůzy byla v r. 1950 teatrální poprava dvou vězňů z bloku C, majora René Černého a poslance Broje, bývalého mluvčího zemědělců plzeňského kraje, kteří, ač vězni v samovazbě, kde si odpykávali svůj několikaletý trest, byli obžalováni a před celým fórem pozvaných hostí z jiných věznic oběšeni za to, že hodlali prý osvobodit politické vězně. Jako třetí popravený v této tragédii byl vězeňský kolega Petelík, který naletěl provokatéru z řad vězňů.

V mrazoviadle, která nastala po těchto událostech, byla vymyšlena další záludnost, jak decimovat politické vězně na samotkách. Kdo nesedral nařízené množství peří (60 dkg denně), byl dán na trestní oddělení, kde mimo omezení dávky strávy na polovic dočkal se i dalšího zpříjemnění pobytu. Toto zařízení absolvoval i stařičký italský legionář generál Pelich, přímý, neochvějný a s rovnou páteří, před kterým jsme se sklánělí vždy s úctou.

V té době nebyly prováděny na bloku C po dobu asi 6 neděl ani každodenní vycházky vězňů, nařízené řádem vězeňským. Vzpomínám, jak jsme se vracelí z prvé vycházky po dlouhé době na pondělí svatodušní r. 1950. Tehdy z nás vybral dozorce, který měl službu, 3 vězně. (Nevím, podle jakého systému, snad proto, že jsme se mu zdáli příliš šťastní, že po 6 nedělích dýcháme zdravý vzduch a vidíme slunce.) A zchladil si na nás svou zlost za to, že musil být ve službě ve vězeňských zdech. Postupně nám do krvava rozbil obličej. Zbytečně mi chodbař říkal jeho jméno s dodatkem „dobře si ho zapamatuj". Neumím se mstít a na jméno jsem brzy zapomněl. Strávil jsem na pověstném bloku C na samotce 15 měsíců a byl jsem za tu dobu již nejstarším ze „starousedlíků", snad proto si ty hrůzné doby dobře pamatuji. Za tu dobu jsem byl nucen sedrat v prachu pracovního prostředí asi 200 kg peří...

Tuto armádu dvojnásobných politických vězňů až do dnešních dnů nikdo nepoznal, ba k jeho vlastní hanbě ani Svaz protifašistických bojovníků. Byli jsme v něm jako osvobození političtí vězni všichni organizováni až do našeho zatčení státní bezpečností, ale potom od nás odvrátil svoji tvář a nechtěl nás znát.

Nepodstupovali jsme svůj druhý politický trest ve své velké většině z příčin sobeckých, abychom snad dosáhli moci, slávy nebo bohatství, byli jsme jen [illegible] humanismu — světového lidství. Stavíme se bez výhrad a bez podmínek za budování nové republiky. Více nabídnout nemůžeme, jen srdce a ruce.

LADISLAV PROCHÁZKA,
zaměstnanec Hutní odbytové základny, Praha 7

Článek mi čtenář redaktor Vaculík v Literárních listech a působil jako bomba. Desítky dopisů, které mi pak docházely jsem předával Mír. matce. Obrovské bylo svědectví redaktora Sebastiana Metelky z Litohrad. Hledá tyhle zprávy mi vyprávěl Prahoch, když mě v korekci chodil hrabat. Vrchní, co ještě pozval na výpomoc z bílí komando z modrákách vzpomínal, kdy mě jeden z nich omdlel, tak mě lili a vzpomínal na Smradlavého Žanku, co mě kyvadlo pusoj, aby mě vzkřísili a pondy, když jsem se Solisti plodil, tak mě mučili, abych to vzdal. Drželi mě v korekci špinavého a zavšiveného 8 neděl. Byl to již starý pán a brzy umřel

STANOVISKO SPRÁVY SBORU NÁPRAVNÉ VÝCHOVY

Skutečnosti, které autor uvádí jsou otřesné. Odsuzujeme jakékoliv projevy zvůle a podobného chování, pro která lze jen těžko najít správný výraz. Údaje obsažené v článku prošetřujeme, stejně jako všechny případy nezákonného jednání příslušníků. Obvinění je natolik závažné, že k závěrům je nutno přistoupit sice nekompromisně, ale po prověření nezbytných faktů i na ministerstvu spravedlnosti, protože až do roku 1953 byla věznice na Borech řízena tímto ministerstvem.

Čtenáře Literárních listů budeme o výsledcích šetření informovat, včetně závěrů, které jsme vyvodili.

Sekretariát vedení správy
Sboru nápravné výchovy

GENERÁLNÍ PROKURATURA NÁM NA NÁŠ DOTAZ SDĚLILA:

V době, o které Ladislav Procházka mluví, spadaly věznice do působnosti ministerstva spravedlnosti. Ony otřesné skutečnosti v tak velikém rozsahu, jak jsou uváděny, nebyly Generální prokuratuře z její dosavadní praxe v souvislosti s prováděním revizí známy. Jediná stížnost, která byla Generální prokuraturou v letech 1965—66 prověrována, byla stížnost Jana Prokopa, bývalého letce ČSA, příslušníka zahraničního sboru, ve věci odsouzení Č. Petelíka a společníků. Z podnětu této stížnosti byl Janu Prokopovi přerušen v květnu 1966 výkon trestu a v jeho prospěch a ve prospěch další osoby byla bývalým generálním prokurátorem podána stížnost pro porušení zákona. V listopadu 1966 vynesen zprošťující rozsudek. V témže případě byl také Nejvyšším soudem soudně rehabilitován v r. 1985 jeden z původně odsouzených příslušníků sboru vojenské stráže. Pokud některé stížnosti odsouzených osob ve skupině Č. Petelíka došly Generální prokuratuře ještě v roce 1956, nebyly kladně vyřízeny.

Rod Rocházkú - Zalešákú - Dolžálú.

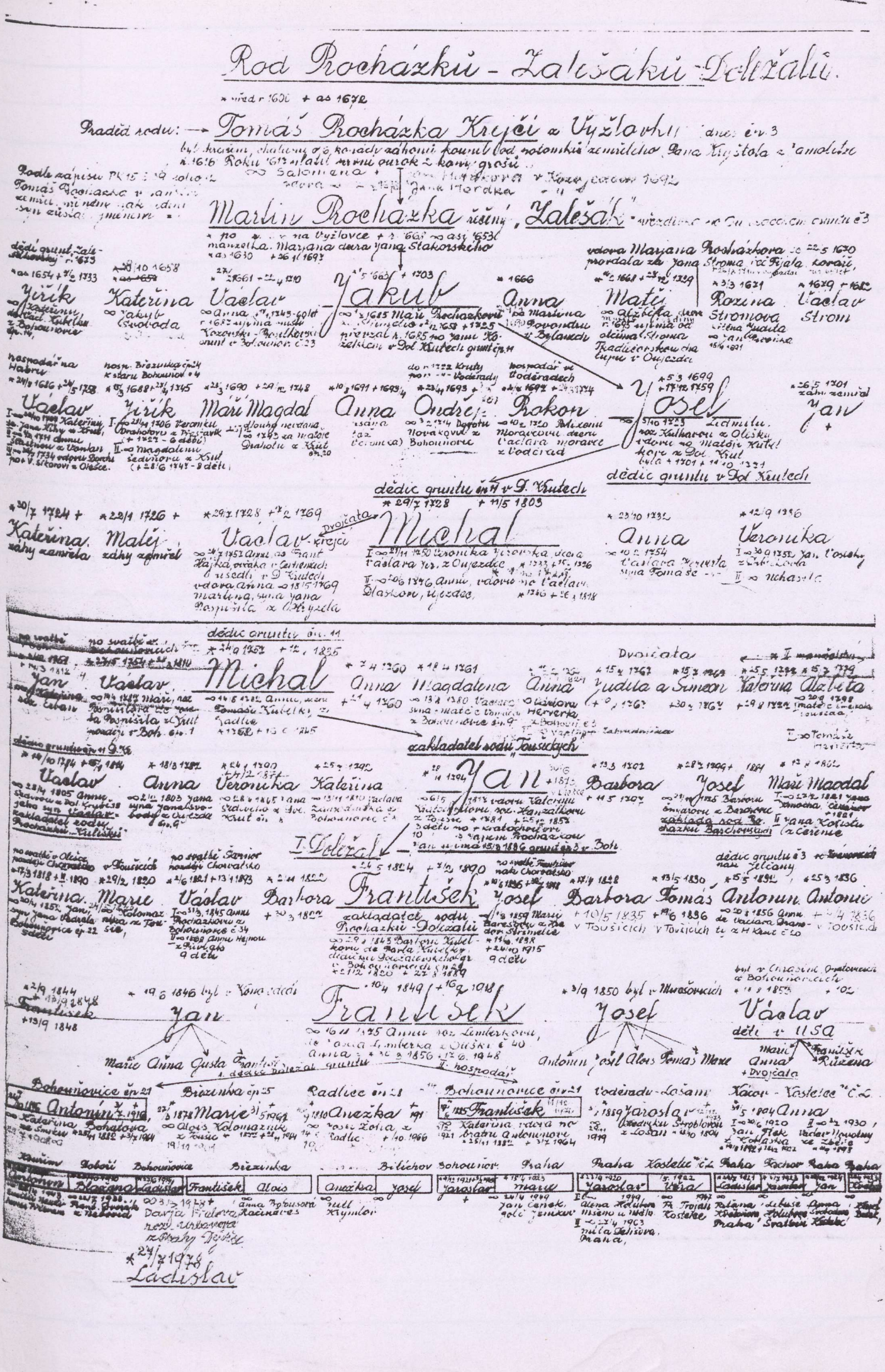

Rok 1998:

Události doma i v zahraničí:

1/1. pronesl prezident V. Havel novoroční projev na „Motto": Neztrácím víru v naši dobrou budoucnost. Projev vyznělo velmi optimisticky. 2/1. jmenoval vládu Josefa Tošovského, guvernéra Národní banky. Jeho program má hlavní body:

Vstup do NATO a EU, potírání korupce a kriminality, obnovu hospodářského růstu a průhlednost rozhodování kabinetu.

Prezident v závěru jménem vlády poděkoval za její vznik Josefu Tošovskému a předsedovi KDU-ČSL Lanzovi.

Předseda poslan. sněmovny požaduje od nového premiera záruky, že budou uskutečněny předčasné volby nejlépe v červnu, jako podmínku pro vyslovení důvěry vládě.

Podle zpráv ze 4/1. vyzvalo grémium ODS předsedu Klause, aby 4 ministři: Ivan Pilip, Jan Černý, Stanislav Volák a Michal Lobkowicz rezignovali na své funkce. Ve straně ODS nastává rozklad. Jan Ruml založil 13/1. s odštěpenými poslanci novou stranu Unii svobody. 6/1. zatkla policie poslance M. Sládka, poněvadž se vyhýbal doručení obsílky k soudnímu přelíčení. 9/1. byla zveřejněna skutečná inflace za minulý rok. Dosáhla rovných 10%. Od 1/1. 1998 je zvýšeno pohřebné na paušální částku 5000 Kč.

V uplynulém roce bylo u nás spácháno rekordní množství trestních činů 9.387. Ve vyšetřovací a soudní vazbě je 7.732 osob, odsouzených vězňů je 13.802.

Navržení kandidáti pro prezidentské volby jsou: Václav Havel, stár 61 let, Miroslav Sládek, 47 let a komunista Stan. Fischer, 61 let. Nová vláda chce letos valorizovat důchody i přes nedostatek peněz v rozpočtu.

21/1. se vláda shodla na znění programového prohlášení, s nímž požádá dosavadní parlament o důvěru. Ani Zeman, ani Klaus neřekli o podpoře vlády své rozhodné slovo. ČSSD vládu spíše podpoří. 28/1. důvěra vládě byla do poslední chvíle na vážkách.

Jak poslanci hlasovali? Přítomno 197 poslanců.

Pro 123 poslanců	Proti 71 poslanců	Zdrželi se hlas. 3
ČSSD, KDU, Unie svobody a ODA	KSČM, Sládkovci a ODS	Ivan Kočárník, Jana Marcova a Tomáš Ptáčník, všichni ODS. Zachránili svoji čest i čest ODS.

Krátkou dobu trvající Tošovského vláda byla nejlepší vládou od r. 1989 až po dnešní časy a těšila se bezmezné důvěře většiny obyvatel ČR.

V prezidentských volbách 20/1. prošel Václav Havel ve 2. kole jenom o 1 hlas. Hlasovalo pro něho 99 ze 197 přítomných poslanců a 47 z 81 senátorů. Během rozpravy, která volby předcházela, „chránila" Dagmar Havlová na protest „čest pana prezidenta", jak tvrdí prezident V. Havel. Otázkou je, zda takovýto způsob protestu se hodí pro první dámu republiky.

23/1. byl poslanec Sládek propuštěn z vazby.

29/1. na Slovensku volil parlament bezúspěšně prezidenta.

Potěšitelná zpráva pro turisty. Po 22 letech je opět zpřístupněn hrad Kazenburk.

Prezident Havel složil po svém znovuzvolení 2/2. ve Vladislavském sále ústavou předepsaný slib. V sobotu 7/2. vzplál olympijský oheň na zimních ol. hrách v japonském Naganu. Česká lyžařka Neumanová získala zde stříbrnou medaili v běhu na lyžích na 5 km a tým českých hokejistů po tuhých bojích získal zlatou medaili. Po svém návratu do Prahy byli přivítáni nepřehlednými davy fanoušků i panem prezidentem a panem primátorem hl. m. Prahy za vzorově reprezentaci odměněni i finančně.

Nová vláda provedla některá důležitá rozhodnutí. Z podnětu ministra Kühnela došlo „k zeštíhlení" představenstva

ČEZ a z dozorčí rady byla odvolána Livie Klausová, manželka odstoupivšího předsedy vlády. Ministr spravedlnosti Kalvoda, odvolal z funkcí k 1/3. vrchního státního zástupce JUDra Grigárka a šéfa pražských stát. zástupců JUDra Kredbu. Pod tlakem předsedy ČSSD Zemana navrhla vláda za nejvhodnější termín nových voleb do parlamentu na 19. červen.

Perlička z Brna: Brněnští radní doporučili zastupitelstvu odejmout čestné občanství „zasloužilému komunistovi" Klementu Gattwaldovi, jehož svědomí je zatíženo popravou 221 mužů a 1 ženy, kteří byli elitou národa.

Na ochranu domácích pěstitelů jablek navrhla vláda dovozní kvóty na dovoz jablek z E.U., jichž pěstitele dostávají vývozní dotace. Podle novinové zprávy ze 3/3. vytvořila Spořitelna čistý zisk za rok 1997 ve výši 1,2 miliardy Kč. Jak nezodpovědně byla provedena tato bilance svědčí bilance v následném roce, kdy bylo přihlédnuto k nedobytným pohledávkám a vykázána ztráta několik miliard Kč.

3/3. schválila Tošovského vláda prodej 36% podíl v Ins. a poštovní bance za 3,3 miliardy Kč japonské Investiční bance Nomura. Předsedkyně Fondu budoucnosti Dagmar Buresová podala zprávu o zasedání české správní rady fondu, že pro bojovné rozpravě bylo dosaženo dohody. Prostřednictvím Všeobecné zdravotní pojišťovny bylo ještě v březnu zaplaceno obětem nacismu odškodnění za běžný rok: vězněným od 3 do 12 měsíců cca 27000 Kč, od 12 do 30 měs. cca 37000 Kč a déle vězněným okolo 47000 Kč.

7/3 přinášejí noviny zprávu o násilí srbských policejních oddílů proti albánským obyvatelům Kosova označeném jako začínající další balkánská válka. Premier Tošovský odměnil 10/3 vítěze z japonského Nagana předáním šeku v hodnotě 11 miliónů Kč. 11/3 rozhodla vláda o odvrácení od 1/7 w elektřiny

o 24% a plynu o 27%. Současně se zvýšily důchody o 400 Kč. Mzdy v roce 1997 předběhly inflaci o 11%.

Loni nás ubylo. Počet narozených dětí 90.657 je o 211 větší než v roce 1996, ale obyvatel přesto ubylo o 1002, k 31/12. bylo v ČR 10,299.125 obyv. Dosavadního náčelníka gen. štábu gen. Nekvasila vystřídal v rámci vstupu do Nato velitel pozemního vojska gen. Jiří Šedivý.

Ruský prezident Jelcin odvolal 23/3. z funkce předsedu vlády Černomyrdina ale za necelý rok jej do této funkce opět povolal.

V Los Angeles byl velkofilm „Titanik odměněn 11 prestižními cenami „Oscara". Byl to nejúspěšnější film posledních let. Byl to dokumentační film o tragické srážce největší lodě s ledovcem.

15/4. došlo k významné události.

Poslanci schválili drtivou většinou náš vstup do NATO. Proti hlasovali jen komunisté a Sládkovci. 6 soc. demokratů se hlasování zdrželo. Radost z tohoto výsledku byla zkalena zprávou z Rakouska

Prezident Havel, který od 9/4. trávil svou dovolenou v tyrolských Alpách, byl 14/4. večer v kritickém stavu při protržení tlustého střeva urychleně operován. Operaci provedl tým 8 chirurgů pod vedením Dr. Bodnera. Obava ze zhoubného nádoru se nepotvrdila. Za prezidentovo uzdravení se modlil nejen kardinál Vlk, ale i papež.

17/4. využili levicoví poslanci nepřítomnosti některých pravicových poslanců a odhlasovali rezoluci, aby vláda dále nepokračovala v privatizaci významných strategických podniků.

V Kambodži zemřel krutý diktátor Pol-Pot, přirovnávaný k Hitlerovi a Stalinovi. Za jeho vlády připravili rudí Chmerové o život v r. 1975-79 přes 1,700.000 lidí

19/4. byl téměř 2/3 většinou zvolen prezidentem v Rakousku Tomáš Klestil.

Prezident Havel je po různých zdravotních krizích při plném vědomí, ale je zapojen na dýchací přístroj. V zahraničí se již spekuluje o jeho eventelnim nástupci, ale v Čechách ne.

Předčasné volby, které byly vyhlášeny na 19. a 20./6. přijdou stát na víc než 1 miliardu Kč. U příležitosti 650 výročí založení Karlovy univerzity, byly uděleny 16 významným světovým osobnostem vědy a kultury čestné doktoráty v pražském Karolinu. Podle dubnových zpráv otevřela mírová dohoda v Belfastu cestu k míru v Severním Irsku.

30/4. vyslovil ortivou většinou svůj souhlas s přistoupením do NATO i senát a tak se dveře ke vstupu pro ČR otevírají.

V 50-tých letech se 3 členové protikomunistické skupiny bratří Mašínů prosili desetitisícovými kordony policistů a Rudoarmějců po měsíc trvajícím strastiplném, ale hrdinském útěku přes východní Německo až do Západního Berlína. Jeden z nich, Milan Paumer, po 45 letech 8./5. navštívil Prahu, přestože ostudná česká justice dosud nezprovodila ze světa nešťastnou „Cause Mašín" a tak mu teoreticky hrozil dosud nezrušený trest smrti. Stíhání celé skupiny bylo právně zastaveno až po celém roce.

Do 10./5. večer podalo kandidátky k volbám do poslanecké sněmovny 12 politických stran.

V sobotu 15./5. večer po předvolebním shromáždění mladých v počtu asi 3.000 účastníků, převážně anarchistů a ekologických aktivistů, došlo při pochodu Prahou k výtržnostem a při srážce s policií k demolování a vykradení Mac Donalda ve Vodičkově ulici. Při srážce bylo 17 policistů zraněno a 64 výtržníků zadrženo. V Praze kandidující strany dostaly následující čísla: Suzova str. č. 1, DÚ 4, ODS 5, ČSSD 7, KSČM 9, Sladkovci 10, Unie sv. 11, Důchodci 12, Čes. str. nár. soc. 13, ODA 17, Zelení 18.

Státní dluh stoupl na 314 miliard Kč.

21.5. přijala sněmovna důležitý zákon o zrušení dědické daně (v přímé linii).

Po loňském nezdravém posílení koruny došlo 27.5. k nenadálému značnému poklesu během 1 dne z 18,35 Kč na 18,75 Kč za marku. ČNB byla však připravena intervenovat na burze ve prospěch koruny a kurz ustálila.

V Komerční bance odchází z místa generálního ředitele „mnohaobročník" Richard Salzman, který špatným hospodařením zavinil nepříznivou finanční situaci v bance. Ze 2 kandidátů (Tošovský z N.B a Kavan ze Živnobanky) žádný nechce riskovat „ozdravovací proces" v naší největší komerční bance.

30.5. postihlo Afganistan letos již 2. zemětřesení, při kterém přišlo o život asi 5.000 obyvatel. Počátkem června byla zadržena a předána do vyšetřovací vazby bývalá herečka Rázlová, která je zodpovědná za stamilionové škody, způsobení za jejího vedení ve Sklo-exportu.

Minstr. živ. prostředí chce ponechat těžbu zlata v Kašperských Horách příštím generacím. 8.6. nad sídlištěm v Čes. Budějovicích se střetly 2 vojenské stíhačky. Jedno z letadel dopadlo do středu sídliště, začalo hořet a zapálilo dům ve kterého dopadlo. Jen shodou okolností nebyl nikdo usmrcen a několik zraněných osob bylo ošetřeno v nemocnici. Do nemocnice byli převezeni i 3 piloti, kteří se katapultovali.

Ve volbách, které se uskutečnily 19. a 20.6.1998 o poslanecké mandáty usilovalo 3.400 kandidátů v 15.000 volebních místnostech na 18 kandidátkách politických stran a hnutí. Do parlamentu se dostalo 5 politických stran, a to: ČSSD s 32,31%, ODS s 27,74%, KSČM s 11,03%, KDÚČSL s 11,03% a Unie Svobody s 6,6%. Propadly: Sládkovci 3,90%, Důchodci ž.j. s 3,06%, DÚ s 1,45%, zelení 1,12%, nezávislí 0,57%, morav. DS s 0,37%, Nár. soc. 0,29% a Obč. koalice, polit. klub 0,29%. Ve sněmovně je 89 nových tváří.

V pondělí 22./6. po orientační schůzce s představiteli zvolených stran, bez komunistů, vyzval prezident Zemana, aby zahájil jednání a sestavení nové vlády. Česká koruna po volbách výrazně posílila.

Jednání o sestavení nové vlády se protahovalo pro odpor Unie svobody vstoupit do koalice s předsedou ODS Klausem. Nezdařilo se mu to ani při alternativě, že předsedou vlády by byl Lux, dosavadní předseda vlády Tošovský ministrem financí a Zieleniec ministrem zahraničí. Koaliční partneři požadovali na Klausovi stejný počet ministerstev jako má ODS, aby ODS neměla ve vládě majoritu. S tím Klaus nesouhlasil a tak z pravicové koaliční vlády sešlo.

Po propadu české koruny koncem května došlo opět k posílení Kč. Při pozvolném růstu dosáhla koncem června poměr maximum 18 Kč za marku. Hokejové světové eso ze zimních ol. her brankář Hašek přijal od primátora Pardubic čestné občanství města a šek na 400.000 Kč věnoval městské nemocnici na onkologii.

2./7. Rumlovi odmítl za Unii svobody velkorysou nabídku 4 ministerských křesel a zúčastnit se případné koalice ČSSD a KDÚ-ČSL. Lidovci naproti tomu chtějí jít do vlády, v níž nebude mít Václ. Klaus většinu. Po neúspěších sestavit jakoukoliv koaliční vládu se dohodl Zeman s Klausem vytvořit dohodu o politické stabilitě země, která má být dosažena tak zvanou „Opoziční smlouvou" ODS se Zemanovou soc. demokracií. Hlavní body této smlouvy jsou: Opoziční ODS mají náležet předsednická křesla v obou komorách parlamentu, předsedy rozpočtového výboru, kontrolního orgánu BIS a Voj. obranného zpravodajství a zavedení nejvyššího kontrolního úřadu. Vládní strana nebude po celé

vládní období vytvářet koalici s jinou stranou, dále právo opoziční strany hlasovat volně o všech návrzích zákonů. Smlouva o Zemanově vládnutí a Klausově kontrole byla oběma politiky podepsána 9/7. 1998. Na základě toho bude Zeman pověřen sestavením nové vlády. Klaus k tomu prohlašuje: „Politika je jen uměním možného."

17/7. byly v Petrohradě po sedmiletém ověřování uloženy tělesné pozůstatky posledního cara Mikuláše, jeho manželky, 3 dcer a 4 členů nejbližšího personálu zastřelených bolševiky r. 1918 v Jekatěrinburku. Bylo to v den 80. výročí jejich vraždy. Místo jejich posledního odpočinku je katedrála sv. Petra a Pavla, kde spočívají všichni ruští carové od Petra Velikého.

<u>návrh na novou vládu:</u> Miloš Zeman, předseda
Egon Lánský, místopředseda vlády pro koordinaci resortů, zahraničí, vnitra, obrany a bez portefej,
Pavel Mertlík, místopředseda vlády pro hospodářskou politiku,
Pavel Rychetský, -"- -"- zodpovědný za legislativu,
Vladimír Špidla, -"- -"- pro sociální politiku, zdravotnictví a ministr práce a sociálních věcí,
Jaroslav Bašta, ministr bez portfeje,
Jaromír Císař, -"- pro místní rozvoj,
Pavel Dostál, -"- kultury,
Jan Fenel, -"- zemědělství,
Václav Grulich, -"- vnitra,
Jan Kavan, -"- zahraničí
Miloš Kužvart, -"- životního prostředí,
Miroslav Grégr, -"- průmyslu,
Ivan David, -"- zdravotnictví,
Otakar Motejl, -"- spravedlnosti,
Antonín Peltrán, -"- dopravy,
Ivo Svoboda, -"- financí, Vladimír Vetchý, min. obrany
Eduard Zeman, -"- školství.

22./x. 1999 jmenoval prezident Havel tuto první levicovou vládu po pádu komunistického režimu.

Nová vláda podle Klause nemůže očekávat, že ODS podpoří její socialistické experimenty. ODS tvrdí, že by byla schopna sestavit schopnější kabinet. Prezident Havel 25./x v „Rozhovorech z Lán" řekl, že předvídal sblížení ČSSD a ODS, vedoucí po volbách k podepsání „Opozičních smluv" a pozdější moci, protože o tom měl zprávy z „štrůbl" sociální demokracie. Dodal, že to sdělil lidovcům i Unii, ale ti tomu nevěřili.

23./7. časně ráno bylo Ústecko-orlicko postiženo záplavami. Povodně si vyžádaly 6 lidských životů a škody přesahují 1 miliardu Kč. Ještě horší následky náhlé povodně jsou hlášeny z východního Slovenska. Vyžádala si 32 obětí a 30 lidí je nezvěstných

Prezident Havel se 26./7. ve Voj. nemocnici ve Střešovicích podrobil plánované operaci provedené opět jako v dubnu týmem profesora Bodnera z Rakouska, při níž mu bylo odstraněno asi 12 cm tlustého střeva a oba konce byly opět spojeny. Lékařský zákrok bez komplikací trval asi 3 hodiny. Po operaci byl převezen na speciální vzduchové lůžko a napojen na dýchací přístroj.

Na drahách má od 27./7. vedení drah omezené pravomoci, neboť se blíží personální čistka. Česká spořitelna při účetní uzávěrce se očišťuje (před privatizací) od ztrátových úvěrů a očekává vykázání bilančních ztráty 3 miliardy Kč.

30-ti metrová těžní věž dolu Doubrava v Orlové se propadla do hloubky 1200 m. Způsobeno to bylo sesuvem horniny na spodních patrech dolu dne 28./7. Na tomto dole se těžilo kvalitní koksovatelné uhlí uložené ve slojích do 2 m vysokých.

V roce 1946 jsem jako velitel čety voj. akademiků z Hranic byl velitelem brigády voj. akademiků, kteří v počtu asi 40 lidí se dobrovolně přihlásili na 2 měsíční brigádu a pracovali jako „fedráci" u dopravních žlabů. Já jsem každý den fáral s nimi a fedroval s ostatními v hloubce asi 800 m.

Novinový nadpis článku z 30/7.: „Špidla (sociální politika) svými sliby ukrajuje stamiliony z budoucích rozpočtů (sliby o dechách)". Po rekonstrukci byl otevřen Chodský hrad, který před 3 roky padl za oběť požáru. Náklady si vyžádaly 30 milionů Kč.

1/8. bylo celostátní setkání „Sládkovců" (SPR-RČS) v Praze. Jednání bylo velmi bouřlivé a skončilo téměř rvačkou mezi reformními republikány usilujícími o demokracii ve straně a stoupenci Sládka. Majitel hotelu musil zavolat policii a asi 50 rozvášněných účastníků nechal vyvést. Roznášení palných hrabošů vážně ohrožuje v některých okresech sklizeň.

4/8. byl srdeční rytmus pana prezidenta vážně ohrožen a asi 30 minut byl srdečním selháním ohrožen i jeho život. Programové prohlášení nové vlády je napadeno opozicí tvrdou kritikou. 11/8. se prezident po usilovné péči zdravotníků natolik zotavil, že se již může procházet po nemenících chodbách.

12/8. naměřili v Libuši u Prahy teplotní rekord 35,6 °C.

Od 15/8. se ruší jedna z nejnespravedlivějších daní. Zákon o zrušení dědické daně u přímých dědiců vešel v platnost.

19/8. si sociálně demokratičtí poslanci sami odhlasovali vládu tím, že při hlasování všech 63 poslanců ODS opustilo jednací síň. Přítomno zůstalo 136 hlasujících. Z toho 20 lidovců a 19 poslanců Unie hlasovali proti a všech 24 komunistů se hlasování zdrželo, takže soc. dem. vláda získala důvěru jen dík hlasům svých 73 poslanců.

27/8. postihl Pražskou burzu propad cen nejhlubší za 5 let jejího trvání, a to pod vlivem hysterie z Ruska. Všechny akcie poklesly minimálně o 10%, Česká spořitelna dosáhla propad o více než 20%.

28.8. odchází pan prezident z nemocnice domů. Připravuje se jeho zářijová cesta do USA.

Počátkem září odmítli poslanci výraznou většinou hlasovat pro Jelcinem navrženého předsedu vlády Černomyrdina, a to po 3× a tak musí Jelcin vypsat nové volby. Jelcin opětovně ujišťuje prezidenta Clintona při jeho návštěvě v Rusku, že reformy neopustí.

Prezident Havel, který 15.9. odletěl do USA na pozvání prezidenta Clintona, vnímá toto pozvání jako vyznamenání pro ČR. Prezidenta doprovázeli na této pracovní návštěvě mi-nistr nár. obrany Vetchý, min. zahraničí Kavan a guvernér Nár. banky Tošovsky. Při návštěvě prezidenta podpořil Clinton, který se též zajímal o postavení českých Romů. Při slavnostní večeři dekoroval pr. Havel Clintona řádem Bílého lva. Vláda Miloše Zemana, která s velkými potížemi „zesmolila" státní rozpočet na rok 1999 nespojila hlasování o rozpočtu s hlasováním o důvěře vládě. Na rekultivaci Mostecké uhelné pánve by bylo třeba 7 miliard Kč.

24.9. předseda KDU-ČSL Josef Lux nečekaně rezignoval na své funkce předsedy strany a předsedy poslaneckého klubu strany. Důvod je zhoubná tvorba leukemie. Dárce potřebné kostní dřeně se našel v USA, kam Lux po poce v září odletěl a v říjnu 1999 byl úspěšně operován

25.9. proběhly na Slovensku úspěšné volby do parlamentu. K volbám přišlo 84% voličů. Volební výsledky přinesly změnu dosavadní Mečiarovy vlády, třiba že jeho HZDS dosáhla o 1% více (27,4%) hlasů než SDK (26,42%) = Slovenská demokratická koalice - SDL = 14,76%, SMK (maďaři) = 9,12%, SNS = Slov. nár. str. a SOP 8,09%. Strany dosavadní opozice získaly 93 přesl. a dosavadní vládní strany jen 57. Vládu sestavil Mikuláš Dzurinda, předseda SDS, který při reportážích slibuje, že se zasadí o zlepšení vztahů s ČR ve všech směrech.

1./10. Mečiar zdrcený výsledkem voleb nechce sestavovat novou slovenskou vládu a odchází z politického kolbiště. V Kosovu pokračuje vraždění albánských civilistů.

2./10. byl „černý pátek", který postihl burzy po celém světě. Akcie českých bank se opět dramaticky propadly. Česká spořitelna ztratila téměř 20% a Komerční banka 22%.

Podle zprávy Lidových novin z 5/10. se v českých nemocnicích krade úplně všechno od obvazů až po auta. 5./10. oslavil prezident Havel své 62. narozeniny při výlovu rybníka v Lánech.

Úspěšný podnikatel Gladiš, který byl 29./9. unesen i se svou 3. letou dcerkou mafiány emigroval 6./10. ze strachu před mafií. Evropský komisař kritizuje Českou republiku pro pomalou přípravu zákonodárství pro vstup do Evropské unie.

13./10. po prvé po předčasných volbách promluvil prezident Havel před poslanci. Místo o rozpočtu hovořil proti očekávání o Kosovu.

14./10. neschválili poslanci podle očekávání státní rozpočet na příští rok, když již před tím zamítli zvýšení sazby důchodového zabezpečení o 2,4%. Nový rozpočet má být předložen do 30 dnů. A jak hlasovali: Pro hlasovali poslanci ČSSD a komunisté, proti ODS, US a KDÚ-ČSL a omylem poslanec Vlček z ČSSD, který zmáčkl špatné tlačítko.

Zpráva L. N. ze 14/10. oznamuje, že Správní a Dozorčí rady podniků s účastí státu obsazují lidé ministra financí Svobody. Dosazeným lidem do klíčových firem nejde o peníze, ale o vliv. Přitom vypočítává 4 náměstky ministra financí, kteří zasedli v představenstvu nebo dozorčí radě pěti významných společností.

16./10. oslavil papež Jan Pavel II. 20 let na papežském stolci.

18./10. zatkla britská policie na mezinárodní zatykač Španělska bývalého diktátora v Chile Augusta Pinocheta, který se má zodpovídat za osud cizinců zabitých v Chile během jeho diktatury.

V Německu byla vytvořena koaliční vláda sociálních demokratů (kancléř Schröder a zelených (vicekancléř Fischer).

Kancléř Kohl odchází po mnoha letech z vůdčí funkce v Německu. Vcelé západní Evropě, kromě Španělska a Irska vládnou nyní socialistické vlády.

Počátkem listopadu po prudkých deštích v pohraničních horách hrozily opět povodně zejména na Jizeře a v povodí Labe. V Železném Brodě stoupla hladina téměř o 2 m na 3,85 m. Voda a vichřice si vyžádaly 2 lidské životy. Výstavu pravých korunovačních klenotů u příležitosti 80 výročí osvobození z rakouského područí shlédlo na 30.000 lidí. Při hodnocení v Bruselu pro vstup do EU je ČR nejhorší.

V předvolební kampani do senátu se strany méně chválí, ale spíše haní své soupeře. 4/11. je místopředseda a ministr Länský označován za nejslabšího ze 4 vicepremiérů.

Největší předvolební kampaň do senátu provádí ODS. Ostatní strany téměř nic nedělají.

19/11. izraelská vláda rozhodla o 1. etapě ústupu z obsazených území. Rozhodnutím ministerstva živ. prostředí nesmí dálnice na Berlín vést přes České středohoří. 26/11. prohrál Pinochet bitvu o svou imunitu.

28/11. Zázrak našeho století:

Vědci vyklanovali lidský zárodek. Embryo bylo vytvořeno buňkou, odebranou 1 členu vědeckého týmu a spojenou s kravským vajíčkem. Lidské embryo pak žilo asi 10 dní. Nevíme, jaký druh tvora by se z toho mohl vytvořit - říkají vědci.

4/12. po několika teroristických útocích Palestinců, zastavil Natanjahu stahování izraelských vojáků.

Úřad vyšetřování zločinů komunismu, je po zásahu Zemanovy vlády téměř v rozkladu. Velké firmy slíbily národní bance, že zvýší mzdy pouze o inflaci. Vláda prohrála boj o spotřební daň, přesto že s ní neprimo pro rozpočet počítala.

11/12. Nový min. spravedlnosti provedl generální čistku v soudech. Odvolal všechny šéfy soudů. Podle Rychetského je třeba zachrá-

nit banky zestátněním jejich dlužníků.

13./12. Katastrofální náledí proměnilo velkou část republiky v kluziště, způsobené mrznoucím mrholením. 14./12. za účasti prez. Clintona zrušilo Palestinské vedení v Gaze ty články Charty organizace pro osvobození Palestiny, které popíraly právo Izraele na jeho existenci. 16./12. ve 23 00 hod. Středoevr. času začala operačně válka v Arabii. USA a V. Británie zaútočily na Irák. operací „Pouštní liška". Důvod útoků: Obava Američanů a Britů, že Sadam bude mít brzo jaderné zbraně. Rusko varovalo spojence před použitím síly. Podle zpráv měl Irák 3 atomové bomby těsně před dokončením.

Volby do obcí 13. a 14./XI a senátu 13. a 14./XI - 1/3 členů a opakované 20. a 21./12. 1998:

Do obecního zastupitelstva v Hor. Krutech kandidovalo 9 nezávislých a Anna Bílková za KSČM. Zvoleno bylo 6 nezávislých a 1 za KSČM dle přiloženého hlasovacího lístku:

HLASOVACÍ LÍSTEK

OBEC HORNÍ KRUTY
PRO VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE
DNE 13.–14. LISTOPADU 1998

DO ZASTUPITELSTVA OBCE SE VOLÍ
7 ČLENŮ ZASTUPITELSTVA
VOLEBNÍ OBVOD Č. 1

Nezávislý kandidát 206 hlasů ☐ 1. Bohuslav VEDRAL 43 l., starosta, Dolní Kruty, bezp.	Nezávislý kandidát 190 hlasů ☐ 1. Karel KUMŠTÝŘ 48 l., šk. inspektor, Horní Kruty, bezp.	Nezávislý kandidát 189 ☐ 1. Jaroslav KŘEČEK 45l., mistr, Bohouňovice II., bezp.	Nezávislý kandidát 150 hlasů ☐ 1. Jaroslav ŠMEJKAL 39 l., soukr. podn., Újezdec, bezp.
Nezávislý kandidát 224 hlasů ☐ 1. Jana ŠMEJKALOVÁ 33 l., účetní, Horní Kruty, bezp.	Nezávislý kandidát 181 hlasů ☐ 1. Jiří COUBAL 38 l., technik, Bohouňovice II, bezp.	Nezávislý kandidát NE 66 hlasů ☐ 1. Bohumil KŘEČEK 41 l., podnikatel., Horní Kruty, bezp.	Komunistická strana Čech a Moravy 123 hlasů ☐ 1. Anna BÍLKOVÁ 50 l., účetní, Přestavlky, KSČM
Nezávislý kandidát NE 109 hlasů ☐ 1. Vladimír FROŇEK 41 l., soukr. podn., Horní Kruty, bezp.	Nezávislý kandidát NE 38 hlasů ☐ 1. Zdeněk KLEČKA 65 l., důchodce, Dolní Kruty, bezp.		

OBEC HORNÍ KRUTY

Při volbách do senátu má být zvolena 1/3 nových senátorů. Odstupující senátoři dostanou „na cestu" cca 100.000 Kč, t. j. částka tří měsíčních platů. V I. kole dostali nejvíce hlasů: B. Čada v Ústí n/Orl. ze čtyřkoalice (za KDU-ČSL), Richard Falbr v Mostě, nestranik-odborář a Jan Ruml v Praze 6 ze čtyřkoalice (za US.), ale o tom, kdo se stane novým senátorem, rozhodlo až II. kolo.

Při opakovaných volbách do senátu při nízké účasti voličů, dali voliči najevo, že tíhnou doprava. Vítězem voleb byla čtyřkoalice (KDU-ČSL, US, ODa a DEU), jejich kandidáti zvítězili ve 13 z 27 obvodů, 9 úspěšných má ODS, jen 3 ČSSD a 2 nečekaně KSČM.

Šéfkou senátu je od 16./12. Benešová (až na druhý pokus) těsně před Pithartem.

Další podzimní události: Každým rokem zaznamenává naše včelařství úbytek včelstev což by mohlo do budoucna přivodit značné národohospodářské ztráty. Tento úbytek je v přímé závislosti s úbytkem starých včelařů, za něž nenastupují téměř žádní mladí. Rok 1990 = 800.000 včelstev / 1997 = 500.000 — " —

Podle statistických údajů kriminalita v ČR stále roste, a to zejména u nezletilých. Od 1./1. 1999 se zvýší minimální mzda ze 2.650 Kč na 3.250 Kč. Nejsou s tím spokojeni ani odboráři, ani podnikatelé. Letošní účetní ztráta Komerční banky způsobená poskytováním rizikových úvěrů za předsedy generální Salzmana, způsobila prudký pokles akcií na burze. Ztráta dosáhla 9½ miliardy Kč.

Stoupání Zemanovy vlády způsobilo spíše rozpaky, vždyť píše svůj článek deník Slovo z 27./10. Předseda vlády Zeman, který se na vlastní kůži přesvědčil, že být v této funkci není žádný med, prohlašuje, že do roku 2001 skončí s předsednictvím strany ČSSD.

V Tvorožicích na Benešovsku byla u zámku vztyčena socha významného českého herce Zd. Štěpánka, jehož otec byl vedoucím zdejšího lihovaru. Stalo se tak na podnět jeho bratrance z Plzně. Sochu vytvořil akademický sochař Jaroslav Šindelář.

Situace v Kosovu, kde řádí srbské policejní sbory se stala v polovině října neudržitelnou. Zdá se, že dojde k vojenskému zásahu proti Jugoslávii. Nato již dalo spojenému velení pokyn k leteckému útoku.

V říjnu vrátila sněmovna 102 hlasy poslanců ODS, KDU-ČSL a US návrh schodkového rozpočtu pro příští rok Zemanově vládě k přepracování během 30 dní. Původní schodek 27 miliard se v přepracovaném rozpočtu zvýšil o dalších 9 miliard Kč.

5/12. se česká vláda oficiálně omluvila vídeňskému starostovi Zilkovi za nedopatření při neudělení řádu (již ohlášeného).

U příležitosti udělování státních vyznamenání prezidentem V. Havlem k výročí sametové revoluce došlo k 2 trapným událostem.

I: Tehdejší přednosta prez. kanceláře Ivan Medek byl upozorněn Václavem Bendou, předsedou vyšetřovací komise zločinů komunismu, že navržený kandidát na vyznamenání Helmut Zilk má v evidenci spolupracovníků StB záznam a na základě toho bylo pozvání Zilka do Prahy odvoláno, ačkoliv se Zilk na spolupráci s StB nepodílel.

II: Když před 2 lety byla na pořadu dne „Causa Mašínové", tehdejší jsem nesl, že byl v televizi i rozhlase různými lidmi odsuzováni jejich skutečný a v této smutné epose jediný odboj proti komunismu se zbraní v ruce i jejich heroický, 30 dnů trvající útěk bez peněz, bez jídla přes celé východ. Německo až do západního Berlína. Na cestě je pronásledovalo několik tisíc policistů Kripo a v závěru celá ruská brigáda.

Navštívil jsem v jejich věci předsedu Bojovníků za svobodu br. Čermína a upozornil jsem ho na vězeňský motáček jejich

otce generála Mašína, který napsal před popravou a který byl po 2 roky zastrčen ve škvíře za vereji jeho cely, ve kterém se loučí s rodinou a oběma synům klade na srdce, aby v případě, že bude jejich vlast v budoucnu v nebezpečí, neváhali vystoupit na její obranu. **Oba se zachovali podle posledního přání otce-hrdiny.** Faksimile motáku jsem p. předsedovi předal s prosbou, aby navrhl gen. Mašína na státní vyznamenání, aby tak byla v očích veřejnosti zviditelněna, kdo to byl gen. Mašín a aby se tak probudila česká justice která, bránu synům navštívit svou vlast. Předseda Těsnohlídek pověřil vypracováním žádosti o vyznamenání legiovářskou sekci, ale poněvadž mezi tím prošel termín k podání žádosti, musila být tato záležitost o rok odložena.

Návrh na vyznamenání byl podán na Ctirada a Josefa Mašína a jejich rodiče +generála Mašína a +jeho manželku Ždenu Mašínovou* Novákovou, která byla režněna komunistickou justicí přes 1 rok ~~komunistickou justicí~~ v Ruzyni odsouzena na 25 let a zemřela v ženské věznici v Pardubicích na rakovinu v září 1955.

Řád T.G. Masaryka byl udělen +Ždeně Mašínové starší za podporu protinacistického odboje svého manžela i za protikomunistický odboj svých synů.

K převzetí řádu byla pozvána Ždena Mašínová mladší z Prostějova, která se však nedostavila na protest, že její bratři, kteří bojovali proti zločineckému komunistickému řádu, jsou naší dnešní justicí považováni za zločince a jako takoví dosud trestně stíháni a nemohou proto navštívit svou vlast. Jde o zásadní princip.

Toto jejich trestní stíhání bylo generální prokuraturou až asi za ½ roku zastaveno.

24./XI. 1993 uveřejnily noviny následující krátkou zprávu:

Týrznitele čihošťského faráře Toufara vyměřil Obvodní soud pro Prahu 6 se zpožděním téměř půl století jen pětiletý trest. Odsouzený podporučík ministerstva vnitra Ladislav Mácha se proti rozsudku odvolal.

Poněvadž nejmladším 2 generacím pojem „Čihošť" nic neříká a v nejstarší bohaunovské kronice se o tom psát nemohlo, pokusím se jako pamětník podat o tom věrohodnou zprávu:

V prosinci 1949 spatřili věřící v kostele v Čihošti (= horní Posázaví) nevídaný jev. Při kázání faráře Toufara, ve kterém obrátil pozornost na křížek na oltáři, se asi půlmetrový křížek začal pohybovat a podle výpovědí neoficielních svědků se ohýbal (nikoliv „naklánět" jak je uvedeno v úředních protokolech). Tato událost způsobila v širokém okolí ohromný rozruch. Okamžitě zdvihla státní bezpečnost. Kostel uzavřela a faráře zatkla. Státní bezpečnost musila za každou cenu dokázat, že se jedná o farářův podvod. V uzavřeném kostele namontovali k kazatelně ke křížku přes kladky zvláštní vedení a směšným způsobem dokazovali, že naklánění (nikoliv ohýbání) byl farářův trik. Právě uvedený týrznitel Mácha mučením donutil faráře, aby tento vykonstruovaný protokol podepsal. Zmučený farář byl odvezen do Kartouz (Valdice), kde na následky Máchova týrznění brzy zemřel a zhatil tak komunistické justici připravovaný „monstrproces."

O uvedených skutečnostech jsem byl celkem podrobně informován Václavem N., sedlákem z Obrvaně z čihošťské farnosti, který po následných represích v okolních vsích byl zatřen jako kulak, nepřítel komunistické společnosti. St. bezpečnost mu poslala svého agenta provokatera,

který přišel večer prosit o nocleh. Dobromyslný Václav ho nechal vyspat na peně a ještě mu dal večeři a dostal za to 15 let, že přechovával nepřátelského vyzvědače. Přišel mezi nás po soudu vyhublý na tábor „Vojna" u Příbrami dobývat uranovou rudu.

Další prosincové události. 19./12. večer byl poslední útok na Irák. Irácký diktátor prohlásil k tomu „: Alláh nás odměnil vítězstvím." Ztráty na lidech při náletech podle iráckých zdrojů = 73 obětí, USA přišli o 4 muže při střetu dvou letadel. Arabský svět už další útok nehodlá trpět.

22./12. nepodložený výzkum veřejného mínění udává, že by měl prezident Havel uvažovat o rezignaci. Prezident k tomu prohlašuje: „Nebudu setrvávat v úřadě proti vůli národa." Předseda vlády k tomu: „Výsledky výzkumu jsou zfalšovány." Ozvěny k těmto zprávám: Na Havlovu rezignaci není česká politika připravena.

23./12. další překvapivá zpráva z Hradu: Po Ivanu Medkovi odchází další muž gardy V. Havla. Úřad prezidenta opouští Pavel Tigrid (bývalý ministr kultury.)

28./12. Krvavé vánoce v Kosovu. Srbské jednotky opětovně útočily a udeřily těžkými zbraněmi. Toto porušení sjednané dohody znamená konec dalšího mírového jednání a bude následovat útok na Srbsko.

31./12. Projekt století: O půlnoci ze Silvestra na Nový rok zavede Evropská Unie jednotnou měnu Euro.

Povětrnostní podmínky nevybočily z normálu, jen léto bylo poměrně chladné a často deštivé, takže rekreační podniky měly v letní sezoně poměrně malé tržby. Zemědělské práce se dík nové mechanizaci a jiným metodám při sklizňování píce podařilo beze ztrát zvládnout.

Vegetace:

Jaro bylo až na odkvět letních jabloní pro vegetaci poměrně příznivé. Zejména třešní se urodila málo, takže je stačili sklidit špačci, kteří ve velkých hejnech se snesli na jednotlivé stromy kde se třešně výjimečně urodily. Podzimních a zimních jablek bylo rovněž množství, takže se značně moštovalo.

V Agru dominovala ze všech plodin řepka ozimá, která zaujala plochy polí kde dříve pěstovala pšenice a řepa cukrovka, která se nyní nepěstuje vůbec. Dík výhodným tržním cenám sklizené řepky, dosáhlo Agro poprvé i po úhradě ztrát ze živočišné výroby výrazný zisk.

Přehled o pohybu obyvatel:

	stav k 1/1. 1998	narození	nově přihlášení	zemřelí	odhlášení	stav k 31/12. 1998
muži	47	–	–	–	–	47
žen	47	1	1	–	–	49
celkem	94	1	1	–	–	96

narození: Batelková Michaela * 16/12. 1998 čp. 4

Zemřelí: 0 Odhlášení: 0

Přihlášení: Batelková Martina čp 4

Svatby 1998 Kavl. Brod: Jaroslav Batelka * 9/5. 1968 z Bohaušovic čp. 4 a Martinu * Kavl. Brodu.

Dějiny gruntu Jiráčkovského čp 22:

Popisovaný grunt dostal své pojmenování kostelecko vrchnostenskou kanceláří v r. 1621 podle tehdejšího hospodáře Mikuláše Jiráčka. Byl to dvoulánový grunt z něhož platil hospodář 128 grošů ročního ouroku, nejvíce ze vsi. Stejnou výměru měla jen dědičná rychta (čp 10), kde však byl 1 lán svobodný, takže tamní hospodář platil jen 64 grošů ouroku. Historie gruntu je velmi zajímavá a můžeme ji sledovat 4½ století. Nejstarší hospodář **Matouš** zde zřejmě hospodařil již v polovině 16. století, neboť r. 1574 t.zv. Třeboňský odhad Komorecké rychty z r. 1574 uvádí zde hospodáře, je jím **Jan Matoušův**, tedy syn Matouse.

Stejný hospodář Jan Matoušův je uváděn i v odhadu roku 1586, který si objednal pan Jaroslav Smiřický a když pak r. 1588 podle tohoto odhadu od Pánů Křtovců tento statek koupil připojil Komoreckou rychtu k panství kosteleckému. Jeho novým nástupcem se stal **Michal Matoušův**, který 16/1. 1608 jako bohouňovský rychtář byl svědkem při psaní gruntovním zápisu čp 10 (vejsadní rychty) Martinu Jedličkovi. Michal zde hospodařil až do 1/11. 1621, kdy usedlost koupil od Michala **Mikuláš Jiráček** za 210 kop míš. V té době vtiskl Jiráček gruntu i své jméno na 3 století. Mikuláš nehospodařil dlouho. Již r. 1628 je novým hospodářem **Jan Korbel**, který je však v bance rule z r. 1654 nazýván po gruntu Jan Jiříček. Jan Korbel přečkal na gruntě všechny útrapy třicetileté války a když v roce 1656 zemřel, přiženil se ke vdově Alžbětě po + Janovi (asi ze II. manželství) **Martin Kozelský** z Přestavlk.

Martin se narodil na Kubelkovském statku v Přestavlkách. Byl bratrem Václava Kubelky „Hurta, který se již dříve přiženil do Bohouňovic a byl od vrchnosti i sousedů psán po Kubelkovském gruntu „Kubelka" nebo po bohouňovském „Hurt. Poněvadž už jeden Kubelka v obci byl, nechali sousedi i vrchnost Martinovi jeho právé příjmení – Koželský.

Grunt byl Martinovi zapsán v gruntovní knize 17/2. 1657 v ceně 468 kop 36 grošů míš. Martin byl synem Tomáše Koželského, který byl též rodákem z Bohouňovic čís. 6. Jako všichni Koželští a „Kubelkové" byl dobrým hospodářem a dlouhá léta byl i bohouňovským rychtářem. Jako hospodář na velkém gruntě se osvědčil. Řádně splácel gruntovní dluhy a když jej 8/2. 1689 potkalo neštěstí, neboť zemřela jeho manželka Alžběta, měl grunt už zcela zaplacený.

Hospodářství nemohlo zůstat bez hospodyně a poněvadž neměl žádného dědice, který by hospodářství převzal, oženil se znovu 24/5. 1689. Nevěsta, taktéž Alžběta, byla dcerou největšího sedláka Lukáše Smejkala a ta mu 6/2. 1690 porodila dědice syna Václava.

Po 35 letech úspěšného hospodaření měl Martin grunt úplně zaplacený a čekalo ho klidnější stáří, kdy měl udržovat hospodářství pro dvouletého dědice. Osud však rozhodl jinak. 24/1. 1692 rychtář Martin Koželský-Jiráček umírá v 56 letech. Grunt nemohl zůstat bez hospodáře. Ke vdově Alžbětě se přiženil 20/6. 1693 **Matěj Pospíšil**, syn Jana Pospíšila, rychtáře z Hryzel a ujal grunt do zkoštu pravého dědice Václava. Grunt mu byl připsán za 434 kop, 40 grošů míš. Z tohoto 2. manželství se Alžbětě narodily ještě další 3 děti: Lidmila, provdaná za Jiříka Čermáka v Kostelci, Jiřík a Tomáš.

Václav Koželský pravý dědic ujal grunt při dosažení plnoletosti 29/7. 1715 od svého otčíma za starý šacunk 434 kop, 40 gr. míš. Bez šacunku mu otčím zanechal 3 koně a hospodářské nářadí. Pro sebe a manželku si zajistil slušný výměnek. Nový hospodář Václav Koželský se 4/8. 1716 oženil s Johanou Havránkovou, dcerou Mikuláše H., sedláka z Krut.

Z jejich manželství se narodili 4 synové a 8 dcer.

Alžběta, *2./6. 1717 oo za Šlecha,
Vít, asi † na vojně *9/6. 1720,
Anna, *30/2. 1722, 29/1. 1744 oo za Laštovku Václava
Magdalena, *20./2. 1724 oo 7/5. 1749 vdovce Jakuba Svobodu, sloužila z Dol. Kruš
Václav, *3./3. 1726, ~~oo 8/2. 1749 ve Štěmicích, † 8/2. 1749 Horní Krutý~~ asi † na vojně.
Jakub, *12./7. 1728 †6/2. 1747
Veronika, *20/7. 1730 oo 30/5. 1756 Václava Krutského
Kateřina, *17./2. 1732 oo 7/2. 1750 Jana Procházku
Dorota, *24/9. 1734 oo za Kaše-ho a později za Koratvičku
Lidmila, *18./1. 1737 †9/3. 1737
Lidmila *21./7. 1738 oo za Hlouška
Martin *17./10. 1742 oo 1./2. 1768 do Hor. Krut č. 5.

Václav Koželský hospodařil 38 let, splatil sirotčí podíly svých 3 nevlastních sourozenců (Lidmily, Jiříka a Tomáše) a měl tím všechny gruntovní dluhy zaplacené a rozhodl se ve svých 63 letech odejít na zasloužený odpočinek. Avšak v té době byl dědic gruntu syn Martin teprve 11-letý a proto se hospodář rozhodl k neobvyklému kroku – postoupit grunt některému zeti. Za nejschopnějšího považoval Jakuba Svobodu manžela dcery Magdaleny a tak zápisem ze dne 21./11. 1753 za starý šacunk 434 kop míš. se stal hospodářem

Jakub Svoboda.

Ponechávaje gruntovní dluhy měl odstupující hospodář zaslíbeno

zaplacený, přináleželo mu celých 434 kop. V šacovní knize byly však vykázány poměrně velké staré kantu bučenské a jiné dluhy, jež lpěly na gruntě a které musil nový hospodář převzít v částce 158 kop gr, takže Václav Kozelský měl k dobrání vypočteno jen 276 kop gr. Hospodář Svoboda měl tuto částku splácet ročně po 6 kopách.

Z manželství vdavce Jakuba Svobody s Magdalenou, dcerou Václava Kozelského se v Dol. Krutech narodily 2 děti:
Jakub * 24/2. 1750 v D. Krutech + 27/4 1752 ve Svrabově,
Anna * 14/6. 1751 + 9/3. 1754

Po přestěhování do Bohouňovic se z jejich manželství narodilo dalších 7 dětí:
Kateřina * 10/5. 1754
Jakub * 10/6. 1755 dragoun u Regimentu Würdenberg
Kateřina * 10/5 1757 oo za ~~Procházku~~ + 30/11. 1758
Alžběta * 22/4 1759, oo Její podíl 20 B. 29 gr. zkoupen za 9 zlatých
Václav * 20/5. 1761, + 14/6. 1761,
Jiřík * 20/6. 1762, + 7/5. 1762,
Matěj * 30/12. 1763 + 5/3 1768

Hospodář Svoboda byl po svatbě 4 roky dolnokrutským sluhou, takže dobře rozuměl dobytku, ale za hospodáře na dvoulánovém gruntu se nehodil. Ačkoliv podle grunt. zápisu měl skládat každoročně po 14 kopách, platil po prvních 5 let jen po 1 kopě a později nejvýše po 5 kopách. A když pak po 13 letech 20/12. 1764 v 51 letech neočekávaně zemřel, byla to pro grunt katastrofa. Po dalších 4 letech neúspěšného hospodaření grunt prodala. Grunt koupil za 560 kop dne 1/3. 1768 syn Jana Vedrala, rychtáře krutského

Václav Vedral, který se 20/5. 1764 oženil s Veronikou, dcerou sedláka Pavla Procházky z Újezdce. Veronika byla z rodu tajných nekatolíků.

Současně se zápisem byl proveden rozdíl dědických pocuků manželce Mařeně a zůjícím dětem: Janovi, Barboře, Anně, Jakubovi, Kateřině a Běte po 20 kopách, 29 groších a 3½ peníze.

Po vyhlášení tolerančního patentu císařem Josefem II. přestoupil r. 1781 hospodář z celou sodinou k církvi evangelické. Důležitou roli v tomto aktu sehrála zřejmě rychtářka Veronika neboť ostatní Vedralové zůstali při víře katolické. Hospodář Vedral byl váženým sousedem a dlouhá léta bohouňovským rychtářem až do osudné Tříkrálové noci roku 1799, kdy byl jako přechovavač obávaného loupežníka-zbojníka Kovaříka (vlastním jménem Jan Vojta, syn kováře z Jindře) i se svou manželkou Veronikou zatčen a následně taktéž s manželkou odsouzen k nuceným pracem v pražském „Špinhausu" - prádelně. Osmiletý trest nepřežil. Umřel již 9/2. 1801. Návratu na svobodu se ~~ne~~dočkala však jeho manželka, a její předčasně propuštěné syn Jan marně žádal. Dokazuje to matriční zápis z roku 1808 kdy se navrátila po odpykání vyměřeného trestu: V stav sv manželství 25/2 1808 vstoupili: vdovec Václav Vedral, sedlák z Březan, 60 let stár, evangelík, a vdova Veruňa 66 let a po zemřelém Václavu Vedralovi z Bohouňovic č. 22

V Bohouňovicích se rychtáři Václavu Vedralovi narodilo s manželkou Veronikou 11 dětí

Anna * 15/6. 1766 ∞ 26/10. 1783 za Matěje Čecha z Radlic. Po matce v ujezdaci dědí

Kateřina * 29/12. 1768 dědí po otci v Bohouňovicích 32 zl, 22 kr.

Veronika * 20/1. 1772 † 28/4. 1772,

Václav * 8/5. 1773 † 4/12. 1773

Tomáš * 13/12. 1774 nedědí, asi † na vojně

Václav * 9/8 1777 † 13/8. 1777

Jakub * 3/7. 1779 dědí po otci

Jan * 8/5. 1782 oo 29/12. 1808 Dorotu, dc. Josefa Čecha z Radlic.
Je dědicem gruntu v Bohouňovicích čp 2.2.

Václav * 28/8. 1784 + 22./1. 1788,
Veronika * 5/4. 1787 (evang.) dědí po otci 20 zl.
Josef * 18./3. 1792 (evangelík) dědí po matce v Újezdci,

Když 6/1. 1799 odvedli panští mušketýři do zámecké šatlavy a později k trestnímu soudu do Prahy vyjal se hospodaření bez zápisu nezletilý zákonný dědic Jan Vedral. Starší Jakub byl pravděpodobně na vojně. Hospodyni mu do té doby než se oženil dělala snad starší sestra Kateřina a mladší Veronika. Nevěstu Dorotu Čechovou-švagrovou si přivedl z Radlic 29/12. 1801 a měli spolu 7 dětí.

Majitelem gruntu zůstával až do své smrti odsouzený Václav Vedral. Teprve po jeho smrti se stal majitelem gruntu čp. 22 zápisem ze dne 30/1. 1805

Jan Vedral s manželkou Dorotou za postupní cenu 1850 zl. Hospodář Jan byl v počátku svého hospodaření ve velké peněžní tísni, neboť k dovršení neštěstí ještě vyhořel. Pomocnou ruku mu podal sedlák z čp. 12 Tomáš Veselý, který mu zapůjčil 200 zlatých s tím, že mu Jan ponechává do užívání 6 korců polí. Jan bude na dluh každoročně splácet po 10 zlatých, takže za 20 let bude dluh vyrovnaný.

Do gruntovních dluhů se též dostaly dvě velké položky způsobené Kovaříkovou krádeží, a to:
Jiřímu Spalenkovi, mlynáři ze Smilova, soudně právně přiznanou, ale do knih protiprávně vtělenou . . 67 zl, 50 kr. a
Jakubu Josefu Häuslerovi, faráři z Krchleb, právně povolení vtělení do knih způsobená škody 984 zl, 48 kr.

Tím se ovšem na výplatu pretencí janovým sourozencům sirotčí podíly značně snížily.

Z prvního manželství s Dorotou, rozenou Čechovou z Radlic se narodili:

Veronika * 29./8. 1802, † 30/8. 1802,

Jan * 2./9. 1803, † 1./11. 1803,

Barbora * 6./12. 1804, † 29./4. 1807,

Magdalena * 6./5. 1807, † 29./12. 1809,

Kateřina * 1./3. 1809, ∞ 10/1 1832 Jana Šmejkala, dítě, kovaře Nučice, syn syn Matěje, sedláka, Otěš.

Václav * 16/2. 1811 dítě

Josef * 14./2. 1813. † 29./1. 1814,

3./11. 1813 umírá matka Dorota na horkou nemoc v 32. letech.

II. ∞ 5./7. 1814 Jana Vedrala s Magdalenou dc. Václava Březiny z Hor. Krut. Z druhého manželství se narodilo dalších 6 dětí:

Jan * 15./11. 1816, † 25./12 1817

Barbora * 9./5. 1818, † 15./1. 1823

Anna * 27./2. 1820, ∞ 9./6. 1840 Jana Tomala, souseda z Čirkvice

Jan * 21./12. 1821 voják Regimentu Reiner ∞ 20/4 1852 sedláka Boh. č. 3, Tasického

Josef * 6./2. 1825

III. ∞ Annou Komárkovou a Anny, rod. Kubelkové, z Boh. č. 6

Franc * 29./7. 1828 ∞ 1852 Marii Procházkovou, dceru Tomáše, Boh. č. 18

Barbora 3./6. 1833 ∞ 25./11 1851 Kubelka František, chalupník Chotějs, syn Josefa K. z Boh. čp. 6,

Magdalena * Březinová † 1./10. 1826 a Jan Vedral se v následném roce oženil po třetí s Annou Komárkovou, Skvrňov č. 12.

Hospodář Jan Vedral měl nezměrnou zásluhu na tom, že překonal všechny hospodářské i finanční potíže, které po zatčení otce a matky v „cause Kovařík" následovaly. A tak mohl v roce 1852 po padesátiletém hospodaření předat roku 1857 nastupujícímu synovi Františkovi grunt v nezkrácené rozsahu. Podle svatební smlouvy ze 12./12. 1852 měl nastupující hospodář **Franz Vedral** se svou manželkou Marií Procházkovou (z čp. 18) uhradit postupní cenu gruntu 600 zlatých konvenční měny, splácet v

následujících termínech: po žních 1854 200 zlatých, po žních 1855, 1856 a 1857 každoročně po 100 zl. a na pořádání 50 zl. a na obstarání pohřbu 50 zl. Dále výměnek pro jana a magdalenu Vedralovi. Výměnkář Jan zemřel 20/3. 1856, jeho manželka 9/4. 1859. Z pozůstalosti měla nejmladší dcera Barbora a mučky Anna, Marie a Františka po 1000 zlatých podíly, splatné při dosažení plnoletosti.

Z I. manželství se narodily 3 děti:

Anna * 21/8 1855 č 22 ∞ 28/11. 1876 Jana Kašpara

Marie * 11./7. 1857 č. 22 ∞ 4./11. 1878 Františka Bílka z Bohouňovic č 5

Františka * 11./3. 1859 ∞ 28/11 1876 Antonína Procházku

Když po poradu Františky matka Marie Vedralová 9/4. 1859 zemřela, ozenil se vdovec Franz podruhé r. 1859 s Annou Kamárkovou ze Škvrňova. Z tohoto II. manželství se narodilo dalších 8 dětí: Antonín * 12/8. 1860, asi † na vojně,

Kateřina * 22/2. 1862 † ~~6/3. 1863~~, † 13/8. 1864

František * 9./8. 1863 † 26/12. 1866, † 5/6. 1886

Kateřina * 2./4. 1865 ∞ Jana Urbana * 16/5. 1860 Soboňice

Aloisie * 5./11. 1867

Anežka * 15./9. 1869 † 11/11. 1872

Václav * 27/6. 1872 † 15./5. 1873 na neštovice,

Anežka * 17./1. 1875 † 4./2. 1879 " zánět krku,

Hospodář Frant. Vedral hospodařil na zděděném gruntě 33 let. Když nenadále 6/4. 1885 zemřel v 57 letech, zdědila usedlost dočasně zápisem ze 4/3. 1886 vdova

Anna Vedralová do provdání dcery Kateřiny svatební smlouvou z 19./5. 1886 a následnou svatbou ~~22/5~~ dne ~~19/5~~. 5/6. 1886 nastoupil nový hospodář **Jan Urban** s

manželkou Kateřinou, dědičkou gruntu. Tím odchází po 3 generacích hospodáři Vedralové. V létě r. 1900 vypukl ve stohu u stodoly čp 21 požár, od něhož vyhořela i stodola a hospodářské budovy v čp 22. Hospodář Jan Urban (* 16.5.1860) byl synem Josefa Urbana, rolníka ze Sobočic č 2. S manželkou Kateřinou, roz. Vedralovou se jim narodily 3 děti:

Marie * 22/4. 1887 se oo 25/1. 1910 za Antonína Procházku do Sobočic, kde se jí narodily 2 děti: Marie a Antonín. Když matka Marie zemřela na „španělku (1918), vzala si babička vnuka Antonína na vychování do Bohunovic a chodil do školy v Hor. Kruteeh. Za do měšťanky v Zásmukách chodil ze Sobočic.

Antonie * 2/5. 1889 oo 4.19. 1919 Františka Kratochvíla, číšníka, * z Chrastné, a byla dědičkou gruntu č 22

Josef * 27/2. 1893 byl předurčen za dědice, ale osud si divně zahrál. Za války musil narukovat a domů se už nevrátil.

Hospodář Jan Urban zdrcený smrtí jediného syna postoupil proto, při dosažení 60 let, hospodářství svatební smlouvou z 28/7. 1919 svému zeti a dceři Antonii. Gruntovním zápisem ze 4/9. 1919 se stal hospodářem na gruntě čp. 22

František Kratochvíl s manželkou Antonií.

Kdo vlastně byl nový majitel? Frant. Kratochvíl se narodil 1/5. 1890 v Chrastné a na podnět svého nevlastního strýce Bergra se vyučil číšníkem. Jeho „protektor" Bergr byl jako „práže-nalezenec od sv. Apolináře z Prahy vychován pod určitým číslem za měsíční stanovenou odměnu, která byla vyplácena prostřednictvím úřadního faráře, v rodině Kratochvílů v Chrastné společně s jejich synem - též kojencem, který byl pak otcem ženicha Fr. Kratochvíla.

anonymní rodiče nalezence Bergra byli zřejmě majetní, neboť prádélko nalezence bylo označeno knížecí korunkou. Když Bergr dospěl dostal darem hotel Ungeld na Starém Městě pražském a pamatoval proto na svého nevlastního synovce Fr. Kratochvíla, aby mohl na bohouňovský grunt přinést potřebné věno.

Je pochopitelné, že vyučený číšník i když se na venkově narodil na hospodaření v dvoulánovém statku nestačil. Radou i pomocí mu musil přispět výměnkář Jan Urban a pro zvládnutí všech potřebných prací měl až nadpočetné množství chasy, jak to vyplývá z výpisu ze sčítacích archů při sčítání obyvatel r. 1921:

Usedlost v Bohouňovicích čp 22:

Kratochvíl František, r. katol, rolník-číšník * 1/5 1890 Chrastna,
Kratochvílová Antonie, " " manželka, * 2/5. 1889 v Bohouňovicích
-"- Marie, " " dcera * 29/1. 1920 -"-
(Kratochvíl Josef, " " syn * 9/3 1921 -"-)
Urban Jan, " " tchán * 16/5 1860 " v Soboječicích
Urbanová Kateřina, " " tchýně * 2/4. 1865 v Bohouňovicích
Prachářka Antonín svobod. " " vnuk Urbana * 12/6 1912 v Soboječicích
Šanek Josef svobodný " " kočí * 28/1. 1900 Stvrnov
Šestrová Anežka, svobodná " " služka * 16/10. 1899 Zbizeny,
Šťastný Jan, svobodný " " kočí * 8/4. 1901 Žižkov,
Gubrikán Kateřina, svobodná " " služka * 13/5. 1903 Benešov
Šonýkáček Antonín, kovář, " " vdovec * 8/11. 1858, Ondřejov.

Frant. Kratochvíl hospodařil jen asi 5 let. V roce 1925 pole propachtoval na 7 let a s dětmi se odstěhoval do Prahy. Do smrti Kateřiny Urbanové 11/12. 1830 zůstali výměnkáři v Bohouňovicích. Jan Urban zemřel až 16/6. 1945 a po smrti manželky jezdil do Bohouňovic jen o prázdninách s dětmi a dcerou Kateřinou.

Frant. Kratochvíl koupil v Praze v Královorské ulici 3-patrový dům (za Prašnou bránou) kde v přízemí byl dobře prosperující „Automat u Kličů" a vrátil se tak k původnímu řemeslu. Vedl podnik až do komunistické totality.

Po uplynutí 7 let pachtu polí v Bohouňovicích přes polovinu polí, o která byli zájemci, Kratochvíl odprodal a na zbylých asi 30 korcích pak hospodařil nájemce Antonín Hlasek asi od roku 1932. Ant. Hlasek byl ženat s Alois sií Kubelkovou z čp 17 (Doležálků). V čp. 17 dělal kočího i po svatbě a narodily se mu zde 4 nejstarší děti. Po roce 1922 hospodařil na Silvance. Odtud se v r. 1932 přistěhoval jako nájemce s živým inventářem (pár koní a asi 5 krav) a s početnou rodinou do Bohouňovic čp. 22 a bydlil zde v 1 místnosti t. zv. výměnku. Po příchodu do Bohouňovic se jim narodil 21/8. 1932 ještě nejmladší syn Josef.

Po založení JZD v Bohouňovicích byl nejstarší Hlaskův syn Antonín, se přiženil k Milade Loubalové do čp 30 a byl v JZD účetním. Syn tohoto Hlaska, Ing. Antonín Hlasek byl předsedou sloučeného JZD v Hor. Krutech až do transformace družstva po pádu komunismu. V té době bydlil již Ant. Hlasek - nájemce v obytném stavení čp. 22. Po jeho smrti zde měli nocelehárnu šoférů ČSAD. Když se přestěhovali do výměnku u čp. 9, zůstalo stavení neobydlené. Hrozilo nebezpečí, že se tam nastěhují cikáni a stihne jej stejně smutný osud, jako vedlejší čp 23, které cikáni úplně zdemolovali, že se celý objekt musil zbourat.

Jako soused v čp 21 jsem se snažil v Praze získat nějakého kupce, neboť na vyhlášku o veřejné dražbě objektu se nikdo nepřihlásil. Jeden z mých kolegů v devisovém odboru Národní banky se mě ptal, zdali by se o koupi stavení mohl ucházet. Vzal jsem ho tedy sebou do Bohouňovic a tajemnice NV Voříšková mu napsala příslib prodeje

Po úředním odhadu koupil nemovitost čp 22 bez stodoly, kterou si ponechalo ŽZD, za cenu okolo 25000

Jiří Wizner, který je majitelem dodnes, přestože se v rámci restituce soudně o dům hlásila dcera Fran. Kratochvíla Marie, provdaná Smídalová.

Zapsal: Lad. Procházka

Rok 1999:

Povětrnostní podmínky

Klimatické podmínky nevykazovaly během roku žádné extrémy. Větší sněhová pokrývka se dostavila až 29/1. Léto nemělo žádné zvláštní podmínky pro koupání. Letní slunné dny se dostavily až v 2. dekádě září a krásné babí léto způsobilo zvadlé sucho. Všechny podzimní práce se však zvládly.

První sníh napadl až v prosinci.

Události doma i v zahraničí:

Leden: naši „exulanti" z let komunistické nesvobody jsou stále zklamáni, že podmínkou k restitucím stále zůstává občanství ČR. „Smršť zákonů", kterou sliboval místopředseda vlády pro zákonodárství a které jsou nutné pro vstup ČR do Evropské unie se zatím nekaná. Prezident Havel vrátil Nový sok projevem ze soukromé vily španělského krále, kde tráví svou zdravotní dovolenou. Podle jeho projevu jsme „Velkou zdí" zbourali, ale malé opět stavíme. V tisku byly uveřejněny 2. verze o t. zv. zvaném „Štěchovickém pokladu":

Hledač pokladů Mužík říká: 964 beden se zlatými rezervami Říšské banky, údaje o nacistických kontech a různé umělecké předměty (snad i jantarová komnata.

Čechoameričan Helmut Gaensel říká: ~~964~~ 120 beden s neznámými předměty, které u Hradištka před koncem války vyložila 2 letadla.

Ú Loňský státní rozpočet skončí deficitem 28 miliard Kč 15.1. 1999 byl poprvé v historii naší republiky schválen schodkový rozpočet, a to ve výši 31 miliard Kč.

V Broumovském klášteře na skrytém, těžko přístupném místě, byla nalezena prosklená skříňka s obsahem nevyčíslitelné ceny. Je to přesná kopie (nikoliv fotokopie) t. zv. Svatého plátna turínského s latinským nápisem „Extractum originale", t. j. vyňato z originálu. Plátno jest ve stejných rozměrech s originálem a představuje otisk mrtvého těla Ježíše Krista. Kdo zhotovil tuto přesnou kopii, není známo, taktéž nelze určit v které době a kým byl tento skvost pro klášter získán.

Svět nás kritizuje, že vysoké sociální dávky nemotivují poživatele k hledání zaměstnání. 29.1.1999 dostala ČR „Žvací dopis do NATO. ČR společně s Polskem a Maďarskem se tak stává členem NATO okamžitě po předložení ratifikačních instrumentů vládě USA, která je depozitářem smlouvy.

Česká armáda věří, že si ostudu v NATO neudělá.

Únor 1999: Severoatlantická Aliance oznámila 30/1. ústy generálního tajemníka Solany nařízení leteckých úderů proti Jugoslávii, nebude-li dosaženo dohody o zastavení násilí v Kosovu.

Zatím co socialistická vláda za podpory „opoziční smlouvy" zamítla restituční nároky církví a obešla tak zásadu „Co bylo ukradeno, má být vráceno", nespokojil se kardinál Vlk tajně s tímto rozhodnutím a podal t. zv. žalující dopis do Bruselu. Místopředseda vlády Rychetský, do jehož oboru tato záležitost patří, je tímto krokem ovšem krajně rozhořčen.

8/2. se celý svět rozloučil se zemřelým králem Jordánska Husajnem, který byl stabilizačním pilířem na blízkém východě. Pohřbu se zúčastnil i prezident Havel.

Novinová zpráva „Slova" z 24/2.1999: Mašínové se mohou vrátit. "Koncem loňského roku soud rozhodl, že jejich činy jsou promlčeny a nic jim od státu nehrozí. Tento verdikt již nabyl právní moci. Ve večerejším zpravodajství o tom informovala česká televize, dodává tisková zpráva. Bratři Mašínové byli téměř jediní, kteří po únorovém puči vystoupili proti komunistické diktatuře se zbraní v ruce. Před zatčením se hrdinsky probojovali až do západního Berlína.

Březen: „Čím vyšší úroky peněžní ústav nabízí, tím je uložení vkladů rizikovější," varují noviny. To se bohužel v následných měsících potvrdilo, když tisíce drobných vkladatelů přišli u zkrachovaných kampeliček o své celoživotní úspory. „Naše přijetí do Evr. unie může být ohroženo," varuje prez. Havel v projevu k veteránům 2./3. Téhož dne policie obvinila Snopkovou (poradkyni ministra financí Svobody) pro rytunelování mělnické Liberty (výroba dětských kočárků), kde byla pak likvidátorkou. Bývala v představenstvu této kdysi úspěšné firmy a v té době „prodala Liberta" úspěšnou část podniku firmě „Zora Euro", která patřila Svobodovi (= min. financí) a Snopkové. Liberta pak musila vyhlásit bankrot. Později byl vzat do vyšetřovací vazby i exministr Svoboda.

V březnu se stala aktuální otázka: Dostavět, či zastavit stavbu elektrárny Temelín, kde bylo již prostaveno desítky miliard? Nakonec zvítězil zdravý rozum a elektrárna se dostavuje. 12./3. předal ministr zahraničí Kavan v s ním i Maďarsko a Polsko, ratifikační listiny o vstupu do NATO. Tento den vstoupí do dějin naší republiky, neboť se stává ochranným deštníkem proti všem útokům z venčí (po přestálých těžkých zkouškách z minula

Po dlouhém bezvýsledném jednání s jugosl. prezidentem Miloševičem, který nepřistoupil na odvolání srbských policejních jednotek z Kosova, zaútočilo NATO na srbské cíle raketami s plochou dráhou letu z amerických plavidel a bombardéry B-52. Z ČR byla vyslána do Albánie polní nemocnice. Bombardování trvá a Jugoslávie je bombardováním odříznuta od světa. Srbové v Kosovu ničí celé albánské vesnice a Albánci masově prchají z Kosova do Macedonie před terorem.

Duben: Prez. Milošević žádá Rusko o pomoc a Rusko jako odezvu zasílá své loďstvo do Jaderského moře. 8.4. předložili spojenci Bělehradu 6 podmínek pro příměří, ale bombardování vojenských a strategických cílů trvá. Elektrárny, mosty, železn. uzle, chemické závody a voj. cíle jsou dnem i nocí bombardovány. Na Slovensku se vrací Mečiar do politického života a 15.5. bude kandidovat na prezidenta.

Na Střeleckém ostrově a posléz v centru Prahy zuřila prudká bitka mezi skiny a anarchisty. Policii, která tento střet očekávala, se nepodařilo obě skupiny od sebe oddělit. Život v centru byl na několik hodin částečně paralyzován kordony policistů a vzduchem létaly lahve, dlažební kostky a dýmovnice.

Z Kosova přicházejí počátkem května transporty běženců do ČR. V noci na 8.5. byla při bombardování

Bělehradu nedopatřením zasažena budova čínského velvyslanectví. Byly zabity 3 osoby a 20 zraněno. K politování hodnému omylu, který vyvolal zejména v Číně protiamerické bouře, došlo tím, že letcům byly dodány staré mapy.

Vhodný dárce kostní dřeně pro nemocného ex-ministra Luxe se našel v USA, kam Lux odletěl se svou manželkou k nemocničnímu ošetření.

Čeští hokejisté se stali po osmé mistry Evropy. Po příletu 17.5. je na letišti uvítal předseda vlády.

V jugoslávském konfliktu se mezi spojenci vytvořily 2 strany: I. jestřábi = USA a Anglie,
II. holubice: Řekové, Češi, Němci, Italové a Portugalci.

I. jednat z pozice síly
II. vyzývají ke vstřícnosti a předkládají mírové plány.

Začarovaný kruh: Na vyřešení obchodních sporů čekají naši podnikatelé víc než 3 roky.

Mezinárodní tribunál pro válečné zločiny v bývalé Jugoslávii obvinil 27.5. usvědčané 5 jugoslávských a srbských představitelů z válečných zločinů. Mezi nimi je i Milošević.

Za předsedu KDÚ-Čsl Luxe byl zvolen předsedou strany Jan Kasal a I. místopředsedou Cyril Svoboda.

Slovenským prezidentem byl zvolen Rudolf Schuster 57,5%, protikandidátem byl Mečiar.

Červen: 2/6. zemřel bývalý předseda Úřadu pro vyšetřování zločinů komunismu - disident Václav Benda, čestný a neohrožený bojovník proti komunismu. 3/6. Bělehrad přijímá mírový plán, předložený vyslanci Ruska a Evropské unie. Bombardování na výlučně vojenské cíle až do stažení srbských policistů s Kosova. Kosovo přijde pod mezinárodní protektorát. 6/6. ústupníci NATO předložili srbským protějškům plán stažení jugoslávských a srbských sil z Kosova. 9/6. byla podepsána uvedená dohoda. Válka v Kosovu končí, nastává však složitý proces zajištění bezpečnosti v Kosovu. 10/6. vydává NATO rozkaz ke vstupu do Kosova. 11/6. stanuli spojenci, ale též Rusové na hranicích Kosova. Pentagon byl ruským postupem šokován. Několik ruských transporterů označených SFOR přetřeli písmeno S na K a vyrazily jako mírový sbor pro Kosovo k jugoslávské hranici. Podle zpráv novinářů hrozí kosovští povstalci přijíždějícím Rusům. Po úporných, 3 dni trvajících jednáních, dosáhli Rusové k dohodě o účasti na mírových silách KFOR v Kosovu. 20/6. srbští vojáci se stáhli a NATO odvolalo všechny nálety. Kosovští uprchlíci se vracejí do země plné min a bomb. Kriminalisté začali zkoumat místa kosovských masakrů a hromadné hroby obětí. Prezident Havel navštívil naši polní nemocnici v Albánii a jednotku KFOR v Kosovu.

Červenec: jedničku mezi zpěváky v ČR Karel Gott oslavil svou šedesátku koncertem v pražské Sport-hale, kam mu přišlo gratulovat 120 účinkujících.
Tradiční záhadné 20m v průměru mající kruhy v lánech pšenice u Boršic blíž Buchlova objevil pilot z letiště Kunovice. Stébla jsou ohnutá, nezlomená a jako by se stáčela do spirály.

Jediná změna ve vládě Mil. Zemana, která byla delší dobu kritizována i vlastními poslanci, vyvolala ostrou kritiku. Ze svého postu ministra financí byl odvolán Ivo Svoboda, který již několik měsíců byl terčem novinářů pro „vytunelování" známé společnosti Libeta, Mělník. Jeho společnice (sekretářka a ministerská poradkyně) je již delší dobu ve vyšetřovací vazbě". Tisk označuje tento akt za „plácnutí do vody". Novým ministrem financí se stal Pavel Mertlík. Prohlásil, že uvažuje o rychlé, ale rozumné privatizaci zbývajících státních podílů.
10/8. vnikli islamští čečenci do sousedního Dagestánu a vyhlásili zde islamský stát. Tento čin dal podnět, ~~aby~~ ruské vládě, aby vyslala ruskou armádu proti čečenským teroristům, kteří jsou zde školeni a vysíláni proti Moskvě a Petrohradu a nyní přepadli Dagestán. Tato trestní výprava, která měla být brzy ukončena se protáhla na

dlouhou dobu. 11/8. Svět zažil úplné zatmění slunce Světla pohaslo a ztichli ptáci - psali noviny. Toto úplné zatmění však nebyla pozorovatelné všude. Úplné zatmění v Čechách byla pozorovatelné jen na hranicích s Rakouskem a trvalo jen krátkou dobu. V Praze byla pozorování znemožněno bouřkovým mrakem.

17/8. postihlo v ranních hodinách severozápadní Turecko zemětřesení ohromné síly. Epicentrum bylo u města Izmir 150 km východně od Istambulu. Celé bloky domů pohřbily v sutinách - tisíce obyvatel. Záchranných prací se zúčastnilo i české speciální komando s cvičenými psy a byla sem poslána i vojenská polní nemocnice. Pohřbeno zde bylo na živa tisíce lidí.

V doplňovacích volbách za + Václava Bendu do senátu byli favorité: Fischer, Jiráskova a Medek. Již v 1. kole nečekaně zvítězil bezpartijní kandidát Fischer, majitel úspěšné cestovní kanceláře. Druhá daleko vzadu se umístila herečka Vinohr. divadla Jiráskova. Poučení z voleb:

Občané volili osobnost - nikoliv stranu.

Září: Sérii zkrachovaných peněžních ústavů rozmnožila Moravia banka, která uzavřela všechny pobočky. To znamená, že všechny vklady ve výši přes 9 miliard Kč jsou zmrazeny. Drobní podnikatelé a realitní kanceláře jsou z toho v šoku.

Při nezdařeném atentátu 6/9. byl zraněn do ruky egyptský prezident Mubarak. 7/9. zasáhla Atény zemětřesení, jež si vyžádalo řadu lidských životů a stovky těžce raněných. Bez práce je v ČR již ½ milionu lidí. Návrh rozpočtu na r. 2000 počítá se schodkem téměř 40 miliard Kč. Při krádeži ve vile předsedy ODS Václ. Klause odnesli zloději věci za 4 miliony - především šperky.

Expředseda Josef Lux podstoupil 24/9. naročnou operaci kostní dřeně.

Říjen: Omezování těžby v hnědouhelných dolech na Mostecku hrozí sociální katastrofou. Nezaměstnanost v ČR na počátku IV. čtvrtletí dosáhla 9%. Počet obyvatel na naší planetě stále roste. V letošním roce v polovině října dosáhl 6 miliard. (Pro srovnání: před 60 lety se udávaly 2 miliardy obyvatel.)

Čečenští teroristé v Moskvě již delší dobu provádějí pumové útoky, které si vyžádaly již stovky obětí.

V Matiční ulici na předměstí Ústí n/L. po dlouhých „tahanicích" pod záštitou strážníků betonový plot, který oddělil pokojné „starousedlíky" od nenormálních obyvatel „neplatičů" převážně Romů, kteří zde dělali různou nepořádku a značně jim znepříjemňovali život. Romové z toho ovšem udělali diskriminaci, a pod touto argumentací si stěžovali u všech možných složek až k nejvyšší instanci Evropské unii, takže se „causa" Matiční ulice" přetřásala v celoevropském tisku. Nakonec vláda, aby zachránila naše „renomé v Evropě", obětovala několik desítek milionů na vykoupení so-

činných domků, starousedlíků, aby se mohli přestěhovat do klidnějšího prostředí a nově postavený plot byl rozebrán a jako „evropská rarita" uložen v muzeu.

Vratkou pozici a nespokojenost s některými ministry vlády Milože Zemana chce řešit předs. ODS V. Klaus superkoalicí. Čtyřkoalice (KDU, Unie sv., ODA a DEU) jako podmínku pro jakékoliv jednání požaduje vypovězení opoziční smlouvy, přitom ODA a DEU nejsou návrhem nijak nadšeny. Změnu kabinetu by si přáli především kapitáni našeho průmyslu. ODS chce vládu, která by vydržela až do voleb 2002. Čtyřkoalice nakonec účast v „duhové" vládě tvrdě odmítla.

20./X. již v I. čtení neprošel státní rozpočet s navýšeným schodkem z 39,8 miliard na 44 miliard Kč, zamítavým hlasováním 100:72 hlasů, při čemž byla nepřítomna 24 komunistů. Banky odmítají nadále úvěrovat ČSD a chtějí své peníze. Zatím se jim podařilo zažehnat nebezpečí bankrotu.

Rodné číslo dětí narozených příští rok začíná dvojčíslím 00.

Demisi Egona Lánského, ohlášenou předsedou vlády 28./10. prezidentské kanceláři přijme prez. Havel po své dovolené.

31./10. se zřítilo do moře egyptské letadlo Bocing se 197 cestujícími a 17 členy posádky letící z N. Yorku do Egypta. Všichni utonuli.

Proces uvolňování nájemného může podle propočtů potrvat až 7 let a může dosáhnout až trojnásobek dnešního regulovaného nájemného.

listopad: 2./11. byla podle rozhodnutí obv. rady Praha 1 odstraněna od Štefanikova mostu v Praze socha Jana Švermy a uložena do lapidaria.

Peklo Dukelské operace s podtitulem:
hrdinství československých vojáků a já dodávám:
obětovaných nesmyslným rozkazem útočit „naslepo" bez
průzkumu nepřátelských pozic, na Dukle.
8. a 9./11. byla filmová ukázka útoku inscenovaná žijícími účastníky této operace, vysílána českou televizí.

Zbrklý čelní útok bez řádného průzkumu nepřátelských pozic, nařízený sovětským vrchním velením (Koněv ?) si vyžádal stovky a stovky zbytečných obětí. Byli to hlavně nedostatečně vycvičení, kteří zde činili jádro útočících jednotek.

„Zapadlí vlastenci" - Volyňáci, kteří hospodařili v českých vesnicích na Volyni, se hlásili hromadně dobrovolně po osvobození Volyně do čsl. armády. Doma zůstali jen chlapci a dědové a na Dukle položili zbytečně své životy. Obětaví lékaři v polních podmínkách nestačili včas operovat desítky těžce raněných, kteří umírali, protože se nedostali včas na operační stůl. To byl výsledek vojenské operace, za kterou by měl nést odpovědnost ten, kdo ji bez náležitého průzkumu nařídil a ne svádět všechnu vinu na plukovníka Kratochvíla, který jen diletantsky prováděl nařízený nesmyslný útok.

Josef Lux, který od 10/11. po zajatu plic bojával na dýchacím přístroji svůj těžký boj se smrtí zemřel ve svých 43 letech. 22./11. se s ním rozloučily v paláci Smiřických stovky pozůstalých.

Oslava 17./11. byla spojena s hořkou kritikou mladých

kteří vyvolali akci: Děkujeme - odejděte.

Počátkem prosince se rozhodl Jan Ruml odejít z funkce předsedy Unie svobody. 8./12. zamítli poslanci druhý návrh rozpočtu na rok 2000. Po dlouhém nátlaku veřejnosti podal ministr zdravotnictví 9/12. při setkání s prezidentem sám demisi. Rezort dočasně bude řídit vicepremiér Špidla.

Do fondu na odškodnění za „otroké práce" zaplatí Německo 10 miliard marek (zhruba 200 miliard Kč)

Historický projev papeže Jana Pavla II. u příležitosti přijetí účastníků mezinárodního sympozia o Husovi:

„Na prahu roku 2000 chci vyjádřit hlubokou lítost nad krutou smrtí Jana Husa, která se stala zdrojem mnohých konfliktů a rozdělení v myslích i srdcích českého národa. Papež přiznal i možnost přehodnocení historických událostí v zájmu pravdivějšího poznání.

Václav Havel byl v létě době ve Vatikánu, kde Pš předal papeži vánoční strom, darovaný Českou republikou. Při soukromé audienci předal pak papeži svůj soukromý dárek.

Adventní dny byly poznamenány chřipkovou epidemií. V některých nemocnicích byl z tohoto důvodu zákaz návštěv.

Vegetace: Pro vegetaci byly poměrně příznivé podmínky. Včas se vaselo i sklidilo, takže se zdálo že budou dobré výsledky hospodaření v rostlinné výrobě. Také skutečné sklizeň ukázala, že výnosy t/ha po hektaru jsou vesměs vyšší než loni. Bohužel výkupní ceny obilí a zejména u řepky byla tak rapidně snížena, takže rostlinná výroba byla nakonec ztrátová.

Třešně a višně se urodilo dostatek, ale raná letní jablka nebyla vůbec žádná. Jiných jablek se urodilo málo, zato úroda vlašských ořechů byla výjimečně bohatá. Menší úroda byla u švestek a hrušky nerostly téměř vůbec, neboť lesní půda neměla dostatečnou vlhkost. Pro zeleninu byly podmínky příznivé.

Pohyb obyvatel:

- Narození: 0 Zemřelí 0
- Svatba: 28./8. 199 v Sázavě: ž. Radek Pražák * 17./9. 1976 Kladno
  m. Kateřina Stárková * 2/7. 1977 Bohouňovice

Stav k 1./1. 1999	narození	nově přihlášení	zemřelí	Odhlášení	Stav 31./12. 1999
muži 47	0	3	0	1	49
žen 49	0	3	0	4	48
Celkem 96	0	6	0	5	97

Přihlášení: Brandtová Nadě * 27/6 1972, Brandt Robin * 12./8. 1989
9./2. 1999 do č.p. 33 -"- Jesika * 29./8. 1993, " Jan * 29./8. 1990
všichni z Chomutova

15./ 1999 9. do č. 51: Jandečka Tomáš * 23./1. 1978, Jandečková Věra * 15./8. 1981, oba z Prahy

Odhlášení: 30./9./ 1999 z č.p. 51 Jurček Martin * 4./2. 1969, Jurčeková Věra * 20/10. 1974, Jurčeková Klára * 1./4. 1995, -"- Denisa * 1/4. 1995 } do Nymburka

28./8. 1999 z č.p. 7 Kateřina Pražáková do Kladna

Hospodářské výsledky Agra neskončily ztrátou jen díky odchovně mladého dobytka v Radlicích která vykázala zisk 823 tisíc Kč a v letošním roce i bohouňovský kravín vykázal zisk 235 tisíc Kč. Jinak jízdecká porodna a výkrmna vykázala ztrátu přes 600 tisíc Kč a rostlinná výroba

v důsledku nízkých výkupních cen vykázala ztrátu přes 1 milion Kč, přestože výnosy po ha byly proti loňsku vyšší.

Dějiny gruntu Prosílkovského čp 23;

Založení obce Bohouňovic můžeme téměř s určitostí datovat do X. století, kdy vznikaly osady s kruhovým půdorysem, tak zvané staročeské okrouhlice. A Bohouňovice se svou podkovovitou návsí jsou klasickým vzorem okrouhlice až po dnešní časy, třebaže původní volná náves byla postupně zastavěna domkářskými obydlími čp 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 a 32.

Podle některých pramenů bývalo v staročeských okrouhlicích 17 gruntů. A tak je tomu i v Bohouňovicích, kde v zachovalých 2 odhadech z r. 1574 a 1586 je uvedeno 17 původních gruntů se jmény majitelů.

Když v listopadu 1770 provádělo v Bohouňovicích číslování obytných domů, započali po příchodu hlavním vchodem do vsi číslovat domy po pravé ruce a tehdy dostaly původní grunty následující čísla popisná 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22 a 23. Byl tedy Prosílkovský grunt posledním v souvislé řadě gruntů a je tedy i posledním, jehož popisem končím po 17 letech svou kronikářskou činnost.

Usedlost čp. 23 stihl za komunistické éry nejsmutnější osud. Po zločinném vystěhování posledního hospodáře Václava Jandejsky s manželkou a 2 syny v době protikulacké akce volel byla usedlost v 60-tých letech obsazena cikánskou rodinou. Když cikáni v zimě ztopili všechno dřevo a prodlahy, vyřezali i všechny opěry krovů, takže nakonec spadla celá střecha a následně se propadly i stropy. Když jsem se

na tu spoušť byl asi před 40 lety podívat, tak mi z toho pohledu bylo až úzko. Chtěl jsem si totiž ověřit, že toto obytné stavení má stejný půdorys jako naše stavení, které můj dědeček stavěl v r. 1888. Babička totiž chtěla, aby postavil obytné stavení: „jako mají u Kubelků". A tak „zvídavý" občan může vidět u nás v čp 21, jak zbourané čp 23 vypadalo.

Nejstarším známým hospodářem na tomto gruntě byl r. 1574 Havel. Roku 1586 je zde hospodářem Jiřík Havlů. Hospodařil na 1 lánu a platil roční urok 64 grošů.

Okolo r. 1600 je hospodářem na gruntu Václav Doležal oo Kateřina, do. Jana Bartáka z Hor. Krut Když mu r. 1615 zemřela manželka Kateřina, přiženil se Doležal na čp. 21 ke vdově Dorotě po + hospodáři Ondřeji Psokopavi. Na Prosílkovský grunt se přiženil r. 1616 Václav Prosílek z Radlic, po němž dostal tento grunt r. 1621 nové pojmenování „Prosílkovský." (dříve Skřivanovský). O „soudech" držaných r. 1617 platil Prosílek: prvních peněz 2 kopy, propuštěny Václavu Doležalovi. Zůstává mu tu ještě 45 kop.

Václav Prosílek záhy zemřel neboť již r. 1627 je hospodářem jeho syn Bartolomej Prosílek a platí o soudě prvních peněz 4 kopy gr., ale ještě táhož roku prodal grunt Jakubu Kučerovi, řečenému „Koza" a sám je r. 1628 veden jako hospodář (na čp 23) na gruntě v Radlicích, který koupil od své švagrové.

V nastávajících válečných útrapách grunt vyhořel a, opustl. Ještě v roce 1677 ve „Zlaté knize" - perle panských urbářů, je uveden: „grunt pustý vejezdní s 1 lánem Jakuba Kučery nebo Kozy, při něm studnice zaházená. Rolí orných pod 12 korců, porostlin pod 35 korců, loučního pod 1 vůz sena. Zahrada bez štěpu za 1½ záhonu."

Pustý zůstal grunt až do r. 1687, kdy sem byl dosazen Václav Prochazka syn Martina Prochazky z Újezdce čp 3. Václav * 27./2. 1661 a čekala ho těžká dřina při výstavbě nového gruntu a zúrodňování porostlin. S manželkou

Annou se narodilo 9 známých dětí, křtěných v Sázavě a Kostelci.
Kateřina * 17./9. 1688 pokřtěná v Kouřimi 15.5.173 ∞ Jirka Hloušek z Bohouňovic,
Judita * asi 1690
Lidmila * 17./8. 1692 v Kostelci, Kmotry: Dorota, paní Kontribuční a Justina zahradnice
Alžběta * 20./10. 1694 + r. 1733 Kmotři: —"—, Eliáš Lindenthal, sládek, a Vaněk, sládek.
Tomáš * 20./12. 1696 asi + na vojně
Anna * 1./5. 1699 ∞ 24./10. 1719 za Václava Bezchlebu, zemřela 10./1. 1761
Matěj * 13./2. 1701 v Sázavě ∞ 18.1.11. 1721 Evu, de. + Martina Kubelky z Bohouňovic,
je od 10./2. 1727 dědicem gruntu.
Maria * 3./3. 1703 + 2./2. 1761 v kostelackém „Špitále"
Dorota * 1707 ∞ 20./6. 1745 za Jakuba Bělohlávka z Chrastný. Zemřela 23./1. 1749.

Hospodář Václav ujal pustý grunt za 110 kop. 40 grošů.
Po jeho smrti ujala grunt r. 1713 vdova Anna Rachazková.
Když se pravý dědic gruntu Matěj Rachazka ozenil a za spolu hospodaření matky zaměřil převzal hospodaření na gruntě za postupní cenu 219 kop grošů.
S manželkou Evou, de. Martina Kubelky měli 5 dětí, a to:
Dorota * 9./12. 1728 + 29./3. 1735,
Anna * 6./6. 1731 ∞ 4./5. 1748 Martina, syna Pavla Pitáka z Újezdce,
Veronika * 18./10. 1734 ∞ 13./9. 1750 Jana Pokorného, syna Jana P. z Boh. č. 15.
Je s manželem dědičkou gruntu od 1./6. 1751.
Jakub * 2./7. 1725 asi + na vojně
Kateřina * 25./3. 1726 +

Poněvadž grunt neměl mužského dědice, ujal grunt manžel Veroniky Jan Pokorný 1./6. 1751 za 332 kop gr.
Tato volba však nebyla šťastná. Pokorný byl špatným hospodářem, stavení zpustlo a ani vlastního potahu neměl a vrchnostenské povinnosti neplnil a proto byl vrchností odsazen a na grunt dosazen 29./4. 1773 Josef Kubelka z čp. 6 za snížený „šacunk 301 kop gr.

19./12. 1788 se Matěj Pokorný dožadoval dědického práva ale bylo učiněno narovnání. Josef Kubelka mu zaplatil 20 zl a Matěj Pokorný se zřekl nároku na grunt.

Z manželství Josefa Kubelky s Magdalenou (+ 11./2. 1819) se narodilo 9 dětí:

Václav * 24./2. 1775 + 8./4. 1775

Magdalena * 29./5 1776

Josef * 8./12. 1778 oo 25./6 1805 Barboru Vedralovu (+ 20./7. 1859)

Držitelem gruntu byl již od 26./11. 1802

Veranika * 17./4. 1781

Jan * 10./4. 1784

Pavel * 19./7. 1786

Anna * 27./1. 1789 + 1./12. 1809

Barbora * 22./3. 1791

Dorota * 15./7 1794

Nový držitel gruntu ujal grunt za 850 zlatých. a hospodařil téměř 30 let. Z jeho manželství se narodilo 8 dětí:

Josef * 21./10. 1812 + 21./10. 1812

Josef * 11./1. 1814 + 20./7. 1859 oo 12./11. 1839 ~~Kateřinu~~?

Držitelem gruntu se stal zápisem z 9./5. 1834.

Barbora * 8./5. 1816 oo 12/6 1849 Václava Svobodu

Anna * 25./12 1818 oo ~~Svobodova~~

Magdalena * 19./4. 1821

Veranika * 30./7 1823

mariana * 23./2. 1826

Františka * 7./3. 1834

Nový držitel gruntu ujal grunt za 800 zl. konvenční mince ve stříbře (t. j. ve stříbrných dracetnících).

Z jeho manželství se narodily 2 synové:

nedochůdě 9./10. 1842

Josef * 7./4 1844 nepltnoletý přišti dědic gruntu, ale + 20./7. 1859

Václav * 16./8 1846 po smrti Josefa se při plnoletosti, t. j 16./8. 1870 stává právoplatným držitelem gruntu.

Zápis 4./8. 1863: Na základě úmrtního listu nezletilého Josefa Kubelky a křestního listu Václava Kubelky se vkládá vysvětlení, že právo k hospodaření na této usedlosti přešlo na Annu Kubelkovou, provdanou Svobodovou dle 16./8. 1~~859~~ 1870.

Vzhledem k uvedenému právu hospodaření uzavřela Anna Svobodová pachtovní smlouvu s židem Velemínským z čp. 13.

Na základě této pachtovní smlouvy z 30/5. 1862 až do 31/5. 1870 (na 8 let) za činži pro první rok 725 zlatých a pro ostatní léta vždy 400 zl od Anny Kubelkové (= ∞ Svobodové) najatých pozemků pro nájmatele Leopolda Veleminského se poznamenává.

Zdá se, že po svatbě pravého dědice Václava (asi koncem roku 1871) byly ještě nějaké knihovní potíže s uznáním vlastnictví gruntu, jak o tom svědčí zápis v pozemkové knize:
Presentorano 15/6. 1875: Žádost o předepsání Václava Kubelky co držitele a převodu práva vlastnického k polovici usedlosti pro manželku Kateřinu Kubelkovou odmrštěna.
Presentorano 8/11. 1875: Vkládá se výmaz poznamenání odvržení žádosti Kateřiny Kubelkové z povinnosti úřadu.

Pravý hospodář Václav Kubelka se oženil s Kateřinou Slavíkovou z Horních Chrástlin č 23 a narodilo se jim 7 dětí:-

František * 15/7. 1871 + 26/10. 1871

Anna * 11/11. 1872

(Antonín * 3/7. 1874 + 13/9. 1898 ∞ 21/4. 1880 v Zásmukách Antonii, dc. Josefa Svobody, rol. z Hor. Chrástlin 12. a Josefy z Fiala z Nespar. čp.)

Byl od r. 1898 posledním hospodářem z rodu Kubelků.

Kristina Marie * 23/7. 1878 + 13/2. 1893

Anna * 3/7. 1881

Antonie a Barbora + 12/1. 1893 * 10/1. 1893

Za hospodaření Václava Kubelky se stala na statku velmi nepříjemná událost. V té době byl obecním starostou Procházka „Toušický" z čp. 3. Když v lednovém ránu otevřel dvířka na návěs, padla mu k nohám tyčka s cedulí asi tohoto znění: „Služka Tonka od Kubelků porodila a zabila dítě." Po vesnici se již něco podobného „šuškalo", ale nyní zde bylo udání úřadu a tak panu starostovi nezbývalo nic jiného, než předat cedulí četníkům. Ti neštastnou Tonku vyslechli, přimuti li ji, aby na zahradě zahrabané dočko vyhrabala a jako předmět dalšího vyšetřování odesla do krutské márnice a neštastnou vražedkyni odvedli do kouřimského vězení. Pohřbení mrtvolky děvčátka doprovázel následující matriční zápis.

4/1. 1898 z Bohoušovic č. 23: * děvče, násilně zprovozené ze světa. matka: Bohdanecká Antonie, dc. Josefa Bohdaneckého, dělníka

z Úmonína č 44, nar. 1/5. 1873 a matky Josefy, roz. Martínek z Malešova."
Co k tomu dodat?. Kdo byl otcem?. Obecné mínění bylo, že bos-
podář. A kdo byl udavačem? Na vesnici se nic neutají. Byl
to starý „košíř" Stárek, o kterém jeho vnuk vždy humorně
říkal: „Děda dělal vždycky revoluci u Vášů v hospodě, když
rozlejel půllitry.

Brzy po této nepříjemné události již 13/9. 1898 nastou-
pil nový hospodář Antonín s manželkou Antonií. Ale
jako by nad Kubelkú provázela kletba. Ze 3 narozených
synů zůstal na živu jen 1 a ten ukončil svůj život na
šibenici za komunistické éry. Po 8 letech manželství
zemřel i hospodář Kubelka 7/4. 1906.

Kubelka Josef * 28/4 1901 + 17/1. 1902
Kubelka Josef * 30/11. 1902 ∞ Annu Procházkovu z Krut
Kubelka Antonín x 4/6. 1905 + 24/1. 1906

Uvádím epitaf Josefa Kubelky z publikace „Pieta", vydané
k památce popravených, umučených a zastřelených politických
vězňů za komunistického teroru:

Kubelka Josef * 30/11. 1902 v Bohaušovicích u Uhlíř. Janovic,
okres Kolín, národnosti české, dělník soustružník, později majitel
prádelny, popraven 9/7. 1958. Spolu s ním popraven Antonín
Landsdorf, restaurátor a Josef Ptak, dělník, x z Chrastné.

Když hospodář Antonín Kubelka zemřel 7/4. 1906, musila
se vdova Antonie poohlédnout po novém hospodáři. Na štěstí
nemusila hledat daleko. V sousedství v čp 20 byl svobodný syn
Antonín Dlabal, syn rolníka Josefa Dlabala a manželky Antonie,
roz. Hervertové z čp. 20. A tak po svatbě 10/7. 1906 v Kor. Krutech
se stal novým hospodářem na čp 23 Antonín Dlabal.
Z tohoto dalšího šťastného manželství se narodily 3 děti:

Antonín Dlabal * 19/2 1908 ∞ 6/7. 1931 Ing. Jaroslavou Treibala, z Prahy
Marie * 28/3. 1909 ∞ 17/10. 1936 Aloise Žedníka
Božena * 12/11. 1912

Jejich osudy jsou uvedeny u čp. 20 po směně gruntů
v roce 1932

V roce 1932, když hospodář Josef Dlabal z čp. 20 získal pro svého syna Josefa obytkový velkostatek Druhanice u Chotusic, prodědí bratři Josef a Antonín Dlabalové směnu svých usedlostí. Antonín Dlabal se přestěhoval do čp. 20 a usedlost čp. 23 koupil Václav Jandejsek s manželkou Alojzií * z Miškovic, který byl dosud na chalupě čp. 35. Část polí u usedlosti zůstala, část přešla do parcelace a svá dosavadní pole od čp. 35 připojil ke koupené usedlosti čp. 23. Nový hospodář měl 2 syny:

Václav * 26. 8. 1927 v čp. 35 a

Antonín * 4. 12. 1929 v čp. 23.

Václav Jandejsek s rodinou byli skromní pracovití, občanští. A pohůvadě hospodář byl naavážné, klidné a snášenlivé povahy neměl v obci úplně nepřátele a přece ho v roce 1955 postihl ništastný osud. V té době bylo částečné politické uvolnění a asi desítka rodin vystoupila z JZD, takže hrozil rozpad družstva. Komunističtí funkcionáři na okrese proto přistoupili k zastrašovací akci a správním řízením odsoudili 3 hospodáře jako nebezpečné „kulaky" asi k dvouletému trestu, zabavení majetku a k vystěhování z vesnice. Stejné akce proběhly i v sousedních vesnicích. V Hor. Krutech to byl Alois Šmejka v Dol. Krutech p. Vedral, v Újezdci Fr. Šmejkal, v Radlicích Ant. Křížek a v Hrazelicích p. Coubal.

Podle jakého klíče se do bohoušovské trojice dostal V. Jandejsek se neví. Po návratu z vězení žila rodina v Miškovicích, ale v novém prostředí se nikdy nezvykla. Rodiče brzy zemřeli a jako svobodní zemřeli i oba synové. Zvláště těžce nesl život v cizím prostředí syn Václav. Stýskalo se mu. A když nesměl do rodné vesnice, tak za slunných dnů přijížděl na kole na „jejich" pozemek do „Čtvrtě" u Přímářského tábora pod „Šancemi", zde prolezl odpoledne na „jejich louce a navečer se opět vracel do Miškovic.

Ten kdo vnese na svědomí osud této rodiny se dopustil těžkého zločinu.

Zapsal: Ladislav Prachazka

jako svůj poslední zápis,

Půlohy
ke kronice.

číslo papíry

Procházka

Dopisy

~~Kup přátelství~~

ESAB Žel. Vambersk

Tržby a výnosy k 31.12.(v tis. Kč) 1999

ukazatel	31.12.99	31.12.98	99-98
tržby RV	9,247	9,847	- 600
tržby ŽV	4,346	4,805	- 459
tržby za zvířata	10,649	12,848	- 2,199
tržby za služby	1,944	1,392	+ 552
změna stavu NV RV	- 105	575	- 680
změna stavu vl. výrobků	- 652	- 1,693	+ 1,041
změna stavu zvířat	+ 86	242	- 156
aktivace služeb	22	19	+ 3
aktivace mater.zásob	417	1,218	- 801
aktivace zvířat ZS	1,563	1,218	+ 345
aktivace HIM	33	--	+ 33
tržby z prodeje ZP	105	--	+ 105
tržby z prodeje zvířat ZS	756	1,234	- 478
tržby z prodeje materiálu	164	265	- 101
ost.výnosy	1,613	1,166	+ 447
úroky	153	293	- 140
nájemné přijaté	23	11	+ 12
mimořádné výnosy	645	1,604	- 959
výnosy celkem	31,009	35,044	- 4,035
náklady celkem	31,011	34,134	- 3,123
Hospodářský výsledek	- 2	+ 910	- 912

Náklady a výdaje k 31.12.(v tis. Kč)

ukazatel	31.12.99	31.12.98	99-98
spotř.nakoup.osiv	912	1,185	- 273
spotř.nakoup.hnojiv	1,093	937	+ 156
spotř. PH	1,383	1,226	+ 157
spotř. chemikálií	880	1,300	- 420
spotř.nak.krmiv	7,211	8,260	- 1,049
spotř.stav.materiálu	5	82	- 77
spotř.paliv	48	61	- 13
spotř. ND	597	1,427	- 830
spotř.ost.materiálu	631	770	- 139
NC zvířat	1,087	902	+ 185
Celková spotř.materiálu	13,847	16,150	- 2,303
spotř.el.energie	1,136	1,168	- 32
oprava budov	1	95	- 94
opravy dodav.stroje	176	228	- 52
cestovné	51	48	+ 3
občerstvení a dary	28	19	+ 9
výkony spojů	66	47	+ 19
agrochem.a polní práce	179	241	- 62
plem.výkony	138	156	- 18
veter.výkony	498	520	- 22
ostatní služby	319	259	+ 60
nájemné	462	632	- 170
nevýr. služby	15	37	- 22
mzdy	4,066	4,114	- 48
pojištění soc.a zdrav.	1,397	1,418	- 21
daň silniční	103	105	- 2
daň z nemovitostí	409	408	+ 1
ostatní poplatky	33	45	- 12
ZC prod. ZP	8	--	+ 8
ZC prod.zvířat ZS	456	437	+ 19
prodaný materiál	127	216	- 89
pokuty a penále	-	6	- 6
pojištění	1,261	1,301	- 40
přísp. AK	9	8	+ 1
odpisy hmot.inv.majetku	4,782	3,701	+ 1,081
oprav.položka k pohled.	--	188	- 188
ost. finanční náklady	44	30	+ 14
úroky	961	1,107	- 146
manka a škody	431	1,422	- 991
mimořádné náklady	8	28	- 20
Náklady celkem	31,011	34,134	- 3,123

Užitkovost hosp. zvířat k 31.12.

Kategorie zvířat	Výroba kg-lt	KD	Užit.99	Užit.98	99-98
dojnice	692.768	53.124	13,04	11,99	+ 1,05
telata	34.776	53.052	0,66	0,78	- 0,12
jalovice	19.325	30.420	0,64	0,51	+ 0,13
býci	36.660	58.451	0,63	0,66	- 0,03
prasata žír	222.640	401.127	0,56	0,58	- 0,02
odchov selat/prasnici			16,26	14,06	+ 2,20

Produkce živočišné výroby

Produkce	Množství	Cena za jedn.	Hodnota Kč
nar. telat 174 ks	6.090 kg	50,--	304.500,--
přírůstek telat	34.776 kg	32,--	1,112.832,--
přírůstek jalovic	19.325 kg	38,--	734.350,--
přírůstek býci	36.660 kg	32,--	1,173.120,--
VP jal.vysokobřezí	4.449 KD	30,--	133.470,--
nar. selat 2.663 ks	2.663 kg	55,--	146.465,--
přírůstek selat	62.242 kg	55,--	3,423.310,--
přírůstek prasat žír	222.640 kg	24,--	5,343.360,--
přírůstek prasničky	250 kg	25,--	6.250,--
mléko do mlékárny	617.710 lt	7,50	4,632.825,--
mléko krmné	75.058 lt	1,10	82.563,80
močůvka	45.012 hl	1,50	67.518,--
chlévská mrva	45.012 q	5,--	225.060,--
Produkce ŽV celkem			17,385.623,80

Produkce rostlinné výroby

Plodina	Množství v q	Cena za q	Hodnota v Kč
pšenice ozimá	13.035,09	230,--	2,998.070,70
pšenice jarní	1.364,--	230,--	313.720,--
ječmen jarní	766,74	230,--	176.350,20
řepka na zrno	6.477,26	400,--	2,590.904,--
jílek jednoletý	318,--	1.000,--	318.000,--
kukuřice	27.420,--	28,--	767.760,--
jetel v zel.	11.645,--	20,--	232.900,--
směska ke krmení	9.930,--	26,--	258.180,--
ost.vícel.picniny	1.584,--	20,--	31.680,--
louky	2.484,--	20,--	49.680,--
sláma stelivová	7.585,--	17,--	128.945,--
sláma krmná	390,--	23,--	8.970,--
brambory	384.75	200,--	76.950,-
řepa krmná	598,--	25,--	14.950,--
Produkce RV celkem			7,967.059,90

Průměrné hektarové výnosy

Plodina	Množství v q	Výměra v ha	Č.v.q/ha
pšenice ozimá	13.035,09	306,35	42,55
pšenice jarní	1.364,--	31,13	43,82
ječmen jarní	766,74	13,--	58,98
celkem obilí	15.165,83	350,48	43,27
řepka ozimá	6.477,26	221,07	29,30
brambory	384.75	4,--	96,19
řepa krmná	598,--	1,50	398,67
kukuřice	27.420,--	117,50	233,36
směska zel.	9.930,--	40,--	248,25
jetel v such.	2.176,--	30,--	72,53
vícel.pic.v suchém	396,--	23,74	16,68
louky v suchém	621,--	33,99	18,27
jílek	318,--	32,60	9,75

Porovnání produkce ŽV v množství k 31.12.

Produkce	1999	1998	1999-1998
narození telat	174 ks	170 ks	+ 4 ks
přírůstek telat	34.776 kg	37.848 kg	- 3.072 kg
přírůstek jalovic	19.325 kg	21.553 kg	- 2.228 kg
přírůstek býků	36.660 kg	31.358 kg	+ 5.302 kg
vzrůst.přír.jalovic	4.449 KD	3.568 KD	+ 881 KD
narození selat	2.663 ks	2.689 ks	- 26 ks
přírůstek selat	62.242 kg	63.400 kg	- 1.158 kg
přírůstek prasat	222.640 kg	220.900 kg	+ 1.740 kg
přírůstek prasničky	250 kg	260 kg	- 10 kg
mléko do mlékárny	617.710 lt	620.785 lt	- 3.075 lt
mléko krmné	75.058 lt	78.736 lt	- 3.678 lt

Porovnání produkce RV v q

Produkce	1999	1998	1999-98
pšenice ozimá	13.035,09	12.589,17	+ 445,92
pšenice jarní	1.364,--	2.438,72	- 1.074,72
ječmen jarní	766,74	1.491,01	- 724,27
obiloviny celkem	15.165,83	16.518,90	- 1.353,07
řepka	6.477,26	3.278,77	+ 3.198,49
jílek jednoletý	318,--	467,60	- 149,60
směska v zel.	9.930,--	4.717,--	+ 5.213,--
kukuřice	27.420,--	29.851,--	- 2.431,--
jetel v zel.	11.645,--	9.414,--	+ 2.231,--
louky a vícel.p.v zel.	4.068,--	5.016,--	- 948,--
sláma stelivová	7.585,--	6.335,--	+ 1.250,--
sláma krmná	390,--	720,--	- 330,--
brambory	384,75	296,--	+ 88,75
řepa krmná	598,--	694,--	- 96,--

Tržby rostlinné výroby

Plodina	Množství	Tržba	Prům.r.cena
pšenice potr.	7.318,21 q	2,272.827,29 Kč	310,57
pšenice krmná	7.080,88 q	1,639.288,55 Kč	231,51
ječmen krmný	766,74 q	216.672,88 Kč	282,59
řepka	6.477,26 q	3,388.869,02 Kč	523,19
sláma stelivová	1.214,50 q	18.809,70 Kč	15,49
brambory	384,75 q	80.537,70 Kč	209.32
řepa krmná	598,-- q	14.238,10 Kč	23,81
siláž	6.495,70 q	301.935,-- Kč	46,48
kukuřice	80,-- q	2.640,-- Kč	33,--
jetel zelený	150,-- q	3.750,-- Kč	25,--
jílek jednoletý	51,1 22 t	1,124.692,40 Kč	22.000,--
Tržby RV celkem		9,064.260,64 Kč	

Tržby živočišná výroba

Kategorie	Množství		Tržba	Prům.real.cena
kanci	3 ks	454 kg	3.744,80 Kč	8,25
prasnice	27 ks	5.921 kg	118.698,41 Kč	20,05
prasničky	3 ks	633 kg	17.700,-- Kč	27,96
pras.žír	2277 ks	255.558 kg	7,465.781,19 Kč	29,21
selata	63 ks	1.331 kg	45.149,50 Kč	33,92
dojnice	59 ks	26.888 kg	633.485,92 Kč	23,56
jalovice	64 ks	30.559 kg	890.981,29 Kč	29,16
býci	94 ks	57.941 kg	2,220.971,92 Kč	38,33
telata	4 ks	734 kg	8.063,10 Kč	10,99
mléko		617.710 lt	4,341.837,55 Kč	7,03
mléko krm.		2.218 lt	4.224,10 Kč	1.90
Tržby ŽV celkem			15,750.637,78 Kč	

Porovnání prodejů v ŽV v množství

	1999	1998	1999-1998
prasnice	5.921 kg	10.640 kg	- 4.719 kg
kanci	454 kg	520 kg	- 66 kg
prasnicky	633 kg	479 kg	+ 154 kg
prasata žír	255.558 kg	295.801 kg	- 40.243 kg
selata	1.331 kg	1.617 kg	- 286 kg
dojnice	26.888 kg	34.427 kg	- 7.539 kg
jalovice	30.559 kg	24.434 kg	+ 6.125 kg
býci	57.941 kg	51.362 kg	+ 6.579 kg
mléko	617.710 lt	620.785 lt	- 3.075 lt
mléko krmné	2.218 lt	3.746 lt	- 1.528 lt

Porovnání prodejů v rostlinné výrobě v q

	1999	1998	1999-98
pšenice potrav.	8.682,21	11.247,75	- 2.565,54
pšenice krmná	5.716,88	8.780,14	- 3.063,26
ječmen krmný	766,74	1.701,81	- 935,07
obiloviny celkem	15.165,83	21.729,70	- 6.563,87
řepka ozimá	6.477,26	3.278,77	+ 3.198,49
sláma stelivová	1.214,50	212.50	+ 1.002,--
brambory	384,75	296,--	+ 88,75
řepa krmná	598,--	374,--	+ 224,--
kukuřice zel.	80,--	481,--	- 401,--
jetel zel.	150,--	1.314,--	- 1.164,--
vojtěška zel.	--	125,--	- 125,--
siláž	6.495,70	1.009,--	+ 5.486,70
senáž	--	172,--	- 172,--

Porovnání realizačních cen k 31.12.

Druh		1999	1998	99-98
RV :	pšenice potr.	310,57	395,70	- 85,13
	pšenice krmná	231,51	273,27	- 41,76
	ječmen jarní	282,59	291,30	- 8,71
	řepka	523,19	706,93	-183,74
ŽV :	prasnice	20,05	28,26	- 8,21
	prasata žír	29,21	33,84	- 4,63
	selata	33,92	33,59	+ 0,33
	dojnice	23,56	26,97	- 3,41
	býci	38,33	39,21	- 0,88
	jalovice	29,16	30,83	- 1,67
	mléko	7,03	7,73	- 0,70

Stavy hospodářských zvířat v ks k 31.12.

	1996	1997	1998	1999
dojnice	223	169	146	139
telata	150	123	118	184
jalovice vysokobř.	13	6	16	8
jalovice	121	151	113	44
býci	116	133	164	155
prasnice	182	171	145	141
kanci	8	7	7	7
selata	799	562	543	576
prasničky	36	26	20	33
prasata žír	1.146	1.131	1.158	1.076

Pořízení HIM v roce 1999 :

Dojnice 69 ks	1,332.283,-- Kč
Prasnice 40 ks	230.859,-- Kč
Kanci 3 ks	34.065,-- Kč
Váha	50.000,-- Kč
Manipulátor MERLO	2,043.191,-- Kč
Mycí zařízení WAP	27.685,-- Kč
Kompaktor FARMET K600PS	413.250,-- Kč
C e l k e m	4,131.333,-- Kč

Porovnání hektarových výnosů

Plodina	1999	1998	99-98
pšenice ozimá	42,55	41,52	+ 1,03
pšenice jarní	43,82	35,61	+ 8,21
ječmen jarní	58,98	32,41	+ 26,57
obiloviny celkem	43,27	39,55	+ 3,72
řepka	29,30	25,48	+ 3,82

Hospodářské výsledky jednotlivých středisek

středisko	31.12.99	31.12.98	99-98
Rostlinná výroba	+ 821	+ 1,935	- 1,114
Bohouň. kravín	- 569	- 804	+ 235
Újezdec porodna	- 586	- 457	- 129
Újezdec výkrmna	- 22	+ 461	- 483
Radlice OMD	+ 654	- 169	+ 823
Radlice teletník	- 300	- 56	- 244
C e l k e m	- 2	+ 910	- 912

Porovnání HV jednotlivých středisek

Rok	1996	1997	1998	1999
Rostl.výroba	+ 609	+ 1,780	+ 1,935	+ 821
Boh.kravín	- 957	- 1,012	- 804	- 569
Újezdec por.	- 811	- 1,325	- 457	- 586
Újezdec výkr.	+ 1,827	+ 599	+ 461	- 22
Radlice OMD	- 229	- 265	- 169	+ 654
Radlice tel.	- 116	- 193	- 56	- 300
C e l k e m	+ 323	- 416	+ 910	- 2

Náklady a výdaje k 31.12.(v tis. Kč) 1998

ukazatel	31.12.98	31.12.97	98-97
spotř.nakoup.osiv	1,185	1,065	+ 120
spotř.nakoup.hnojiv	937	569	+ 368
spotř. PH	1,226	1,433	- 207
spotř. chemikálií	1,300	863	+ 437
spotř.nak.krmiv	8,260	10,346	- 2,086
spotř.stav.materiálu	82	61	+ 21
spotř.paliv	61	44	+ 17
spotř. ND	1,427	846	+ 581
spotř.ost.materiálu	770	519	+ 251
NC zvířat	902	545	+ 357
Celková spotř.materiálu	16,150	16,291	- 141
spotř.el.energie	1,168	922	+ 246
oprava budov	95	6	+ 89
opravy dodav.stroje	228	213	+ 15
cestovné	48	35	+ 13
občerstvení a dary	19	14	+ 5
výkony spojů	47	44	+ 3
agrochem.a polní práce	241	195	+ 46
plem.výkony	156	180	- 24
veter.výkony	520	550	- 30
ostatní služby	259	103	+ 156
nájemné	632	463	+ 169
nevýr. služby	37	68	- 31
mzdy	4,114	4,129	- 15
pojištění soc.a zdrav.	1,418	1,419	- 1
daň silniční	105	98	+ 7
daň z nemovitostí	408	425	- 17
ostatní poplatky	45	38	+ 7
ZC prod. ZP	--	238	- 238
ZC prod.zvířat ZS	437	527	- 90
prodaný materiál	216	217	- 1
odpis nedobyt.pohledávek	--	405	- 405
pokuty a penále	6	1	+ 5
pojištění	1,301	760	+ 541
přísp. AK	8	10	- 2
odpisy hmot.inv.majetku	3,701	3,576	+ 125
oprav.položka k pohled.	188	200	- 12
ost. finanční náklady	30	20	+ 10
úroky	1,107	656	+ 451
manka a škody	1,422	352	+ 1,070
mimořádné náklady	28	--	+ 28
Náklady celkem	34,134	32,155	+ 1,979

Tržby a výnosy k 31.12.(v tis. Kč)

ukazatel	31.12.98	30.6.97	98-97
tržby RV	9,847	5,801	+ 4,046
tržby ŽV	4,805	4,615	+ 190
tržby za zvířata	12,848	12,119	+ 729
tržby za služby	1,392	908	+ 484
změna stavu NV RV	575	579	- 4
změna stavu vl. výrobků	- 1,693	2,048	- 3,741
změna stavu zvířat	242	1,369	- 1,127
aktivace služeb	19	23	- 4
aktivace mater.zásob	1,218	--	+ 1,218
aktivace zvířat ZS	1,218	1,144	+ 74
tržby z prodeje ZP	--	461	- 461
tržby z prodeje zvířat ZS	1,234	1,170	+ 64
tržby z prodeje materiálu	265	231	+ 34
výnovy z odepsaných pohl.	--	202	- 202
ost.výnosy	1,166	521	+ 645
úroky	293	202	+ 91
nájemné přijaté	11	--	+ 11
mimořádné výnosy	1,604	346	+ 1,258
výnosy celkem	35,044	31,739	+ 3,305
náklady celkem	34,134	32,155	+ 1,979
Hospodářský výsledek	+ 910	- 416	+ 1,326

Užitkovost hosp. zvířat k 31.12.

Kategorie zvířat	Výroba kg-lt	KD	Užit.98	Užit.97	98-97
dojnice	699.521	58.354	11,99	10,13	+ 1,86
telata	37.848	48.733	0,78	0,75	+ 0,03
jalovice	21.553	41.936	0,51	0,60	- 0,09
býci	31.358	47.728	0,66	0,72	- 0,06
prasata žír	220.900	383.900	0,58	0,64	- 0,06
odchov selat/prasnici			14,06	11,80	+ 2,26

Produkce živočišné výroby

Produkce	Množství	Cena za jedn.	Hodnota Kč
nar. telat 170 ks	5.950 kg	50,--	297.500,--
přírůstek telat	37.848 kg	32,--	1,211.136,--
přírůstek jalovic	21.553 kg	38,--	819.014,--
přírůstek býci	31.358 kg	32,--	1,003.456,--
VP jal.vysokobřezí	3.568 KD	30,--	107.040,--
nar. selat 2.689 ks	2.689 kg	55,--	147.895,--
přírůstek selat	63.400 kg	55,--	3,487.000,--
přírůstek prasat žír	220.900 kg	24,--	5,301.600,--
přírůstek prasničky	260 kg	25,--	6.500,--
mléko do mlékárny	620.785 lt	7,50	4,655.887,50
mléko krmné	78.736 lt	1,10	86.609,60
močůvka	47.468 hl	1,50	71.202,--
chlévská mrva	47.468 q	5,--	237.340,--
Produkce ŽV celkem			17,432.180,10

t

Produkce rostlinné výroby

Plodina	Množství v q	Cena za q	Hodnota v Kč
pšenice ozimá	12.589,17	230,--	2,895.509,10
pšenice jarní	2.438,72	230,--	560.905,60
ječmen jarní	1.491,01	230,--	342.932,30
řepka na zrno	3.278,77	400,--	1,311.508,--
jílek jednoletý	467,60	1.000,--	467.600,--
kukuřice	29.851,--	28,--	835.828,--
vojtěška v zel.	8.797,--	19,--	167.143,--
jetel v zel.	9.414,--	19,--	178.866,--
směska ke krmení	4.717,--	26,--	122.642,--
ost.vícel.picniny	2.508,--	19,--	47.652,--
louky	2.508,--	19,--	47.652,--
sláma stelivová	6.335,--	17,--	107.695,--
sláma krmná	720,--	23,--	16.560,--
brambory	296,--	200,--	59.200,-
řepa krmná	694,--	36,--	24.984,--
Produkce RV celkem			7,186.677,--

Průměrné hektarové výnosy

Plodina	Množství v q	Výměra v ha	Č.v.q/ha
pšenice ozimá	12.589,17	303,19	41,52
pšenice jarní	2.438,72	68,48	35,61
ječmen jarní	1.491,01	46,--	32,41
celkem obilí	16.518,90	417,67	39,55
řepka ozimá	3.278,77	128,69	25,48
brambory	296,--	4,--	74,--
řepa krmná	694,--	2,--	347,--
kukuřice	29.851,--	118,37	252,18
směska zel.	4.717,--	31,50	149,75
vojtěška v such.	2.199,25	22,16	99,24
jetel v such.	2.353.50	21,13	111,38
vícel.pic.v suchém	627,--	22,23	28,20
louky v suchém	627,--	33.99	18,45
jílek	467.60	55,--	8,50

Porovnání produkce ŽV v množství k 31.12.

Produkce	1998	1997	1998-1997
narození telat	170 ks	196 ks	- 26 ks
přírůstek telat	37.848 kg	43.307 kg	- 5.459 kg
přírůstek jalovic	21.553 kg	25.788 kg	- 4.235 kg
přírůstek býků	31.358 kg	28.691 kg	+ 2.667 kg
vzrůst.přír.jalovic	3.568 KD	5.173 KD	- 1.605 KD
narození selat	2.689 ks	2.590 ks	+ 99 ks
přírůstek selat	63.400 kg	65.300 kg	- 1.900 kg
přírůstek prasat	220.900 kg	258.642 kg	-37.742 kg
přírůstek prasničky	260 kg	800 kg	- 540 kg
mléko do mlékárny	620.785 lt	623.890 lt	- 3.105 lt
mléko krmmé	78.736 lt	97.878 lt	- 19.142 lt

Porovnání produkce RV v q

Produkce	1998	1997	1998-97
pšenice ozimá	12.589,17	10.675,24	+ 1.913,93
pšenice jarní	2.438,72	2.300,--	+ 138,72
ječmen ozimý	--	2.014,23	- 2.014,23
ječmen jarní	1.491,01	3.852,66	- 2.361,65
směska	--	304,32	- 304,32
obiloviny celkem	16.518,90	19.146,45	- 2.627,55
řepka	3.278,77	2.153,83	+ 1.124,94
jílek jednoletý	467,60	--	+ 467,60
směska v zel.	4.717,--	1.590,--	+ 3.127,--
kukuřice	29.851,--	49.515,--	+19.664,--
vojtěška v zel.	8.797,--	15.649,--	- 6.852,--
jetel v zel.	9.414,--	18.441,--	- 9.027,--
louky a vícel.p.v zel.	5.016,--	5.776,--	- 760,--
sláma stelivová	6.335,--	8.075,--	- 1.740,--
sláma krmná	720,--	2.000,--	- 1.280,--
brambory	296,--	389,25	- 93,25

Tržby rostlinné výroby

Plodina	Množství	Tržba	Prům.r.cena
pšenice potr.	11.247,75 q	4,450.635,46 Kč	395,70
pšenice krmná	8.780,14 q	2,399.384,06 Kč	273,27
ječmen krmný	1.701,81 q	495.740,85 Kč	291,30
řepka	3.278,77 q	2,317.874,64 Kč	706,93
sláma stelivová	212,50 q	4.535,70 Kč	21,34
brambory	296,-- q	56.380,90 Kč	190,48
řepa krmná	374,-- q	17.809,50 Kč	47,62
silář	1.009,-- q	45.405,-- Kč	45,--
senáž	172,-- q	7.740,-- Kč	45,--
kukuřice	481,-- q	15.873,-- Kč	33,--
jetel zelený	1.314,-- q	32.850,-- Kč	25,--
vojtěška zel.	125,-- q	3.125,-- Kč	25,--
Tržby RV celkem		9,847.354,11 Kč	

Tržby živočišná výroba

Kategorie	Množství	Tržba	Prům.real.cena
kanci 3 ks	520 kg	4.095,10 Kč	7,87
prasnice 48 ks	10.640 kg	300.652,34 Kč	28,26
prasničky 3 ks	479 kg	16.302,38 Kč	34,03
pras.žír 2652 ks	295.801 kg	10,009.351,38 Kč	33,84
selata 73 ks	1.617 kg	54.312,53 Kč	33,59
dojnice 72 ks	34.427 kg	929.044,92 Kč	26,97
jalovice 54 ks	24.434 kg	753.222,40 Kč	30,83
býci 87 ks	51.362 kg	2,013.929,20 Kč	39,21
telata 2 ks	160 kg	1.440,-- Kč	9,--
mléko	620.785 lt	4,797.642,50 Kč	7,73
mléko krm.	3.746 lt	7.133,64 Kč	1.90
Tržby ŽV celkem		18,887.126,39 Kč	

Porovnání prodejů v ŽV v množství

	1998	1997	1998-1997
prasnice	10.640 kg	12.817 kg	- 2.177 kg
kanci	520 kg	471 kg	+ 49 kg
prasnicky	479 kg	685 kg	- 206 kg
prasata žír	295.801 kg	293.987 kg	+ 1.814 kg
selata	1.617 kg	1.373 kg	+ 244 kg
dojnice	34.427 kg	41.381 kg	- 6.954 kg
jalovice	24.434 kg	18.276 kg	+ 6.158 kg
býci	51.362 kg	42.848 kg	+ 8.514 kg
mléko	620.785 lt	623.890 lt	- 3.105 lt
mléko krmné	3.746 lt	4.858 lt	- 1.112 lt

Porovnání prodejů v rostlinné výrobě v q

	1998	1997	1998-97
pšenice potrav.	11.247,75	573,51	+10.674,24
pšenice krmná	8.780,14	7.401,73	+ 1.378,41
ječmen krmný	1.701,81	5.651,79	- 3.949,98
směska ječ.	--	304.32	- 304,32
obiloviny celkem	21.729,70	13.931,35	+ 7.798,35
řepka ozimá	3.278,77	2.153,83	+ 1.124,94
sláma stelivová	212,50	485,--	- 272,50
brambory	296,--	389,25	- 93,25
řepa krmná	374,--	310,--	+ 64,--
kukuřice zel.	481,--	--	+ 481,--
jetel zel.	1.314,--	--	+ 1.314,--
vojtěška zel.	125,--	--	+ 125,--
siláž	1.009,--	--	+ 1.181,--
senáž	172,--	--	+ 172,--

Porovnání realizačních cen k 31.12.

Druh		1998	1997	98-97
RV :	pšenice potr.	395,70	381,24	+ 14,46
	pšenice krmná	273,27	297,93	- 24,66
	ječmen jarní	291,30	316,50	- 25,20
	řepka	706,93	648,65	+ 58,28
ŽV :	prasnice	28,26	25,29	+ 2,97
	prasata žír	33,84	34,17	- 0,33
	selata	33,59	41,08	- 7,49
	dojnice	26,97	20,34	+ 6,63
	býci	39,21	34,72	+ 4,49
	jalovice	30,83	28,31	+ 2,52
	mléko	7,73	7,38	+ 0,35

Stavy hospodářských zvířat v ks k 31.12.

	1995	1996	1997	1998
dojnice	225	223	169	146
telata	126	150	123	118
jalovice vysokobř.	16	13	6	16
jalovice	120	121	151	113
býci	149	116	133	164
prasnice	164	182	171	145
kanci	7	8	7	7
selata	692	799	562	543
prasničky	60	36	26	20
prasata žír	1.253	1.146	1.131	1.158

Pořízení HIM v roce 1998 :

Pozemky	36.254,-- Kč
Nakladač UNHZ - 500	30.000,-- Kč
Nákl. auto Furgon A-21	65.300,-- Kč
Řezačka E-281	35.000,-- Kč
Obytné a hosp.budovy Boh.čp.9	195.254,-- Kč
Obytné a hosp.budovy Boh.čp.46	98.047,-- Kč
Stovola Bohouňovice čp. 9	72.060,-- Kč
Krmný váz ZP5	220.000,-- Kč
Kanci	40.570,83 Kčč
Prasnice	213.931,-- Kč
Dojnice	1,124.249,-- Kč
C e l k e m	2,130.665,83 Kč

Porovnání hektarových výnosů

Plodina	1998	1997	98-97
pšenice ozimá	41,52	35,08	+ 6,44
pšenice jarní	35,61	45,96	- 10,35
ječmen ozimý	--	49,47	
ječmen jarní	32,41	34,78	- 2,37
směska	--	30,43	
obiloviny celkem	39,55	37,12	+ 2,43
řepka	25,48	26,39	- 0,91

Hospodářské výsledky jednotlivých středisek

středisko	31.12.98	31.12.97	98-97
Rostlinná výroba	+ 1,935	+ 1,780	+ 155
Bohouň. kravín	- 804	- 1,012	+ 208
Újezdec porodna	- 457	- 1,325	+ 868
Újezdec výkrmna	+ 461	+ 599	- 138
Radlice OMD	- 169	- 265	+ 96
Radlice teletník	- 56	- 193	+ 137
C e l k e m	+ 910	- 416	+ 1,326

Porovnání HV jednotlivých středisek

Rok	1995	1996	1997	1998
Rostl.výroba	- 928	+ 609	+ 1,780	+ 1,935
Boh.kravín	- 1,259	- 957	- 1,012	- 804
Újezdec por.	- 80	- 811	- 1,325	- 457
Újezdec výkr.	+ 2,336	+ 1,827	+ 599	+ 461
Radlice OMD	+ 103	- 229	- 265	- 169
Radlice tel.	+ 75	- 116	- 193	- 56
C e l k e m	+ 247	+ 323	- 416	+ 910

Příloha k zápisu z r. 1997.

Země mluví.

několik básní na vesnické motivy.

Schválené privatizační projekty pro kupónovou privatizaci

Část 10

Pro privatizaci majetku státu ve vlastnictví federace je příslušným orgánem státní správy federální ministerstvo financí. Dnes uveřejňuje první část schválených projektů, které byly zařazeny do první vlny privatizace. Určité oblasti, např. banky a akciové společnosti pro zahraniční obchod, schválila vládaČSFR.

Dostupné údaje u jednotlivých subjektů pocházejí z návrhů projektů předložených ke schválení koncem loňského roku. Jejich aktualizace v současné době probíhá. Před vyhlášením začátku první vlny, tj. před zahájením objednávání akcií konkrétních společností, uveřejní Centrum kupónové privatizace úplné seznamy opravené o aktualizované údaje včetně IČO.

Původní subjekt	Název a sídlo akciové společnosti	Základní jmění (v tis. Kčs)	Akcie pro kupónovou privatizaci	Výkony 1989 1990 1991	Zisk 1989 1990 1991	Prům. počet prac. 1989 1990 1991	Popis činnosti
ART centrum a. s.	ART centrum a. s. Praha 1, Nerudova 16	16440	8245	273456 233365 142916	7804 8897 18399	137 121 99	Vývoz, dovoz a poskytování zahraničněobchodních, kulturních a propagačních služeb. Vývoz a dovoz tvůrčí duševní činnosti ve smyslu autorského zákona. Obchodní a zprostředkovatelské služby.
Artia a. s.	Artia a. s. Praha 1, Ve smečkách 30	60000	20952	185423 304375 183301	77287 45557 17352	445 380 299	Zahraničněobchodní činnost. Nakladatelská a vydavatelská činnost. Služby cestovního ruchu. Zprostředkovatelské služby. Podnikatelská činnost v tuzemsku i zahraničí.
BVV Brno a. s.	BVV Brno a. s. Brno, Výstaviště 1	500000	339500	585218 690306 758107	87371 149334 133593	1772 1701 1412	Poskytování služeb v tuzemsku a zahraničí. Zajišťování výstav a veletrhů. Zprostředkovatelská, výrobní a projektová činnost. Opravy a údržba čs. zastupitelských úřadů a bytů čs. pracovníků v zahraničí.
CS Trading a. s.	CS Trading a. s. Praha 10, Kodaňská 46	15000	5141	0 13786 27103	0 8593 9508	20 18 12	Zprostředkování dovozních a vývozních operací. Poskytování služeb zahraničním osobám. Provádění hospodářské činnosti.
Čechofracht a. s.	Čechofracht a. s. Praha 1, Na příkopě 8	102000	37345	427600 623168 665133	305000 478009 396145	994 993 871	Deblokace zahraničních pohledávek čs. subjektů. Mezinárodní přeprava věcí, provozování silniční dopravy zboží, celně deklarační činnost, obstarávání a nájem lodí a lodního prostoru, zprostředkovatelská a zastupitelská činnost při vývozu a dovozu.
Československá námořní plavba a. s.	Československá námořní plavba a. s. Praha 10, Počernická 168	1325000	871060	638018 881541 912129	109395 76373 236427	1056 1246 1249	Provozování námořní plavby. Vývoz, dovoz nebo nájem námořních lodí s příslušenstvím, vystrojením a zařízením. Vývoz a dovoz pro potřebu organizace. Poskytování služeb a přijímání služeb.
Čs. keramika a. s.	Čs. keramika a. s. Praha 1, V jámě 1	60000	15908	458047 800308 657611	123608 246130 12887	489 452 342	Vývoz a dovoz brusiva, keramického a jiného zboží. Dovoz strojního a technického zařízení. Činnost marketingová, tradingová a finanční. Výměnné akce, vazbové obchody, prodej a distribuce zboží na vnitřním trhu.
Čs. kombin. doprava – INTRAS s. p.	Čs. kombin. doprava – INTRAS a. s. Praha 8, Křižíkova 2	621728	373037	184963 226394 227191	50069 52662 1179	714 724 676	Vnitrostátní a mezinárodní kombinovaná doprava a zasilatelství.
Drevounia a. s.	Drevounia a. s. Bratislava, Dr. Vl. Clementisa 10	25000	11931	226407 310462 284249	49567 66839 29500	380 352 292	Obchodní činnost. Nosné vývozní a dovozní komodity, dřevo a výrobky ze dřeva, nábytek, strojní zařízení na zpracování dřeva.
DTZ s. p.	DTZ a. s. Vrútky, Dielenská kružná	29234	28357	8100 9369 7238	-11923 -8822 -721	150 144 111	Dodávky investičních celků, obchodní služby, výroba technických zařízení, montážní práce, inženýrská projektová činnost.
Exico a. s.	Exico a. s. Praha 1, Panská 9	90000	14841	485421 714301 912954	134427 156800 165439	641 627 438	Zahraničněobchodní činnost. Hlavní komodity: obuv, obuvnické a umělé materiály, kůže, kožky, kožešiny, srti, chlupy, kožená a kožešinová konfekce.
Ferromet a. s.	Ferromet a. s. Praha 1, Opletalova 27	1100000	35405	1430529 2571105 2490111	307505 582519 581233	663 630 563	Vývoz a dovoz hutnických výrobků, zahraničněobchodní činnost.
FINOP a. s.	FINOP a. s. Praha 8, Thámova 20	4224000	2097280	0 659 340	0 3680 28363	0 16 24	Udržování portfolia cenných papírů. Podnikání na kapitálovém trhu. Hospodaření s majetkem společnosti a jeho účelné investování. Obchodování s cennými papíry.
Chirana export-import a. s.	Chirana export-import a. s. Piešťany, Krajinská 1	28680	6790	82652 162001 283518	22108 24831 8086	247 246 215	Vývoz a dovoz zdravotnické techniky. Servisní a poradenská činnost. Tuzemský odbyt výrobků zdravotnické techniky, laboratorních přístrojů, měřicí techniky včetně maloobchodního prodeje.
IMADOS Praha s. p.	IMADOS Praha a. s. Praha 3, Koněvova 131/2660	33011	32021	90493 77268 17907	5155 3619 250	387 353 249	Vývoj, inženýring, projekty-expertízy, dodávky, montáž, technologie, zkušebnictví v oblasti manipulace s materiálem, skladové hospodářství, obalová technika.
Incheba a. s.	Incheba a. s. Bratislava, Viedenská cesta 15	130000	20176	128059 143373 294574	2896 10349 143188	418 376 308	Obchodně propagační, agenturní a další integrované činnosti a účelové služby.
Inspekta a. s.	Inspekta a. s. Praha 4, Olbrachtova 1	11000	3977	110401 148255 76271	44753 79464 34963	425 405 324	Kontroly, služby v oblasti životního prostředí, kurýrní služby, zastupování zahraničních kontrolních organizací, zavádění a vyhodnocování systému jakosti, konzultační činnost, avizování zahraničních zásilek.
Intersigma a. s.	Intersigma a. s. Praha 1 Václavské nám. 60	25000	9118	191447 275253 137338	26927 18879 7119	337 327 157	Obchodní činnost na zahraničním i vnitřním trhu, zprostředkování pronájmu objektů a věcí, vlastní pronájmy, zvláštní obchodní operace v zahraničním obchodě, konzultační a kontrolní činnost.
Investa a. s.	Investa a. s. Praha 10, Kodaňská 46	330000	138710	0 746600 1224500	0 3600 30000	0 651 588	Zahraničněobchodní činnost, poskytování služeb, montáže a technické pomoci, provoz cestovní kanceláře a směnárny.
Investiční banka, s. p. ú.	Investiční banka a. s. Praha 1, nám. M. Gorkého 32	1000000	520000	0 0 0	0 0 0	0 0 916	Univerzální banka s plnou licencí pro domácí a zahraniční bankovní operace.
Investiční banka, s. p. ú.	Investičná banka Slovenska a. s. Bratislava, Štúrova ul. 5	500000	260000	0 0 0	0 0 0	0 307 430	Univerzální banka s plnou licencí pro domácí a zahraniční bankovní operace.
ISC MÚZO a. s.	ISC MÚZO a. s. Praha 1, Jindřišská 24	102000	23377	60422 80313 83366	21593 39912 25779	535 488 437	Služby v oblasti automatizovaného zpracování dat a informací, instalační technicko-servisní, poradenská, konzultační a školicí činnost, konsignační sklady, zahraničněobchodní činnost.
Jablonex a. s.	Jablonex a. s. Jablonec nad Nisou, Palackého 41	140000	39964	325808 278968 281450	117129 31642 89712	850 812 737	Vývoz a dovoz zboží, zařízení a služeb. Služby související se zahraničněobchodní činností, odbytová velkoobchodní a maloobchodní činnost s jabloneckým a jiným zbožím.
Komerční banka a. s.	Komerční banka a. s. Praha 1, Na příkopě 33	4544241	2408448	0 23624191 21036900	0 8539922 8068500	0 7916 9690	Provádění bankovních obchodů a poskytování bankovních služeb v tuzemsku a v zahraničí.
Kovo a. s.	Kovo a. s. Praha 7, Jankovcova 2	400000	102529	731963 777800 717225	603564 105669 180420	928 871 738	Zahraničně obchodní činnost, obstaravatelská činnost, poskytování a přijímání služeb, poradenství, zprostředkování leasingu v tuzemsku i zahraničí.
Ligna a. s.	Ligna a. s. Praha 1, Vodičkova 41	50000	16684	1082240 1228540 978907	224136 104944 143108	530 495 407	Zahraničněobchodní činnost zaměřená na dřevo, papír, celulózu, výrobky průmyslu dřevozpracujícího a papírenského. Přijímání a poskytování služeb souvisejících s obchodem.
Merkuria a. s.	Merkuria a. s. Praha 7, Argentinská 38	90000	33368	483203 961952 800219	166878 130155 122782	651 610 534	Zahraničněobchodní činnost. Velkoobchodní a maloobchodní činnost. Servisní, poradenská, dopravní a přepravní činnost. Reklamní, propagační a výstavní služby. Účast na zahraničním podnikání.
Metalimex a. s.	Metalimex a. s. Praha 1, Štěpánská 34	70000	19012	1052581 1625929 4222849	247800 320769 351042	256 248 224	Dovoz a vývoz paliv, elektrické a tepelné energie, rud, kovů neželezných, drahých a vzácných, jejich slitin, polotovarů a odpadů. Poskytování a přijímání služeb pro třetí osoby v rámci předmětu podnikání.
Motokov a. s.	Motokov a. s. Praha 4, Na strži 63	620000	262385	1758365 2512165 2738451	523649 314335 414680	1380 1345 1220	Vývoz a dovoz zboží a služeb, prodej ve velkém a v detailu. Komisionářská a obstaravatelská činnost. Služby pro tuzemské a zahraniční subjekty. Reklamně agenturní služby, konzultační a poradenská činnost v tuzemsku a zahraničí.
Motokov Internacional a. s.	Motokov Internacional a. s. Praha 4, Na strži 63	430000	144530	58828 51326 0	0 58794 51147	0 0 0	Zakládání majetkových účastí a společností, držba a správa cenných papírů. Služby pro výkon zahraničněobchodní činnosti, vývoz a dovoz vozidel. Poskytování služeb zahraničním osobám v ČSFR.
Omnipol a. s.	Omnipol a. s. Praha 1, Nekázanka 11	1616000	391880	759461 942718 871339	350744 380342 311482	484 463 374	Vývoz a dovoz věcí včetně speciálního materiálu a technické pomoci pro účely obrany a bezpečnosti. Služby provádění finančního a operativního leasingu, distribuce a odbyt věcí, kapitálové účasti.
Polytechna a. s.	Polytechna a. s. Praha 1, Panská 9	15000	8439	173400 149200 49200	10200 25900 14100	322 277 178	Zprostředkování vývozu a dovozu nehmotných práv a služeb, inženýrskomontážních, stavebních a opravárenských prací, počítačového hardware a software, výrobní kooperace, zprostředkování pracovní činnosti.

Oficiální výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR schválené Ústřední volební komisí v Praze dne 3. 6. 1996

Ústřední volební komise uveřejňuje podle ustanovení § 52 odst. 3 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, po podepsání zápisu celkové výsledky voleb.

Poslanci zvolení do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Příjmení, jméno, titul	Věk	Počet přednostních hlasů	Volební kraj
2 Česká strana sociálně demokratická			
Bašta Jaroslav	48	3131	Praha
Bláha Jan	41	4067	Středočeský
Brožík František, Ing.	41	3830	Západočeský
Buzková Petra, JUDr.	30	19081	Praha
Cisár Vladimír, PhDr.	40	3635	Jihomoravský
Čech František	52	7783	Praha
Čevela Rostislav, MUDr.	43	3418	Východočeský
Dostál Pavel	53	21515	Severomoravský
Ekert Milan, Ing.	31	2486	Západočeský
Emmerová Milada, Doc.MUDr., CSc.	51	6454	Západočeský
Fischerová Eva	61	13165	Severomoravský
Gavlasová Jana, MUDr.	44	8204	Severomoravský
Grégr Miroslav, Doc.Ing., CSc.	66	8455	Severočeský
Gross Stanislav	26	14520	Středočeský
Grulich Václav, PhDr.	64	13051	Jihomoravský
Hofman Jiří	45	5740	Severomoravský
Hojdar Josef, Ing.	49	4529	Severočeský
Hulinský Petr	28	2075	Praha
Chobot František	57	6718	Severomoravský
Jičínský Zdeněk, Prof.JUDr., DrSc.	67	4237	Jihočeský
Kapoun Miroslav	50	2926	Severomoravský
Kopecký Robert	44	1967	Severočeský
Kořínková Květoslava, Ing., CSc.	55	11283	Praha
Kostrhun Jan, Ing.	53	10244	Jihomoravský
Kraus Michal, Ing.	38	7193	Východočeský
Kučera Miloslav, Mgr.	54	3489	Východočeský
Kuneš Michael	40	3258	Západočeský
Kupčová Jitka, JUDr.	43	3227	Jihočeský
Laštůvka Vladimír, Ing.	52	3301	Severočeský
Macháček Antonín, Ing.	44	5255	Severomoravský
Machovec Karel, Ing.	36	4754	Středočeský
Mařásek Jaroslav	53	2717	Středočeský
Melčák Miloš, Ing., CSc.	57	3669	Jihomoravský
Noveská Marie, JUDr.	43	9115	Jihomoravský
Orgoníková Hana, Ing.	49	5741	Východočeský
Palas Jaroslav, Ing.	43	3336	Severomoravský
Polášek Luděk, Ing.	48	2424	Severomoravský
Sehnalová Olga, Ing.	55	4143	Jihomoravský
Schling Jaromír, Ing.	49	2180	Jihomoravský
Skopal Ladislav, Ing.	37	4175	Jihomoravský
Bureš Eduard, MUDr.	54	3707	Praha
Čermák Petr, MUDr., CSc.	43	4901	Severočeský
Černý Jan, MVDr.	37	2906	Středočeský
Fójcik Vavřinec, Ing.	36	5471	Severomoravský
Frankl Michal	32	2800	Jihomoravský
Holub Josef, Ing.	44	4511	Severočeský
Honajzer Jiří, Dr.	40	12062	Jihomoravský
Horníková Zdeňka, Mgr.	43	6786	Východočeský
Huml Ondřej, RNDr.	43	4417	Východočeský
Kalus Jaromír, PhDr.	48	3133	Severomoravský
Klas Jan, Ing.	38	4994	Středočeský
Klaus Václav, Prof. Ing., CSc.	54	54880	Severomoravský
Kočárník Ivan, Ing., CSc.	51	19236	Středočeský
Koháček Petr	44	2428	Praha
Kolář Robert, Ing.	37	7683	Jihomoravský
Kolářová Milena, MUDr.	35	4716	Praha
Koucký Jan, Ing.	42	2007	Středočeský
Krása Václav	44	1862	Středočeský
Květák Tomáš	42	2465	Jihomoravský
Langer Ivan, MUDr.	29	7429	Severomoravský
Lobkowicz Michal, RNDr.	31	10087	Středočeský
Marvanová Hana, JUDr.	33	13325	Praha
Melichar Jaroslav	58	3342	Severočeský
Nájemník Václav, Mgr.	51	2711	Východočeský
Nečas Petr, RNDr.	31	6820	Severomoravský
Nejezchleb Karel, Ing.	52	1355	Jihomoravský
Novák František, Ing., CSc.	50	2291	Východočeský
Novák Jiří, JUDr.	46	20991	Severomoravský
Novák Libor, JUDr.	33	12527	Severomoravský
Papež Jiří, Ing.	30	2678	Západočeský
Payne Jiří, RNDr.	39	10280	Praha
Páv Tomáš, RNDr.	58	1783	Praha
Pešán Jaroslav, MVDr.	49	2895	Jihomoravský
Pešek Pavel, Ing.	32	3257	Jihočeský
Petrová Jana	29	11871	Východočeský
Pěnička Stanislav, Mgr.	56	3779	Severočeský
Pilip Ivan, Ing.	32	18554	Východočeský
Plachý Jaroslav, Ing.	44	2537	Jihomoravský
Plechatá Ivana, PhDr.	30	4815	Praha
Pleva Petr	36	5978	Jihomoravský
Přibáň Martin, PhDr.	37	2078	Jihomoravský
Röschová Anna, Mgr.	45	8004	Západočeský
Kulka Dušan	34	1255	Východočeský
Ledvinka Karel	55	2109	Východočeský
Mašek Ivan, Ing.	47	2250	Praha
Navrátil Dušan, Ing.	40	1658	Jihomoravský
Prokop Michal, Mgr.	49	6486	Praha
Skalický Jiří, Ing.	40	2202	Severočeský
10 Křesťanská a demokratická unie-Československá strana lidová			
Ambrozek Libor, RNDr.	29	4240	Jihomoravský
Bělehrádek Stanislav, Ing.	52	11035	Jihomoravský
Borák Josef, Ing.	38	2375	Jihomoravský
Holáň Vilém, RNDr.	57	8739	Severomoravský
Janeček Josef, MUDr.	43	1700	Středočeský
Jurková Pavla, JUDr.	46	3365	Severomoravský
Karas Jiří, JUDr.,Ing.	53	9054	Jihomoravský
Kasal Jan, Ing.	44	14485	Jihomoravský
Lukáš Věnceslav, Mgr.	53	1732	Východočeský
Lux Josef, Ing.	40	11382	Východočeský
Mach Karel, Ing.	35	731	Západočeský
Orel Jaroslav, Mgr.	44	1754	Praha
Severa Pavel	31	4490	Východočeský
Šafařík Pavel, Ing.	42	3561	Severomoravský
Šojdrová Michaela, Ing.	32	3268	Jihomoravský
Talíř Jaromír, Ing.	45	2400	Jihočeský
Tollner Pavel, Ing.	47	1255	Severočeský
Výborný Miloslav, JUDr.	44	2980	Praha
15 Komunistická strana Čech a Moravy			
Čelišová Květoslava, PaedDr.	50	6045	Severočeský
Exner Václav, RNDr., CSc.	53	2807	Praha
Filip Vojtěch, JUDr.	41	6446	Jihočeský
Frank Václav	52	3666	Středočeský
Gongol Jaroslav, Ing., CSc.	59	3368	Severomoravský
Grebeníček Miroslav, Doc.PhDr.,CSc.	49	12257	Jihomoravský
Houzák Josef	52	3401	Severočeský
Jirousová Taťána, MUDr.	42	4607	Jihočeský
Klanica Zdeněk, Doc.PhDr.,DrSc.	57	7436	Jihomoravský
Kováčik Pavel, Ing.	40	1884	Jihomoravský
Mandík Josef, Ing.	50	2042	Východočeský
Maštálka Jiří, MUDr.	40	4981	Západočeský
Matulka Dalibor, JUDr.	42	4390	Jihomoravský

Snítilý Evžen	42	2151	Východočeský
Sobotka Bohuslav, Mgr.	24	3223	Jihomoravský
Svoboda Václav	47	2668	Jihočeský
Škromach Zdeněk, Ing.	39	3670	Jihomoravský
Španbauer František	49	3705	Severočeský
Špidla Vladimír, PhDr.	45	2574	Jihočeský
Štěpová Vlasta, Ing., CSc.	57	8737	Východočeský
Šulák Petr, Ing.	52	3595	Severomoravský
Teplík Tomáš	22	1845	Středočeský
Tešnar Dušan, Ing.	50	3973	Severomoravský
Titz Miloš, Doc.Ing., CSc.	57	6321	Východočeský
Tomíček Rudolf, Ing.	48	1424	Západočeský
Turek Radim	25	4339	Severomoravský
Václavek Jiří, Ing.	54	5851	Jihomoravský
Vlček Miloslav, Ing.	35	1510	Jihomoravský
Wagner Jozef, Mgr.	55	8633	Severočeský
Zachardová Jindřiška	53	4208	Severočeský
Zaorálek Lubomír, PhDr.	39	15026	Severomoravský
Zeman Eduard, Mgr.	48	5550	Jihočeský
Zeman Miloš, Ing.	51	67848	Severomoravský
Žižka Jan	51	3575	Středočeský

3 Občanská demokratická strana

Bartoš Vladimír, Mgr.	49	3048	Jihomoravský
Bartošková Drahoslava, JUDr.	50	4599	Východočeský
Bařinka Vlastimil, Ing.	38	1655	Jihomoravský
Benda Marek	27	9527	Severomoravský
Březina Tomáš, Ing.	39	2629	Západočeský
Budinský Vladimír, Ing.	36	13012	Severočeský
Rumí Jan	43	18306	Západočeský
Sehoř Karel, Ing.	44	4256	Severomoravský
Stráský Jan, PhDr.	55	22017	Východočeský
Švrček Zdeněk, Ing.	40	1773	Severomoravský
Tlustý Vlastimil, Ing., CSc.	40	4925	Středočeský
Třebický Jan, Ing.	52	1762	Jihočeský
Tyl Miroslav, Ing.	53	4804	Praha
Uhde Milan, PhDr.	59	16525	Jihomoravský
Ullmann Josef, Ing. arch.	52	3886	Severomoravský
Vidím Jan	31	1236	Středočeský
Vlach Jiří, PhDr.	43	9594	Jihočeský
Vodička Jindřich, Ing.	43	9877	Středočeský
Vojíř Oldřich, Mgr.	34	3097	Severočeský
Volák Stanislav, PhDr.	48	4476	Západočeský
Vrzal Ivan	29	4137	Západočeský
Zajíček Zdeněk, Mgr.	29	1662	Praha
Zemina Ondřej, JUDr.	32	4644	Praha
Zieleniec Josef, Ing.	50	30384	Praha
Zima Anton, Ing.	49	1916	Východočeský
Zvěřina Jaroslav, Doc.MUDr., CSc.	53	7244	Jihočeský

8 Občanská demokratická aliance

Bratinka Pavel, Ing.	50	1209	Západočeský
Češka Roman, Ing.	32	1822	Jihočeský
Dlouhý Vladimír, Ing.,CSc.	42	10742	Jihomoravský
Hofhanzl Čestmír, RNDr.	54	2416	Jihomoravský
Kalvoda Jan, JUDr.	42	8326	Praha
Kroupa Daniel, Mgr.	47	2329	Severomoravský
Kudláček Libor, RNDr.	38	1710	Středočeský
Recman Svatomír, RSDr., Ing.	43	5662	Severomoravský
Rujbrová Zuzka, JUDr.	45	3137	Jihomoravský
Svobodová Alena, Doc.PhDr., CSc.	48	2575	Východočeský
Šimůnek Petr	31	668	Praha
Škorpilová Hana, RSDr.	55	3082	Středočeský
Štrait Jaroslav, Doc.RSDr., CSc.	53	3877	Východočeský
Vacek Miroslav, Ing.	60	8283	Západočeský
Vymětal Karel, Ing.	51	3432	Severomoravský

17 Sdružení pro republiku-Republikánská strana Československa

Hrůzová Vlasta	52	2609	Severočeský
Krampera Zdeněk	44	1273	Praha
Krejsa Josef	49	3332	Západočeský
Loukota Milan	35	4189	Severomoravský
Maixner Pavel	33	1768	Východočeský
Nehera Jindřich	46	2245	Severomoravský
Novák Jaroslav	60	1247	Jihočeský
Nývltová Radomíra	27	1209	Východočeský
Pešková Jana	45	1967	Jihomoravský
Rajsiglová Laura	23	3601	Jihomoravský
Sládek Miroslav, PhDr.	45	15861	Severočeský
Smetana Martin, Ing.	26	4912	Severočeský
Šmucr Rudolf	46	1590	Středočeský
Vik Jan	27	8459	Severomoravský
Vrcha Oldřich	52	2135	Jihomoravský
Vrzáň Petr, Ing.	29	1172	Západočeský
Zajíc Petr, Ing.	24	2769	Středočeský
Zajícová Blanka	25	650	Západočeský

Výsledky hlasování v procentech

č.	Zkratka vol. strany	Praha	Středočeský	Jihočeský	Západočeský	Severočeský	Východočeský	Jihomoravský	Severomoravský	Celkem
1	SD-LSNS	2.98	1.96	1.95	2.81	2.28	2.42	1.73	1.19	2.05
2	ČSSD	18.68	25.40	24.95	25.71	28.74	24.78	24.96	34.21	26.44
3	ODS	43.85	31.24	29.28	29.91	26.48	29.67	24.14	27.52	29.62
4	PB	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	NEZ	0.32	0.60	0.53	0.68	0.54	0.55	0.44	0.45	0.50
6	MNS-HSMS	-	-	-	-	-	-	0.80	0.59	0.27
7	DEU	4.38	3.51	3.27	3.07	2.79	2.69	1.94	2.13	2.80
8	ODA	9.60	5.93	6.14	5.73	5.88	6.44	7.50	3.92	6.36
9	SČK	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	KDU-ČSL	5.39	5.40	9.01	5.09	3.39	10.79	12.96	7.82	8.08
11	DŽJ	1.79	4.12	3.71	3.79	3.96	3.61	2.84	2.20	3.09
12	SDL	0.06	0.16	0.19	0.16	0.15	0.15	0.12	0.10	0.13
13	ČMUS	0.11	0.33	0.46	0.40	0.22	0.46	0.87	0.43	0.45
14	ČP	0.04	0.07	0.05	0.06	0.05	0.05	0.03	0.03	0.05
15	KSČM	7.45	11.22	11.16	11.31	11.56	9.56	11.16	9.78	10.33
16	SZ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	SPR-RSČ	3.72	8.05	7.82	9.86	12.65	7.47	7.77	7.87	8.01
18	LB	1.62	2.00	1.47	1.41	1.30	1.35	1.28	1.12	1.40
19	HSMSMNSJ	-	-	-	-	-	-	1.46	0.63	0.42
20	CAO	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	celkem	**100.00**	**100.00**	**100.00**	**100.00**	**100.00**	**100.00**	**100.00**	**100.00**	**100.00**
	% účasti	**69.73**	**76.35**	**77.67**	**74.56**	**72.79**	**80.44**	**79.26**	**76.80**	**76.41**
	% platných hlasů	**99.52**	**99.34**	**99.39**	**99.32**	**99.35**	**99.42**	**99.41**	**99.35**	**99.39**

II. SKRUTINIUM

Politické strany a hnutí	Počet mandátů v I. skrutiniu	Počet kandidátů pro II. skrutinium	Zbytky hlasů v I. skrutiniu	Počty mandátů (§ 51 odst. 3)	Zbytky hlasů v II. skrutiniu	Dopočet mandátů (§ 51 odst. 4-5)	Počet mandátů v II. skrutiniu	Počet mandátů celkem
2 ČSSD	59	12	71259	1	31705	1	2	61
3 ODS	65	5	113370	2	34262	1	3	68
8 ODA	11	4	101910	2	22802	-	2	13
10 KDU-ČSL	16	5	73859	1	34305	1	2	18
15 KSČM	20	4	107758	2	28650	-	2	22
17 SPR-RSČ	17	5	46052	1	6496	-	1	18
celkem	**188**	**35**	**514208**	**9**	**-**	**3**	**12**	**200**

Určení počtu krajských mandátů

Území (kraj)	Počet platných hlasů	Počet poslanců	Republikové mandátové číslo	Počty mandátů	Zbytky dělení	Přidané mandáty	Mandáty celkem
31 Praha	704455			23	7647		23
32 Středočeský	673796			22	7284		22
33 Jihočeský	417093			13	23245	1	14
34 Západočeský	498369			16	13853	1	17
35 Severočeský	642601			21	6385		21
36 Východočeský	755852			24	28748	1	25
37 Jihomoravský	1237644			40	25804	1	41
38 Severomoravský	1129385			37	8433		37
celkem	6059215	200	30296	196		4	200

(pokračování na str. 4)

Marie

Rodnému kraji.

Ty můj rodný kraji ! Jak na dlani ležíš
přede mnou, jenž nad vše vroucně miluje tě.
Ty můj rodný kraji ! Zdali tomu věříš,
že jsi jediný jen pro mne v širém světě?

Stulen jsi v klín lesů, jako dítě k matce,
záštitou jsou tobě zalesněné stráně,
s jedné strany Sázava ti zpívá sladce,
s druhé mohyla sem shlíží s Lipské pláně.

Kopce, doliny, toť obraz mého kraje
jak za léta se mi vyryl do paměti,
struna vzpomínek se v duši rozehraje
na doby, kdy žili jsme tu jako děti.

Stále stejně krásný, nemění tě léta,
zulíbán jsi denně sluncem, hvězdičkami,
ležíš tu tak skromně, stranou všeho světa,
klid a ticho vládne tvými vesničkami.

Přikrčeny k sobě jak křepelky v hejně
jsou ty naše prosté, nám tak drahé chýše,
ať velké či malé, všechny milé stejně,
ze všech útulnost a spokojenost dýše.

Zpola jsouce skryty do zeleni svěží
jejich bílé stěny do daleka svítí,
stromů koruny jich střechy věrně střeží,
všechna okna plna rozvitého kvítí.

V chaloupkách těch prostých prostý lid též žije
pevný, zocelený těžkou polní prací.
Byť z mozolů jeho často jiný tyje,
přec se od zděděné hroudy neodvrací.

K uvěření není, co potu je třeba
a co tvrdé, těžké práce bez oddechu,
nežli matka země vydá dosti chleba
pro ty, kterým je jen často ku posměchu.

Takový je náš lid. S přírodou se bije,
co nejvíc se z její dlaně urvat snaží,
nerozlučně spjat je s krajem, v kterém žije,
zápas s ~~přírodou~~ těžkou půdou nade vše ho blaží.

Žel, že odkázán je často jenom sobě.
Smutné, přesmutné se zjevy dneska dějí ----
Ti, kteří by mohli přispět v těžké době,
místo pomoci lid i kraj opouštějí.

Vidíš milý kraji! Nevděk světem vládne.
Celé generace odchoval jsi v ctnosti,
mnohým však již dneska ani nenapadne,
že mají též k tobě jisté povinnosti.

Těm co zradili tě, odpusť jejich viny.
Že litovat ~~budou~~ jednou budou, to je jisto.
Však máš tady ještě nás, své věrné syny,
kteří dobře vědí, kde je jejich místo.

Vždy jsem hrdý na to, že jsem zrozen v tobě,
mocné jakés pouto vzájemně nás pojí;
my dva, milý kraji, patříme již sobě,
žádná světa moc nás nikdy nerozdvojí.

Pocit radosti mě v hrudi bude blažit,
vždyť tu budu žíti stále mezi svými,
ze všech svých sil chci se rodný kraji snažit,
bys poslední nebyl mezi posledními.

Kéž bych básníkem byl, abych mohl světu
odhaliti tvoje půvaby a krásy - - -
Pero moje sice touží po rozletu,
leč však Musa se mnou jenom zahrává si,

proto těch pár řádků prostého jen slohu,
jak je psala ruka těžká, neumělá.
Je to jediné, co dnes ti dáti mohu.
Není odvaha má trochu příliš smělá?

Chápu, že si svými verši troufám dosti,
každý přece dělá jenom to co svede.
Nalezne se pěvec tvojí vznešenosti?
Moje pero toho dosud nedovede.

Jestliže snad musa nebude mi přáti,
s lehkým srdcem pero ze své ruky pustím.
Ty se ale kraji nemáš čeho báti.
Jiní opustili, já tě neopustím!

== o ==

Večerní chvíle.

Již tichne šum, již hasne den,
již slunce skrylo žhavcu svoji tvář
tam za lesy, co krvavá je zář.
A nad krajem se snáší sen.....

Již zmlkly opeřenců hlasy,
jen v polích kdesi plné klasy
se zavlnily dechem vánku.
Pak svaté ticho vládne kolem,
dědinou, lesem, hájem, polem,
to příroda se klade k spánku ....

Do ticha zapěl slavík kdes
a od Sázavy hučí jez
svou dumavou a věčně stejnou píseň.
Ač večerní se stíny dlouží
a soumrak pod stromy se plouží,
přec v duši moji nedolehne tíseň.

Tak volno je mi a tak lehce!
Čas ke spaní? Ať! Mě se nechce.
Tak blaze venku mi a netíží mě nic.
Na věži klekání zvoní,
kvetoucí bez libě voní
a já vůni jeho dýchám z plných plic.

Lid se znaven těžkou celodenní prací,
z návsi k odpočinku zvolna domů vrací,
aby s novou silou zítra začal zase.
Večery pak patří již jen mladé chase.

Tu slyšet smích, tam zase zpěv,
odkudsi zazní harmoniky hlas.
V té chvíli jsme si všichni bratry zas
a zapomenut každý hněv.

Tu, pod starou lipou, poznáváme jasně,
že je u nás na vsi přece jenom krásně,
že venkov jsme jedna rodina;
cítíme, že je přec jenom hezké žíti.
Může ještě něco krásnějšího býti
než tato večerní hodina?

Po sto letech.

Je tomu necelých sto roků,
sto roků bouří i klidu,
co padlo břemeno roboty
se šíje selského lidu.

Sto let již téměř co zmizela
ostuda minulých věků,
není víc drábů a písařů
těch smutně proslulých reků.

Po mnoha staletích volněji
sedlák moh' vydechnout sobě,
na svém teď stále jen pracuje,
ne již jak dřív, v noční době.

Nehrbil na panských lánech se
a neskrápěl je svým potem,
nekypřil víc cizí půdy
vlastního rádla hrotem,

byl zase svoboden. Svoboden!
Bez pána! Bez vrchnosti!
S ctí se moh zase zařadit
do lidské společnosti.

Šťastni ti, kterým byl osud přál
prožíti významnou chvíli,
kdy selský stav mohl ukázat
co skryté v sobě má síly,

Šťastni ti, co mohli odhodit ~~staleť~~
staletá pouta stranou,
vzdělávat, co lidé svobodní,
svou zemi milovanou.

Uvědomit si však musíme
my, děti jejich dětí,
že toužná svoboda nepřišla
bez těžkých bez obětí.

V podzemí pyšných panských sídel
špinavé, tmavé kobky,
pro mnohé bývaly vězením,
sloužily mnohým co hrobky.

Zdi jejich kdyby jen mluvily
co křivd a bezpráví zřely,
jak mnozí lidé nevinně
tu v hrozných mukách mřeli,

proklínali své tyrany,
jak prosili je s pláčem,
když k smrti zbiti klesali
pod panským karabáčem,

zatím co na hoře v komnatách
slaveny hlučné kvasy,
zde slyšet bylo jen úpění
a víra v lepší časy .....

Čtyřicátý osmý přišel rok,
jitřenka svobody svítí,
svěží duch zavanul z Francie,
starý řád v trosky se řítí.

Radostná zvěst letí po vlasti
"Roboty více není"
sedlák zas pozvolna pozvedá
se z prachu ponížení.

Zatím co kolem zní jásání
a plno planých řečí
on si jen oddechl z hluboka
a zas se chápe klečí.

Nedává průchod své radosti,
jenom se zamyslí krátce:
Teď, když zas budem svobodni,
nastává teprve práce.

Těžko jsme svobody dosáhli,
za ni jsme trpěli, mřeli,
kdo po nás přijde, ať snaží se,
by si ji též udrželi.

Ta těžce nabytá svoboda
a láska k selským pracím,
to budiž našim odkazem
všem příštím generacím.

Stále svět točí se dokola ,
v nezmámo utíká čas,
sotvaže jeden den uběhne
již druhý je tady zas.

Tak plynou dni, plynou měsíce,
plynou i celé roky
a žádný v světě není sto
zastavit času kroky.

Čas je to , který běh osudu
uchopil do opratí,
člověk se na svět dostane
a zase se z něj ztratí ....

Ti, kteří zažili robotu
nástupce mají dnes v dětech.
Nuž! Vizme co doba přinesla
po necelých sto letech.

Hruď se nám pýchou pozvedá
nad mnohým co dnes zříme,
jsou však i věci takové,
jimž sotva uvěříme.

Z něčeho radost nám zavane,
věru, je pohledět milo,
nad něčím srdce zas usedá,
do pláče skoro by bylo.

Sedláci dnes, jak již ~~před/letý~~ po věky,
s půdou svou rvou se a bijí,
s jejich čel, svraštělých starostmi,
potoky potu se lijí.

Jakého se jim však dostalo
uznání? Jakého vděku?
Na to nám dávají odpověď
ti, kteří jsou na útěku,

ti, kteří prchají z vesnice
do města za lehčím chlebem,
ti, pro něž místa již nebylo
pod širým venkovským nebem.

Čím to je, že těch nejlepších
z vesnic hrnou se proudy,
co asi k tomu je dohání,
by prchli od rodné hroudy?

Postačí oči jen otevřít,
pozorně pohlédnout kolem,
rázem se zjeví nám odpověď,
nad níž se zachvíme bolem.

Minulá staletá poroba
dosud své nechala stíny,
sedlák je od jiných zavržen
v pouhého otroka hlíny.

Zakouší příkoří, posměchu,
často i od vlastních bratří,
čestné je místo mu upřeno,
které mu po právu patří.

Nedosti na tom. Co horšího,
mnohému divné je asi,
když řeknu že se zas vracejí
zpět "staré zlaté časy".

Ba věru! V dvacátém století
nadále robota trvá,
třebaže ve formě změněné,
horší však je než ta prvá.

Dá Bůh, že vše se zas obrátí,
nebo již po krátkém čase
o sto let zpátky se vrátíme,
otroky budeme zase.

Možná, že dějiny budoucna
za pravdu dají mi taky,
možná že lekám se zbytečně,
snad se zas přeženou mraky.

Ať bude jakkoliv, chtěl bych jen,
zvolat, co dech mi stačí:
Sedláku odhoď ty balvany,
které se na tebe tlačí!

S hrdostí pozvedni svoji šíj,
nenech se zotročit znovu,
svoboda jé klenot je převzácný,
ale jen z křehkého kovu.

Cesta k ní psána je v dějinách
krvavými vždy řádky,
svoboda lehko se pozbude,
těžko však nabývá zpátky!

==oOo==

Světla ve tmách.

Jen tak mane v paměti si jevím
v myšlenkách když zahledím se zpátky,
co jsem kdysi četl. Kde ty řádky ~~napsánx~~
napsány jsem viděl, ani nevím.

Stálo tam jak v Číně "říši středu",
vážili si rolníkovi práce,
jak sám čínský císař, mocný vládce,
ostatním šel příkladem vždy v předu.

Každoročně dle starého zvyku
obklopený kněží valným kruhem,
první líchu zoral zlatým pluhem,
s modlitbami k bohům na jazyku.

Spolu s hodnostáři dvora svého
sám přešel po připravené prsti,
první zrna vysel ze své hrsti
rukou hospodáře pečlivého.

Však dějiny mohly by nám říci,
že tu selskou práci přezíranou,
která jiným zdá se býti hanou,
uctili též vlastní panovníci.

I sám císař Josef svého času
několik brázd vyorati zkusil.
Co námahy k tomu vydat musil
přivedlo ho při tom do úžasu.

Otázka mi divná hlavou víří,
proč se mnohý sedlák někdy stydí,
když ho při těžké kdo práci vidí?
Proč si připadá jak na pranýři?

Je selský lid, věru, divné plémě,
ač je v jeho práci tolik krásy,
přec pariem každý připadá si,
kdo se hmoždí v hlíně matky země.
~~Vy, kdož úděl selské práce znáte~~

Vy, kdož úděl selské práce znáte,
vzpomeňte, že před lety se ani
císařové nestyděli za ni.
Proč pak vy se za ni hanbit máte?

Kdož jsi zasvětil jí svoje žití,
byť stavěly se ti v cestu hory,
následuj vždy tyto jasné vzory,
jejich světlo ať ti v cestu svítí !

===ooo===

L i d i c k á e l e g i e .

Kol smutno je, i oči moje pláčí
a slzy žaluchladí moje líce.
Zde víska stála, není jí však více,
jen trosky vidím, skryté do bodláčí.
Žalno pohledět na ohořelé stromy,
na planých šípků temnou křovinhoušť,
kde před nedávnem stály ještě domy,
dnes prostírá se bezútěšná pouš.

To dusné, němé ticho hárá duší,
v hlavě mi víří, srdce ~~dívně~~ divě buší,
a já tu stojím, poutník osamělý,
jak nad hrobem. I obnažuji hlavu.
Je mi tak divně, rozechvěn jsem celý,
jako bych vypil číší bolehlavu.

Tma kolem houstne. Po těle mě mrazí.
Že byloby to z večerního chladu?
Šedivé stíny po zemi se plazí
a já se zvolna v jejich náruč kladu.
Zdáse mi, že svět se se mnou točí,
divé víry jakés rvou mne prudce,
zatím tu však stojím, klobouk v ruce,
proudy slzí hrnou se mi z očí.

Odleskzářenad západem hoří .....
Zbytky zdí se z temna šera noří
ne nepodobné rozbitému vraku.
Vše ostatní je skryto mému zraku.

Stůj noho ! Ni krok! Zastav se v chůzi!
Zde jsou ona místa, plná hrůzy,
přes něž přehnalo se násilí a zloba
jakých nepoznala dosud žádná doba.
Co hnědí vrahové zde dokázali,
to v dějinách má sotva příkladu;
občanům rodný krov i život vzali.
Jakého k tomu třeba výkladu?
Po právu patří nazvati je vrahy,
když stovky lidí bez nejmenší viny
ubili k smrti před vlastními prahy.
Čím proti tomu Vandalů jsou činy?

Je hrdinstvím povraždit lid spící,
pokojný, nic zlého netušící,
kterýžije jen pro tu svou hroudu?
To buď ponecháno dějin soudu.

Ty ssutiny jasnou mluví řečí,
kam nenávist nepřítele sahá,
o zlovůli kruté jeho svědčí.
Proč nám ničí místa tolik drahá?
Proč nám dává poznat ohně meče?
Proč tu klidnou vísku docela
obrátil jen v haldy popela?
Však Božímu soudu neuteče!
Ten, kdo v nitru svém se nezastydí
za žhářství a za vraždění lidí.
spravedlivou odplatu též vezme.
Ovocesvé práce jednou sklidí.

Co však vy zde, pusté rozvaliny?
Zda se znovu pozvednete k slávě?
Či by osud váš měl býti jiný,
zvolna byste měly mizet v trávě,
propadnouti zhoubě, zubu času,
za čas zmizet na vždy, bez ohlasu?
Myšlenky ty rojí se mi v hlavě,
smutný, přežalostný los mě leká,
který tytoněmé trosky čeká;
i chce se mi plakat usedavě.
Nad krajem se noční ticho sklání,
tmavé šero v černou tmu se mění,
a já ptám se v duchu bez ustání:
" Cožpak žádné naděje již není?"

Tu pojednou z temné clony mraků
vyhoupla se luny bledá záře,
jasem zaletěla do mých zraků,
pohladila zaslzené tváře .....
Se mne všechna tíha padá náhle,
lehko je mi pod měsíčním jasem.
Kdesi sova zahoukala táhle,
mrtvé ticho protrhla svým hlasem.
Ó však chápu tento pokyn nebe,
teď již vím, co čeká visko tebe!
Temná noc nadá tebou přežene se,
za ní však své světlo luna nese,
a ty znova pozvedneš se z prachu.
Ó! Teď nemám o tebe již strachu!

Znovu hledím na zčernalé stěny,
jež tu stojí - stojí opuštěny,
jako kdyby žalovaly v stesku ....
Tu se pevná víra rodí ve mně,
že ony i celá česká země
opět přijdou k bývalému lesku.

Psáno k výročí lidické tragedie r. 1943.

Selská balada .

Sedlák Bláha, hlavu v dlaních, sedí,
kamsi do neznáma při tom hledí,
kde as myšlenkami bloudí jen?
Lokty opřeny o desku stolu,
v očích nevýslovný výraz bolu
sám a sám tu sedí opuštěn.

Se ženou život dal šesti dětem
všechny však již rozběhly se světem,
všechny je měl Bláha stejně rád.
Ženu pochoval před lety pěti,
domov dávno opustily děti,
sám tu zůstal jak kůl v plotě stát.

V celém životě znal jenom dřinu,
neboť jednou některému synu
v pořádku chtěl předat rodný lán.
Ale jak to na tom světě bývá chodí
z naděje, že zklamání se rodí
jeho sen byl navždy pochován.

Žádný z dětí nechopil se pluhu,
rozběhly se z rodinného kruhu
poznat lehčí život, poznat svět.
Nelíbilo se jim hospodařit
jinde též se může dobře dařit,
nenechal se žádný udržet.

Stopy po nich, pravda, nezaváty,
všichni vroucně vzpomínali táty,
snažili se zmírnit jeho žel;
psávali mu často vroucí řádky,
za nic však by žádný nešel zpátky,
by ve šlépějích svých předků šel.

To vše sedlák Bláha těžce nese,
v samotě mu často zasteskne se.
Jakému to jde vstříc osudu?
Zamyslí se často nad svým lánem:
"Kdo na Tobě jednou bude pánem
až já na tom světě nebudu?"

Po léta kam lidská paměť sahá
byla rodná chata Bláhům drahá,
staletí žil na ni jejich rod,
žili zde již v oné těžké době
kdy byl sedlák vydán panské zlobě
i lepších dob přežili zde zrod.

Teď rodný grunt přijde v ruce cizí,
jméno Bláhů navždy odtud zmizí,
beze stopy zahladí je čas .....
" A ti, co již dávno leží v hrobě
budou dávat vinu jenom tobě ! "
šeptá v jeho nitru jakýs hlas.

--:--